

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

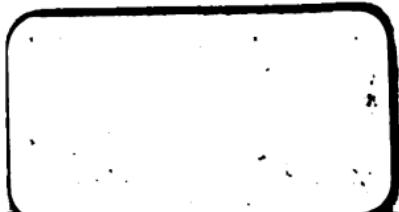
About Google Book Search

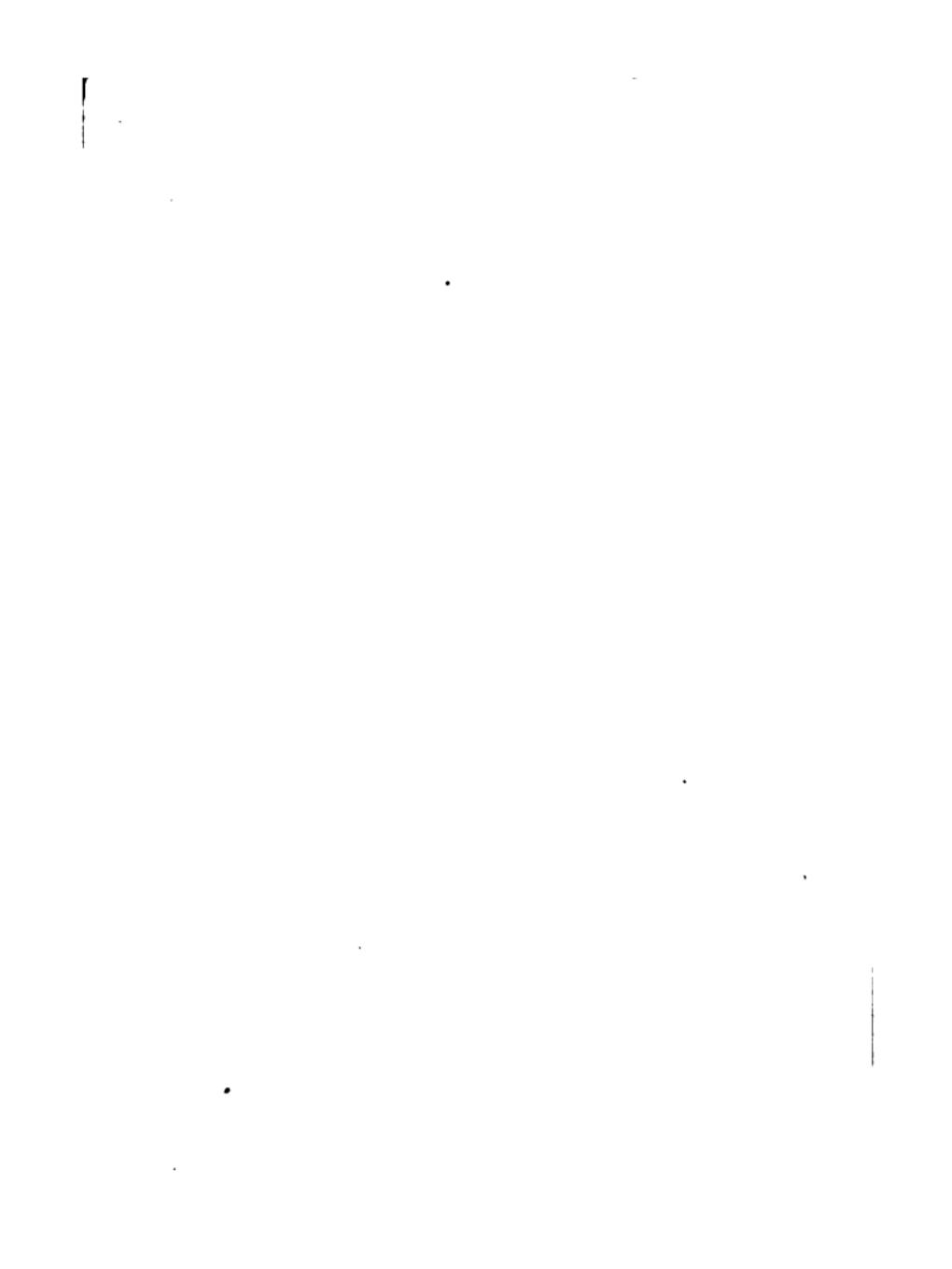
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

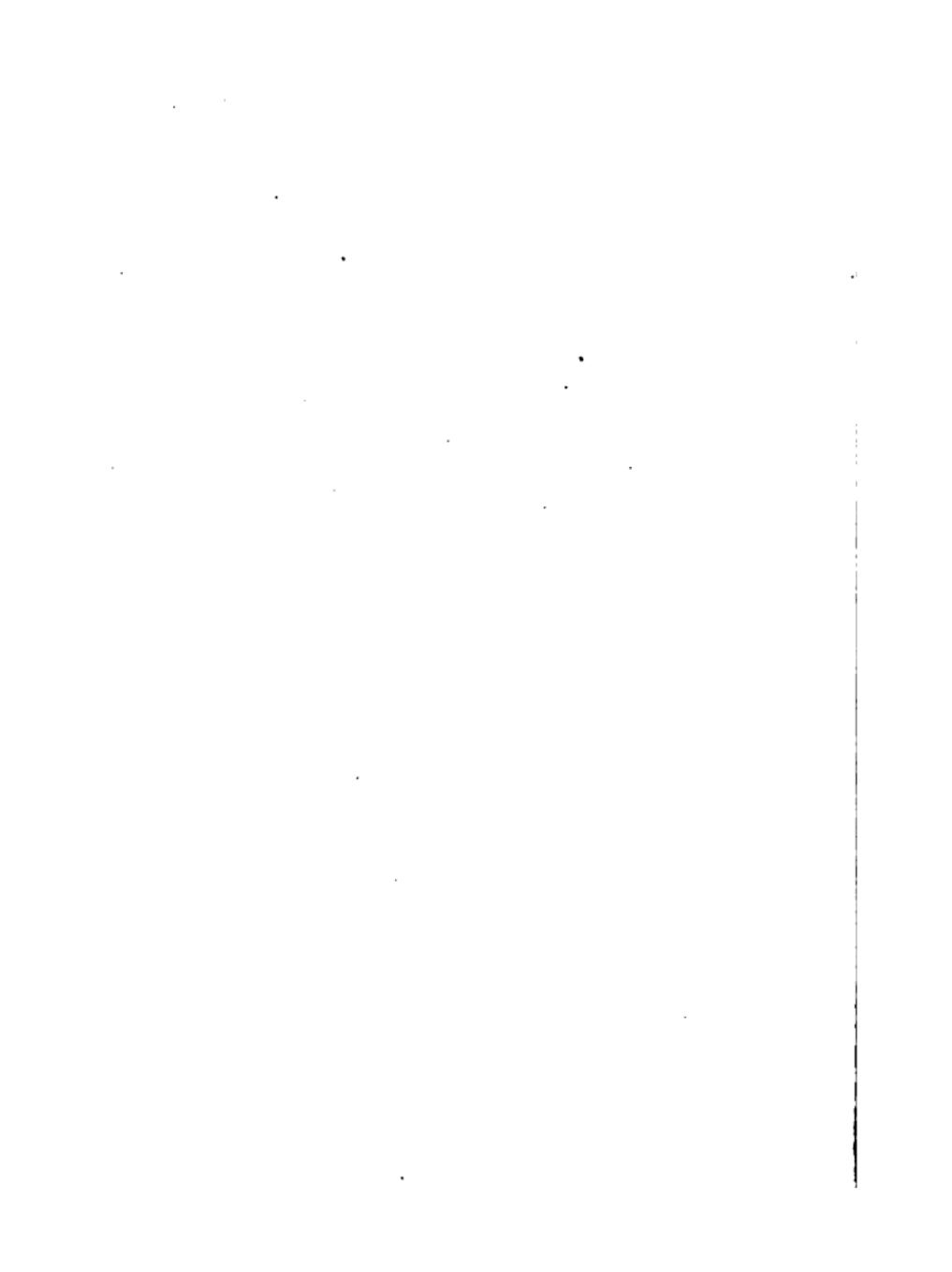

600085448-

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

LIB. I.—VI.

THE ILIAD OF HOMER.

BOOK I.—VI.

WITH SHORT ENGLISH NOTES
FOR THE USE OF SCHOOLS.

Oxford,

JOHN HENRY AND JAMES PARKER;
AND 377, STRAND, LONDON.

M DCCCLIX.

292 . g . 116 .

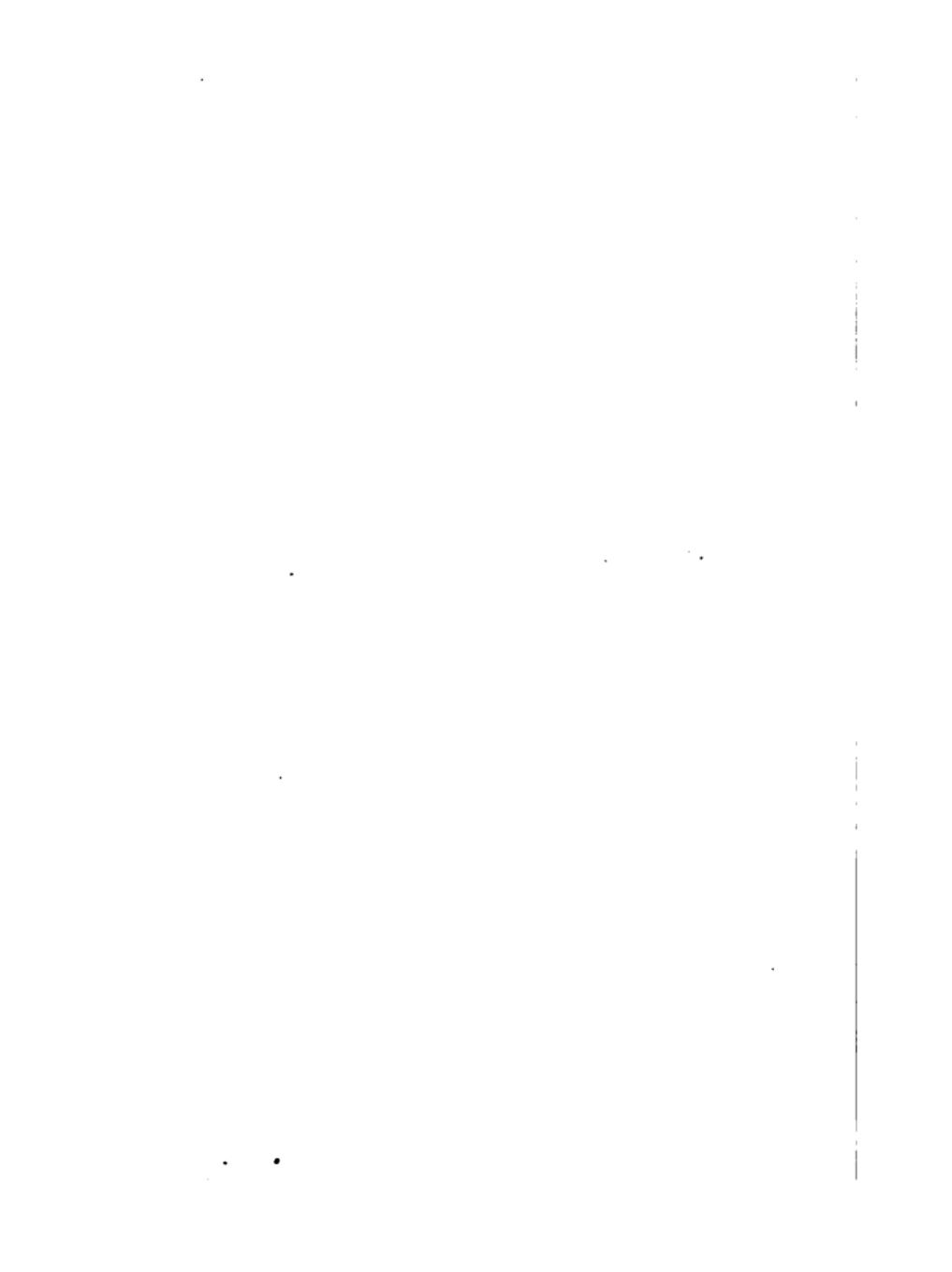
PRINTED BY MESSRS. PARKER, CORNMARKET, OXFORD.

PRELIMINARY NOTICE.

IN the preparation of the accompanying Notes the works of the most recent and approved commentators have been consulted, but special reference has been made to the edition of the Iliad by M. Fr. Dübner, (Paris: Lecoffre et Cie.)

The Introduction will, it is hoped, prove serviceable, as presenting in a clear and intelligible form the leading dialectic peculiarities. To this Introduction and to Jelf's Greek Grammar constant reference has been made throughout the Notes, as well as to Liddell and Scott's Lexicon, a work which is indispensable to every student of Homer.

ΟΜΗΡΟΤ ΙΛΙΑΣ.

ΜΗΝΙΝ ἄειδε, θεὰ, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
Οὐλομένην, ἡ μυρί' Ἀχαιοῖς ἀλγε' ἔθηκεν,
Πολλὰς δ' ἵφιμους ψυχὰς Ἀϊδί προίαψεν
Ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἐλώρια τεῦχε κύνεσσιν
Οἰωνοῖσι τε πᾶσι—Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή—,
Ἐξ οὐ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
Ἄτρειδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.

5

Τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν ἔριδι ἔννέηκε μάχεσθαι;
Λητοῦς καὶ Διὸς νιός. ὁ γὰρ βασιλῆη χολωθείς
Νοῦσον ἀνὰ στρατὸν δρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοὶ, 10
Οῦνεκα τὸν Χρύσην ἡτίμησ' ἀρητῆρα
Ἄτρειδης. ὁ γὰρ ἥλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
Λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἀποινα,
Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
Χρυσέω ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς, 15
Ἄτρείδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν.
“Ἄτρεῖδαί τε καὶ ἄλλοι ἔϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Υμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὐ δ' οἴκαδ' ἵκεσθαι·
Παῖδα δ' ἐμοὶ λῦσαί τε φίλην τά τ' ἀποινα δέχεσθαι 20
Ἄξόμενοι Διὸς νιόν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνα.”

“Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί
Αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἀποινα·
Ἄλλ' οὐκ Ἀτρείδη Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,
Ἄλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῆθον ἐτελλεν. 25

“Μή σε, γέρον, κοίλησιν ἐγὼ παρὰ οὐκούσι κιχείω
 Ή οὐδὲ δηθύνοντ’ ἡ ὑστερον αὐτις ίόντα,
 Μή νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο.
 Τὴν δ’ ἐγὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν
 ‘Ημετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν” Ἀργεῖ, τηλόθι πάτρης, 30
 ‘Ιστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιώσαν.
 ‘Αλλ’ ίθι, μή μ’ ἐρέθιζε, σπαώτερος ὡς κε νέηαι.”

“Ως ἔφατ’, ἔδδεισεν δ’ οἱ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθῳ,
 Βῆ δ’ ἀκέων παρὰ θύνα πολυφλοίσθιο θαλάσσης.
 Πολλὰ δ’ ἔπειτ’ ἀπάνευθε κιῶν ἡρᾶθ’ οἱ γεραιός 35
 ‘Απόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἡύκομος τέκε Λητώ.
 “Κλῦθι μεν, ἀργυρότοξ’, δε Χρύσην ἀμφιβέβηκας.
 Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε ίφι ἀνάσσεις,
 Σμινθεῦ. εἴ ποτε τοι χαρίεντ’ ἐπὶ οὐρὴν ἔρεψα,
 *Η εἰ δή ποτε τοι κατὰ πίονα μηρὶ’ ἔκηρα 40
 Ταύρων ἡδ’ αὐγῶν, τόδε μοι κρήηνον ἔέλδωρ.
 Τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βελεσσιν.”

“Ως ἔφατ’ εὐχόμενος, τοῦ δ’ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Βῆ δὲ κατ’ Οὐλύμπιοι καρήνων χωόμενος κῆρ,
 Τόξ’ ὕμωισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην. 45
 “Εκλαγεῖαν δ’ ἄρ’ οἰστοὶ ἐπ’ ὕμων χωομένοιο,
 Αὐτοῦ κινηθέντος δ’ ήτε νυκτὶ ἐοικώς.
 “Εζετ’ ἔπειτ’ ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ’ ίὸν ἔηκεν.
 Δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ’ ἀργυρέοιο βιοῖο.
 Οὐρῆας μὲν πρώτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργοὺς,
 Αὐτὰρ ἔπειτ’ αὐτοῖσι βέλος ἔχεπευκὲς ἐφιεὶς 50
 Βάλλ’· αἰεὶ δὲ πυρὰν νεκύων καίοντο θαμειαί.
 “Εννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν φέρετο κῆλα θεοῖο,
 Τῇ δεκάτῃ δ’ ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν ‘Αχιλλεύς
 Τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος ‘Ηρη’ 55
 Κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥά θυήσκοντας δράτο.

Οι δ' ἐπεὶ οὖν ἥγερθεν δμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὡκὺς Ἀχιλλεύς·
 “Ἄτρείδη, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας δῖω
 *Αψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν, 60
 Εἴ δὴ δμοῦ πόλεμός τε δαμᾶς καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς.
 *Αλλ' ἄγε δί τινα μάντιν ἐρείμεν ή Ἱερῆα
 *Η καὶ ὀνειροπόλου—καὶ γάρ τ' ὅναρ ἐκ Διός ἐστιν—
 *Ος κ' εἴποι δ τι τόσσον ἔχωστο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Εἴτ' ἄρ' δ γ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται εἴθ' ἑκατόμβης, 65
 Αἴ κέν πως ἀρνῶν κνίστης αὐγῶν τε τελείων
 Βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύναι·”

“Ητοι διὸ γ' διε εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων διχ' ἄριστος,
 *Ος ἥδη τά τ' ἔόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἔόντα, 70
 Καὶ νήεσσ' ἥγησατ' Ἀχαιῶν Ἰλιον εἶσω
 *Ην διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 *Ο σφιν ἔϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 “Ω' Ἀχιλεῦ, κέλεαι με, διύφιλε, μυθῆσασθαι
 Μῆνιν Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἄνακτος. 75
 Τοιγάρ τέ γάρ ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μοι δμοσσον
 *Η μέν μοι πρόφρων ἔπεισιν καὶ χερσὸν ἀρήξειν.
 *Η γάρ διόματι ἄνδρα χολωσέμεν, δις μέγα πάντων
 Αργείων κρατέει καὶ οἱ πείθονται Ἀχαιοί.
 Κρείσσων γάρ βασιλεὺς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρῃ· 80
 Εἴ περ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
 *Αλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, δόφρα τελέσση·
 *Εν στήθεσσιν ἔοιστι. σὺ δὲ φράσαι εἴ με σάωσεις.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὡκὺς Ἀχιλλεύς·
 “Θαρσήσας μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ τι οἰσθα· 85
 Οὐ μὰ γάρ Ἀπόλλωνα διύφιλον, φέ τε σὺ, Κάλχαν,
 Εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,

Οὗ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο
Σοὶ κοιλῆς παρὰ ηγυστὶ βαρεῖας χεῖρας ἐποίσει
Συμπάντων Δαναῶν, οὐδέ θῆν Ἀγαμέμνονα εἴπης,
*Ος νῦν πολλὸν ἀριστος Ἀχαιῶν εὑχεται εἶναι." 90

Καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ηῦθα μάντις ἀμύμων·
"Οὗτ' ἄρ' ὁ γ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται οὗθ' ἐκατόμβης.
'Αλλ' ἔνεκ' ἀρητῆρος, διν ἡτίμησ' Ἀγαμέμνων
Οὐδέ ἀπέλυσε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἀποινα, 95
Τοῦνεκ' ἄρ' ἄλγε ἔδωκεν ἐκηβόλος ἡδὲ ἔτι δώσει.
Οὐδέ δὲ γε πρὶν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπώσει,
Πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλω δόμεναι ἐλικώπιδα κούρην
'Απριάτην ἀνάποινον, ἀγειν θ' Ἱερὴν ἐκατόμβην
'Ες Χρύσην. τότε κέν μιν ἰλασσάμενοι πεπίθοιμεν." 100

"Ητοι δὲ γέ φις εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖσι δὲ ἀνέστη
"Ηρως Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
'Αχνύμενος μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
Πίμπλαντ', δσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπτεόντι ἔκτην.
Κάλχαντα πρώτιστα κάκ' δσσόμενος προσέειπεν. 105
"Μάντι κακῶν, οὐ πώ ποτέ μοι τὸ κρήγυον εἴπας.
Αἰεί τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι,
'Εσθόλον δὲ οὗτε τί πω εἴπας ἔπος οὗτ' ἐτέλεσσας.
Καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις
'Ως δὴ τοῦδε ἔνεκά σφιν ἐκηβόλος ἄλγεα τεύχει, 110
Οῦνεκ' ἔγὼ κούρης Χρυσῆδος ἀγλά' ἀποινα
Οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτήν
Οἶκοι ἔχειν. καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα,
Κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὐ ἔθεν ἐπτὶ χερείων,
Οὐ δέμας οὐδὲ φυὴν, οὗτ' ἄρ φρένας οὗτε τι ἔργα. 115
'Αλλὰ καὶ νως ἔθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γέ ἀμεινον'
Βούλομ' ἔγὼ λαὸν σῶν ἔμμεναι ή ἀπολέσθαι.
Αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἐτοιμάσατ', ὅφρα μὴ οἷος

Αργείων ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν. 119

Δεύσσετε γάρ το γε πάντες, ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἀλλη.”

Τὸν δ' ἡμείθετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·

“ Ἀτρεΐδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,

Πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;

Οὐδέ τί που ἴδμεν ἔυνήτια κείμενα πολλὰ,

Ἄλλὰ τὰ μὲν πολίων ἔξεπράθομεν, τὰ δέδασται, 125

Λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλληλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.

Ἄλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῷ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοί

Τριπλῆ τετραπλῆ τ' ἀποτίσομεν, αἱ κέ ποθι Ζεύς

Δῶστι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἔξαλαπάξαι.” 129

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·

“ Μή δ' οῦτως, ἀγαθός περ ἔων, θεοείκελ' Ἀχιλλεύ,

Κλέπτε νόφ, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις.

“ Ή ἐθέλεις ὅφρ' αὐτὸς ἔχης γέρας, αὐτὰρ ἔμ' πῦτως

“ Ήσθαι δευδέμενον, κέλεαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι;

‘Αλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί,” 135

“ Αρσαντες κατὰ θυμὸν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται·

Εἰ δέ κε μὴ δώσωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι

Η τεὸν ἡ Αἴαντος ἵων γέρας, ἡ Οδυσσῆος

“ Αἴξω ἐλών· ὁ δέ κεν κεχολώσεται δῆν κεν ἵκωμαι.

‘Αλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὐτις, 140

Νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἔρυσσομεν εἰς ἀλλα δῖαν,

‘Εσ δ' ἐρέτις ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐσ δ' ἐκατόμβην

Θείομεν, ἀν δ' αὐτὴν Χρυσηῦδα καλλιπάρηον

Βήσομεν· εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνήρ βουληφόρος ἔστω,

“ Η Αἴας ἡ Ἰδομενεὺς ἡ δῖος Οδυσσεύς 145

“ Ήὲ σὺ, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,

“ Οφρ' ἡμῖν Ἐκάεργον ἵλασσεαι ἵερὰ ρέξας.”

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἴδων προσέφη πύδας ὡκὺς Ἀχιλλεύς·

“ Ω μοι, ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον,

Πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθηται Ἀχαιῶν 150
 'Η ὁδὸν ἐλθέμεναι ἡ ἀνδράσιν ἵφι μάχεσθαι;
 Οὐ γάρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἥλυθον αἰχμητάων
 Δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὐ τί μοι αἴτιοί εἰσιν·
 Οὐ γάρ πώ ποτ' ἐμὰς βοῦς ἥλασταν, οὐδὲ μὲν ἵππους,
 Οὐδέ ποτ' ἐν Φθίη ἐριβώλακι βωτιανείρη 155
 Κυρπὸν ἐδηλήσαντ', ἐπεὶ ἡ μάλα πολλὰ μεταξύ
 Οὔρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ἡχήεσσα·
 'Αλλὰ σοὶ, διό μέγ' ἀναιδὲς, ἀμ' ἐσπόμεθ', ὅφρα σὺ χαίρης,
 Τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ σοὶ τε, κυνῶπα,
 Πρὸς Τρώων. τῶν οὐ τι μετατρέπη οὐδ' ἀλεγίζεις' 160
 Καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
 'Ω ἔπι πολλ' ἐμδηγησα, δόσαν δέ μοι υἱες Ἀχαιῶν.
 Οὐ μὲν σοί ποτε ἵσον ἔχω γέρας, διππότ' Ἀχαιοί
 Τρώων ἐκπέρσωστ' εὐναιώμενον ππολίεθρον·
 'Αλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάικος πολέμοιο 165
 Χεῖρες ἐμαὶ διέπουστ', ἀτὰρ οὐ ποτε δασμὸς ἵκηται,
 Σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
 'Ερχομ' ἔχων ἐπὶ νῆσας, ἐπεὶ κε κάμω πολεμίζων.
 Νῦν δ' εἴμι Φθίηνδ', ἐπεὶ δη πολὺ φέρτερόν ἐστιν
 Οἴκαδ' ἴμεν σὺν τηνσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ' δίω 170
 'Ενθάδ' ἀτιμος ἔών ἀφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν."
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 "Φεῦγε μάλιστα, εἴ τοι θυμὸς ἐπέσπουται. οὐδέ σ' ἔγωγε 175
 Λίσσομαι εἴνεκ' ἐμεῖο μένειν· πάρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι
 Οἴ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίστα Ζεύς.
 'Εχθιστος δέ μοι ἐσσι διοτρεφέων βασιλήων·
 Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
 Εἴ μάλα καρτερός ἐσσι, θεός που σοὶ τό γ' ἔδωκεν.
 Οἴκαδ' ίών σὺν τηνσὶ τε σῆς καὶ σοῖς ἑτάροισιν
 Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε. σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω, 180

Οὐδ' ὅθομαι κοτέοντος ἀπειλήστω δέ τοι ὁδε.

‘Ως ἔμ’ ἀφαιρεῖται Χρυσῆδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
Τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηὶ τ’ ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισιν
Πέμψω, ἐγὼ δέ κ’ ἄγω Βριτηῖδα καλλιπάρηον
Αὐτὸς ἴων κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας, δφρ’ εὐ εἰδῆς 185
‘Οσσον φέρτερός εἴμι σέθεν, στυγέη δὲ καὶ ἄλλος
‘Ισον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὄμοιωθήμεναι ἄντην.’

‘Ως φάτο’ Πηλείων δ’ ἄχος γένετ’, ἐν δέ οἱ ἡτορ
Στήθεσσιν λαπίσισι διάνδιχα μερμήριξεν,
‘Η ὁ γε φάσγανον ὁξὺν ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ 190
Τοὺς μὲν ἀναστήσειν, δ’ δ’ Ἀτρείδην ἐναρίζει,
‘Ηε χόλον παύσειν ἐρητύσειε τε θυμόν.

‘Εως ὁ ταῦθ’ ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
‘Ελκετο δ’ ἐκ κολεοῦ μέγα ξίφος, ἡλθε δ’ Ἀθήνη
Οὐρανόθεν πρὸ γάρ ἡκε θεὰ λευκώλενος Ἡρη, 195
‘Αμφώ ὄμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.

Στῆ δ’ ὅπιθεν, ἔανθης δὲ κόμης ἐλε Πηλείωνα,
Οἴω φαινομένη τῶν δ’ ἄλλων οὐ τις ὄρατο.
Θάμβησεν δ’ Ἀχιλεὺς, μετὰ δ’ ἐτράπετ’, αὐτίκα δ’ ἔγ. ω
Παλλάδ’ Ἀθηναίην δεινώ δέ οἱ ὅσσε φάανθεν. 200
Καί μιν φωνήσας ἔπεια πτερόεντα προσῆγδα.

‘Τίπτ’ αὐτ’, αἰγιόχοισι Διὸς τέκος, εἰλῆλουθις;
‘Η ἵνα ὑβριν ἵδη Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο;
‘Αλλ’ ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι δίω.
‘Ης ὑπεροπλίγησι τάχ’ ἄν ποτε θυμὸν δλέσση.’ 205

Τὸν δ’ αὐτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
‘Ηλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἴ κε πίθηαι,
Οὐρανόθεν πρὸ δέ μ’ ἡκε θεὰ λευκώλενος Ἡρη,
‘Αμφώ ὄμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.
‘Αλλ’ ἄγε ληγ’ ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἐλκεο χειρί’ 210
‘Αλλ’ ἥτοι ἔπεσιν μὲν ὀνείδισον ὡς ἔστεται περ.

“Ωδε γάρ ἔξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·

Καὶ ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέστεται ὡγλαὰ δῶρα

“Υβριος εἶνεκα τῆσδε. σὺ δὲ ἵσχεο, πείθεο δὲ ἡμῖν.”

Τὴν δὲ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὡκὺς Ἀχιλλεύς

“ Χρὴ μὲν σφωῖτερόν γε, θεὰ, ἔπος εἰρύσσασθαι, 216

Καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὡς γὰρ ἄμεινον.

“Ος κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τὸ ἔκλυνον αὐτοῦ.”

“Η, καὶ ἐπ’ ἀργυρέῃ κώπῃ σχέθε χεῖρα βαρεῖαν,

*Αψὶ δὲ ἐς κουλεὸν ὁσε μέγα ξίφος, οὐδὲ ἀπίθησεν 220

Μύθῳ Ἀθηναῖς. ἡ δὲ Οδύσσεπόνδε βεβήκει

Δῶματ’ ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.

Πηλείδης δὲ ἔξαντις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν

“Ατρείδην προσέειπε, καὶ οὐ πω λῆγε χόλοιο.

“Οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὅμματ’ ἔχων, κραδίην δὲ ἐλάφοιο, 225

Οὗτε ποτ’ ἐς πόλεμον ἄμα λαῷ θωρηχθῆναι

Οὔτε λόχονδ’ ἔνεισι σὺν ἀριστήσσιν Ἀχαιῶν

Τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κήρη εἴδεται εἶναι.

“Η πολὺ λώιόν ἔστι κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν

Δῶρ’ ἀποαιρεῖσθαι, ὃς τις σέθεν ἀντίον εἴπη. 230

Δημοβόρος βασιλεὺς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·

“Η γάρ ἀν, Ἀτρείδη, νῦν ὑστατα λωβήσαιο.

‘Αλλ’ ἔκ τοι ἔρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον δμοῦματ.

Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὖ ποτε φύλλα καὶ ὅζους

Φύσει, ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, 235

Οὐδὲ ἀναθηλήσεις· περὶ γάρ ρά ἐχαλκὸς ἔλεφεν

Φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὐτέ μιν νίες Ἀχαιῶν

‘Εν παλάμης φορέουσι δικασπόλοι, οἵ τε θέμιστας

Πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὁ δέ τοι μέγας ἔστεται ὄρκος.

“Η ποτ’ Ἀχιλλῆς ποθὴ ἔξεται υἷς Ἀχαιῶν 240

Σύμπαντας· τότε δὲ οὐ τι δυνήσεις ἀχνύμενός περ

Χραισμέν, εὐτ’ ἀν πολλοὶ οὐφ’ “Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο

Θυνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
Χωόμενος, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας."

“Ως φάτο Πηλείδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ 245
Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔξετο δ' αὐτός·
‘Ἄτρειδης δ' ἔτέρωθεν ἐμήνιε. τοῖσι δὲ Νέστωρ
‘Ηδυεπής ἀνόρουσσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής,
Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ρέεν αὐδή·
Τῷ δ' ἥδη δύο μὲν γενεὰλ μερόπων ἀνθρώπων 250
‘Εφθίαθ’, οἴ διά πρόσθεν ἄμα τράφεν ἥδ’ ἐγένοντο
‘Ἐν Πύλῳ ἡγαθέη, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν.
‘Ο σφιν ἐνφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
““Ω πόποι, ἡ μέγα πένθος Ἀχαιΐδα γαῖαν ικάνει.
‘Η κεν γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες, 255
‘Άλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροίατο θυμῷ,
Εἰ σφῶιν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιν,
Οἱ περὶ μὲν βουλὴν Δαναῶν, περὶ δὲ ἐστὲ μάχεσθαι.
‘Άλλὰ πίθεσθ· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο.
‘Ηδη γάρ ποτ’ ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἡέ περ ὑμῖν 260
‘Ανδράσιν ώμιλησα, καὶ οὖν ποτέ μὲν οἴ γ’ ἀθέριζον.
Οὐ γάρ πω τοῖσιν ἴδον ἀνέρας, οὐδὲν ἴδωμαι,
Οἶν Πειρίθοον τε, Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν,
Καινέα τ’, Ἐξάδιόν τε, καὶ ἀντίθεον Πολύφημον.
[Θησέα τ’ Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.] 265
Κάρτιστοι δὴ κείνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
Κάρτιστοι μὲν ἔσταν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο,
Φηρστὸν ὀρεσκόφοιστι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.
Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομῆσον ἐκ Πύλου ἐλθὼν,
Τηλόθεν ἐξ Ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοῖς· 270
Καὶ μαχόμην κατ’ ἔμ’ αὐτὸν ἐγώ· κείνοισι δὲ ἀν οὗ τις
Τῶν οἱ νῦν βροτοί εἰσιν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο.
Καὶ μέν μεν βουλέων ξύνιεν, πείσοντό τε μύθῳ.

Αλλὰ πίθεσθε καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.
 Μήτε σὺ τόνδ' ἀγαθός περ ἐών ἀποαίρεο κούρην, 275
 'Αλλ' ἔα, ὡς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἱες Ἀχαιῶν.
 Μήτε σὺ, Πηλείδη, ἔθελ' ἐριζέμεναι βασιλῆς
 'Αντιβίην, ἐπεὶ οὐ ποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
 Σκηπτοῦχος βασιλεὺς, φέτε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
 Εἰ δὲ σὺ καρτερός ἔστι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ, 280
 'Αλλ' ὅδε φέρτερός ἔστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάστει.
 'Ατρείδη, σὺ δὲ πάνε τεὸν μένος' αὐτὰρ ἔγωγε
 Λίστορον' Ἀχιλλῆς μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
 'Ερκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο." 285
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμένων.
 "Ναὶ δὴ ταῦτα γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 'Αλλ' ὅδε ἀνὴρ ἔθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
 Πάντων μὲν κρατέειν ἔθέλει, πάντεσσι δὲ ἀνάστειν,
 Πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἀ τιν' οὐ πείσεσθαι διώ.
 Εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἔόντες, 290
 Τοῦνεκά οἱ προθέουσιν ὄνείδεα μυθήσασθαι;"
 Τὸν δὲ ἄρ' ὑποβλήθην ἡμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς.
 "Ἡ γάρ κεν δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,
 Εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπείξομαι, ὃ ττι κεν εἴπης.
 'Αλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο μὴ γάρ ἔμοιγε. 295
 [Σήμαιν· οὐ γάρ ἔγωγε ἔτι σοὶ πείσεσθαι διώ.]
 'Αλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δὲ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.
 Χερσὶ μὲν οὖν τοι ἔγωγε μαχήσομαι εἰνεκα κούρης,
 Οὔτε σοὶ οὔτε τῷ ἀλλῳ, ἐπεὶ μὲν ἀφέλεσθέ γε δόντες"
 Τῶν δὲ ἄλλων ἀ μοι ἔστι θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνη, 300
 Τῶν οὐκ ἀν τι φέροις ἀνελῶν ἀέκοντος ἐμεῖο.
 Εἰ δὲ ἄγε μὴν, πείρησαι, ἵνα γρώωσαι καὶ οἰδε·
 Λίψά τοι αἴμα κελαινὸν ἐρώησει περὶ δουρί."
 "Ως τώ γ' ἀντιβίοισι μαχησαμένω ἐπέεσσιν

‘Αναστήτην, λῦσαν δ’ ἀγορὴν παρὰ νησὸν Ἀχαιῶν. 305

Πηλεύδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆσας ἔστας

“Ηίε σύν τε Μενοιτιάδη καὶ οἰς ἑτάροισιν·

‘Ατρείδης δ’ ἄρα νῆσον ἄλαδε προέρυσσεν,

‘Ἐς δ’ ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ’ ἑκατόμβην

Βῆστε θεῷ, ἀνὰ δὲ Χρυσῆδα καλλιπάρησον 310

Εἶσεν ἄγων· ἐν δ’ ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

Οἱ μὲν ἔπειτ’ ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,

Λαοὺς δ’ Ἀτρείδης ἀπόλυμαίνεσθαι ἀνωγεν.

Οἱ δ’ ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλλα λύματ’ ἔβαλλον

“Ἐρδον δ’ Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἑκατόμβας 315

Ταύρων ἡδ’ αἴγῶν παρὰ θίν’ ἀλὸς ἀτρυγέτοιο·

Κνίση δ’ οὐρανὸν ἵκεν ἐλισσομένη περὶ καπνῷ.

Ως οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ’ Ἀγαμέμνων

Λῆγ’ ἔριδος, τὴν πρώτον ἐπηπείλησ’ Ἀχιλῆη,

‘Αλλ’ ὁ γε Ταλθύβιόν τε καὶ Εύρυθάτην προσέειπεν, 320

Τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρῶ θεράποντε.

“ “Ἐρχεσθον κλισίην Πηληγιάδεω Ἀχιλῆος·

Χειρὸς ἐλόντ’ ἀγέμενη Βρισηῖδα καλλιπάρησον.

Εἰ δέ κε μὴ δώσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἐλωμαι

‘Ἐλθὼν σύν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ρίγιον ἔσται.” 325

“Ως εἰπὼν προίει, κρατερὸν δ’ ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.

Τὼ δ’ ἀέκοντε βάτην παρὰ θίν’ ἀλὸς ἀτρυγέτοιο,

Μυρμιδόνων δ’ ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆσας ἵκεσθην.

Τὸν δ’ εὔρον παρά τε κλισίη καὶ νῆση μελαίη

“Ημενον” οὐδ’ ἄρα τώ γε ἵπὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς. 330

Τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα

Στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ’ ἔρεοντο·

Αὐτὰρ δ’ ἔγνω ἥσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησεν τε·

“ Χαίρετε, κήρυκες, Διός ἄγγελοι ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν. 334

“Αστον ἵτ’ οὐ τί μοι ὅμμες ἐπαίτιας, ἀλλ’ Ἀγαμέμνων·

“Ο σφῶι προῖει Βρισηῖδος εῖνεκα κούρης.

‘Αλλ’ ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεις, ἔξαγε κούρην
Καὶ σφωῖν δὸς ἄγειν. τὼ δ’ αὐτῷ μάρτυροι ἔστων
Πρός τε θεῶν μακάρων πρός τε θυητῶν ἀνθρώπων
Καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δ’ αὐτε 340
Χρεὶω ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
Τοῖς ἄλλοις. ἡ γάρ ὁ γ’ ὀλοιῆσι φρεσὶ θύει,
Οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἀμα πρόσσων καὶ ὀπίσσων,
“Οππως οἱ παρὰ ηησὶ σόοι μαχέοιντο Ἀχαιοί.” 344

“Ως φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ’ ἐταίρῳ,
‘Ἐκ δ’ ἄγαγε κλισίης Βρισηῖδα καλλιπάρρην,
Δῶκε δ’ ἄγειν. τὼ δ’ αὐτὶς ἵην παρὰ ηῆς Ἀχαιῶν
‘Η δ’ ἀέκουσ’ ἀμα τοῖσι γυνὴ κίεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
Δακρύσας ἐτάρων ἄφαρ ἔζετο ιόσφι λιασθεὶς,
Θῶν’ ἔφ’ ἀλὸς πολιῆς, δρόων ἐπ’ ἀπείρονα πόντον· 350
Πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἥρήσατο χείρας ὀρεγνύς.
“Μῆτερ, ἐπεί μ’ ἔτεκές γε μινυθάδιόν περ’ ἔύντα,
Τιμήν πέρ μοι ὅφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι,
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· οὐν δὲ οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.
“Η γάρ μ’ Ἀτρείδης εὑρυκρείων Ἀγαμέμνων 355
‘Ητίμησεν’ ἐλῶν γάρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.”

“Ως φάτο δακρυχέων, τοῦ δ’ ἔκλυε πότνια μήτηρ
‘Ημένη ἐν βένθεσσιν ἀλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι.
Καρπαλίμως δ’ ἀνέδυ πολιῆς ἀλὸς ἥντ’ ὄμιχλη,
Καὶ ῥα πάροιθ’ αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος, 360
Χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ’ ἔφατ’, ἐκ τ’ ὀνίμαζεν.
“Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
‘Εξαύδα, μὴ κεῦθε ούώ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.”

Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πόδας ὡκὺς Ἀχιλλεύς
“Οἰσθα· τίν τοι ταῦτα ἰδυίγ πάντ’ ἀγορεύω; 365
‘Ωχόμεθ’ ἐς Θήβην, ιερὴν πόλιν Ἡετίωνος,

Τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἥγομεν ἐνθάδε πάντα.
 Καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἱες Ἀχαιῶν,
 'Εκ δ' ἔλον Ἀτρείδη Χρυσηῖδα καλλιπάρηον.
 Χρύσης δ' αὐθ' ἵερεὺς ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος 370
 'Ηλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 Λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
 Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 Χρυσέψ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς,
 'Ατρείδα δὲ μᾶλιστα δύω, κοσμήτορε λάων. 375
 'Ενθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί
 Αἰδεῖσθαι θ' ἵερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 'Αλλ' οὐκ Ἀτρείδη Ἀγαμέμνονι ἤνδανε θυμῷ,
 'Αλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
 Χωόμενος δ' ὁ γέρων πάλιν φέχετο. τοῦ δ' Ἀπόλλων
 Εὐξαμένου ἥκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλοις ἦεν, 381
 'Ηκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοί
 Θηῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ' ἐπώχετο κῆλα θεοῖο
 Πάντη ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. ἄμμι δὲ μάντις
 Εὐ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας Ἐκάτοι. 385
 Αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἰλάσκεσθαι·
 'Ατρείωνα δ' ἐπειτα χόλος λάβεν, αἴψα δ' ἀναστάς
 'Ηπειλησεν μῦθον, δὸ δὴ τετελεσμένος ἐστίν.
 Τὴν μὲν γάρ σὺν νῇ θῷη ἐλίκωπες Ἀχαιοί
 'Ες Χρύσην πέμπουσιν, ἀγούσι δὲ δῶρα ἄνακτες 390
 Τὴν δὲ νέον κλισίθεν ἔβαι κήρυκες ἀγούτες
 Κούρην Βρισῆος, τὴν μοι δόσαν υἱες Ἀχαιῶν.
 'Αλλὰ σὺ, εἰ δύνασαι γε, περίσχεο παιδὸς ἔησος·
 'Ελθοῦσ' Οδλυμπόνδε Διά λίσαι, εἴ ποτε δή τι
 'Η ἐπει ὕνησας κραδίην Διὸς ἡὲ καὶ ἔργῳ. 395
 Πολλάκι γάρ σεο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκουσα
 Εὐχομένης, ὅτ' ἔφοσθα κελαινεφεῖ Κρονίωνι

Οἵη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,
 ‘Οππότε μιν ἔινδῆσαι Ὀλύμπιοι ἥθελον ἀλλοι,
 ‘Ηρη τ’ ἡδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθῆνη. 400
 ‘Αλλὰ σὺ τὸν γ’ ἐλθοῦσα, θεὰ, ὑπελύσαο δεσμῶν,
 ‘Ωχ’ ἐκατόγχειρον καλέσασ’ ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
 ‘Ον Βριάρεων καλέυσσι θεοὶ, ἄνδρες δέ τε πάντες
 Αἰγαίων· δὲ γάρ αὐτε βίη οὐ πατρὸς ἀμείνων.
 ‘Ος ρά παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδει γαίων. 405
 Τὸν καὶ ὑπέδδεισαν μάκαρες θεοὶ, οὐδέ τ’ ἔδησαν.
 Τῶν νῦν μιν μιήσασα παρέζεο καὶ λαβὲ γούνων,
 Αἴ κέν πως ἐθέλησιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,
 Τοὺς δέ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ’ ἄλλα ἔλσαι Ἀχαιούς
 Κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, 410
 Γνῷ δὲ καὶ Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 ‘Ην ἄτην, ὅτ’ ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.”

Τὸν δ’ ἡμείβετ’ ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 ““Ω μοι, τέκνον ἐμὸν, τί νύ σ’ ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα;
 Αἴθ’ ὅφελες παρὰ νησὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων 415
 ‘Ησθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἴστα μίνυνθά περ, οὐ τι μάλα δήν·
 Νῦν δ’ ἄμα τ’ ὠκύμορος καὶ ὀξυρὸς περὶ πάντων
 ‘Επλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκνον ἐν μεγάροισιν.
 Τοῦτο δέ τοι ἔρεουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνῳ
 Εἴμ’ αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάμνηφον, αἴ κε πίθηται. 420
 ‘Αλλὰ σὺ μὲν νῦν τηνὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν
 Μήνι· Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ’ ἀποπαύεο πάμπαν·
 Ζεὺς γάρ ἐς Ὁκεανὸν μετ’ ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
 Χθιζός ἔβη κατὰ δαῖτα, θεοὶ δ’ ἄμα πάντες ἔποντα·
 Δωδεκάτη δέ τοι αὐτὶς ἔλεύσεται Οὐλυμπόνδε, 425
 Καὶ τότ’ ἔπειτά τοι εἴμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
 Καὶ μιν γονιάσομαι, καὶ μιν πείσεσθαι δῶ.”

‘Ως ἄρα φωνήσασ’ ἀπεβήσετο, τὸν δ’ ἔλιπ’ αὐτοῦ

Χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐῦζώνιο γυναικός,
 Τὴν δὲ βίη ἀέκοντος ἀπήγρων. αὐτὰρ Ὁδυσσεύς 430
 'Ἐς Χρύσην ἴγανεν ἄγων ἵερὴν ἑκατόμβην.
 Οἱ δὲ ὅτε δὴ λιμένος πολυβευθέος ἐντὸς ἵκοντο,
 'Ιστία μὲν στειλαντο, θέσαν δὲ ἐν οὐρῇ μελαινῇ.
 'Ιστὸν δὲ ἰστοδόκη πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες
 Καρπαλίμως, τὴν δὲ εἰς ὄρμον προέρεσσαν ἐρετμοῖς.
 'Ἐκ δὲ εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι ἔδησαν' 436
 'Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ρήγμανι θαλάσσης,
 'Ἐκ δὲ ἑκατόμβην βῆσαν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι.
 'Ἐκ δὲ Χρυσῆς οὐρῇ βῆ ποντοπόρῳ.
 Τὴν μὲν ἐπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὁδυσσεύς
 Πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν' 441
 "Ω Χρύση, πρό μ' ἐπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων
 Παιδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοίβῳ θ' ἵερὴν ἑκατόμβην
 'Ρέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὅφρ' ἵλασόμεσθα ἄνακτα,
 Οι νῦν Αργείοισι πολύστονα κήδε' ἐφῆκεν." 445
 "Ως εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, δὲ δέ ἐδέξατο χαίρων
 Παιδα φιλην. τοὶ δὲ ὅκα θεῷ κλειτὴν ἑκατόμβην
 'Εξείης ἔστησαν ἐνδμητον περὶ βωμὸν,
 Χερνύφαντο δὲ ἐπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
 Τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' εὐχετο, χείρας ἀναπχών. 450
 "Κλῦθι μεν, ἀργυρότοξ', δε Χρύσην ἀμφιβέβηκας
 Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε ἵφι ἀνάσσεις.
 'Ημὲν δή ποτ' ἐμεῦ πάροις ἔκλυες εὐξαμένοιο,
 Τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δὲ ἵψαο λαὸν Αχαιῶν
 'Ηδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήγηνοι εἴλιδωρ." 455
 "Ηδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον."
 "Ως ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δὲ ἔκλυε Φοίβος Απόλλων.
 Αὐτὰρ ἐπεί ρ' εὐξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
 Λύερυσαν μὲν πρώτα καὶ ἐσφαξαν καὶ ἔδειραν,

Μηρούς τ' ἔξέταμον κατά τε κνίση ἐκάλυψαν   460
 Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὡμοθέτησαν.
 Καὶ εἰ δὲ ποιήσῃς δὲ γέρων, ἐπὶ δὲ αἴθοπα οἰνον
 Λεῖψε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολά χερσίν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 Μίστυλλόν τ' ἄρα τάλλα καὶ ἀμφ' ὀδελοῖσιν ἔπειραν,
 "Ωπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.   466
 Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα.
 Δάίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἰσῆσης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἔξι ἔρον ἔντο,
 Κούροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,   470
 Νώμησαν δὲ ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν;
 Οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἵλασκοντο,
 Καλὸν ἀείδοντες παιήνου, κούροι Ἀχαιῶν
 Μέλποντες 'Εκάεργον' ὁ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.
 "Ημος δὲ ἡέλιος κατέδυν καὶ ἐπὶ κυνέφας ἥλθεν,   475
 Δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμήστα ηῆσ.
 "Ημος δὲ ἡριγενεια φάνη ρόδοδάκτυλος ἡῶς,
 Καὶ τότ' ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
 Τοῖσιν δὲ ἵκμενον οὐρον ἔει ἐκάεργος Ἀπόλλων.
 Οἱ δὲ ἴστὸν στήσαντ', ἀνά θ' ἴστια λευκὰ πέτασσαν.   480
 "Εν δὲ ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἴστιον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
 Στείρη πορφύρεον μεγάλ' ἵαχε ηῆσ ἴοντης.
 "Η δὲ ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήστουσα κέλευθον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὲ ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
 Νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἐπ' ἡπείροιο ἔρυσσαν   485
 "Υψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δὲ ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν,
 Αὐτοὶ δὲ ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.
 Αὐτὰρ ὁ μήνιε νησοὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν
 Διογενῆς Πηλέος υἱὸς, πόδας ὡκὺς Ἀχιλλεύς.
 Οὗτε πετ' εἰς ἀργορήν πωλέσκετο κυδιάνειραν   490

Οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ
Αὖδι μένων, ποθέεσκε δὲ ἀύτήν τε πτόλεμόν τε.

‘Αλλ’ ὅτε δή ρ’ ἐκ τοίο δυωδεκάτη γένετ’ ἡώς,
Καὶ τότε δὴ πρὸς "Ολυμπὸν ἵσαν θεοὶ αἰὲν ἔσντες 495
Πάντες ἄμα, Ζεὺς δὲ ἡρχε. Θέτις δὲ οὐ λήθετ’ ἐφετμέων
Παιδὸς ἑοῦ, ἀλλ’ ἡ γ’ ἀνεδύσετο κῦμα θαλάσσης,
‘Ηερίη δὲ ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὐλυμπόν τε.
Εὑρεν δὲ εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἡμενον ἀλλων
‘Ακροτάτη κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
Καὶ ῥά πάροιθ’ αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων 500
Σκαιῆς δεξιτερῆ δέ ἄρ’ ὑπ’ ἀνθερεῶνος ἐλοῦσα
Λισσομένη προσέειπε Δία Κρόνιωνα ἄνακτα.
‘‘ Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δή σε μετ’ ἀθανάτοισιν ὅνησα
* Η ἔπει ἡ ἔργῳ, τόδε μοι κρήνην ἐέλθωρ.
Τίμησόν μοι νίδην, ὃς ὡκυμορώτατος ἀλλων 505
“Επλετ” ἀτάρ πιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
‘Ητίμησεν ἐλῶν γάρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
‘Αλλὰ σύ πέρ μιν τίσον, 'Ολύμπιε μητίετα Ζεῦ,
Τόφρα δὲ ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὅφρ’ ἀν’ Ἀχαιοί
Υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν, ὁφέλλωσιν τέ ἐ τιμῆ.” 510
“Ως φάτο” τὴν δὲ οὐ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
‘Αλλ’ ἀκέων δὴν ἡστο. Θέτις δὲ ὡς ἥψατο γούνων,
‘Ως ἔχετ’ ἐμπεφυσία, καὶ εἰρετο δεύτερον αὐτις.
“ Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον,
* Η ἀπόειπ”, ἔπει οὐ τοι ἔπι δέος, ὅφρ’ εὐν εἰδῶ 515
“Οσσον ἔγῳ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.”
Τὴν δὲ μέγ’ ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.
“ Η δὴ λοιγα ἔργ’, ὅτε μ’ ἐχθυδοπῆσαι ἐφήσεις
‘Ηρῃ, ὅτ’ ἀν μ’ ἐρέθησιν ὀνειδεῖοις ἐπέεσσιν.
‘Η δὲ καὶ αὐτῶς μ’ αἰὲν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν 520
Νεικεῖ, καὶ τέ μέ φησι μάχη Τρώεσσιν ἀρήγειν.

Αλλὰ σὺ μὲν νῦν αὐτις ἀπόστιχε, μή τι νοήσῃ
 "Ηρη" ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὅφρα τελέσσω.
 Εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῆ κατανεύσομαι, ὅφρα πεποίης.
 Τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον 525
 Τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδὲ ἀπατῆσον
 Οὐδὲ ἀτελεύτητον, ὃ τι κεν κεφαλῆ κατανεύσω."

"Η, καὶ κυανέσσιν ἐπ' ὁφρύσι νεῦσε Κρονίων"
 "Αμφρόσιας δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος
 Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο" μέγαν δ' ἐλέλιξεν "Ολυμπον. 530

Τώ γ' θις βουλεύσαντε διέτμαγεν· ή μὲν ἔπειτα
 Εἰς ἀλλα ἀλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήντος 'Ολύμπου,
 Ζεὺς δὲ ἐδὺν πρὸς δῶμα. θεοὶ δ' ἄμα πάντες ἀνέσταν
 "Ἐξ ἐδέων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον" οὐδέ τις ἔτλη
 Μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἀπαντες. 535
 "Ως δ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου" οὐδέ μιν "Ηρη
 "Ηγνοίσεν ίδον" ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλάς
 "Αργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος.

Αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα. 540
 "Τίς δ ἀδ τοι, δολομῆτα, θεῶν συμφράσσατο βουλάς;
 Αλεί τοι φίλοιν ἔστιν ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἔντα,
 Κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν" οὐδέ τι πώ μοι
 Πρόσφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὃ ττι νοήσῃς."

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 " "Ηρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιελπεο μύθους 545
 Εἰδήσειν" χαλεποὶ τοι ἔσοντ' ἀλόχω περ ἔούση.
 'Αλλ' δν μὲν κ' ἐπιεικὲς ἀκουέμεν, οὐδ τις ἔπειτα
 Οὗτε θεῶν πρότερος τόν γ' εἰσεται οὐτ' ἀνθρώπων"
 "Ον δέ κ' ἔγων ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι,
 Μή τι σὺ ταῦτα ἔκαστα διείρεο μηδὲ μετάλλα." 550
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βωῶπις πότνια "Ηρη"
 " Λινότατε Κρονίδη, ποίον τὸν μῆθον ἔειπες.

Καὶ λίην σε παρος γ' οὗτ' εἴρομαι οὗτε μεταλλῶ,
 'Αλλὰ μάλ' εὐκῆλος τὰ φράζει αἵσσ' ἐθέλησθα.
 Νῦν δ' αἰγῶς δείδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπη 555
 'Αργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἀλίοιο γέρωντος·
 'Ηερίη γάρ σοί γε παρέζετο καὶ λάβε γούνων.
 Τῇ σ' δίω καταρεῦσαι ἐτήτυμον ὡς 'Αχιλῆα
 Τιμήσης, δλέσης δὲ πολέας ἐπὶ ηνυσὶν 'Αχαιῶν."

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
 "Δαιμονίη, αἰὲν μὲν δίεισι, οὐδέ σε λήθω, 560
 Πρῆξαι δ' ἔμπης οὐ τι δυνήσεις, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
 Μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ρίγιον ἔσται.
 Εἰ δ' οὗτο τοῦτ' ἔστιν, ἐμοὶ μελλεῖ φίλαν εἶναι.
 'Αλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ, 565
 Μή νῦ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοὶ εἰσ' ἐν 'Ολύμπῳ
 'Ασσον ίόνθ', ὅτε κέν τοι ἀπότους χείρας ἐφείω."

"Ως ἔφατ', ἔδδεισεν δὲ βωῶπις πότνια "Ηρη,
 Καί ρ' ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλου κῆρ·
 "Ωχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες. 570
 Τοῖσιν δ' "Ηφαιστος κλυτοτέχνης ἥρχ' ἀγορεύειν
 Μητρὶ φίλῃ ἐπὶ ἡρα φέρων, λευκωλένῳ "Ηρῃ.
 " "Η δὴ λοιγά ἔργα τάδ' ἔσσεται, οὐδ' ἔτ' ἀνεκτὰ
 Εἰ δὴ σφῶ ἔνεκα θητῶν ἐριδαίνετον δῶδε,
 'Εν δὲ θεοῖσι κολῶν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτός 575
 'Εσθλῆς ἔσσεται ἥδος, ἐπεὶ τὰ χερέονα νικᾶ.
 Μητρὶ δ' ἔγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεύσῃ,
 Πατρὶ φίλῳ ἐπὶ ἡρα φέρειν Διῖ, δφρα μὴ αὐτε
 Νεικείησι πατήρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ.
 Εἴ περ γάρ κ' ἐθέλησιν 'Ολύμπιος ἀστεροπητής 580
 'Εξ ἔδεων στυφελίξαι· δι γάρ πολὺ φέρτατός ἔστιν.
 'Αλλὰ σὺ τόν γ' ἐπέεσσοι καβάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
 Αὐτίκ' ἔπειθ' ἵλας 'Ολύμπιος ἔσσεται ἡμῖν."

“Ως αρ’ ἔφη, καὶ ἀναῖξας δέπας ἀμφικύπελλον
Μητρὶ φίλῃ ἐν χειρὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν” 535
“Τέτλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ,
Μή σε φίλην περ ἐοῦσαν ἐν ὁφθαλμοῖσιν ἴδωμαι
Θεινομένην· τότε δ’ οὖ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ
Χραισμεῖν ἀργαλέος γάρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
“Ηδη γάρ με καὶ ἄλλοτ’ ἀλεξέμεναι μεμάῶτα 590
‘Ρῆψε, ποδὸς τεταγῶν, ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο.
Πᾶν δ’ ἡμαρ φερόμην, ἂμα δ’ ἡλίῳ καταδύντι
Κάππεσον ἐν Λήμνῳ· ὀλίγος δ’ ἔτι θυμὸς ἔνηεν·
“Ενθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.”

“Ως φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἡρη. 595
Μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
Αὐτὰρ δ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
Οἰνοχόει, γλυκὺν νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων.
“Ασθεστος δ’ αρ’ ἐνώρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν,
“Ως ἴδον Ἡφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα. 600

“Ως τότε μὲν πρόπταν ἡμαρ ἐσ ἡλιον καταδύντα
Δαινίντ”, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἔιστης,
Οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ήν ἔχ’ Ἀπόλλων,
Μουσάων θ’, αἱ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὅπι καλῆ.
Αὐτὰρ ἐπὲι κατέδυ λαμπρὸν φάσις ἡλίοιο, 605
Οἱ μὲν κακκέιοντες ἔβαν οἰκόνδε ἔκαστος,
“Ἡχι ἔκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυῆεις
“Ἡφαιστος ποίησεν ἴδυιησι πραπίδεσσιν,
Ζεὺς δὲ πρὸς διν λέχος ἥι Ὀλύμπιος ἀστεροπητής,
“Ενθα πάρος κοιμᾶθ”, ὅτε μιν γλυκὺς ὑπνος ἰκάνοι. . 610
“Ενθα καθεῦδ” ἀναβὰς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἡρη.

“Ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἵπποκορυσταί
Ἐνδον πανύχιοι, Δία δ’ οὐκ ἔχει νήδυμος ὑπνος,
‘Αλλ’ δ γε μερμήριζε κατὰ φρένα ώς Ἀχιλῆα 8

Τιμήσει', δλέναι δὲ πολέας ἐπὶ ηγεσὶν Ἀχαιῶν.

“Ηδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλὴ,

5

Πέμψαι ἐπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι οὐλον ὅνειρον.

Καὶ μιν φωνήσας ἔπεια πτερόεντα προσηγόρευε.

“Βάσκ’ ἦθι, οὐλε ὅνειρε, θοὰς ἐπὶ ηγεσὶν Ἀχαιῶν.

‘Ελθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο

Πάντα μάλ’ ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ώς ἐπιτέλλω.

10

Θωρῆξαί ἐστιν εὐρυάγυιαι

Πανσυδίης μὲν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάγυιαι

Τρώων· οὐ γάρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες

‘Αθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γάρ ἀπαντας

“Ηρη λιστομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε’ ἐφῆπται.”

15

“Ως φάτο, βῆ δ’ ἄρ’ ὅνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν.

Καρπαλίμως δ’ ἵκανε θοὰς ἐπὶ ηγεσὶν Ἀχαιῶν,

Βῆ δ’ ἄρ’ ἐπ’ Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δ’ ἐκίχανεν

Εῦδοντ’ ἐν κλισίῃ, περὶ δ’ ἀμβρόσιος κέχυθ’ ὑπνος.

Στῆ δ’ ἄρ’ ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληὴν υἱῆς ἐοικώσι,

20

Νέστορι, τὸν Ῥα μάλιστα γερόντων τῆς Ἀγαμέμνων.

Τῷ μιν ἔεισάμενος προσεφώνεε θεῖος ὅνειρος·

“Εῦδεις, Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο·

Οὐ χρὴ πανύχιον εῦδειν βουληφόρον ἄνδρα,

‘Ω λαοί τ’ ἐπιτετράφαται καὶ τόστα μέμηλεν.

25

Νῦν δὲ ἐμέθευεν ἔνυες ὥκα· Διός δέ τοι ἄγγελός είμι,

‘Ος σεῦ ἄνευθεν ἐών μέγα κήδεται ἥδ’ ἐλεαίρει.

Θωρῆξαί σε κέλευστε καρηκομόωντας Ἀχαιούς

Πανσυδίης μὲν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαιν

Τρώων· οὐ γάρ ἔτ’ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ’ ἔχοντες

30

‘Αθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γάρ ἀπαντας

“Ηρη λιστομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε’ ἐφῆπται

‘Εκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεστή, μηδέ σε λίθη

Δίρείτω, εὐτ’ ἀν σε μελίφρων ὑπνος ἀνήῃ.”

*Ως ἄρ' ἔφη, καὶ ἀνάίξας δέπας ἀμφικύπελλον
Μητρὶ φίλῃ ἐν χειρὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν· 535
“Τέτλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ,
Μή σε φίλην περ ἐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι
Θεινομένην· τότε δ' οὗ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ
Χραιστεῖν· ἀργαλέος γάρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
“Ηδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμάῶτα 590
‘Ρῆψε, ποδὸς τεταγῶν, ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο.
Πᾶν δ' ἡμαρ φερόμην, ἄμα δ' ἡλίφ καταδύντι
Κάππεσον ἐν Δῆμνῳ· ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνήεν·
“Ενθα με Σύντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.” 595
*Ως φάτο, μειδῆσεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἡρη.
Μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
Αὐτὰρ δ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
Οἰνοχόει, γλυκὺν νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων.
“Ασθεστος δ' ἄρ' ἐνώρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν,
*Ως ἴδον Ἡφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα. 600
*Ως τότε μὲν πρόπτων ἡμαρ ἐσ ἡέλιον καταδύντα
Δαιύνντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἔισης,
Οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἦν ἔχ' Ἀπόλλων,
Μουσάων θ', αἱ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὅπι καλῆ.
Αὐτὰρ ἐπει κατέδυ λαμπρὸν φάσις ἡέλιοιο, 605
Οἱ μὲν κακκέιοντες ἔβαν οἰκόνδε ἔκαστος,
*Ἡχι ἑκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
*Ἡφαιστος ποίησεν ίδυιησι πραπίδεσσιν,
Ζεὺς δὲ πρὸς δὲν λέχος ἦις Ὀλύμπιος ἀστεροπητής,
*Ενθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺν ὑπνος ἰκάνοι. . 610
*Ενθα καθεῦδ' ἀναβὰς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἡρη.
“Αλλοι μέν ἡα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἵπποκορυσταί 615
Εύδον πανύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχει νήδυμος ὑπνος,
‘Αλλ' δ γε μερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ἀχιλῆα

Πανσυδίγ' οὐν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
 Τρώων· οὐ γάρ ἔτ' ἀμφὶς 'Ολύμπια δώματ' ἔχοντες
 'Αθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γάρ ἀπαντας
 'Ηρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆππται 69
 'Ἐκ Διώς· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν.' 'Ως δὲ μὲν εἰπών
 'Ωχετ' ἀποπτάμενας, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὑπνος ἀσῆκεν.
 Ἀλλ' ἄγετ', αἴ κέν πως θωρήξομεν υἱας Ἀχαιῶν.
 Πρῶτα δὲ ἐγὼν ἐπεσιν πειρήσομαι, οὐθὲν δέστιν,
 Καὶ φεύγειν σὺν ητοῦ πολυκλήσιι κελεύσω.
 'Υμεῖς δὲ ἀλλοθεν ἀλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.' 75

"Ητοι δὲ γέ φας εἰπών κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖσι δὲ ἀνέστη
 Νέστωρ, οὐς ἡα Πύλοιο ἄναξ ἦν ἡμαθίεντος·
 "Ο σφιν ἐνύφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 "Ω φίλοι· Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 Εἰ μέν τις τὸν ὄντερον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνισκεν,
 Ψεῦδός κεν φαίμεν καὶ νοσφιζούμεθα μᾶλλον·
 Νῦν δὲ οἶδεν δις μέγ' ἀριστος Ἀχαιῶν εὔχεται εἶναι.
 'Αλλ' ἄγετ', αἴ κέν πως θωρήξομεν υἱας Ἀχαιῶν."

"Ως ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξ ἥρχε νέεσθαι,
 Οἱ δὲ ἐπανέστησαν πείθοντό τε ποιμένι λαῶι 85
 Σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
 'Ηύτε ἔθνεα εἰσι μελισσάων ἀδινάων,
 Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἱεὶ νέον ἐρχομενάων·
 Βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν·
 Αἱ μέν τ' ἔνθα ἀλις πεποτήσαται, αἱ δέ τε ἔνθα· 90
 'Ως τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 'Ηιώνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο
 'Ιλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δέ σφισιν 'Οσσα δεδήσι
 'Οτρύνουσ' οἴεναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δὲ ἄγέροντο.
 Τετρήχει δὲ ἀγορὴ, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα
 Λαῶν ιζόντων, ὅμαδος δὲ ἦν· ἐννέα δέ σφεας 95

“Ως ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο, τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ 35
 Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν δὲ ἥδε σὺ τελέεσθαι ἔμελλον.
 Φῆ γάρ δὲ γένει Πριάμου πόλιν ἥματι κείνῳ,
 Νήπιος, οὐδὲ τὰ γῆδη ἄρα Ζεὺς μήδετο ἔργα·
 Θήσειν γάρ τε ἔπειτα ἔμελλεν ἐπ' ἀλγεά τε στοναχάς τε
 Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας. 40
 “Εὔρετο δὲ ἔξι ὑπνον, θείη δέ μιν ἀμφέχυτ' ὅμφη.
 “Εἶστο δὲ ὁρθωθεὶς, μαλακὸν δὲ ἔνδυνε χιτῶνα,
 Καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φᾶρος,
 Ποσσὸν δὲ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ‘Αμφὶ δὲ ἄρρενοις βάλετο ξίφος ἀργυρόβηλον, 45
 Εἶλετο δὲ σκῆπτρον πατρώιον, ἄφθιτον αἰεῖ·
 Σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 “Ηῶς μέν ἄρα θεὰ προσεβήσετο μακρὸν “Ολυμπον
 Ζηνὸν φόως ἐρέουσα καὶ ἀλλοις ἀθανάτοισιν·
 Αὐτὰρ δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν 50
 Κηρύσσειν ἀγορήνδε καρηκομώντας Ἀχαιούς.
 Οἱ μὲν ἐκήρυσσαν, τοὶ δὲ ἡγείροντο μάλ' ὥκα.
 Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἵζε γερόντων
 Νεστορέη παρὰ νῆῃ Πυλογενέος βασιλῆος.
 Τοὺς δὲ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἡρτύνετο βουλὴν. 55
 “Κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἤλθεν δινειρος
 ‘Αμβροσίην διὰ νύκτα, μάλιστα δὲ Νέστορι δίφ
 Εἰδός τε μέγεθός τε φυήν τ' ἄγχιστα ἐφέκει.
 Στῆ δὲ ἄρρεν πέπερι κεφαλῆς, καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν.
 ‘Εῦδεις, ‘Ατρέος νιέ δαίφρονος ἱπποδάμοιο’ 60
 Οὐ χρὴ παννύχιον εῦδειν βουληφόρον ἄνδρα,
 ‘Ω λαοί τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλεν.
 Νῦν δὲ ἐμέθεν ξύνεις ὥκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός είμι,
 ‘Ος σεῦ ἀνευθεν ἐών μέγα κήδεται ἥδε ἐλεαίρει.
 Θωρῆξαί σε κέλευσε καρηκομώντας Ἀχαιούς 65

Πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
 Τρώων· οὐ γάρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γάρ ἀπαντας
 Ἡρη λισσομένη, Τρώεσσος δὲ κήδε' ἐφῆπται 69
 'Εκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν.' "Ως δὲ μὲν εἰπών
 Ὁχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὑπνος ἀσῆκεν.
 Άλλ' ἄγετ', αἴ κέν πως θωρήξομεν υἱας Ἀχαιῶν.
 Πρῶτα δὲ ἐγὼν ἐπεσιν πειρήσομαι, ή θέμες ἔστιν,
 Καὶ φεύγειν σὺν ηρυσὶ πολυκλήσι τελεύσω.
 'Υμεῖς δὲ ἀλλοθεν ἀλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.' 75
 "Ητοι δὲ γ' ὁς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖσι δὲ ἀνέστη
 Νέστωρ, ὃς Ῥα Πύλοτο ἄναξ ἦν ἡμαθόεντος.
 "Ο σφιν ἔϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 " "Ω φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 Εἰ μέν τις τὸν ἄνειρον Ἀχαιῶν ἀλλος ἔνισπεν, 80
 Ψεῦδός κεν φάμεν καὶ νοσφιζόμεθα μᾶλλον."
 Νῦν δὲ ἴδεν δε μέγ' ἄριστος Ἀχαιῶν εὔχεται εἰναι.
 'Άλλ' ἄγετ', αἴ κέν πως θωρήξομεν υἱας Ἀχαιῶν."
 "Ως ἄρα φωνήσας βουλῆς ἔξ ήρχε μέεσθαι,
 Οἱ δὲ ἐπανέστησαν πείθοντό τε ποιμένι λαῶν 85
 Σκηπτοῦχοι βασιλῆες" ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
 'Ηύτε ἔθνεα εἰσὶ μελισσάων ἀδινάων,
 Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰὲν νέον ἐρχομενάων'
 Βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν.
 Αἱ μέν τ' ἔνθα ἀλις πεποτήσαται, αἱ δέ τε ἔνθα' 90
 "Ως τῶν ἔθνεα πολλὰ γεῶν ἀπο καὶ κλισιάων
 'Ηϊόνος προπάροιθε βαθείης ἔστιχόωντο
 'Ιλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δέ σφισιν "Οσσα δεδήει
 'Οτρύνυνος' ἴέναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δὲ ἀγέροντο.
 Τετρήχει δὲ ἀγορὴ, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα 95
 Λαῶν ἴζόντων, δραδος δὲ ἡν· ἐνέα δέ σφεας

Κήρυκες βούσαντες ἐρήτυον, εἴ ποτ' ἀυτῆς
 Σχοίατ', ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλήων.
 Σπουδῆ δ' ἔζετο λαὸς, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας
 Παυσάμενοι κλαγγῆς¹ ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων 120
 Ἔστη σκῆπτρον ἔχων, τὸ μὲν Ἡφαιστος κάμε τεύχων.
 Ἡφαιστος μὲν δῶκε Διὸς Κρονίωνι ἄνακτι,
 Αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ Ἀργειφόντῃ².
 Ἐρμείας δὲ ἄναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ,
 Αὐτὰρ δ' αὐτεῖ Πέλοψ δῶκ' Ἀτρεῖ ποιμένι λαῶν³ 125
 Ἀτρεὺς δὲ θυήσκων ἔλιπεν πολύαρνι θυέστῃ,
 Αὐτὰρ δ' αὐτεῖ θυέστ⁴ Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι,
 Πολλῆσιν νήσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν.
 Τῷ δ' γ' ἐρεισάμενος ἐπεί Ἀργείοισι μετηύδα.
 Οὐ φίλοι ηρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἀρηος, 130
 Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρείῃ,
 Σχέτλιος, δις πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
 Ἰλιον ἐκπέρσαντ⁵ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
 Νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καὶ με κελεύει
 Δυσκλέα⁶ Ἀργος ἵκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὄλεστα λαόν. 135
 Οὗτω που Διὸς μέλλει ὑπερμενέῃ φίλον εἶναι,
 Ος δὴ πολλάων πολίων κατέλυστε κάρηνα
 Ήδ' ἔτι καὶ λύσει⁷ τοῦ γάρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 Αἰσχρὸν γάρ τόδε γ' ἔστι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
 Μὰψ οὗτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν 140
 Ἀπρηκτον πολεμον πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι
 Ανδράσι παυροτέροισι, τέλος δ' οὐ πώ τι πέφανται.
 Εἴ περ γάρ κ' ἐθέλοιμεν Ἀχαιοί τε Τρῶες τε,
 Ορκια πιστὰ ταμόντες, ἀριθμηθήμεναι ἄμφω,
 Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν, 145
 Ήμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοὶ,
 Τρῶων δ' ἄνδρα ἔκαστον ἐλοίμεθα οἰνοχοεύειν,

Πολλαὶ κεν δεκάδες δευοίατο οἰνοχόοι.
 Τόστον ἐγώ φημι πλέας ἔμμεναι υἱας Ἀχαιῶν
 Τρώων, οἱ ναίουσι κατὰ πτόλιν. ἀλλ' ἐπίκουροι 130
 Πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἀνδρες ἔστιν,
 Οἵ με μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ εἰώστ' ἐθέλοντα
 Ἰλίου ἐκπέρσαι εὐναιώμενον πτολίεθρον.
 Ἐννέα δὴ βεβάσαι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοὶ,
 Καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται, 135
 Αἱ δέ που ἡμέτεραι τ' ἀλοχοὶ καὶ νήπια τέκνα
 Εἴσατ' ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον
 Αὗτως ἀκράσιτον, οὐ εἴνεκα δεῦρ' ἴκόμεσθα.
 Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἀν ἐγών εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
 Φεύγωμεν σὺν ηνσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν· 140
 Οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυμάγνιαν."
 "Ως φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὅρινεν
 Πάσι μετὰ πληθὺν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν.
 Κινήθη δ' ἀγορὴ φῇ κύματα μακρὰ θαλάσσης,
 Πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μέν τ' Εὐρός τε Νότος τε 145
 "Ωρορ' ἐπαίξεις πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων.
 "Ως δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺν λήιον ἐλθὼν,
 Δάθρος ἐπαιγίζων, ἐπί τ' ἡμένει ἀσταχύεσσιν,
 "Ως τῶν πᾶσ' ἀγορὴ κινήθῃ τοὶ δ' ἀλαλητῷ
 Νῆσος ἐπ' ἐσσεύοντο, ποδῶν δ' ὑπένερθε κονίη 150
 "Ιστατ' ἀειρομένῃ· τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευσον
 "Απτεσθαι ηῶν ἡδ' ἐλκέμεν εἰς ἀλαδηφῷ
 Οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον· ἀῦτὴ δ' οὐρανὸν ἴκεν
 Οἴκαδε ιεμένων· ὑπὸ δ' ἥρεον ἔρματα ηῶν.
 "Ενθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη, 155
 Εἰ μὴ Ἀθηναῖν "Ηρη πρὸς μὺθον ἔειπεν.
 "Ω πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώη,
 Οὔτω δὴ οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,

Κήρυκες βούσαντες ἐρήτυον, εἴ ποτ' ἀύτης
 Σχοίατ', ἀκούστειν δὲ διοτρεφέων βασιλήων.
 Σπουδῇ δ' ἔζετο λαὸς, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας
 Παυσάμενοι κλαγγῆς¹ ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων 120
 Ἔστη σκῆπτρον ἔχων, τὸ μὲν Ἡφαιστος κάμε τεύχων.
 Ἡφαιστος μὲν δῶκε Διὸν Κρονίωνι ἄνακτι,
 Αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ Ἀργειφόντῃ².
 Ἔρμείας δὲ ἄναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ,
 Αὐτὰρ δ' αὐτεῖ Πέλοψ δῶκ' Ἀτρεῖτον ποιμένι λαῶν³ 125
 Ἀτρεὺς δὲ θυήσκων ἔλιπεν πολύαρι θυέστη.
 Αὐτὰρ δ' αὐτεῖ θυέστη⁴ Ἀγαμέμνονος λεῖπε φορῆναι,
 Πολλῆσιν νήσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν.
 Τῷ δ' γ' ἐρεισάμενος ἐπεί⁵ Ἀργείοισι μετηύδα.
 Οὐ φίλοι ήρωες Δαναοὶ, θεράποντες⁶ Ἀρηος, 130
 Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρείη,
 Σχέτλιος, δι πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
 Ἰλιον ἐκπέρσαντ⁷ εὐτέίχεον ἀπονέεσθαι,
 Νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καὶ με κελεύει
 Δυσκλέα⁸ Ἀργος ἵκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὄλεστα λαόν. 135
 Οὕτω που Διὸς μέλλει ὑπερμενέε φίλον εἶναι,
 Ος δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα
 Ἡδ' ἔτι καὶ λύσει⁹ τοῦ γάρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 Αἰσχρὸν γάρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
 Μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν¹⁰ 140
 Ἀπρηκτον πόλεμον πόλεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι
 Ανδράσι παυροτέροισι, τέλος δ' οὐ πώ τι πέφανται.
 Εἴ περ γάρ κ' ἐθέλοιμεν Ἀχαιοί τε Τρῶες τε,
 Ὁρκια πιστὰ ταμόντες, ἀριθμηθήμεναι ἄμφω,
 Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν, 145
 Ήμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοὶ,
 Τρῶων δ' ἄνδρα ἔκαστον ἐλοίμεθα οἰνοχοεύειν,

Πολλαί κεν δεκύδες δευοίατο οίνοχόιο.

Τόστον ἐγώ φημι πλέας ἔμεναι υἱὸς Ἀχαιῶν
Τρώων, οἱ ναίουσι κατὰ πτόλιν. ἀλλ' ἐπίκουροι 130

Πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἀνδρες ἔασιν,
Οἵ με μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ εἰώσ' ἐθέλοντα
'Ιλίου ἐκπέρσαι εὐναιόμενον πτολίεθρον.

'Εννέα δὴ βεβάσι τις μεγάλου ἐνιαυτοὶ,
Καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται,
Αἱ δέ που ἡμέτεραι τ' ἀλοχοῖ καὶ νήπια τέκνα
Εἴσατ' ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον
Αὔτως ἀκράσιτον, οὐν εἴνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα.

'Αλλ' ἄγεθ', ὡς ἀν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
Φεύγωμεν σὺν νησὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν· 140
Οὐ γάρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρύγυιαν."

"Ως φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐν στήθεσσιν ὅρινεν
Πάσι μετὰ πληθὺν, ὅσοι οὐν βουλῆς ἐπάκουσταν.
Κινήθη δ' ἀγορὴ φὴ κύματα μακρὰ θαλάσσης,
Πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μέν τ' Εὐρός τε Νότος τε 145
"Ωρορ' ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων.

"Ως δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθὼν,
Λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπί τ' ἡμένι ἀσταχύεσσιν,
"Ως τῶν πᾶσ' ἀγορὴ κινήθη τοὶ δ' ἀλαλητῷ
Νῆσος ἐπ' ἐσσεύοντο, ποδῶν δ' ὑπένερθε κονίη
"Ιστατ' ἀειρομένη" τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευσον
"Απτεσθαι νηῶν ἡδ' ἐλκέμεν εἰς θλα δίαν,
Οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον· ἀυτὴ δ' οὐρανὸν ἴκεν
Οἴκαδε ιεμένων· ὑπὸ δ' ἥρεον ἔρματα νηῶν.

"Ενθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη, 155
Εἰ μὴ Ἀθηναῖν "Ηρη πρὸς μῦθον ἔειπεν.

""Ω πόποι, αἰγιόχοι Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
Οὔτω δὴ οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,

'Αργείοι φεύξονται ἐπ' εύρεα νῶτα θαλάσσης,
 Καὸς δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμφ καὶ Τρωσὶ λίποιεν
 'Αργείην 'Ελένην, ἡς εἶνεκα πολλοὶ 'Αχαιῶν
 'Εν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἰης.
 'Αλλ' ἵθι νῦν κατὰ λαὸν 'Αχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 Σοὶς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἔκαστον,
 Μηδὲ ἔα νῆας ἀλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας."

160

"Ως ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη.

Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιο καρήνων ἀίξασα,
 Καρπαλίμως δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας 'Αχαιῶν.
 Εὑρεν ἔπειτ' 'Οδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον
 'Εσταότ' οὐδ' ὅ γε τῆς ἐϋστσέλμοιο μελαίνης
 "Απτετ', ἐπεί μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν.
 'Αγχοῦ δ' ἴσταμένη προσέφη γλαυκῶπις 'Αθήνη·
 "Διογενὲς Δαερτιάδη, πολυμήχαν' 'Οδυσσεῦ,
 Οὗτῳ δὴ οἰκύνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Φεύξεσθ' ἐν νήεσσι πολυκλήσι πεσόντες,
 Καὸς δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμφ καὶ Τρωσὶ λίποιτε
 'Αργείην 'Ελένην, ἡς εἶνεκα πολλοὶ 'Αχαιῶν
 'Εν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἰης.
 'Αλλ' ἵθι νῦν κατὰ λαὸν 'Αχαιῶν, μηδέ τ' ἐρώει,
 Σοὶς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἔκαστον,
 Μηδὲ ἔα νῆας ἀλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας."

170

"Ως φάθ', ὁ δὲ ἔνυνέκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης
 Βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαίναν βάλε· τὴν δ' ἐκόμισσεν
 Κήρυξ Εύρυνθάτης 'Ιθακήσιος, ὃς οἱ ὀπῆδει.

Αὐτὸς δ' 'Ατρείδεω 'Αγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν
 Δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώιον, ἄφθιτον αἰεί·
 Σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας 'Αχαιῶν χαλκοχιτώνων.

"Οὐ τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη,
 Τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς.

175

180

185

“Δαιμόνι’, αὐ̄ σε ἔοικε κακὸν ὃς δειδίστεσθαι, 190

‘Αλλ’ αὐτός τε κάθησο καὶ ἄλλους ἔδρυτ λαούς.

Οὐ γάρ πω σάφα οἰνθ’ οἶος νόος Ἀτρείωνος·

Νῦν μὲν πειράται, τάχα δ’ ἴψεται υἱας Ἀχαιῶν.

‘Ἐν βουλῇ δ’ οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἶον ἔειπεν.

Μή τι χολωστάμενος ρέξῃ κακὸν υἱας Ἀχαιῶν. 195

Θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος,

Τιμὴ δ’ ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δέ ἐ μητίετα Ζεύς.”

“Ον δ’ αὖ δήμου τ’ ἄνδρα ἔδοι βοσώντα τ’ ἐφεύροι,

Τὸν σκήπτρῳ ἐλάσσασκεν, δύοκλήσασκέ τε μύθῳ.

“Δαιμόνι’, ἀτρέμας ἡσο καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούε, 200

Οἱ σέο φέρτεροί εἰσι· σὺν δ’ ἀπτόλεμος καὶ ἄναλκις,

Οὗτε ποτ’ ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος αὐτ’ ἐνὶ βουλῇ.

Οὐ μέν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ’ Ἀχαιοί.

Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἰς κοίρανος ἐστω,

Εἰς βασιλεὺς, φέρε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω. 205

[Σκήπτρόν τ’ ἡδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βασιλεύῃ.]”

“Ος ὁ γε κοιρανέων δίεπε στρατόν· οἱ δ’ ἀγορήνδε

Ἀντὶς ἐπεστεύοντο νεῶν ἀπὸ καὶ κλισιάων

‘Ηχῆ, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσθοιο θαλάσσης

Αἴγαλῳ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος. 210

“Αλλοι μέν δὲ ἔζορτο, ἐρήτυθεν δὲ καθ’ ἔδρας·

Θερσίτης δ’ ἔτι μοῦνος ἀμετροεπῆς ἐκολφά,

“Ος δὲ ἔπει φρεσὶν ἥσιν ἀκοσμά τε πολλά τε ἥδη,

Μὰψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεύσω,

‘Αλλ’ δὲ τί οἱ εἴσαιτο γελοῖον Ἀργείοισιν 215

‘Εμμεναι· αἰσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ιλιον ἥλθεν.

Φυλκὸς ἦν, χωλὸς δὲ ἐτερον πύδα· τὼ δέ οἱ ὄμοι

Κυρτῶ, ἐπὶ στήθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὑπερθεν

Φοξὸς ἦν κεφαλὴν, ψεδνὴ δὲ ἐπενήνοθε λάχνη.

‘Εχθιστος δὲ Ἀχιλῆι μάλιστ’ ἦν ἡδὲ Ὀδυσῆι· 220

Τὸ γάρ νεικείεσκε τότ' αὐτ' Ἀγαμέμνονι δίφ
 'Οξεα κεκληγὼς λέγ' ὀνείδεα τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοῖ
 'Εκπάγλως κοτέοντο, νεμέστηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ.
 Αὐτὰρ δι μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νείκεε μύθῳ.
 "Ατρείδη, τέο δ' αὐτ' ἐπιμέμφεαι ἡδὲ χατίζεις; 225
 Πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες
 Εἴσιν ἐνὶ κλισίης ἔξαίρετοι, ἃς τοι Ἀχαιοῖ
 Πρωτίστῳ δίδομεν, εὐτ' ἀν πτολίεθρον ἐλωμεν.
 "Η ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, διν κέ τις οἴστει
 Τρώων ἵπποδάμων ἐξ Ἰλίου νίος ἀποινα, 230
 "Ον κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω η ἀλλος Ἀχαιῶν,
 "Ηὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεαι ἐν φιλότητι,
 "Ην τ' αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεις; οὐ μὲν ἔοικεν
 'Αρχὸν ἔοντα κακῶν ἐπιβασκέμεν υἱας Ἀχαιῶν.
 "Ω πέπονες, κάκ' ἐλέγχε, Ἀχαιῆδες, οὐκέτ' Ἀχαιοὶ, 235
 Οἶκαδέ περ σὺν ηνυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ' ἐῶμεν
 Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὅφρα ἰδηται
 "Η ρά τι οἱ χῆμεις προσαμύνομεν ηε καὶ οὐκί.
 "Ος καὶ νῦν Ἀχιλῆα, ἔο μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 "Ητίμησεν" ἐλῶν γάρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας. 240
 "Αλλὰ μᾶλ' οὐκ Ἀχιλῆῃ χόλος φρεσὶν, ἀλλὰ μεθήμων.
 "Η γάρ ἀν, Ἀτρείδη, νῦν ὑστατα λωβήσαιο."

"Ως φάτο νεικείων Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
 Θερσίτης τῷ δ' ὅκα παρίστατο διος Ὀδυσσεὺς,
 Καὶ μν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἡνίπατε μύθῳ. 245
 "Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής,
 "Ισχεο, μηδ' ἔθελ' οἵος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν.
 Οὐ γάρ ἐγὼ σέο φημὶ χερεύότερον βροτὸν ἀλλον
 "Εμμεναι, ὅστοι ἄμ' Ἀτρείδης ὑπὸ Ἰλιον ἥλθον.
 Τῷ οὐκ διν βασιλῆας ἀνὰ στόμι ἔχων ἀγορεύοις, 250
 Καὶ σφιν ὄνειδεά τε προφέροις, νόστον τε φυλάσσοις.

Οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
*Η εὖ ἡε κακῶς νοστήσομεν υἱες Ἀχαιῶν.

[Τῷ νῦν Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν, 254
*Ησαι ὄνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν
*Ηρωες Δαναοί· σὺν δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.]

*Αλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται· 257
Εἴ κ' ἔτι σ' ἀφράινοντα κιχήσομαι ὡς νύ περ ὡδε,
Μηκέτ' ἔπειτ' Ὁδυσσῆι κάρη ὕμοισιν ἐπείη,
Μηδὲ ἔτι Τηλεμάχοιο πατήρ κεκλημένος εἴην, 260
Εἰ μὴ ἐγώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἴματα δύσω,
Χλαίναν τ' ἡδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει
Αὐτὸν δὲ κλαίοντα θύας ἐπὶ νῆας ἀφήσω
Πεπληγὼς ἀγορῆθεν ἀεικέσσι πληγῆσιν.] 264

*Ως ἄρ' ἔφη, σκῆπτρῳ δὲ μετάφρενον ἡδὲ καὶ ὕμω
Πλῆξεν· δ' ἵδυώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκφυγε δάκρυ,
Σμῶδιξ δ' αἰματόεσσα μεταφρένου ἔξυπανέστη
Σκήπτρου ὑπὸ χρυσέου· δ' ἄρ' ἔζετο τάρβησέν τε,
*Αλγήσας δ', ἀχρείον ἵδων, ἀπομόρξατο δάκρυ.
Οἱ δὲ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν. 270
*Ωδε δέ τις εἴτεσκεν ἵδων ἐσ πλησίον ἄλλον.

*Ω πόποι, ή δὴ μυρί· Ὁδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργεν
Βουλάς τ' ἔξάρχων ἀγαθὸς πόλεμόν τε κορύσσων
Νῦν δὲ τόδε μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν,
*Ος τὸν λωβητῆρα ἐπεσθόλον ἔσχ' ἀγοράων. 274
Οδε θήν μιν πάλιν αὐτὶς ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ
Νεικείειν βασιλῆας ὄνειδείοις ἐπεεσσιν.]

*Ως φάσαν ἡ πληθύς· ἀνὰ δ' ὁ πτολίπορθος Ὁδυσσεὺς
*Ἐστη σκῆπτρον ἔχων. Παρὰ δὲ γλαυκῶπτεις Ἀθήνη,
Εἴδομένη κήρυκι, σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, 280
*Ως ἄμα θ' οἱ πρῶτοι τε καὶ ὑστατοι υἱες Ἀχαιῶν
Μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασσαίατο βουλήν.

“Ο σφιν ἔυφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 “ ’Ατρείδη, νῦν δή σε, ἄναξ, ἐθέλοντιν ’Αχαιοί²⁸⁵
 Πάσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν,
 Οὐδέ τοι ἐκτελέοντιν ὑπόσχεσιν ἦν περ ὑπέσταν
 ’Ευθάδ’ ἔτι στείχοντες ἀπ’ Ἀργεος ἵπποβότοιο,
 ’Ιλιον ἐκπέρσαντ’ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.
 “Ως τε γάρ ἡ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες
 ’Αλλήλοισιν ὀδύρονται οἰκόνθε νέεσθαι.²⁹⁰
 “Η μὴν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνηθέντα νέεσθαι.
 Καὶ γάρ τις θ’ ἔνα μῆνα μένων ἀπὸ τῆς ἀλόχοιο
 ’Ασχαλάᾳ σὺν νηὶ πολυζύγῳ, ὃν περ ἀελλαι
 Χειμέριαι εἰλέωσιν δριωμένη τε θάλασσα·
 ’Ημῖν δ’ εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτός²⁹⁵
 ’Ενθάδε μιμνόντεσσι· τῷ οὐ νεμεσίζομ’ ’Αχαιούς
 ’Ασχαλάαν παρὰ νησὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 Αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενέον τε νέεσθαι.
 Τλῆτε, φίλοι, καὶ μείνατ’ ἐπὶ χρόνον, δφρα δαῶμεν
 “Η ἑτεὸν Κάλχας μαντεύεται ἡε καὶ οὐκί.³⁰⁰
 Εὖ γάρ δὴ τόδε ὅμεν ἐνὶ φρεσὶν, ἐστὲ δὲ πάντες
 Μάρτυροι, οθσ μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσται.
 Χθιζά τε καὶ πρώτῃς’, δτ’ ἐσ Αὐλίδα νῆες ’Αχαιῶν
 ’Ηγερέθοντο κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσται.
 ’Ημεῖς δ’ ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱεροὺς κατὰ βωμούς³⁰⁵
 ”Ερδομεν ἀθανάτοισι τεληγέστας ἑκατόμβας,
 Καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ, οθεν βέεν ἀγλαὸν ὕδωρ·
 ”Ενθ’ ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοινὸς,
 Σμερδαλέος, τόν ρ’ αὐτὸς ’Ολύμπιος ἤκε φόωσθε,³¹⁰
 Βωμοῦ ὑπαίξας πρός ῥα πλατάνιστον δρουσεν.
 ”Ενθα δ’ ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοὶ, νήπια τέκνα,
 ”Οζῷ ἐπ’ ἀκροτάτῳ, πετάλοις ὑποκεπτηῶτες,
 ”Οκτώ· ἀτάρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἡ τέκε τέκνα.

“Ενθ' ὁ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγώτας.
 Μῆτηρ δ' ἀμφεποτάτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα·
 Τὴν δ' ἐλειξάμενος πτέρυγος λάθεν ἀμφιαχυῖαν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτὴν,
 Τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεὸς, δις περ ἔφημεν·
 Λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·
 ‘Ημεῖς δ' ἐσταότες θαυμάζομεν οἷον ἐτύχθη.
 ‘Ως οὖν δεικὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἐκατόμβας,
 Κάλχας δ' αὐτίκ' ἐπειτα θεοπροπέων ἀγόρευεν.
 ‘Τίπτ' ἄνεῳ ἐγένεσθε, καρηκομόσωτες Ἀχαιοί;
 ‘Ημῖν μὲν τόδ' ἔφημε τέρας μέγα μητέτα Ζεὺς,
 ‘Οψιμοι ὀφίτελεστον, δου κλέος οὖ ποτ' ὀλεῖται.
 ‘Ως οὐτος κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτὴν,
 ‘Οκτὼ, ἀτὰρ μῆτηρ ἐνάτη ἦν, ἡ τέκε τέκνα,
 ‘Ως ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πτολεμίζομεν αὐθὶ,
 Τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.
 Κεῖνος τὸς ὡρέρεν· τὰ δὴ οὐν πάντα τελεῖται.
 ‘Αλλ' ἀγε μίμνετε πάντες, ἐῦκνήμδες Ἀχαιοί,
 Αὐτοῦ, εἰς δὲ κεν ἀστυ μέγα Πριάμοιο ἐλωμεν.”

‘Ως ἔφατ’, Ἀργείοι δὲ μέγ' ἵαχον—ἀμφὶ δὲ οὐης
 Σμερδαλέον κονάβησαν ἀσύάντων ὑπ' Ἀχαιῶν—
 Μῦθοι ἐπαινήσαντες Ὁδυσσῆσ θείοιο. 335

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἵπποτα Νέστωρ·
 ““Ω πόποι, ἡ δὴ παισὸν ἐοικότες ἀγοράσθε
 Νηπιάχοις, οἵς οὖ τι μελει πολεμήτα ἔργα.
 Πῇ δὴ συνθεσίαι τε καὶ ὄρκια βῆσται ἥμιν;
 ‘Εν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο μήδεά τ' ἀνδρῶν
 Σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαὶ, ἥς ἐπέπιθμεν.
 Αὕτως γάρ μ' ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος
 Εὐρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔστες
 ‘Ατρείδη, σὺ δ' ἔθ', ὡς πρὶν, ἔχων ἀστεμφέα βουλήν

"Αρχεν' Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας, 345
 Τούσδε δ' ἔα φθινύθειν, ἔνα καὶ δύο, τοί κεν· Ἀχαιῶν
 Νόσφιν βουλεύωσ—"—ἄνυστις δ' οὐκ ἔστεται αὐτῶν—
 Πρὶν Ἀργοπόδ' ἔναντι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο
 Γνώμεναι ἡ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις ἡε καὶ οὐκί.
 Φημὶ γάρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα 350
 "Ηματι τῷ, ὅτε ηγυστὶν ἐπ' ὀκυπόροισιν ἔβαινον
 Ἀργείοις Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες,
 Ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων.
 Τῷ μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἰκόνδε νέεσθαι,
 Πρὶν τινα πάρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι, 355
 Τίσασθαι δ' Ἐλένης δρμήματά τε στοναχάς τε.
 Εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἰκόνδε νέεσθαι,
 Ἀπτέσθω ἡς ηγὸς ἔυσσέλμοιο μελαίνης,
 "Οφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη.
 'Αλλὰ ἄναξ αὐτός τ' εὐ μῆδεο πείθεο τ' ἄλλῳ. 360
 Οὗ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔστεται, ὅ ττι κεν εἶπω.
 Κρὺν' ἄνδρας κατὰ φῦλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγάμεμνον,
 'Ως φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγη, φῦλα δὲ φύλοις.
 Εἰ δέ κεν ὡς ἔρῃς καὶ τοι πείθωνται Ἀχαιοὶ,
 Γνώσῃ ἐπειθ' ὃς θ' ἡγεμόνων κακὸς ὃς τέ νυ λαῶν 365
 'Ηδ' ὃς κ' ἐσθλὸς ἔρσι· κατὰ σφέας γάρ μαχέονται·
 Γνώσεαι δ' ἡ καὶ θεσπεσίη πολιν οὐκ ἀλαπάξεις
 "Η ἄνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο."

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 "Η μὰν αὐτ' ἀγορῆ νικᾶς, γέρον, υἱὸς Ἀχαιῶν. 370
 Αὶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλον,
 Τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἰεν Ἀχαιῶν·
 Τῷ κε τάχ' ἡμύστειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος
 Χερσὸν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλούστα τε περθομένη τε.
 'Αλλά μοι αἰγιόχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν, 375

"Ος με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.
 Καὶ γὰρ ἔγὼν Ἀχιλεύς τε μαχησάμεθ' εἶνεκα κούρης
 'Αντιβίοις ἐπέεσσιν, ἔγὼ δ' ἡρχον χαλεπαίνων·
 Εἰ δέ ποτ' ἔστι γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκέτ' ἔπειτα
 Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται, οὐδ' ἡβαιόν. 380
 Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ἔχουνάγωμεν "Αρηα.
 Εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὐ δ' ἀσπίδα θέσθω,
 Εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὡκυπόδεσσιν,
 Εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἴδων πολέμοιο μεδέσθω,
 "Ως κε πανημέριοι στυγερῷ κρινώμεθ' "Αρη. 385
 Οὐ γὰρ παυσαλή γε μετέσσεται, οὐδ' ἡβαιὸν,
 Εἰ μὴ νῦξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
 'Ιδρώσει μέν τεν τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσσιν
 'Ασπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔγχεῃ χείρα καμεῖται·
 'Ιδρώσει δέ τεν ἵππος ἐνέξοον ἄρμα τιτάνων. 390
 "Ον δέ κ' ἔγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
 Μιμνάειν παρὰ νηυδὶ κορωνίσιν, οὐδὲ οἱ ἔπειτα
 "Αρκιον ἔσσεται φυγέειν κύνας ἡδ' οἰωνούς."
 "Ως ἔφατ', 'Αργείοι δὲ μέγ' ἵαχον, ὡς ὅτε κυμα
 'Ακτῆ ἐφ' ὑψηλῆ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἐλθὼν, 395
 Προβλῆτι σκοπέλῳ· τὸν δ' οὐ ποτε κύματα λείπει
 Παντοίων ἀνέμων, ὅτ' ἀν ἐνθ' ἡ ἔνθα γένενται.
 'Ανυπάντες δ' ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας,
 Κάπνισσαν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἐλοντο.
 "Αλλος δ' ἄλλωφ ἔρεξε θεῶν αἰειγενετάων,
 Εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον "Αρηος.
 Αὐτὰρ δι βοῦν ἵέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Πίονα πενταέτηρον ὑπερμενέει Κρονίωνι,
 Κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆς Παναχαιῶν,
 Νεστορα μὲν πρώτιστα καὶ 'Ιδομενῆς ἄνακτα, 405
 Αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υἱὸν,

Ἐκτον δ' αὐτ' Ὁδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον
 Αὐτόματος δέ οἱ ἥλθε βοὴν ἀγαθὸς Μεγέλαος⁴¹⁰
 Ἡδεε γάρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονέιτο.
 Βοῦν δὲ περίστησάν τε καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
 Τοῖσιν δ' εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων⁴¹⁵
 “ Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφὲς, αἰθέρι ναίων,
 Μή πρὶν ἐπ' ἡλιον δύναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν,
 Πρὶν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
 Αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηϊοιο θύρετρα,
 Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαῖξαι⁴²⁰
 Χαλκῷ ρωγαλέον· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 Πρηνέες ἐν κονίγσιν ὀδᾶξ λαζοίστο γαῖαν.”
 “Ως ἔφατ', οὐδ' ἄρα πώ οἱ ἐπεκραίανε Κρονίων,
 Ἀλλ' δι γε δέκτο μὲν ἵρα, πόνον δ' ἀμέγαρτον ὄφελλεν.⁴²⁵
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δέ εὗξαντο καὶ οὐλοχύτας προθάλοντο,
 Αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔθειραν,
 Μηρούς τ' ἔξεταμον κατά τε κνίση ἐκάλυψαν
 Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὡμοθέτησαν.
 Καὶ τὰ μὲν δὲ σχίζησιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον,⁴³⁰
 Σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπειράντες ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 Μίστυλλόν τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελόσιν ἔπειραν,
 Ωπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα⁴³⁵
 Δαινυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἔισης
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἔξι ἔρον ἔντο,
 Τοῖς ἄρα μύθων ἥρχε Γερήνιος ἵππότα Νέστωρ
 “ Ἀτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 Μηκέτι νῦν δῆθ' αὐθὶ λεγώμεθα, μηδ' ἔτι δηρὸν⁴⁴⁰
 Ἀμβαλλώμεθα ἔργον, δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει·
 Ἀλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων

Λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας,
 'Ημεῖς δ' ἀδρόσι ὅδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν 'Αχαιῶν
 "Ιομεν, ὅφρα κε θάσσον ἐγείρομεν ὁὖν "Αρηα." 440
 "Ως ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν 'Αγαρέμινων.
 Αὐτίκα κηρύκεσσι λεγυφθόγγοισι κέλευσεν
 Κηρύσσειν πόλεμόνδε καρποκομόωντας 'Αχαιούς.
 Οι μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἡγείροντο μᾶλ' ὀδα.
 Οι δ' ἀμφ' 'Ατρείωνα διοτρέφεες βασιλῆες 445
 Θύνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις 'Αθήνη
 Αἰγιδ' ἔχοντος ἔριτιμον, ἀγήρων ἀθανάτην τε
 Τῆς ἑκατὸν θύσαιοι παγχρύσεοι ἡερέθονται,
 Πάντες ἔνπλεκες, ἑκατόμβωιος δὲ ἔκαστος.
 Σὺν τῇ παιφάσσοντα διέσσυντο λαὸν 'Αχαιῶν 450
 'Οτρύνοντος' λέναι· ἐν δὲ σθένος ὄρσεν ἔκαστοφ
 Καρδίη, ἀλλητοτον πολεμίζειν ἥδε μάχεσθαι.
 Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἡὲ νέεσθαι
 'Εν τηνὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
 "Ηύτε πῦρ ἀΐδηλον ἐπιφλέγεις ἄσπετον ὑλην 455
 Οὔρεος ἐν κυρυφῇς, ἔκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγὴ,
 "Ως τῶν ἔρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίο
 Αἴγλη παμφανώσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἴκεν.
 Τῶν δ', δι' τὸ δρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλὰ,
 Χηνῶν ἡ γεράνων ἡ κύκνων δουλιχοδείρων, 460
 'Ασίφι ἐν λειμῶνι, Καῦστρίου ἀμφὶ ρέεθρα,
 "Ενθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμενα πτερύγεσσιν,
 Κλαγγηδὸν προκαθιζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμῶν,
 "Ως τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 'Ες πεδίον προχέοντο Σκημάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθῶν 465
 Σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
 "Επταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόσεντι
 Μυρίοι, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γέγνεται ώρῃ.

'Ηύτε μυιάων ἀδινάων ἔθνεα πολλὰ,
ΑἼ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνῆιον ἡλάσκουσιν 470
"Ωρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει,
Τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ¹
'Εν πεδίῳ ἵσταντο, διαρραΐσαι μεμαῶτες.
Τοὺς δ', ὡς τ' αἰτόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοις ἄνδρες
Ρέυα διακρίνωσιν, ἐπεὶ κε νομῷ μιγέωσιν, 475
"Ως τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
'Υσμίνηνδ' ἵέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων,
"Ομρατα καὶ κεφαλὴν ἵκελος Διὸς τερπικεραύνῳ.
"Αρεῖ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.
'Ηύτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἐπλετο πάντων 480
Ταῦρος· ὁ γάρ τε βθέσσι μεταπρέπει ἀγρομένησιν.
Τοῖον ἄρ' Ἀτρείδην θῆκε Ζεὺς ἥματι κείνῳ,
'Εκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν.
"Εσπετε νῦν μοι, μοῦσαι 'Ολύμπια δώματ' ἔχουσαι,—
"Υμεῖς γάρ θεαὶ ἔστε, πάρεστέ τε, ἵστε τε πάντα, 485
"Ημεῖς δὲ κλέος οίον ἀκούομεν, οὐδέ τι ἴδμεν—
Οἵ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἥσταν.
Πληθὺν δ' οὐκ ἀν ἔγῳ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
Οὐδὲ εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι δέκα δὲ στόματ' εἰεν,
Φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἥτορ ἐνείη, 490
Εἴ μη 'Ολυμπιάδες μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
Θυγατέρες, μνησταίαδ' ὅσοι ὑπὸ "Ιλιον ἥλθον.
'Αρχοὺς αὖ τῆῶν ἐρέω μῆάς τε προπάσας.
Βοιωτῶν μὲν Πηνελεως καὶ Λῆιτος ἥρχον
'Αρκεσίλαος τε Προθόηνωρ τε Κλονίος τε, 495
Οἵ δ' 'Υρίην ἐνέμοντο καὶ Λύλιδα πετρήσεσσαν
Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε πολύκνημόν τ' Ἐτεωνὸν,
Θέσπειαν Γραιάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησσὸν,
Οἵ τ' ἀμφ' "Αρμ' ἐνέμοντο καὶ Εἴλέσιον καὶ Ἐρύθρας,

Οἵ τ' Ἐλεῶν· εἰχον ἡδὸν· Υλην καὶ Πετεῶνα,
 Ὁκαλένην Μεδεῶνά τ', ἔυκτίμενον πτολίεθρον,
 Κώπας Εὔτρησίν τε πολυτρήρωνά τε Θίσβην,
 Οἵ τε Κορώνειαν καὶ ποιήνθ' Ἀλίαρτον,
 Οἵ τε Πλάταιαν ἔχον ἡδὸν· οἱ Γλίσαντ' ἐνέμοντο,
 Οἵ θ' Ὑποθήβας εἰχον, ἔυκτίμενον πτολίεθρον,
 Ὁγχηστόν θ' ιερὸν, Ποσιδήιον ἀγλαὸν ἀλσος,
 Οἵ τε πολυστάφυλον Ἀρηνην ἔχον, οἵ τε Μίδειαν
 Νίσάν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατώσαν.
 Τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἑκάστη
 Κοῦροι Βοιωτῶν ἔκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. 510

Οἵ δ' Ἀσπληδόνα ναῖον ἴδον· Ὁρχομενὸν Μινύειον,
 Τῶν ἥρχον Ἀσκάλαφος καὶ Ιάλμενος, νίσες Ἀρηος,
 Οὓς τέκεν Ἀστυόχη δόμῳ· Ἀκτορος Ἀζείδαο;
 Παρθένος αἰδοίη, ὑπερώιον εἰσαναβάσα,
 Ἀρηῇ κρατερῷ δέ οἱ παρελέξατο λάθρη. 515
 Τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.

Αὐτὰρ Φωκήων Σχεδίος καὶ Ἐπίστροφος ἥρχον,
 Υἱέες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο,
 Οἱ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήσσαν
 Κρίσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα,
 Οἵ τ' Ἀινεμώρειαν καὶ Υάμπολιν ἀμφενέμοντο,
 Οἵ τ' ἄρα πάρ ποταμὸν Κηφισὸν διον ἔναιον,
 Οἵ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἐπι Κηφισοῖο·
 Τοῖς δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆσες ἐποντο.
 Οἱ μὲν Φωκήων στίχας ἵστατον ἀμφιέποντες,
 Βοιωτῶν δὲ ἐμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο. 525

Λοκρῶν δὲ ἡγεμόνευεν Ὁἰλῆος ταχὺς Αἴας,
 Μείων, οὐ τι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας.
 Ἀλλὰ πολὺ μείων· δλίγος μὲν ἦν, λινοθώρηξ,
 Ἐγχείγ δὲ ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιούς·

Οἱ Κῦνόν τ' ἐνέμοντ' Ὁπόειντά τε Καλλίαρόν τε
Βῆσσάν τε Σκάρφην τε καὶ Λύγειὰς ἐρατεινὸς
Τάρφην τε Θρόνιόν τε Βοαγρίου ἀμφὶ ρέεθρα.
Τῷ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο
Λοκρῶν, οἱ ναίουσι πέρην ἴερῆς Εὐβοίης.

535

Οἱ δ' Εὐβοίαι ἔχον μένεα πνείοντες Ἀβαντες,
Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ' Ἰστίασαι
Κήρυνθόν τ' ἔφαλον Δίου τ' αἰπὺν πτολίεθρον,
Οἱ τε Κάρυστον ἔχον ἡδ' οἱ Στύρα ναιετάσκου,
Τῶν αὐθ' ἡγεμόνευ 'Ελεφήνωρ ὅζος Ἀρησ,
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
Τῷ δ' ἄμ' Ἀβαντες ἔποντο θοοὶ, ὅπιθεν κομόσωντες,
Αἰχμηταὶ, μεμαῶτες ὀρεκτῆσιν μελίησιν
Θώρηκας ρήξειν δηίων ἀμφὶ στήθεσσιν.
Τῷ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

545

Οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἰχον, ἔυκτίμενον πτολίεθρον,
Δῆμον 'Ερεχθῆος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
Θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα,
Κὰδ δὲ ἐν Ἀθήνης εἰσεν, ἐῳ ἐνὶ πίονι νηῷ.
Ἐνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἐλάονται
Κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν.
Τῶν αὐθ' ἡγεμόνευ νίος Πετεῶν Μενεούθευς.
Τῷ δ' οὐ πώ τις δμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνήρ
Κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.
Νέστωρ οος ἔριζεν· ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν.
Τῷ δ' ἄμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

555

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμίνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας,
[Στῆσε δ' ἄγων, ἵν' Ἀθηναίων ἵσταντο φάλαγγες.]

Οἱ δ' Ἀργος τ' εἰχον Τίρυνθά τε τειχιώσσαν,
Ἐρμιόνην Ἀσίνην τε βαθὺν κατὰ κόλπον ἔχούσας,
Τροικῆν· Ήέννας τε καὶ ἀμπελόσεντ' Ἐπίδαυρον,
Νοτί τ' ἔχον Αἴγιναν Μάσητά τε κυῦροι Ἀχαιῶν,

560

Τῶν αὐθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 Καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος νίος.
 Τοῖσι δ' ἄμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἵσθεος φὼς, 565
 Μηκιστέος νίὸς Ταλαῖονίδαο ἄνακτος.
 Συμπάντων δ' ἡγείτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 Τοῖσι δ' ἄμ' ὄγδωκοντα μελαιναὶ ηῆς ἐποιτο.
 Οἱ δὲ Μυκῆνας εἰχον, ἔυκτίμενον πτολίεθρον,
 Ἀφνειόν τε Κόριεθον ἔυκτιμένας τε Κλεωνάς, 570
 Ὁρνειάς τ' ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ' ἐρατεινὴν
 Καὶ Σικυῶν', ὅθ' ἄρ' Ἀδρηστος πρῶτ' ἐμβασὶλευεν,
 Οἵ θ' Ὑπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν
 Πελλήνην τ' εἰχον, ἡδ' Αἴγιον ἀμφενέμοντο
 Αἰγιαλόν τ' ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ' Ἐλίκην εὐρεῖαν, 575
 Τῶν ἑκατὸν ηῶν ἥρχε κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρείδης· ἄμα τῷ γε πολὺ πλείστοι καὶ ἄριστοι
 Λαοὶ ἐποιτο· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύστετο νώροπα χαλκὸν
 Κυδιόων, πᾶσι δὲ μετέπρεπεν ἥρωεσσιν,
 Οὐνεκ' ἄριστος ἦν, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς 580
 Οἱ δ' εἰχον κοιλὴν Λακεδαίμονα κητώεσσαν,
 Φᾶρίν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην,
 Βρυσειάς τ' ἐνέμοντο καὶ Αὐγεὶας ἐρατεινὰς,
 Οἵ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἰχον Ἐλος τ', ἔφαλον πτολίεθρον,
 Οἱ τε Λάαν εἰχον ἡδ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο, 585
 Τῶν οἱ ἀδελφεδος ἥρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 Ἐξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοιτο.
 Ἐν δ' αὐτὸς κίεν ἦστι προθυμίησι πεποιθὼς,
 Ὁτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἵετο θυμῷ
 Τίσασθαι Ἐλένης ὄρμήματά τε στοναχάς τε. 590
 Οἱ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν
 Καὶ Θρύνον Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἔυκτιτον Αἰπὺν,
 Καὶ Κυπαρισσήντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον

Καὶ Πτελεὸν καὶ Ἔλος καὶ Δώριον, ἔνθα τε μοῦσαι
 Ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρῆικα παῦσαν ἀοιδῆς, 595
 Οἰχαλίηθεν ἵόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλίηος·
 Στεῦτο γάρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴ περ ἀν αὐταῖ
 Μοῦσαι ἀείδοιεν, κούραι Διὸς αἰγιόχοιο·
 Αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν
 Θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν· 600
 Τῶν αὐθ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἴπποτα Νέστωρ,
 Τῷ δ' ἐνενήκοντα γλαφυρὰ νέες ἐστιχόωντο.

Οἱ δὲ ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὅρος αἰπὺν,
 Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν' ἀνέρες ἀγχιμυχηταὶ,
 Οἱ Φένεόν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὁρχομενὸν πολύμηλον 65
 'Ρίπην τε Στρατίην τε καὶ ἡνεμόεσσαν Ἔνισπην,
 Καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινὴν,
 Στύμφηλόν τ' εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο,
 Τῶν ἡρχ' Ἀγκαίοιο πάεις κρείων Ἀγαπήνωρ
 'Εξήκοντα νεῶν πολέες δ' ἐν τῇ ἐκάστῃ 610
 'Αρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν.
 Αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἄνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Νῆστος ἐνστέλμοντος περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
 'Ατρείδης, ἐπεὶ οὐ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει.

Οἱ δὲ ἄρα Βουνπράσιόν τε καὶ Ἡλιδα δίαν ἔναιον, 615
 "Οστον ἔφ' Υρμίη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα·
 Πέτρη τ' Ὁλενίη καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἔέργει,
 Τῶν αὐτέσταρες ἄρχολ ἔσταν, δέκα δ' ἄνδρὶ ἐκάστῳ
 Νῆστος ἐποντο θοαὶ, πολέες δ' ἔμβαινον Ἐπειοί.
 Τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάσθην, 620
 Υἱες δὲ μὲν Κτεάτου δ' ἄρ' Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε·
 Τῶν δ' Ἀμαρυγκείδης ἡρχε κρατερὸς Διώρης
 Τῶν δὲ τετάρτων ἡρχε Πολύξεινος θεοειδῆς,
 Υἱὸς Ἀγασθένεος Αὐγητιάδαο ἄνακτος.

Οἱ δ' ἐκ Δουλιχίοιο Ἐχινάων θ' ἱεράων
Νήσων, αἱ ναίουσι πέρην ἀλλὸς, Ἡλιδος ἄντα,
Τῶν αὐθ' ἡγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἀρηᾶ,
Φυλείδης, ὃν τίκτε διῆφιλος ἱππότα Φυλεὺς,
Οἱ ποτε Δουλιχίονδ' ἀπενάστατο πατρὶ χολωθείσ.
Τῷ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆσες ἔποιτο. 625

Αὐτὰρ Ὁδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους,
Οἱ δ' Ἰθάκην εἰχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,
Καὶ Κροκύλει ἐνέμοντο καὶ Αλγίλιπα τρηχείαν,
Οἱ τε Ζάκυνθον ἔχον ἡδ' οἱ Σάμον ἀμφενέμοντο,
Οἱ τ' ἥπειρον ἔχον ἡδ' ἀντιπέραι ἐνέμοντο. 630

Τῶν μὲν Ὁδυσσεὺς ἥρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος,
Τῷ δ' ἄμα νῆσες ἔποιτο δυώδεκα μιλτοπάργοι.

Αἴτωλῶν δ' ἡγεῖτο Θόας Ἀνδραίμονος υἱὸς,
Οἱ Σλευρῶν ἐνέμοντο καὶ Ὡλενον ἡδὲ Πυλήνην
Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον Καλυδῶνά τε πετρήεσσαν.
Οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆνος μεγαλήτορος υἱέες ἥσαν,
Οὐδὲ ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος,
Τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέαλτο ἀνασσέμεν Αἴτωλοίσιν.
Τῷ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆσες ἔποιτο. 640

Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
Οἱ Κυνωσόν τ' εἰχον Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν,
Λύκτον Μιλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον
Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις εὐναιεταώσας,
Αλλοι θ' οἱ Κρήτην ἔκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
Τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν
Μηριώνης τ' ἀτάλαντος Ἐννυαλίω ἀνδρειφόντη.
Τοῖσι δ' ἀμ' ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆσες ἔποιτο. 650

Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης ἡῦς τε μέγας τε
Ἐκ Ρόδου ἐννέα νῆσας ἔγενεν Ροδίων ἀγερώχων,
Οἱ Ρόδου ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες,

Γήραι δὴ πολέμοι πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ 150

Ἐσθλοὶ, τεττίγεσσιν ἐοικότες, οἵ τε καθ' ὑλην

Δεινδρέω ἐφεζόμενοι ὅπα λειριώσσαν ιεῖσιν

Τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.

Οἱ δ' ὡς οὖν εἴδονθ' Ἐλένην ἐπὶ πύργον ιούσαν, 155

Ἡκα πρὸς ἀλλήλους ἐπεα πτερεντ' ἀγόρευον.

“Οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ εὐκυνήμιδας Ἀχαιοὺς

Τοιῷδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν.

Αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆς εἰς ὅπα ἔοικεν.

‘Αλλὰ καὶ δως, τοίη περ ἔοῦσ’, ἐν νηυσὶν νεέσθω,

Μηδ’ ἡμῖν τεκέεσσι τ’ ὁπίσσω πῆμα λίποιτο.’ 160

“Ως ἄρες ἔφαν, Πρίαμος δὲ Ἐλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ.

“Δεῦρο πάροιθ’ ἐλθοῦσα, φίλου τέκος, ἵζευ ἐμεῖο,

Οφρα ἵδη πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε.

Οὗ τί μοι αἰτίη ἐστί· θεοί νῦ μοι αἴτιοί εἰσιν,

Οἵ μοι ἐφώρμησαν πολεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν.” 165

“Ως μοι καὶ τόνδ’ ἄνδρα πελώριον ἔξονομήνης,

“Ος τις ὅδ’ ἐστὶν Ἀχαιός ἀνὴρ ἦντος τε μέγας τε.

“Ητοι μὲν κεφαλῆ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασιν.”

Καλὸν δὲ οὕτω ἔγων οδ πω ἵδον δόφθαλμοῖσιν,

Οὐδὲ οὕτω γεραρόν· βασιλῆς γάρ ἀνδρὶ ἔοικεν.” 170

Τὸν δὲ Ἐλένη μύθοισιν ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν·

“Ἄλδοιός τέ μοι ἐστι, φίλε ἔκυρε, δεινός τε·

“Ως δφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακός, δππότε δεῦρο

Υἱές σφι ἐπόμην, θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα

Παιδά τε τηλυγέτην καὶ δμηλικίην ἐρατεινήν.” 175

‘Αλλὰ τά γ’ οὐκ ἔγενοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα.

Τοῦτο δέ τοι ἔρέω, δ μ’ ἀνείρεαι ἥδε μεταλλᾶς.

Οὐτός γ’ Ἀτρείδης εύρυκρείων Ἀγαμέμνων,

‘Αμφότερον, βασιλεύς τ’ ἀγαθὸς κρατερός τ’ αἰχμητής.

Λητὸς αὐτὸς ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ’ ἔην γε.” 180

“Ως φάτο, τὸν δ' ὁ γέρων ἡγάσσατο, φώνησέν τε·
 “Ω μάκαρ Ἀτρείδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον,
 “Η ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδμήσατο κοῦροι Ἀχαιῶν.
 “Ηδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόθεσσαν,
 “Εὐθα ἴδον πλείστους Φρύγας, ἀνέρας αἰολοπάλους, 185
 Λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μύγδονος ἀντιθέοιο,
 Οἵ ῥα τότ' ἐστρατώντο παρ' ὅχθας Σαγγαρίοιο·
 Καὶ γάρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐών μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
 “Ηματι τῷ ὅτε τ' ἡλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
 “Αλλ' οὐδ' οἱ τόσοι ἡσαν ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί.” 190
 Δεύτερον αὐτ' Ὁδυσῆη ἴδων ἐρέειν' ὁ γεραιός·
 “Εἴπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὃς τις ὅδ' ἐστιν
 Μείων μὲν κεφαλῆ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο,
 Εὐρύτερος δ' ὅμοισιν ἴδε στέρνοισιν ἴδεσθαι.
 Τεύχεα μέν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρη, 195
 Αὐτὸς δὲ κτῖλος ὁς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν.
 ‘Αριειφ μιν ἔγωγε ἐίσκω πηγεσιμάλλωφ,
 “Ος τ' ὁῖσιν μέγα πῶū διέρχεται ἀργεννάων.”
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειθ' Ἐλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
 “Οὐτος δ' αὖ Λαερτιάδης πολύμητις Ὁδυσσεὺς, 200
 “Ος τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης
 Εἴδως παντοίους τε δόλους καὶ μῆδεα πυκνά.”
 Τὴν δ' αὐτ' Ἀντήνωρ πεπυμένος ἀντίον ηῦδα·
 “Ω γύναι, ή μάλα τοῦτο ἔπος ηημερτὲς ἔειπες·
 “Ηδη γάρ καὶ δεῦρο ποτ' ἥλυθε δῖος Ὁδυσσεὺς,
 Σεῦ ἐνεκ' ἀγγελίης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ· 205
 Τοὺς δ' ἐγὼ ἔξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα,
 ‘Αμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μῆδεα πυκνά.
 ‘Αλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν,
 Στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὅμους,
 “Αμφω δ' ἔζομένω, γεραρώτερος ἡεν Ὁδυσσεύς

'Αλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μῆδεα πᾶσιν ὑφασμον,
 "Ητοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευεν,
 Πάντα μὲν, ἀλλὰ μᾶλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος
 Οὐδ' ἀφαμαρτοεπής, ἡ καὶ γένει ὑστερος ἡεν. 215
 'Αλλ' ὅτε δὴ πολύμυθης ἀναζείειν 'Οδυσσεὺς,
 Στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς δῆματα πήξας,
 Σκῆπτρον δ' οὗτ' ὅπίσω οὗτε προπρηνὲς ἐνώμα,
 'Αλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, ἀδρεῖ φωτὶ ἐοικώς·
 Φαῖης κε ζάκοτόν τέ τιν' ἔμμεναι ἄφρονύ τ' αὔτως. 220
 'Αλλ' ὅτε δὴ ρ' ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἔει
 Καὶ ἔπεια νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίγγσιν,
 Οὐκ ἀν ἔπειτ' 'Οδυσσῆι γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος.
 Οὐ τότε γ' ὥδ' 'Οδυσσῆος ἀγαστάμεθ' εἰδος ἴδωντες." 225
 Τὸ τρίτον αὐτ' Αἴαντα ἴδων ἔρεεν' ὁ γηραιός·
 "Τίς τ' ἄρ' ὅδ' ἄλλος 'Αχαιοὶς ἀνήρ ἡνὸς τε μέγας τε,
 "Εξοχος 'Αργείων κεφαλὴν τε καὶ εὐρέας ὅμιονες;"
 Τὸν δ' 'Ελένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δία γυναικῶν.
 "Οὐτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος. ἔρκος 'Αχαιῶν.
 'Ιδομενεὺς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὁς 230
 "Εστηκ', ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἡγερέθοιται.
 Πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηῖφιλος Μενέλαος
 Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὅπότε Κρήτηθεν ὕκοιτο.
 Νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὄρῳ ἐλίκωπας 'Αχαιοὺς,
 Οὓς κεν ἐῦ γνοίην καὶ τ' οὐνομα μυθησαίμην" 235
 Δοιὼ δ' οὐ δύναμαι ἴδεειν κοσμήτορε λαῶν,
 Κάστορά θ' ἵπποδαμον καὶ τὸξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,
 Αὐτοκαστιγνήτω, τώ μοι μία γείνατο μήτηρ.
 "Η οὐχ ἐσπέσθην Λακεδαιμονος ἐξ ἐρατεινῆς,
 "Η δεύρω μὲν ἔποιτο μέσσος' ἔνι ποντοπόροισιν, 240
 Νῦν αὐτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμαναι ἀνδρῶν,
 Αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀκείδεα πάλλ' ἀ μοί ἐστιν."

“Ως φάτο, τοὺς δ' ἥδη κάτεχεν φυσίζοντος αἴα
Ἐν Δακεδαιμονι αὐθί, φίλη ἐν πατρίδι γαῖῃ.

Κήρυκες δ' ἀκὰ ἀστυ θεῶν φέρον ὄρκια πιστὰ, 245

“Ἄρνε δύω καὶ οίνον ἐνθρόνα, καρπὸν ἀρούρης,
Ἄσκῳ ἐν αλγείῳ φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
Κῆρυξ Ἰδαῖος ἥδε χρύσεια κύπελλα·

“Ωτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν.

“Ορσεο, Δαομεδοντιάδη· καλέουσιν ἀριστοις 250

Τρώων θ' ἵπποδάμαντι καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων

Ἐς πεδίον καταβῆναι, ἵν' ὄρκια πιστὰ τάμητε.

Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηθέφιλος Μενέλαος

Μακρῆς ἐγχείρησι μαχήσοντ' ἀμφὶ γυναικί·

Τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἐποιτο· 255

Οἱ δ' ἄλλοι φιλόπτητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες

Ναίοιμεν Τράπερ ἐριθώλακα, τοὶ δὲ νέονται

“Ἄργος ἐς ἵπποβοτον καὶ Ἀχαιῆδα καλλιγύναικα.”

“Ως φάτο, ρίγησεν δ' ὁ γέρων, ἐκέλευσε δ' ἔταιροις

“Ιππους ζευγγύμεναι· τοὶ δ' ὀγραλέως ἐπίθοντο. 260

“Αν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἡμία τείνεν ὀπίσπω·

Πάρ δέ οἱ Ἀρτῆνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον.

Τὸ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίονδ' ἔχον ὡκέας ἵππους.

“Αλλ' ὅτε δή ρ' ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,

Ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πολυβότειραν 265

Ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο.

“Ωριντο δ' αὐτίκ' ἐπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

“Αν δ' Ὁδυσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγανοὶ

“Ορκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οίνον

Μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὑδωρ ἐπὶ χείρας ἔχεναν. 270

“Ατρείδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν,

“Η οἱ πάρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,

“Ἄρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἐπειτα

Σεύωνται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ' αἰγῆοι·

*Ως ἔχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα

*Οφθαλμοῖσιν ἴδων· φάτο γὰρ τίσεσθαι ἀλείτην
Αὐτίκα δ' ἐξ ὁχέων σὺν τεύχεσιν ἀλτο χαμάζε.

Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδής

30

*Ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἡτορ,

*Ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἔχάζετο κῆρ' ἀλεείγων.

*Ως δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἴδων παλίνορστος ἀπέστη
Οδρεος ἐν βῆσσης, ὑπό τε τρόμος ἐλλαβε γυῖα,

35

*Ἄψ τ' ἀνεχώρησεν, ὀχρός τέ μιν εἰλε παρειὰς,

*Ως αὐτὶς καθ' ὅμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων
Δείσας Ἀτρέος υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοειδής.

Τὸν δὲ Ἐκτωρ νείκεσσεν ἴδων αἰσχροῖς ἐπέεσσιν.

* Δύσπαρι, εἴδος ἄριστε, γυναιμανὲς, ἡπεροπευτὰ.
Αἴθ' ὅφελες ἄγονός τ' ἔμεναι ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι.

40

Καὶ κε τὸ βουλούμην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον ἡεν

* Ή οὔτω λώβηη τ' ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἀλλων.

* Ή που καγχαλόωσι καρηκομδώντες Ἀχαιοὶ

Φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὐνεκα καλὸν
Εἴδος ἐπ· ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν, οὐδέ τεις ἀλκή.

45

* Ή τοιώσδε ἔων ἐν ποντοπόροισι νέεσσιν

Πόντος ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρίηρας ἀγείρας,

Μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι γυναικ' εὐειδέ· ἀνῆγες

* Εξ ἀπίης γαίης, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων,

Πατρί τε σῷ μέγα πῆμα πόλητε παντί τε δήμῳ

50

Δυσμενέσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῷ;

Οὐκ ἀν δὴ μείνειας ἀρηῖφιλον Μενέλαον;

Γνοίης χ' οἴου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν.

Οὐκ ἀν τοι χραίσμη κίθαρις τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης,

* Ή τε κόμη τό τε εἴδος, ὅτ' ἐν κονίστι μυγείης.

55

* Άλλὰ μᾶλα Τρῶες δειδήμονες· ἡ τέ κεν ἥδη

Λᾶινον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἔνεχ' ὁσσα ἔοργας."

Τὸν δ' αὐτέ προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς·
“ Ἔκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἰσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἰσαν,
Αἰεὶ τοι κραδίη πέλεκυς ὡς ἔστιν ἀτειρῆς, 60

“ Ος τ' εἰσιν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος, ὃς ὁρά τε τέχνη
Νήσιν ἐκτάμηντοι, ὁφέλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·

“ Ως σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἔστιν.

Μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης·

Οὐ τοι ἀπόβλητ' ἔστι θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, 65

“ Οσσα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἔκὼν δ' οὐκ ἄν τις ἔλοιτο.

Νῦν αὐτ' εἴ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι,

“ Άλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,

Αὐτὰρ ἐμ' ἐν μέσσῳ καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον

Συμβάλετ' ἀμφ' Ἐλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι. 70

“ Οππότερος δέ κε νικήσῃ κρείστον τε γένηται,

Κτήμαθ' ἐλῶν εὐ πάντα γυναικά τε οἴκαδ' ἀγέσθω·

Οι δὲ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες

Ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέσθων

“ Αργος ἐς ἵππόβοτον καὶ Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα.” 75

“ Ως ἔφαθ’, Ἔκτωρ δ’ αὐτὸν ἔχάρη μέγα μῦθον ἀκούπας,

Καὶ ρὸς ἐς μέσσον ἵων Τρῶων ἀνέεργε φάλαγγας,

Μέσπου δουρὸς ἐλών· τοὶ δὲ ἴδρυνθησαν ἀπαντες.

Τῷ δὲ ἐπετοξίζαντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ,

“ Ιοῖσίν τε τιτυρικόμενοι λάεστι τ’ ἔβαλλον. 80

Αὐτὰρ δὲ μακρὸν ἀντεῖ ἄνδρῶν Ἀγαμέμνων·

“ “Ισχεσθ’, Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·

Στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἔκτωρ.”

“ Ως ἔφαθ’, οἱ δὲ ἔσχοντο μάχης ἄνεώ τ’ ἐγένοντο

“ Εσσυμένως. Ἔκτωρ δὲ μετ’ ἀμφοτέροισιν ἔειπεν· 85

“ Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ ἔυκνήμιδες Ἀχαιοί,

Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἴνεκα νεῖκος ὅρωρεν.

“Αλλοις μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
 Τεύχεα καὶ ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυθοτείρῃ,
 Αὐτὸν δὲ ἐν μέσσῳ καὶ ἀρηῖφιλον Μενέλαον
 Οἶνος ἀμφὶ Ἐλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι
 Ὁππόκερος δὲ κε γυκήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 Κτήμαθ’ ἐλὼν εὐ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ’ ἀγέσθω
 Οἱ δὲ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.”

90

“Ως ἔφαθ’, οἱ δὲ ἄρα πάντες ἀκήν ἐγένοντο σιωπῆ. 95
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέπειπε βοὴν ἀγάθὸς Μενέλαος
 “Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖον μάλιστα γὰρ ἄλγος ἵκινες
 Θυμὸν ἐμόν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἡδη
 Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε
 Εἴνεκ’ ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἐνεκ’ ἀρχῆς. 100
 ‘Ημέων δ’ ὀπποτέρεψ φάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
 Τεθναί· ἄλλοι δὲ διακρινθήσετε τάχιστα.
 Οἴστετε δὲ ἄρκ’, ἔτερον λευκὸν ἐτέρην δὲ μέλαιναν,
 Γῇ τε καὶ ἡελίῳ· Διὶ δὲ ἡμεῖς οἰστομεν ἄλλον.

100

“Αξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὅφ’ ὄρκια τάμνη. 105
 Αὐτὸς, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοις καὶ ἀπιστοῖς,
 Μή τις ὑπερβασίῃ· Διὸς ὄρκια δηλήσηται.
 Αλεῖ δὲ ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἡρέθουται·
 Οἰς δὲ δι γέρων μετέχοιν, ἀμα πρόσσω κιὶ ὀπίσσω 110
 Λεύσσει, ὅπως δχ’ ἄριστα μετ’ ἀμφοτέροις γένηται.”

105

“Ως ἔφαθ’, οἱ δὲ ἔχάρησαν Ἀχαιοί τε Τρῶες τε,
 Ἐλπόμενοι παύσεσθαι δῖζυροῦ πολέμοιο.
 Καὶ ρ’ ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δὲ ἔβαν αὐτοὶ,
 Τεύχεα τ’ ἔξεδύοντες τὰ μὲν κατέθεντ’ ἐπὶ γαῖῃ.
 Πλησίον ἀλλήλων, δλίγη δὲ ἡν ἀμφὶς ἄρουρα· 115
 ‘Εκτωρ δὲ προτὶ ἀστυ δύω κήρυκας ἐπεμπεν
 Καρπαλίμως ἄρνας τε φέρειν Πρίαμόν τε καλέσσαται.
 Αὐτὰρ οἱ Ταλθύβιοι προίειν κρείων Ἀγαμέμνων

Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς λέναι, ἡδ' ἄρν' ἐκέλευεν
Οἰστέμεναι· δ' ὅτις ἄρ' οὐκ ἀπίθησε; Ἀγαρέμνονι δίφ. 120

"Ιρις δ' αὐθ' Ἐλένη λευκωλένφα ἄγγελος ἡλθεν,
Εἰδομένη γαλάφ, Ἀντηνορίδα δάμαρτι,
Τὴν Ἀντηνορίδης εἰλέ τε κρείων Ἐλικάων,
Λαοδίκην Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
Τὴν δ' εὐρ' ἐν μεγάρῳ· ἡ δὲ μέγαν ἵστον ὑφανεν, 125
Δίπλακα πορφυρένην, πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Οὓς ἔθεν εἰνεκ' ἐπασχον ὑπ' Ἀρηος παλαμάων.
Ἄγχοῦν δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὡκέα Ἰρις·
"Δεῦρ' ἴθι, νῦμφα φᾶλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδῃαι 130
Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
Οἱ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἀρηα
Ἐν πεδίῳ, δλεοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο,
Οἱ δὴ νῦν ἔσται σιγῇ—πόλεμος δὲ πέπαυται—
Ἄσπισι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν. 135
Αὐτάρ 'Αλέξανδρος καὶ ἀρηΐφιλος Μενέλαος
Μακρῆς ἔγχείησι μαχήσονται περὶ σείο·
Τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἀκοιτες."

"Ως εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ
Ἄνδρός τε προτέροιο καὶ ἀστεος ἡδὲ τοκήων. 140
Αὐτίκα δ' ἀργενηῆσι καλυψαμένη ὄθόνησιν
'Ωρμάτ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα,
Οὐκ οἶη· ἀμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἐποιτο,
Αἴθρη Πιτθῆς θυγάτηρ Κλυμένη τε βιώπις.
Αἴψα δ' ἐπειθ' ἵκανον ὅθι Σκαιαὶ πύλαι ἡσαν.
Οἱ δ' ἀμφὶ Πριάμοιο καὶ Πάνθοσον ἡδὲ Θυμούτην 145
Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἰκετάοιά τ' ὅζον Ἀρηος,
Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἀμφω,
Εἴατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῆσι πύλησιν,

Γήραι δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ 150

Ἐσθλοὶ, τεττίγεσσιν ἐοικότες, οἱ τε καθ' ὑλην

Δενδρέω ἐφεξόμενοι δπα λειριόεσσαν ιεῖσιν

Τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.

Οἱ δ' ὡς οὖν εἴδονθ' Ἐλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν, 155

Ἡκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεια πτερόεντ' ἀγόρευον.

“ Οὐ νέμεσις Τρώας καὶ ἔυκνήμιδας Ἀχαιοὺς

Τοιῷδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἀλγεα πάσχειν.

Αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆς εἰς δπα ἐοικεν.

‘Αλλὰ καὶ δως, τοίη περ ἐοῦσ’, ἐν τηνσὶν νεέσθω,

Μηδ’ ἡμῖν τεκέεσσι τ’ ὁπίσσω πῆμα λίποιτο.’ 160

“Ως ἄρε ἔφαν, Πρίαμος δὲ Ἐλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ.

“ Δεῦρο πάροιθ’ ἐλθοῦσα, φίλουν τέκος, ίζεν ἐμεῖο,

“Οφρα ἵδη πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε.

Οὕ τι μοι αἰτίη ἐστί· θεοὶ νῦ μοι αἰτιοί εἰσιν,

Οἱ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν.’ 165

“Ως μοι καὶ τόνδ’ ἄνδρα πελώριον ἔξονομήνης,

“Ος τις ὅδ’ ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνήρ ἡνὸς τε μέγας τε.

“Ητοι μὲν κεφαλῆ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασιν.

Καλὸν δὲ οὕτω ἔγων οὐ πω ἴδον ὁφθαλμοῖσιν,

Οὐδὲ οὕτω γεραρόν· βασιλῆ γὰρ ἄνδρι ἔοικεν.’ 170

Τὸν δὲ Ἐλένην μύθοισιν ἀμείβετο, δῆν γυναικῶν.

“ Αἰδοῖος τέ μοι ἐστι, φίλε ἔκυρὲ, δεινός τε·

“Ως δφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακός, ὀππότε δεῦρο

Υἱέι σῷ ἐπόμην, θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα

Παιδά τε τηλυγέτην καὶ δμηλικίην ἐρατεινήν.’ 175

‘Αλλὰ τά γ’ οὐκ ἔγενοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα.

Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, δ μ’ ἀνείρεαι ἥδε μεταλλάξε.

Οὐτός γ’ Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,

‘Αμφότερον, βασιλεύς τ’ ἀγαθὸς κρατερός τ’ αἰχμητής.

Δαῆρι αὐτὸν ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἰ ποτ’ ἔην γε.’ 180

“Ως φάτο, τὸν δ' ὁ γέρων ἡγάσσατο, φώνησέν τε·
 “ “Ω μάκαρ Ἀτρείδη, μοιρηγενές, δλβιόδαιμον,
 “ Ή ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδμήσατο κούροι Ἀχαιῶν.
 “ Ήδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελέσσαν,
 “ Εὐθα δίδον πλείστους Φρύγας, ἀνέρας αἰολοπάλους, 185
 Δαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μύγδονος ἀντιθέοιο,

Οἵ ῥα τότ' ἐστρατόωντο παρ' ὅχθας Σαγγαρίοιο·
 Καὶ γάρ ἐγών ἐπίκουρος ἐών μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
 “ Ήματι τῷ ὅτε τ' ἡλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
 “ Άλλ' οὐδ' οἱ τόσοι ήσαν ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί.” 190

Δεύτερον αὐτ' Ὁδυσῆη δίδων ἐρέειν' ὁ γεραιός·
 “ Εἴπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, δις τις ὅδ' ἐστιν
 Μείων μὲν κεφαλῆ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο,
 Εὐρύτερος δ' ὅμοιοισιν ίδε στέρνοισιν ίδέσθαι.
 Τεύχεα μέν οἱ κείται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ, 195
 Αὐτὸς δὲ κτῖλος ὁς ἐπιπλωλεῖται στίχας ἀνδρῶν.
 ‘Αριειφ μιν ἔγωγε εἴσκω πηγεσιμάλλωφ,
 “ Ος τ' δίων μέγα πῶν διέρχεται ἀργεννάσων.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειθ' Ἐλένη Διὸς ἐκγεγαυά·
 “ Οὐτος δ' αὖ Λαερτιάδης πολύμητης Ὁδυσσεὺς, 200
 “ Ος τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης
 Εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μῆδεα πυκνά.”

Τὴν δ' αὐτ' Ἀντήνωρ πεπινυμένος ἀντίον ηῦδα·
 “ “Ω γύναι, ή μάλα τοῦτο ἔπος ημερτὲς ἔειπες·
 “ Ήδη γάρ καὶ δεῦρο ποτ' ἥλυθε δίος Ὁδυσσεὺς,
 Σεῦ ἔνεκ' ἀγγελίης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ· 205
 Τοὺς δ' ἐγὼ ἔξεινισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα,
 ‘Αμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μῆδεα πυκνά.
 ‘Άλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν,
 Στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὅμους,
 “ Αμφω δ' ἔζομένω, γεραρώτερος ἡειν Ὁδυσσεύς 210

'Αλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μῆδεα πᾶσιν ὑφαιμον,

"Ητοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευεν,

Παύρα μὲν, ἀλλὰ μᾶλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθας

Οὐδ' ἀφαμαρτοεπής, ἡ καὶ γένεις ὑστερος ἡεν. 215

'Αλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναιξειεν Ὁδυστεὺς,

Στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἔδεσκε κατὰ χθονὸς δύματα πήξας,

Σκῆπτρον δ' οὔτ' ὅπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα,

'Αλλ' ἀστεμφές ἔχεσκεν, ἀδρεῖ φωτὶ ἐοικώς·

Φαίης κε ζάκοτόν τέ τιν' ἔμμεναν ἄφρονύ τ' αὗτως. 220

'Αλλ' ὅτε δὴ ρ' ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἔιει

Καὶ ἔπεια νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίησιν,

Οὐκ ἀν ἔπειτ' Ὁδυστῆι γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλας.

Οὐ τότε γ' ὁδὸς Ὁδυστῆος ἀγαστάμεθ' εἰδος ἰδώντες."

Τὸ τρίτον αὐτὸν Αἴαντα ἰδῶν ἐρέειν' ὁ γεραιός" 225

"Τίς τ' ἄρ' ὅδ' ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἡνὸς τε μέγας τε,

"Εὖοχος Ἀργείων κεφαλήν τε καὶ εὐρέας δῶμαν;"

Τὸν δὲ Ἐλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν·

"Οὐτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος. ἔρκος Ἀχαιῶν.

"Ιδομενεὺς δὲ ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὁς 230

"Ἐστηκ', ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἡγερέθονται.

Πολλάκις μν ἔινισσεν ἀρρήφιλος Μενέλαος

Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὅπότε Κρήτηθεν ἵκοιτο.

Νῦν δὲ ἄλλους μὲν πάντας ὄρῳ ἐλίκωπτας Ἀχαιοὺς,

Οὓς κεν ἐν γνοίην καὶ τ' οὐνομα μυθησαίμην" 235

Δοιὼ δὲ οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,

Κάστορά θ' ἵπποδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,

Αὐτοκαστιγνήτω, τώ μοι μία γείνατο μήτηρ.

"Η οὐχ ἐσπέσθην Λακεδαιμονος ἐξ ἐρατεινῆς,

"Η δεύρω μὲν ἔποιτο γέεσο' ἔνι ποντοπύροισιν, 240

Νῦν αὐτὸν οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμαναι ἀνδρῶν,

Αἴσχεα δειδιότες καὶ ὄπειδεα πόλλ' ἄ μοι ἐστιν."

“Ως φάτο, τοὺς δ' ἡδη κάτεχεν φυσίζοντος αἵα
Ἐν Δακεδαίμονι αὐθί, φίλη ἐν πατρίδι γαίῃ.

Κήρυκες δ' ἀνὰ ἀστυν θεῶν φέρον ὄρκια πιστὰ,
“Ἄριε δύω καὶ οίνον ἐνθρώνα, καρπὸν ἀρούρης,
‘Ασκῷ ἐν αἰγαίῳ φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
Κῆρυξ Ἰδαῖος ἡδὲ χρύσεια κύπελλα·

“Ωτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν.

“Ορσεο, Δαομεδοντιάδη· καλέουσιν δριστοι
Τρώων θ' ἵπποδάμαντον καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
‘Εε πεδίον καταβῆναι, ἵν' ὄρκια πιστὰ τάμητε.
Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηΐφιλος Μενέλαος
Μακρῆς ἔγχειρις μαχήσοντ' ἀμφὶ γυναικί·
Τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἐποιτο·
Οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
Ναίοιμεν Τράπεζανθάλακα, τοὶ δὲ νέονται
“Ἄργος ἐς ἵππόβοτον καὶ Ἀχαιῶνα καλλιγύναικα.”

“Ως φάτο, ρίγησεν δ' ὁ γέρων, ἐκέλευσε δ' ἑταίρους
“Ιππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὀτραλέως ἐπίθοντο.
“Αν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἡμία τείνεν δόπισπα·
Πάρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον.
Τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίονδ' ἔχον ὡκέας ἵππους.
‘Αλλ' ὅτε δή ρ' ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
‘Εε ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πολυβότειραν
‘Εε μέσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόντο.
“Ωριντο δ' αὐτίκ' ἐπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
“Αν δ' Ὁδυσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ
“Ορκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οίνον
Μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὑδωρ ἐπὶ χείρας ἔχεναν.
‘Ατρείδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν,
“Η οἱ πάρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
‘Αριῶν ἐκ κεφαλέων τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἐπειτα

245

250

255

265

270

Κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις.
 Τοῖσιν δ' Ἀτρείδης μεγάλ' εῦχετο, χεῖρας ἀνασχών. 275
 “ Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
 Ἡέλιος θ' δις πάντ' ἐφορᾶς καὶ πάντ' ἐπακούεις,
 Καὶ ποταμὸς καὶ γαῖα, καὶ οὐδὲ ὑπένερθε καμόντας
 Ἀνθρώπους τίνυσθον, διά τίς κ' ἐπίορκον ὅμοσση,
 Υμεῖς μάρτυρος ἔστε, φυλάσσετε δ' ὄρκια πιστά. 280
 Εἰ μέν κεν Μενέλαιον Ἀλέξανδρος καταπέφνη,
 Αὐτὸς ἔπειθ' Ἐλένην ἔχέτω καὶ κτήματα πάντα,
 Ήμεῖς δ' ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν
 Εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνη ἔσθιος Μενέλαιος,
 Τρῶας ἔπειθ' Ἐλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι, 285
 Τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτιγέμενην δην τιν' ἔοικεν,
 Ή τε καὶ ἐσπομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
 Εἰ δ' ἀν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιο τε παῖδες
 Τίνειν οὐκ ἔθελωσιν Ἀλέξανδροι πεσόντος
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι εἴνεκα ποιηῆς 290
 Αὖθι μένων, εἴως κε τέλος πολέμοιο κιχείω.”
 “ Ή, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέῃ χαλκῷ.
 Καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
 Θυμοῦν δευομένους· ἀπὸ γάρ μένος εἴλετο χαλκός.
 Οἴνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν 295
 “ Εκχεον, ἡδ' εὔχοιτο θεοῖς αἰειγενέτηρσιν.
 “ Ωδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε.
 “ Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 Οππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πημήνειαν,
 “ Ωδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ρέοι ώς ὅδε οἴνος, 300
 Αὐτῶν καὶ τεκέων, ἀλλοχοὶ δ' ἄλλοισι δαμείεν.”
 “ Ως ἔφαν, οὐδ' ἄρα πώ σφιν ἐπεκραίανε Κρονίων.
 Τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν.
 “ Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ ἔυκυνήμεις Ἀχαιοί.

“Ητοι ἐγὼν εἴμι προτὶ Ἰλιον ἡμερόσσαν 305
 *Αψ, ἐπεὶ οὖ πω τλήσομ’ ἐν δοφθαλμοῖσιν δρᾶσθαι
 Μαρνάμενον φίλον νιὸν ἀρηῆφιλφ Μενελάω.
 Ζεὺς μέν που τό γε οὐδὲ καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἀλλοι,
 ‘Οπποτέρεφθανάτοι τέλος πεπρωμένον ἔστιν.”

“Η ῥα, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἵσσθεος φῶς, 310
 *Αν δ’ ἄρ’ ἔβαιν’ αὐτὸς, κατὰ δ’ ἡνία τένεν ὀπίσσω.
 Πάρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βῆστο δίφρον.
 Τὸ μὲν ἄρ’ ἄψορρος προτὶ Ἰλιον ἀπονέοντο.”

“Εκτωρ δὲ Πριάμοιο πάις καὶ δίος Ὁδυσσεὺς
 Χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα
 Κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκίρεῃ πάλλον ἐλόντες,
 ‘Οππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
 Λαοὶ δ’ ἡρήσαντο, θεοῖσι δὲ χείρας ἀνέσχον.”

“Ωδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε.
 “Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
 ‘Οππότερος τάδε ἔργα μετ’ ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν,
 Τὸν δὸς ἀποφθίμενον δύναι δόμον” Λίδος εἶσω,
 ‘Ημῖν δ’ αὖ φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.”

“Ος ἄρ’ ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ
 *Αψ δρόσων. Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος δρουσεν. 325
 Οἱ μὲν ἔπειθ’ ἴζοντο κατὰ στίχας, ὥχι ἔκάστου
 *Ιπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε ἔκειτο
 Αὐτὰρ δ’ γ’ ἀμφ’ ὕμοισιν ἐδύστετο τεύχεα καλὰ
 Δίος Ἀλέξανδρος, ‘Ελένης πόσις ἡγκόμοιο.
 Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
 Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας.
 Δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἐδυνεν
 Οἴο καστιγνήτοιο Λυκάονος· ἡρμοσε δ’ αὐτῷ.
 ‘Αμφὶ δ’ ἄρ’ ὕμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόλοιν
 Χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε. 335

Κρατὶ δ' ἐπ' ἴφθιμῳ κυνέην εὕτυκτον ἔθηκεν,
"Ιππουριν" δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
Εἶλετο δ' ἀλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιν ἀρίρει.
"Ως δ' αὐτῷς Μενέλαος ἀρήιος ἔντε' ἔδυνεν.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὐν ἑκάτερθεν ὄμιλον θωράχθησαν, 340
Ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο
Δεινὸν δερκάμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόθωντας
Τρώας θ' ἵπποδάμονς καὶ ἔνκηήμιδας Ἀχαιούς.
Καὶ ρ' ἔγγὺς στήτην διαμετρητῷ ἐνὶ χώρῳ
Σείοντ' ἔγχειας, ἀλλήλοισιν κυτέοντε. 345

Πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προίει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Ἀτρείδα κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἔισην·
Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφη δέ οἱ αἰχμὴ
Ἀσπίδ' ἔνι κρατερῷ· δὲ δεύτερος ὥρυντο χαλκῷ
Ἀτρείδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί. 350
"Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι ὃ με πρότερος κάκ' ἔσρυγεν,
Δίον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον,
"Οφρα τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
Σεινοδόκον κακὰ ρέξαι, ὃ κεν φιλότητα παράσχῃ."

Ἔντοντος δὲ τοιούτου τοποθέτησεν οὐρανὸν πάντας
"Η ρά, καὶ ἀμπεταλῶν προίει δολιχόσκιον ἔγχος, 355
Καὶ βάλε Πριαμίδα κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἔισην.
Διὰ μὲν ἀσπίδος ἥλθε φαεινῆς ὅβριμον ἔγχος,
Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἥρύρειστο·
Ἀντικρὺ δὲ παρὰ λεπάρην διάμησε χιτῶνα
"Εγχος· δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 360
"Ατρείδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόθλοι
Πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' αὐτῷ
Τριχθά τε καὶ τετραχθά διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός.
"Ατρείδης δὲ φύμαζεν ίδων εἰς οὐρανὸν εύρύν.
"Ζεῦ πάτερ, οὐ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἀλλος. 365
"Η τ' ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·

Νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσιν ἄγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος
'Ηέχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδὲ ἔβαλόν μν.'

"Η, καὶ ἐπαίξας κόρυθος λάβεν ἵπποδαστεῖης,

"Ἐλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' ἔνκυήμιδας Ἀχαιούς" 370

"Αγχε δέ μιν πολύκεστος ἴμας ἀπαλὴν ὑπὸ δειρὴν;

"Ος οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης.

Καὶ νῦν κεν εἰρυσσέν τε καὶ ἀσπετον ἥρατο κῦδος,

Εἰ μὴ ἄρ' ὁξὺν νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,

"Η οἱ ρῆξεν ἴμαντα βοὸς ἵψι κταμένοιο" 375

Κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἄμ' ἐσπετο χειρὶ παχείῃ.

Τὴν μὲν ἐπειθ' ἥρως μετ' ἔνκυήμιδας Ἀχαιοὺς

"Ρίψ" ἐπιδιηγεῖται, κόμισται δ' ἐρίηρες ἔταιροι:

Αὐτὰρ ὁ ἄψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων

"Εγχεῖ χαλκείφ" τὸν δ' ἐξήρπαξ" Ἀφροδίτη 380

"Ρεία μάλ" ὡς τε θεὸς, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἥρε πολλῆ,

Κὰδ δ' εἰσ" ἐν θαλάμῳ εὐώδεε κηρώειτι.

Αὐτὴ δ' αὐθ' Ἐλέητη καλέουσ" ἵε τὸν δ' ἐκίχανεν

Πύργῳ ἐφ' ὑψηλῷ, περὶ δὲ Τρωῶι ἀλις ἥσαν.

Χειρὶ δὲ νεκταρέουν ἔανοι ἐτίναχε λαβοῦστα,

385

Γρήι δέ μιν ἔκινα παλαμγενεῖ προσέειπεν,

Εἰροκόμῳ, ἡ οἱ Λακεδαιμονικαὶ τασσῆ

"Ησκειν εἴρια καλὰ, μάλιστα δέ μιν φιλέσσκεν.

Τῇ μιν ἐεισαμένη προσεφώνεε δί" Ἀφροδίτη.

"Δεῦρ" ιθ"· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἰκόνδε νέεσθαι. 390

Κείνος δ' γ' ἐν θαλάμῳ καὶ διωτοῦσι λέχεσσιν,

Κάλλει τε στιλβων καὶ εἴμασιν οὐδέ κε φαιήε

'Αυδρὶ μαχησάμενοι τόν γ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χοράνδε

"Ερχεσθ" ἡὲ χαροῦ οὐειν λήγουντα καθίζειν."

"Ως φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν δριεν. 395

Καὶ δέ ως οὐν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν

Στήθει δέ ιμερόεντα καὶ ὅμματα μαρμαίρεντα,

Θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν.
 “ Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεις ἡπεροπεύειν;
 *Η πή με προτέρω πολίων εὐναιομενάων 400
 *Ἄξεις ἡ Φρυγίης ἡ Μηονίης ἡρατεινῆς,
 Εἴ τίς τοι καὶ κεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων;
 Ούνεκα δὴ νῦν δίον Ἀλέξανδρον Μενέλαος
 Νικήτας ἔθελεις στυγερήν ἐμὲ οἴκαδ' ἀγεσθαι,
 Τοῦνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης; 405
 *Ησο παρ' αὐτὸν ίοῦσα, θεῶν δ' ἀπόεικε κελεύθουν,
 Μηδ' ἔτι σοίσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὀλυμπον,
 'Αλλ' αἰεὶ περὶ κείνον δίζει καὶ ἐ φύλασσε,
 Εἰς δέ κέ σ' ἡ ἀλοχον ποιήσεταις ἡ δέ γε δούλην.
 Κεῖσε δέ ἐγὼν οὐκ εἴμι—νεμεσοστὴτὸν δέ κεν εἴη— 410
 Κείνου πορσυνέουσα λέχος· Τρωὰ δέ μ' ὀπίσσω
 Πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ.”
 Τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη·
 “ Μή μ' ἔρεθε, σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω,
 Τὸς δέ σ' ἀπεχθήρω ὡς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα, 415
 Μέσσω δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρὰ,
 Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἴτον δλησαι.”
 “ Ως ἔφατ”, ἔδεισεν δ' Ἐλένη Διὸς ἐκγεγανία,
 Βῆ δὲ κατασχομένη ἑανῷ ἀργῆτι φαεινῷ,
 Σιγῇ, πάσας δὲ Τρωὰς λάθεν· ἡρχε δὲ δαίμων. 420
 Αἱ δέ ὅτ' Ἀλεξάνδροι δόμον περικαλλέ' ἵκοντο,
 'Αμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
 'Η δέ εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα γυναικῶν.
 Τῇ δ' ἄρα δίφρον ἐλοῦσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
 'Αντί' Ἀλεξάνδροι θεὰ κατέθηκε φέρουσα· 425
 “ Εἴθα καθίζ' Ἐλένη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 “ Οσσε πάλιν κλίνασα, πόσπιν δ' ἡνίπαπε μύθῳ.
 “ Ἡλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὥφελες αὐτόδ' ἀλέσθαι,

Ἄνδρὶ δαμεὶς κρατερῷ, δε ἐμὸς ποότερος πόσις ἡν.

Ἡ μὲν δὴ πρίν γ' εὔχε' ἀρηῖφίλου Μενελάου 430

Σῆ τε βίῃ καὶ χερσὶ καὶ ἔγχεῖ φέρτερος εἴναι·

Ἄλλ' ἦθι νῦν προκάλεσταις ἀρηῖφίλου Μενελαον

Ἐξαύτις μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλά σ' ἔγωγε

Παύεσθαι κέλομαι, μηδὲ ἔανθρω Μενελάφ

Ἀντίθιον πόλεμον πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι 435

Αφραδέως, μὴ πως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμῆτος·

Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

“ Μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνιπτε.

Νῦν μὲν γάρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ,

Κείνον δ' αὐτὶς ἔγώ· παρὰ γάρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν. 440

Ἄλλ' ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντε·

Οὐ γάρ πώ ποτέ μ' ὡδέ γ' ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψεν,

Οὐδ' ὅτε σε πρώτον Λακεδαιμόνος ἐξ ἔρατεινῆς

Ἐπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσιν,

Νήσῳ δ' ἐν Κρανάῃ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐηγή. 445

“ Ως σεο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ὥμερος αἴρει·”

Ἡ ρά, καὶ ἡρχε λέχοσδε κιών· δῆμα δ' εἴπετ' ἄκοιτις.

Τὸ δὲ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν,

Ατρείδης δ' ἀν' ὄμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἐσικώς,

Εἴ που ἐσαθρήσειν Ἀλέξανδρον θεοειδέα. 450

Ἄλλ' οὐ τις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων

Δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ' ἀρηῖφίλω Μενελάφ.

Οὐ μὲν γάρ φιλότητί γ' ἔκεύθανον, εἴ τις ἰδοιτο.

Ισον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· 455

“ Κέκλυτέ μεν, Τρώες καὶ Δάρδαοις ἡδὲ ἐπίκουροι.

Νίκη μὲν δὴ φαίνετ' ἀρηῖφίλου Μενελάου·

“ Υμεῖς δ' Ἀργείην Ἐλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ

Ἐκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἦν τιν' ἐσικεν,

“Η τε καὶ ἐσσομένοισι μετ’ ἀνθρώποισι πέληται.” 460
“Ως ἔφατ’ Ἀτρείδης, ἐπὶ δ’ ἔνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

Οἱ δὲ θεοὶ πάρ Ζηνὶ καθήμενοι ἡγοράωντο
Χρυσέωφ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δὲ σφισ τόπια “Ηβῃ
Νέκταρ ἐφνοχέει· τοὶ δὲ χρυσέοις δεπάσσουσι
Δειδέχατ’ ἄλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσοράωντες.
Αὐτίκ’ ἐπειράτο Κρονίδης ἐρεθίζεμεν “Ηρην
Κερτομίοις ἐπέεσσι, παραβλήδην ἀγορεύων.
“ Δοιαὶ μὲν Μενελάφ ἀρηγόνες εἰσὶ θεάσσι,
“Ηρη τ’ Ἀργείη καὶ Ἀλαλκαμειητὶς Ἀθήνη.
‘Αλλ’ ἥτοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσοράωσαι
Τέρπεσθον· τῷ δὲ αὐτε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη 10
Αἱὲι παρρέμβλωκε καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει,
Καὶ νῦν ἔξεσάωσεν ὕιόμενον θανέεσθαι.
‘Αλλ’ ἥτοι νίκη μὲν ἀργῆφιλον Μενελάου·
“Ημεῖς δὲ φραζωμεθ’ ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
“Η ρὸι αὐτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλωπιν αἰνῆι
“Ορσομεν, ἡ φιλότητα μετ’ ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
Εἰ δ’ αὖ πως τόδε πᾶσι φίλοι καὶ ἡδὺ γένοιτο,
“Ητοι μὲν οἰκέοιτο πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
Αὐτὶς δ’ Ἀργείην ‘Ελένην Μενέλαος ἄγοιτο.” 15

“Ως ἔφαθ’, αἱ δὲ ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ “Ηρη.
Πλησίαι αἱ γ’ ἡσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
“Ητοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν σύνδε τι εἰπεν,
Σκυζομένη Διὶ πατρὶ, χόλος δέ μιν ἀγριος ὥρες.
“Ηρη δ’ οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα.
“Αἰνότατε Κρονίδη, ποιῶν τὸν μῦθον ἔειπες. 20
Πῶς ἐθελεῖς ἀλιον θεῖναι πόνουν ἡδ’ ἀτέλεστον,
‘Ιδρῶ θ’ διν ἰδρωσα μόγυφ, καμέτην δέ μοι ἵπποι
Λαδον ἀγειρούσῃ, Πριάμῳ κακὰ τοιό τε παισάν.

“Ερδ’ ἀτὰρ οὖ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἀλλοι.”

Τὴν δὲ μέγ’ ὁχθήσας προσέφη γεφεληγερέτα Ζεύς· 30

“ Δαιμονίη, τί νύ σε Πρίαμος Πριάμοιο τε παῖδες

Τόσσα κακὰ ρέζουσιν, ὅτ’ ἀσπερχὲς μενεαίνεις

’Ιλιον ἐξαλαπάξαι ἐγκτίμενον πτολίεθρον;

Εἰ δὲ σύ γ’ εἰσελθοῦστα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ

’Ωμὸν βεβρώθοις Πρίαμον Πριάμοιο τε παῖδας 35

”Αλλοις τε Τρῶας, τότε κεν χόλοιν ἐξακέσαιο.

”Ερξον ὅπως ἐθέλεις· μὴ τοῦτο γε νεῦκος ὅπισσω

Σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ’ ἔρισμα μετ’ ἀμφοτέροισι γένηται.

”Αλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ’ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

’Οππότε κεν καὶ ἔγῳ μεμάδις πόλιι ἐξαλαπάξαι 40

Τὴν ἐθέλω ὅθι τοι φίλοι ἀνέρες ἔγγεγάσσιν,

Μή τι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλά μ’ ἔᾶσαι.

Καὶ γὰρ ἔγῳ σοὶ δῶκα ἔκων ἀέκοντί γε θυμῷ.

Αἱ γὰρ ὑπ’ ἡελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι

Ναιετάνουσι πόλης ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, 45

Τάων μοι περὶ κῆρι τιέσκετο ”Ιλιος ἵρῃ

Καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἔϋμμελίω Πριάμοιο.

Οὐ γάρ μοί ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης,

Λοιβῆς τε κνίσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.”

Τὸν δ’ ἡμείβετ’ ἔπειτα βωῶπες πότινα ”Ηρῃ·

“ ”Ητοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλαταί εἰσι πόλης,

”Αργος τε Σπάρτη τε καὶ εὐρυάγυια Μυκῆνη·

Τὰς διαπέρσαι, ὅτ’ ἀν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι·

Τάων οὖ τοι ἔγῳ πρόσθ’ ἵσταμαι οὐδὲ μεγαίρω.

Εἴ περ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ εἰώ διαπέρσαι, 55

Οὐκ ἀνύω φθονέουσ’, ἐπεὶ ή πολὺ φέρτερός ἐστι.

”Αλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον·

Καὶ γὰρ ἔγῳ θεός εἰμι, γένος δ’ ἐμοὶ ἔνθεν ὅθεν σοὶ,

Καὶ με πρεσβυτάτην τέκετο Κράνος ἀγκυλομήτης.

'Αμφότερον, γενεῇ τε καὶ οῦνεκα σὴ παράκοιτις   60
Κέκλημαι' σὺν δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.

'Αλλ' ἥτοι μὲν ταῦθ' ὑποείξομεν ἀλλήλοισιν,
Σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δὲ ἐμοὶ· ἐπὶ δὲ ἔψονται θεοὶ ἀλλοι
'Αθάνατοι· σὺν δὲ θᾶσσον 'Αθηναίῃ ἐπιτεῖλαι
'Ελθεῖν ἐς Τρώων καὶ 'Αχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν,   65
Πειρᾶν δὲ ὡς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας 'Αχαιοὺς
'Αρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι."

"Ως ἔφατ', οὐδὲ ἀπίθησε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Αὐτίκ' 'Αθηναίην ἔπεια πτερόσεντα προσηγόρισα.   69

" Αἴψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθεῖ μετὰ Τρώας καὶ 'Αχαιοὺς,
Πειρᾶν δὲ ὡς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας 'Αχαιοὺς
'Αρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι."

"Ως εἰπὼν ὥτρυνε πάρος μεμανίαν 'Αθήνην,
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοι καρήνων ἀίξασα.
Οἶνον δὲ ἀστέρα ἥκει Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,   75

*Η ναύτησι τέρας ἡὲ στρατῷ εὐρεῖ λαῶν,
Λαμπτρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἵενται·
Τῷ ἕικοντὶ ἥτιζεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς 'Αθήνη,
Καὸδ δὲ ἔθορ' ἐς μέσσον· θάμβος δὲ ἔχειν εἰσορόωντας
Τρώας θ' ἵπποδάμους καὶ ἔνκυνήμιδας 'Αχαιούς.   80

"Ωδὲ δέ τις εἴπεσκεν ἵδων ἐς πλησίον ἀλλοι.
" *Η δὲ αὐτὶς πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
"Εσσεται, ἡ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησιν
Ζεὺς, διὸ τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται."

"Ως ἄρα τις εἴπεσκεν 'Αχαιῶν τε Τρώων τε.   85
*Η δὲ ἀνδρὶ ἱκέλη Τρώων κατεδύσεθ' ὅμιλον,
Λαοδόκῳ 'Αυτηνορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζημένη, εἰ που ἐφεύροι.

Ἐνρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερὸν τε
'*Εσταότ· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰὶ στίχεις ἀσπιστάων

Λαῶν, οἵ οἱ ἔποντο ἀπ' Αἰσήσιοι ροάων.

Ἄγχοῦ δ' ἴσταμένη ἔπεια πτερόεντα προστήδα.

“ Ἡ ρά νῦ μοί τι πίθοιο, Λυκάονος υἱὲ δαιφρον;

Τλαιῆς κεν Μενελάφ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἵὸν,

Πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο, 95

Ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆ.

Τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,

Αἱ κεν ἵδη Μενέλαιον ἄρήιον Ἀτρέος υἱὸν

Σῷ βέλει δημηθέντα, πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.

Ἄλλ' ἄγ' δίστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο, 100

Εῦχεο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ

Ἀριῶν πρωτογόνων ρέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην

Οἴκαδε νοστήσας ἴερῆς εἰς ἄστυ Ζελείης.”

“ Ως φάτ' Ἀθηναίη, τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πείθεν.

Αὐτίκ' ἐσύλα τόξον ἐνδύοντος ἵελον αλγὸς 105

Ἀγρίου, ὃν ρά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας

Πέτρης ἐκβαίνοντα, δεδεγμένος ἐν προδοκῆσιν,

Βεβλήκει πρὸς στῆθος δὲ ὅ υπτιος ἐμπεσε πέτρῃ.

Τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαιδεκάδωρα πεφύκει·

Καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξός ἥραρε τέκτων, 110

Πᾶν δὲ εὐ λείηνας χρυσέην ἐπέθηκε κορώνη.

Καὶ τὸ μὲν εὐ κατέθηκε τανυστάμενος, ποτὶ γαίῃ

Ἀγκλίνας πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,

Μὴ πρὶν ἀναιξειαν ἄρήιοι υἱες Ἀχαιῶν,

Πρὶν βλῆσθαι Μενέλαιον ἄρήιον Ἀτρέος υἱόν. 115

Αὐτὰρ δὲ σύλα πῶμα φαρέτρης, ἐκ δὲ ἐλετὸς ἵὸν

Ἀβλήτα πτερόεντα, μελαινέων ἔρμ' ὁδυνάων·

Αἴψα δὲ ἐπὶ νευρῆ κατεκόσμει πικρὸν δῖστὸν

Εῦχετο δὲ Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ

Ἀριῶν πρωτογόνων ρέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην

Οἴκαδε νοστήσας ἴερῆς εἰς ἄστυ Ζελείης.

“Ελκε δ’ δμοῦ γλυφίδας τε λαβών καὶ νεῦρα βόεια·
Νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξφ δὲ σίδηρον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινεν,
Λίγες βιός, νευρὴ δὲ μέγ’ ἵαχεν, ἀλτο δ’ δῖστὸς
‘Οξυβελῆς, καθ’ ὅμιλον ἐπιπτέσθαι μενεαίνων.

125

Οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθαντο
‘Αθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη,
“Η τοι πρόσθε στάσα βέλος ἐχεπευκὲς ἄμυνεν.
‘Η δὲ τόσον μὲν ἔργεν ἀπὸ χροὸς, ὡς ὅτε μήτηρ
Παιδὸς ἔέργη μυῖαν, δῆθ’ ἡδεῖ λέξεται ὑπνῷ·
Αὐτὴ δ’ αὐτὸν ἔθυνεν ὅθι ζωστῆρος ὀχῆς
Χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλόος ἤντετο θώρηξ.
‘Εν δὲ ἐπεσε ζωστῆρι ἀρηρότι πικρὸς δῖστός·
Διὰ μὲν ἄρα ζωστῆρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο,
Καὶ διὰ θώρηκος παλυδαιδάλου ἡρήρειστο
Μίτρης θ’, ἦν ἐφόρει ἔρυμα χροὸς, ἔρκος ἀκόντων,
“Η οἱ πλεῖστον ἔρυτο· διαπρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς.
‘Ακρότατον δὲ ἄρ’ δῖστὸς ἐπέγραψε χρόα φωτός·
Αὐτίκα δὲ ἔρρεεν αἷμα κελαινεφές ἐξ ὠτειλῆς.

135

‘Ως δὲ ὅτε τίς τ’ ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικε μιήνη
Μηονὶς ἡὲ Κάειρα, παρήϊον ἔμμεναι ἵππων·
Κεῖται δὲ ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἡρήσαντο
‘Ιππῆς φορέειν· βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα,
‘Αμφότερον, κόσμος θ’ ἵππῳ ἐλατῆρί τε κῦδος·
Τοῖοί τοι, Μενέλαε, μιάνθην αἴματι μηροὶ
Εὐφυέες κυῆμαί τε ἵδε σφυρὰ κάλ’ ὑπένερθεν.

140

‘Ρίγησεν δὲ ἄρ’ ἐπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
‘Ως εἶδεν μελαν αἷμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς.
‘Ρίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηίφιλος Μενέλαος·
‘Ως δὲ Ἰδεὺ νεῦρόν τε καὶ σύγκους ἐκτὸς ἔοντας,
‘Αψορρόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη.

145

Τοῖς δὲ βαρὺ στενάχων μετέφη κρείων 'Αγαμέμνων,
Χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεστενάχοιτο δὲ ἑταῖροι.
“Φῦλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὄρκι' ἔταμνον, 155
Οἴον προστήσας πρὸ 'Αχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι·
“Ως σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δὲ ὄρκια πιστὰ πάτησαν.
Οὐ μέν πως ἀλιον πελεὶ ὄρκιον αἴμα τε ἀρνῶν
Σπουδαὶ τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαὶ, ἢς ἐπέπιθμεν.
Εἴ περ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσει, 160
“Ἐκ τε καὶ δψὲ τελεῖ, σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν,
Σὺν σφῆσιν κεφαλῆσι γυναιξὶ τε καὶ τεκέεσσιν.
Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οίδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
“Εσσεται ἡμαρ ὅτ' ἀν ποτ' ὀλώλῃ Ἰλιος ἵρῃ
Καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐῦμμελίω Πριάμοιο, 165
Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
Αὐτὸς ἐπιστείησιν ἐρεμνήν αἰγίδα πᾶσιν
Τῆσδε ἀπάτης κοτέων· τὰ μὲν ἐσσεται οὐκ ἀτέλεστα·
“Αλλά μοι αἰνὸν ἄχος σέθεν ἐσσεται, δὲ Μενέλαε
Αἴ κε θάνης καὶ πότμον ἀναπλήσῃς βιότοιο. 170
Καί κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον 'Αργος ἵκοιμην·
Αὐτίκα γὰρ μνήσονται 'Αχαιοὶ πατρίδος αἵης·
Καὸς δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιμεν
'Αργείην 'Ελένην· σέο δὲ ὁστέα πύσει ἄρουρα
Κειμένου ἐν Τροίῃ ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ. 175
Καὶ κέ τις ὁδὸς ἐρέει Τρώων ὑπερηνορεόντων
Τύμβῳ ἐπιθρώσκων Μενελάου κυδαλίμοιο,
“Αἴθ' οὐτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει 'Αγαμέμνων,
“Ως καὶ νῦν ἀλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' 'Αχαιῶν,
Καὶ δὴ ἔβη οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν 180
Σὺν κεινῆσιν τηνσὶ, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον.
“Ως ποτέ τις ἐρέει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.”
Τὸν δὲ ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

“ Θάρσει, μηδέ τί πω δειδίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν.
 Οὐκ ἐν καιρίῳ δέξῃ πάγη βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν 185
 Εἰρύσατο ζωστήρ τε παναιόλος ἡδὲ ὑπένερθεν
 Ζῷμά τε καὶ μίτρη, τὴν χαλκῆς κάμον ἄνδρες.”

Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 “ Αἱ γὰρ δὴ οὐτως εἴη, φίλος δὲ Μενέλαε.
 “ Ἐλκος δὲ ἵητηρ ἐπιμάσσεται, ἡδὲ ἐπιθήσει 190
 Φάρμαχ, ἀ κεν παύσησι μελαινάων ὁδυνάων.”

“ Ή, καὶ Ταλθύβιον θεῖον κήρυκα προστήνδα·
 “ Ταλθύβι, δόπτε τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον
 Φῶτ’ Ἀσκληπιούν υἱὸν ἀμύμονος ἵητηρος,
 “ Οφρα ἴδη Μενέλαιον ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν, 195
 “ Ον τις δίστεύσας ἔβαλεν, τόξων εὐ εἰδὼς,
 Τρώων ἡ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.”

“ Ως ἔφατ’, οὐδὲ ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
 Βῆ δὲ ἵέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 Παπταίνων ἥρωα Μαχάονα· τὸν δὲ ἐνόησεν 200
 ‘Εσταότ· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχεις ἀσπιστάων
 Λαῶν, οἵ οἱ ἐποντο Τρίκης ἔξι ἵπποβότοιο.
 ‘Αγχοῦ δὲ ιστάμενος ἔπεια πτερόεντα προστήνδα.
 “ ‘Ορσ’, Ἀσκληπιάδη· καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,
 “ Οφρα ἴδη Μενέλαιον ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν, 205
 “ Ον τις δίστεύσας ἔβαλεν, τόξων εὐ εἰδὼς,
 Τρώων ἡ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.”

“ Ως φάτο, τῷ δὲ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὅρινεν.
 Βάν δὲ ἵέναι καθ’ ὅμιλον ἀνὰ στρατὸν εύρυν Ἀχαιῶν.
 ‘Αλλ’ ὅτε δή ρ’ ἵκανον ὅθι ξανθὸς Μενέλαιος 210
 Βλήμενος ἦν, περὶ δὲ αὐτὸν ἀγηγέραθ’ ὅστοι ἄριστοι
 Κυκλόσ’, δὲ ἐν μέσοισι παρίστατο ισόθεος φῶς,
 Αὐτίκα δὲ ἐκ ζωστῆρος ἀφρηρότος ἐλκεν δίστον·
 Τοῦ δὲ ἔξελκομένοιο πάλιν ἄγεν ὁξέες ὅγκοι.

Λῦσε δέ οἱ ζωστῆρα παναίδοιν ἡδ' ὑπένερθεν 215

Ζῷμά τε καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆς κάμον ἄνδρες.

Αὐτὰρ ἐπεὶ Ἰδεν ἐλκος, ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς δῖστὸς,

Αἷμ' ἐκμυζήσας ἐπ' ἄρ' ἥπια φάρμακα εἰδὼς

Πάσσε, τά οὖ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.

Οφρα τοῦ ἀμφεπένοιτο βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαιον, 220

Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἥλυθον ἀσπιστάων·

Οι δ' αὐτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, μηῆσαντο δὲ χάρμης.

Ἐνθ' οὐκ ἀν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον,

Οὐδὲ καταπτώσσοντ', οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,

Ἄλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν. 225

Ἴππους μὲν γάρ ἔστε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ·

Καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιόωντας

Εὐρυμέδων, νιὸς Πτολεμαίου Πείραιδαο,

Τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρισχέμεν, διπότε κέν μν

Γνία λάβῃ κάματος πολέας διὰ κοιρανέοντα· 230

Αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλεῖτο στίχας ἄνδρῶν.

Καὶ ρ' οὐδὲ μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπώλων,

Τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παριστάμενος ἐπέεσσιν.

“Ἀργεῖοι, μή πώ τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς·

Οὐ γάρ ἐπὶ ψευδέσσι πατὴρ Ζεὺς ἔσσετ' ἄρωγὸς, 235

Ἄλλ' οὐ περ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο,

Τῶν ἥτοι αὐτῶν τέρενα χρόα γῦπες ἔδονται,

‘Ημεῖς αὐτ' ἀλόχους τε φίλας καὶ ὑπία τέκνα

“Ἄξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὴν πτολίεθρον ἔλωμεν.”

Οὓς τινας αὖ μεθίεντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο, 240

Τοὺς μάλα νεικείεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.

“Ἀργεῖοι ίόμωροι, ἐλεγχέεις, οὐ νυ σέβεσθε;

Τίφθ' οὗτως ἔστητε τεθηπότες ἥντε νεβροί,

Αἱ τ' ἐπεὶ οὐν ἔκαμον πολέος πεδίοιο θέουσαι,

‘Εστᾶσ’, οὐδ’ ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκῆ. 245

“Ος ύμεις ἔστητε τεθηπότες, οὐδὲ μάχεσθε.
 “Η μέντε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔνθα τε νῆες
 Εἰρύατ’ εὑπρυμνοι, πυλιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
 “Οφρα Ἰδητ’ αἴ κ’ ὑμμιν ὑπέρσχη χεῖρα Κρονίων;” 250

“Ως δέ γε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν.
 “Ηλθε δέ ἐπὶ Κρήτεσσι κιῶν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.
 Οἱ δέ ἀμφ’ Ἰδομενῆς δαῖφρονα θωρῆσσοντο”
 “Ιδομενεὺς μὲν ἐν προμάχοις, σὺν εἴκελος ἀλκην.
 Μηριόνης δέ ἄρα οἱ πυμάτας ὥτρυνε φάλαγγας.
 Τοὺς δέ Ιδῶν γήθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων, 255
 Λύτικα δέ Ἰδομενῆς προσῆγδα μειλιχίοισιν.
 “ ‘Ιδομενεῦ, περὶ μέν σε τίω Δαναῶν ταχυπάλων
 ‘Ημὲν ἐν πτολέμῳ ἡδὲ ἀλλοίω ἐπὶ ἔργῳ
 ‘Ηδέν δαίθ, δέ τε πέρ τε γερούσιον αἴθοπα οἰνον
 ‘Αργείων οἱ ἀριστοι ἐνὶ κρητῆρι κέρωνται.
 Εἴ τερ γάρ τ’ ἀλλοι γε καρηκομόωντες Ἀχαιοί
 Δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δέ πλειον δέπας αἰεὶ
 “Εστηχ” ὡς περ ἐμοὶ, πιέειν δέ τε θυμὸς ἀνάγοι.
 “Αλλ’ ὅρσεν πόλεμόνδ, οἷος πάρος εὐχεῖαι εἴναι.” 260

Τὸν δέ αὐτὸν Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγός αὐτίον ηῦδα” 265
 “ ‘Ατρείδη, μάλα μέν τοι ἔγων ἐρίθρος ἐταῖρος
 “Εστομαι, ὡς τὸ πρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα”
 “Αλλ’ ἀλλούς ὅτρυνε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
 “Οφρα τάχιστα μαχώμεθ, ἐπεὶ σύν γ’ ὄρκι’ ἔχεναν
 Τρῶες” τοῖσιν δέ αὖ θάνατος καὶ κήδε’ ὅπισσω” 270
 “Εσσετ”, ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο.”

“Ως ἔφατ”, ‘Ατρείδης δέ παράφετο γηθόσυνος κῆρ.
 “Ηλθε δέ ἐπ’ Αἰάντεσσι κιῶν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν”
 Τῷ δέ κορυσσέσθην, ἀμα δὲ νέφος εἴπετο πεζῶν.
 “Ως δέ ὅτ’ ἀπὸ σκοπῆς εἰδεν νέφος αἰπόλος ἀνήρ 275
 ‘Ερχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ιωῆς”

Τῷ δέ τ' ἀνευθεν ἔόντι μελάντερον, ἡύτε πίσσα,
 Φαινετ' ἵὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαῖλαπα πολλήν.
 'Ρίγησέν τε ἰδὼν, ὑπό τε σπέος ἥλασε μῆλα·
 Τοιαὶ ἄμ' Αἰάντεσσι διοτρεφέων αἰζηῶν 280
 Δῆϊον ἐς πόλεμον πυκναὶ κίνυντο φάλαγγες
 Κυάνεαι, σάκεσίν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
 Καὶ τοὺς μὲν γῆθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 Καὶ σφεας φωνήσας ἔπεια πτερόεντα προσηγόρισε.
 "Ἄλαντ", 'Αργείων ἥγήτορε χαλκοχιτώνων, 285
 Σφῶΐ μέν—οὐ γάρ ἔοικ' ὀτρυνόμενον—οὐ τι κελεύω.
 Λύττῳ γάρ μάλα λαὸν ἀνψυγετον ἴφι μάχεσθαι.
 Αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναί καὶ Ἀπόλλον,
 Τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο.
 Τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἀνακτος 290
 Χερσὸν ὑφ' ἡμετέρησσιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε."
 "Ως εἰπὼν τοὺς μὲν λίπειν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
 "Ειδ' ὁ γε Νέστορ' ἔτετμε, λιγὺν Πυλίων ἀγαρητὴν,
 Οὓς ἔτάροις στέλλοντα καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι,
 'Αμφὶ μέγαν Πελάγοντα Ἀλάστορά τε Χρομίον τε 295
 Αἴμονά τε κρείοντα Βίαντά τε ποιμένα λαῶν.
 'Ιππῆις μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὅχεσφιν,
 Πεζοὺς δ' ἔξοπιθε στῆσεν πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς,
 "Ερκος ἔμεν πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐσ μέστον ἔλασσεν,
 "Οφρα καὶ οὐκ ἔθέλων τις ἀναγκαίη πολεμίζοι. 300
 'Ιππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἔπειτάλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγει
 Σφοὺς ἵππους ἔχέμεν μηδὲ κλονέεσθαι διμίλφ.
 " Μηδέ τις ἵπποσύνη τε καὶ ἡνορέηφι πεποιθὼς
 Οἶος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,
 Μηδ' ἀναχωρείτω· ἀλαπαδινότεροι γὰρ ἔσεσθε. 305
 "Ος δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ δων ὁχέων ἔτερ' ἄρμαθ' ἵκηται,
 "Εγχει δρεξάσθω, ἐπεὶ δὲ πολὺ φέρτερον οῦτως.

“Ωδε καὶ οἱ πρότεροι πόλιας καὶ τείχε' ἐπύρθεον,
Τόνδε νόσον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχοντες.”

“Ως δὲ γέρων ὥτρυνε πάλαι πολέμων εὐ εἰδώς.” 310

Καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἴδων κρείων Ἀγαμέμνων,
Καὶ μην φωνήσας ἐπεια πτερόεντα προσηγόριστα.

“Ω γέρον, εἴθ”, ὡς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
“Ως τοι γούναθ’ ἐποιτο, βίη δέ τοι ἐμπεδος εἴη.

‘Αλλά σε γῆρας τείρει ὅμοιον’ ὡς ὅφελέν τις 315
‘Ανδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτρέροισι μετείναι.”

Τὸν δὲ ἡμείθετ’ ἔπειτα Γερήνιος ἵπποτα Νέστωρ.

“Ατρείδη, μάλα μέν κεν ἐγὼν ἐθέλοιμι καὶ αὐτὸς
‘Ως ἔμεν ὡς ὅτε δίον Ἐρευθαλίωνα κατέκταν.

‘Αλλ’ οὐ πως ἄμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν” 320
Εἴ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὐτέ με γῆρας ὀπάζει.

‘Αλλὰ καὶ ὡς ἵππεῦσι μετέσπομαι ἡδὲ κελεύσω
Βουλῆ καὶ μύθοισι· τὸ γάρ γέρας ἔστι γερόντων.

Αἰχμὰς δ’ αἰχμάσσουσι νεώτεροι, οὐ περ ἐμεῖο
‘Οπλότεροι γεγάσσι πεποίθασιν τε βίηφιν.” 325

“Ως ἔφατ’, Ατρείδης δὲ παρώχετο γηθόσυνος κῆρ.

Εὖρ’ υἱὸν Πετεώ Μενεσθήα πλήξιππου
‘Εσταότ’ ἀμφὶ δὲ Ἀθηναῖοι, μήστωρες ἀύτῆς.

Αύτὰρ δὲ πλησίον ἐστήκει πολύμητις Ὁδυσσεὺς
Πάρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ 530

“Εστασαν” οὐ γάρ πώ σφιν ἀκούετο λαὸς ἀύτῆς,
‘Αλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες

Τρώων ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ μένοντες
“Εστασαν, ὅππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν

Τρώων δρμήσειε καὶ ἀρξειαν πολέμοιο.” 335
Τοὺς δὲ ἴδων νείκεσσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

Καὶ σφεας φωνήσας ἐπεια πτερόεντα προσηγόριστα.
“Ω νιέ Πετεώ διοτρεφέος βασιλῆος,

Καὶ σὺ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, κερδαλεόφρον,
 Τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε, μίμνετε δ' ἄλλους; 340
 Σφῶν μέν τ' ἐπέοικε μετὰ πρώτοισι ἔόντας
 'Εστάμεν ἡδὲ μάχης καυστειρῆς ἀντιβολῆσαι·
 Πρώτω γάρ καὶ δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο,
 'Οπόπτε δαῖτα γέρουσιν ἐφοπλίζωμεν Ἀχαιοί.
 "Ενθα φῖλ' ὄπταλέα κρέα ἔδμεναι ἡδὲ κύπελλα 345
 Οἴνου πινέμεναι μελιηδέος, δῆρ' ἐθέλητον·
 Νῦν δὲ φίλως χ' δρόφτε καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
 'Υμείων προπάροιθε μαχοίατο μηλεῖ χαλκῷ."

Τὸν δ' ἄρ' ὑπάδρα ἴδων προσέφη πολύμητις Ὁδυσσεύς·
 "Ατρείδη, πούόν σε ἐπος φύγεν ἔρκος ὀδόντων. 350
 Πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεθιέμεν; ὀπόπτ' Ἀχαιοὶ¹
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν δέξὺν Ἀρηα,
 "Οψεαί, ἦν ἐθέλησθα καὶ αἱ κέν τοι τὰ μεμήλη,
 Τηλεμάχοιο φίλου πατέρα προμάχοισι μιγέντα
 Τρώων ἵπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βάζεις." 355

Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 'Ως γνῶ χωριένοιο· πάλιν δ' ὅ γε λάζετο μῦθον.
 "Διωγενὲς Λαερτιάδη, πολυμῆχαν Ὁδυσσεῦ,
 Οὔτε σε νεικείω περιώσιον οὔτε κελεύω·
 Οἴδα γάρ ὡς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 360
 "Ηπια δήνεα οἴδε· τὰ γάρ φρονέεις ἡ τ' ἐγώ περ.
 'Αλλ' ἴθι, ταῦτα δ' ὅπισθεν ἀρεσσόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν
 Εἴρηται· τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμώνια θεῖεν."

“Ως εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
 Εὔρε δὲ Τυδέος νιὸν ὑπέρθυμον Διομήδεα 365
 'Εσταότ' ἔν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
 Πάρ δέ οἱ ἐστήκει Σθένελος Καπανήιος νιός.
 Καὶ τὸν μὲν νεικεσσεν ἴδων κρείων Ἀγαμέμνων,
 Καὶ μιν φωνήσας ἐπεα πτερόεντα προσηύδα.

“ “Ω μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο, 370
 Τί πτώσσεις, τί δ’ ὀπιπεύεις πολέμοιο γεφύρας ;
 Οὐ μὲν Τυδεῖ γένει φίλον πτωσκαζέμεν ἡεν,
 Ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἐτάρων δηῖοισι μάχεσθαι,
 ‘Ος φάσαν οἴ μιν ἰδοντο πονεύμενον’ οὐ γάρ ἔγωγε
 ‘Ηντησ’ οὐδὲ ἰδον’ περὶ δ’ ἄλλων φασὶ γενέσθαι. 375

“ Ήτοι μὲν γάρ ἀτέρ πολέμου εἰσῆλθε Μυκήνας
 Ξεῖνος ἀμ’ ἀντιθέῳ Πολυυείκεῃ, λαὸν ἀγείρων,
 Οἴ ρα τότ’ ἐστρατόωνθ’ ἵερὰ πρὸς τείχεα Θήβης”.
 Καὶ ρά μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους.
 Οἱ δ’ ἔθελον δόμεναι καὶ ἐπήνεον, ὡς ἐκέλευον” 380

‘Αλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε παραίσια σήματα φαίνων.
 Οἱ δ’ ἐπεὶ οὐν φέροντο ἰδὲ πρὸ δόδον ἔγενοντο,
 ‘Ασωπὸν δ’ ἵκοντο Βαθύσχοινον λεχεποίην,
 ‘Ενθ’ αὐτ’ ἀγγελίην ἔπι Τυδῆ στεῖλαν Ἀχαιοῖ. 385

Αὐτὰρ δ’ βῆ, πολέας δὲ κιχῆσατο Καδμείωνας
 Δαινυμένους κατὰ δῶμα βίσης Ἐτεοκληίης.
 “Ενθ’ οὐδὲ ξεῖνος περ ἐών ἵππηλάτα Τυδεὺς
 Τάρβει, μοῦνος ἐών πολέστιν μετὰ Καδμείοισιν,
 ‘Αλλ’ δ’ γένει φίλον προκαλίζετο, πάντα δ’ ἐνίκα
 ‘Ρηΐδιως’ τοίη οἱ ἐπίρροθος ἡεν Ἀθήνη. 390

Οἱ δὲ χολωσάμενοι Καδμεῖοι, κέντορες ἵππων,
 ‘Αψ’ ἄρ’ ἀνερχομένῳ, πυκινὸν λόχον εἰσαν ἄγοντες,
 Κούρους πεντήκοντα’ δύω δ’ ἡγήτορες ἡσαν,
 Μαίων Αἰμονίδης ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,
 Υἱὸς τ’ Αὐτοφόνοιο μενεπτόλεμος Πολυφόντης. 395

Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν δεικέα πότμον ἐφῆκεν
 Πάντας ἔπεφν’, ἔνα δ’ οἰον ἵει οἰκόνδε νέεσθαι.
 Μαίον’ ἄρα προέκη, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
 Τοῖος ἦν Τυδεὺς Αἰτώλιος ἀλλὰ τὸν υἱὸν
 Γείνατο εἰο χέρηα μάχῃ, ἀγορῆ δέ τ’ ἀμείνω.” 400

“Ως φάτο, τὸν δ' οὗ τι προσέφη κρατερὸς Διομήδης
Αἰδεσθεὶς βασιλῆς ἐνιπήν αἰδοίοιο.

Τὸν δ' νιὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο·

“ ’Ατρείδη, μὴ ψεύδε’ ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν.

‘Ημεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχάριμε’ εἶναι. 405

‘Ημεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἴλομεν ἐπταπύλοιο,

Παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ’ ὑπὸ τεῖχος ἄρειον,

Πειθόμενοι τεράσσοι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ·

Κείνοι δὲ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν δλοιτο.

Τῷ μή μοι πατέρας ποθ’ ὅμοιή ἔνθεο τιμῆ.” 410

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ίδων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

“ Τέττα, σιωπῆ ἥσο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ.

Οὐ γὰρ ἔγω νεμεσῶ ’Αγαμέμνονι ποιμένι λαῶν

’Οτρύνοντι μάχεσθαι ἐγκυνῆμιδας ’Αχαιούς·

Τούτῳ μὲν γάρ κύδος ἄμ' ἔφεται, εἴ κεν ’Αχαιοί 415

Τρῶας δηώσωσιν ἐλωσί τε Ἰλιον ἴρην,

Τούτῳ δ' αὐτὸν πένθος ’Αχαιῶν δηωθέντων.

’Αλλ' ἄγε δὴ καὶ οὐδὲ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.”

“ Ή ῥα, καὶ ἐξ ὁχέων σὺν τεύχεσιν ἀλτο χαμᾶζε·

Δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσιν ἄνακτος 420

’Ορνυμένουν ὑπό κεν ταλασίφρονά περ δέος εἰλεν.

“Ως δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυνηχῇ κύμα θαλάσσης

’Ορνυτ’ ἐπασσύτερον Ζεφύρου ὑπὸ κινήσαντος·

Πόντῳ μέν τε πρώτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα

Χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας 425

Κυρτὸν ἴὸν κορυφοῦται, ἀποπτύει δ' ἀλὸς ἄχνην·

“Ως τότ’ ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες

Νωλεμέως πόλεμόνδε· κελευε δὲ οἰσιν ἔκαστος

’Ηγεμόνων· οἱ δ' ἀλλοι ἀκήν ἵσται—οὐδέ κε φαίνεις

Τόσσον λαὸν ἐπεσθαι ἔχοντ’ ἐν στήθεσιν αὐδήν— 430

Σιγῇ δειδιώτες σημάντορας ἀμφὶ δὲ πᾶσιν

Τεύχεα ποικιλ' ἔλαμπε, τὰ εἰμένοι ἐστιχόωντο.
 Τρῶες δ', ὡς τ' ὅιες πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
 Μυρίαι ἐστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκὸν,
 Ἀζηχὲς μεμακυῖαι, ἀκούουσαι ὅπα ἀρνῶν, 435
 *Ως Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὄρώρει·
 Οὐ γὰρ πάντων ἦν ὅμος θρόσος οὐδὲ ἵα γῆρας,
 Ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔσται ἀνδρες.
 *Ωρσε δὲ τοὺς μὲν Ἀρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Δεῖμός τ' ἡδὲ φόβος καὶ ἔρις ἀμοτον μεμαυῖα, 440
 *Ἀρεος ἀνδροφόνοιο καστιγνήτη ἐτάρη τε,
 *Η τ' ὀλίγη μὲν πρώτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.
 *Η σφιν καὶ τότε νεῖκος ὅμοιον ἔμβαλε μέσσφ
 *Ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὀφέλλοντα στόνον ἀνδρῶν. 445
 Οἱ δ' ὅτε δή ρ' ἐς χῶρον ἔνα ξυνιόντες ἵκοντο,
 Σύν ρ' ἔβαλον ρίνοντες, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε ἀνδρῶν
 Χαλκεοθωράκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὅμφαλοιςσαι
 *Ἐπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὄρώρει.
 *Ενθα δ' ἀμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν 450
 *Ολλύντων τε καὶ δλλυμένων, ρέε δ' αἴματι γαῖα.
 *Ως δ' ὅτε χείμαρροι ποταμοὶ κατ' ὅρεσφι ρέοντες
 *Ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὅβριμον ὕδωρ
 Κρουνῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἔντοσθε χαράδρης·
 Τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὐρεσιν ἐκλυε ποιμήν· 455
 *Ως τῶν μισγομένων γένετο ίαχή τε πόνος τε.

Πρώτος δ' Ἀντιλοχος Τρώων ἔλεν ἀνδρα κορυστὴν
 *Ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον·
 Τόν ρ' ἔβαλε πρώτος κόρυθος φάλον ἵπποδασείης,
 *Ἐν δὲ μετώφη πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω 460
 Αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν,
 *Ηριπε δ', ως ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῷ ὑσμίνη.

Τὸν δὲ πεπόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφῆνωρ
 Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων,
 Ἐλκε δ' ὑπὲκ βελέων, λελιημένος δῆρα τάχιστα 465
 Τεύχεα συλήσειε· μίνυνθα δέ οἱ γένεθ' ὄρμή.
 Νεκρὸν γάρ ρ' ἔρυστα ἴδων μεγάθυμος Ἀγήνωρ
 Πλευρὰ, τά οἱ κύφαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφαάνθη,
 Οὐτησε ἔνστῳ χαλκήρει, λῦσε δὲ γυῖα.
 Ὡς τὸν μὲν λίπε θυμὸς, ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη 470
 Ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν οἱ δὲ λύκοι ὡς
 Ἀλλήλουις ἐπόρουσπν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.
 "Ενθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος σίδον Τελαμώνιος Αἴας,
 Ἡίθεον θαλερὸν, Σιμοείσιον, δν ποτε μήτηρ
 Ἰδηθεν κατιοῦσα παρ' ὅχθησιν Σιμόεντος 475
 Γείνατ', ἐπεὶ ρά τοκεῦσιν ἀμ' ἔσπετο μῆλα ἴδεσθαι.
 Τοῦνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσιν
 Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰών
 "Επλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
 Πρώτον γάρ μιν ἴόντα βάλε στῆθος παρὰ μαζὸν
 Δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δι' ὅμου χάλκεον ἔγχος 480
 Ἡλθεν· δ δὲ ἐν κονίησι χαμαὶ πέσεν, αἰγειρος φε,
 "Η ρά τ' ἐν ειαμενῇ ἔλεος μεγάλοιο πεφύκη
 Λείη, ἀτάρ τέ οἱ δῖοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύαστιν.
 Τὴν μέν θ' ἀρματοπηγὸς ἀνὴρ αἰθωνι σιδήρῳ 485
 Ἐξέταμ', δῆρα ἵτυν κάμψη περικαλλεῖ δίφρῳ.
 "Η μέν τ' ἀκομένη κεῖται ποταμῷο παρ' ὅχθας.
 Τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἔξενάριξεν
 Αἴας διογενής· τοῦ δ' Ἀντιφος αἰολοθώρηξ
 Πριαμίδης καθ' ὅμιλον ἀκόντισεν δξεῖ δουρὶ. 490
 Τοῦ μὲν ἀμαρθ', δ δὲ Λεῦκον Ὁδυσσέος ἐσθλὸν ἐταίρον
 Βεβλήκει βουβῶνα, μέκυν ἐτέρωστ' ἔρυστα·
 "Ηριπε δ' ἀμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.

Τοῦ δ' Ὁδυσεὺς μᾶλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χελώθη.
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ 495
 Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἵων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
 'Αμφὶ ἐπαπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάθοντο
 'Ανδρὸς ἀκοντίσαντος· ὁ δ' οὐχ ἀλιον βέλος ἤκεν,
 'Αλλ' οὐδὲν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόφωντα,
 "Ος οἱ 'Αβυδόθεν ἥλθε, παρ' ἵππων ὠκειάων. 500
 Τόν δ' Ὁδυσεὺς ἑτάροιο χολωσάμενος βάλε δουρὶ¹
 Κίρσην· ἡ δ' ἑτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
 Αἴχμῃ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅστε κάλυψεν,
 Δούνησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Χώρησαν δὲ ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαιδίμος Ἐκτωρ· 505
 'Αργεῖος δὲ μέγα ἵαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκροὺς,
 "Ιθυσαν δὲ πολὺ προτέρω. Νεμέσησε δ' Ἀπόλλων
 Περγάμου ἐκκατιδὼν, Τρώεστι δὲ κέκλετ' ἀνσας·
 "Ορινυσθ', ἵπποδαμοι Τρῶες, μηδ' εἴκετε χάρμης
 'Αργείοις, ἐπεὶ οὐ σφι λίθος χρὼς οὐδὲ σίδηρος 510
 Χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχρονα βαλλομένοισιν.
 Οὐ μὰν οὐδὲ 'Αχιλεὺς Θέτιδος παῖς ἡγύκομοιο
 Μάργαται, ἀλλ' ἐπὶ ηνησὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει."
 "Ως φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ 'Αχαιοὺς
 "Ωρετε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια, 515
 'Ερχομένη καθ' ὄμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.
 "Ενθ' Ἀμαρνυκείδην Διώρεα μοῖρ' ἐπέδησεν.
 Χερμαδίφῳ γάρ βλῆτο παρὰ σφυρὸν δικρίσεντι
 Κνήμην δεξιτερῆν· βάλε δὲ Θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Πείρος 'Ιμβρασίδης, δις ἄρ' Αἰνόθεν ελληλούθει. 520
 'Αμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὀστέα λᾶας ἀναιδής
 "Αχρις ἀπηλοίησεν· ὁ δ' ὑπτιος ἐν κονίησιν
 Κάππεσεν, ἄμφω χειρέ φίλοις ἑτάροισι πετάσσει,
 Θυμὸν ἀποπνείων. 'Ο δ' ἐπέδραμεν ὃς δέ τοις ἔβαλέν περ,

Πείροος, οὐτα δὲ δουρὶ παρ' ὁμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
Χύντο χαμαὶ χολάδες, τὸν δὲ σκότος ὅσσε καλυψεν. 526

Τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἀπεστύμενον βάλε δουρὶ

Στέρνον ὑπέρ μαζοῖο, πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός.

Ἄγχιμολον δέ οἱ ἥλθε Θόας, ἐκ δ' ὅβριμον ἔγχος

Ἐσπάσατο στέρνοιο, ἐρύσσατο δὲ ἔιφος ὁξύν, 530

Τῷ δὲ γε γαστέρα τύψε μέσην, ἐκ δ' αἴνυτο θυμόν.

Τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περίστησαν γὰρ ἑταῖροι

Θρῆνες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,

Οἱ δέ μέγαν περ ἔόντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγανὸν

Ωσαν ἀπὸ σφείων· δὲ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη. 535

Ως τώ γ' ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθην,

Ητοι δὲ μὲν Θρηγκῶν δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων

Ηγεμόνες· πολλοὶ δὲ περικτείνοντο καὶ ἄλλοι.

Εὐθα κεν οὐκέτε ἔργον ἀνήρ ὀνόσαιτο μετελθῶν,

Ος τις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὁξεῖ χαλκῷ

Δινεύοις κατὰ μέσσον, ἄγοι δέ ἐτη Παλλὰς Ἀθήνη

Χειρὸς ἐλοῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν·

Πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἥματι κείνῳ

Πρηνέες ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τέταυτο.

540

Εὐθ' αὖ Τυδείδη Διομήδει Παλλὰς Ἀθήνη

E

Δῶκε μένος καὶ θάρσος, ὦντος μετὰ πᾶσιν

Ἄργείοισι γένοιτο ἴδε κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο.

Δαιέ οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,

Ἄστέρ' δπωρινῷ ἐναλίγκιον, δις τε μάλιστα

5

Λαμπρὸν παμφαινῆσι λελουμένος Ὁκεανοῖο.

Τοῖόν οἱ πῦρ δαίεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὕμων,

Ωρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλείστοι κλονέοντο.

Ήν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης ἀφνείὸς ἀμύμων,

Ιρεὺς Ἡφαίστοιο· δύω δέ οἱ νιέες ἥστην,

Φηγεύς 'Ιδαιός τε, μάχης εὐ εἰδότε πάυης.
 Τώ οἱ ἀποκρινθέντε ἐναντίω ὀρμηθήτην·
 Τὸ μὲν ἀφ' ἵππουι, ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὄρμυτο πεζός.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἡσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἴαντες,
 Φηγεύς ῥά πρότερος προίει δολιχόσκιου ἔγχος· 15
 Τυδείδεω δ' ὑπὲρ ὁμον ἀριστερὸν ἥλυθ' ἀκωκὴ
 "Εγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὑστερὸς ὄρμυτο χαλκῷ
 Τυδείδης· τοῦ δ' οὐχ ἀλιον βέλος ἔκφυγε χειρὸς,
 'Αλλ' ἔβαλε στῆθος μεταμάζιον, ώσε δ' ἀφ' ἵππων.
 'Ιδαιός δ' ἀπόρουσε λιπῶν περικαλλέα δίφρον, 20
 Οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφειον κταμένοιο·
 Οὐδὲ γάρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μελαιναν,
 'Αλλ' Ἡφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύφας,
 'Ως δὴ οἱ μὴ πάγχυ γέρων ἀκαχημένος εἴη.
 "Ιππους δ' ἔξελάσας μεγαθύμου Τυδέος νιὸς 25
 Δῶκεν ἑταίροισιν κατάγειν κοιλας ἐπὶ ημας.
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ίδον οὐε Δάρητος
 Τὸν μὲν ἀλευάμενον τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὅχεσφιν,
 Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτάρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Χειρὸς ἐλοῦσ' ἐπέεστι προσῆγδα θοῦρον "Αρηα. 30
 "Αρες "Αρες βροτολογε, μιαιφύνε, τειχεσιπλῆτα,
 Οὐκ ἀν δὴ Τρῶας μὲν ἔάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
 Μάρνασθ', ὀπποτέροισι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὄρέξῃ.
 Νῶι δὲ χαζῶμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν;"
 "Ως εἰποῦσα μάχης ἔξηγαγε θοῦρον "Αρηα. 35
 Τὸν μὲν ἐπειτα καθείσεν ἐπ' ἥϊόντι Σκαμάνδρῳ.
 Τρῶας δ' ἔκλιναν Δαναοί· ἔλε δ' ἄνδρα ἔκαστος
 "Ηγεμόνων· πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 'Αρχὸν 'Αλιζώνων, 'Οδίουν μέγαν, ἔκβαλε δίφρον·
 Πρώτῳ γάρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν 40
 "Ωμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.

Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Ίδομενεὺς δ' ἄρα Φαιστον ἐνήρατο, Μήνος υἱὸν
Βώρου, δις ἐκ Τάρνης ἐριβώλακος εἰληλούθει.

Τὸν μὲν ἄρ' Ίδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔγχεῖ μακρῷ 45
Νύξ ἵππων ἐπιβήσθμενον, κατὰ δεξιὸν ὄμον·

"Ηριπε δ' ἔξ ὁχέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.

Τὸν μὲν ἄρ' Ίδομενῆς ἐσύλευνο θεράποντες·

Υἱὸν δὲ Στροφίοι Σκαμάνδριον, αἷμονα θήρης,
Ἄτρείδης Μενέλαος ἐλ' ἔγχει ὁξύσεντι, 50

"Εσθλὸν θηρητῆρα δίδαξε γάρ "Αρτεμις αὐτῇ
Βάλλειν ἄγρια πάντα, τά τε τρέφει οὔρεσιν ὑλη.

"Αλλ' οὖς οἱ τότε γε χραῖσμ' "Αρτεμις ἵοχέαιρα,
Οὐδὲ ἐκηβολία, ἥσιν τὸ πρίν γ' ἐκέκαστο·

"Αλλά μιν 'Ατρείδης δουρικλειτὸς Μενέλαος, 55
Πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὔταστε δουρὶ

"Ωμων μεσσηγὸν, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.

"Ηριπε δὲ πρητῆς, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκτονος υἱὸν
"Αρμονίδεω, δις χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα 60

Τεύχειν" ἔξοχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς 'Αθήνη·
"Ος καὶ 'Αλεξάνδρῳ τεκτήνατο μῆτας ἔίσας

"Αρχεκάους, αἱ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γένοντο
Οἱ τ' αὐτῷ, ἐπεὶ οὐ τι θεῶν ἐκ θεσφατα ἥδη.

Τὸν μὲν Μηριόνης δτε δῆ κατέμαρπτε διώκων,
Βεβλήκει γλουτὸν κάτα δεξιόν· ἡ δὲ διαπρὸ 65

"Αντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἥλυθ' ἀκοκή.

Γνὺξ δ' ἔριπ' οἰμώξας, θάνατος δι μιν ἀμφεκάλυψεν.

Πήδαιον δ' ἄρ' ἔπειφε Μέγης, 'Αντήνορος υἱὸν,

"Ος ρά νόθος μὲν ἔην, πύκα δ' ἔτρεφε διὰ Θεαγώ, 70

"Ισα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσει φ.

Τὸν μὲν Φυλείδης δουρικλυτὸς ἔγγύθεν ἐλθὼν

Βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἵνιον ὁξεῖ δουρί·
 'Αντικρὺ δ' ἀν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός.
 "Ηριπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἐλε χαλκὸν ὀδοῦσιν. 75

Εὐρύπυλος δ' Εὐαίμονίδης 'Υψήνορα δίον,
 Υἱὸν ὑπερθύμου Δολοπίονος, ὃς Ῥα Σκαμάνδρου
 'Αρητήρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὁς τίετο δήμῳ,
 Τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς νιὸς,
 Πρόσθει ἔθει φεύγοντα, μεταδρομάδην ἔλασ' ὁμον 80
 Φασγάνῳ ἀλέξας, ἀπὸ δ' ἔξεσε χείρα βαρεῖαν.
 Λίματόσσα δὲ χείρ πεδίῳ πέσε· τὸν δὲ κατ' ὅστε
 "Ελλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

"Ως οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνη·
 Τυδείδην δ' οὐκ ἀν γροίης, ποτέροισι μετείη,
 'Ηὲ μετὰ Τρώεστιν ὀμιλέοι ἡ μετ' Ἀχαιοῖς.
 Θῦνε γὰρ ἀμ πεδίον ποταμῷ πλήθοντι ἐοικὼς
 Χειμάρρῳ, ὃς τ' ὡκα ρέων ἐκέδασσε γεφύρας·
 Τὸν δ' οὗτ' ἄρ τε γέφυραι ἐεργυμέναι ἰσχανόωσιν,
 Οὗτ' ἄφα ἔρκεα ἵσχει ἀλωάων ἐριθηλέων, 90
 'Ελθόντ' ἔξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίσης Διὸς ὅμβρος·
 Πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε καλ' αἰζηῶν.
 "Ως ὑπὸ Τυδείδη πυκναὶ κλονέοντο φάλαγγες
 Τρώων, οὐδὲ ἄφα μιν μίμονον πολέες περ ἔόντες.

Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς νιὸς 95
 Θύνοντ' ἀμ πεδίον, πρὸ ἔθει κλονέοντα φάλαγγας,
 Αἴψ' ἐπὶ Τυδείδη ἐτίταίνετο καμπύλα τόξα,
 Καὶ βάλ' ἐπαΐσσοντα, τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὁμον,
 Θώρηκος γύαλον· διὰ δ' ἐπτατο πικρὸς δῖστὸς,
 'Αντικρὺ δὲ διέσχε, παλάσσετο δ' αἴματι θώρηξ. 100
 Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυστε Λυκάονος ἀγλαὸς νιός·
 "Ορνυσθε, Τρώες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων·
 Βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν, οὐδέ ἔ φημι

Δήθ' ἀνσχήσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἑτεόν με

“Ωρσεν ἄναξ Διὸς υἱὸς ἀπορνύμενον Λυκίηθεν.”

105

“Ως ἔφατ’ εὐχόμενος τὸν δ’ οὐ βέλος ὡκὺ δάμασσεν,

‘Αλλ’ ἄναχωρήσας πρόσθ’ ἵπποιν καὶ δχεσφιν

“Εστη, καὶ Σθένελον προσέφη Καπανήιον υἱόν·

““Ορσο, πέπον Καπανηιάδη· καταβήσεο δίφρου,

“Οφρα μοι ἔξ ὀμοιο ἐρύσσης πικρὸν δῖστόν.”

110

“Ως ἄρ’ ἔφη. Σθένελος δὲ καθ’ ἵππων ἀλτο χαμᾶζε,

Πάρ δὲ στὰς βέλος ὡκὺ διαμπερὲς ἔξερυσ’ ὄμου·

Αίμα δ’ ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῦ χειώνος.

Δὴ τότ’ ἔπειτ’ ἡράτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

“Κλῦθι μεν, αἰγιόχῳ Διὸς τέκος, ἀτρυτώητ.

115

Εἴ ποτε μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστης

Δηίφ’ ἐν πολέμῳ, νῦν αὐτ’ ἐμὲ φίλαι, ’Αθήνη,

Δὸς δέ τέ μ’ ἄνδρα ἐλεῖν, καὶ ἐς ὄρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν,

“Ος μ’ ἔβαλε φθάμενος καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ μέ φησιν

Δηρὸν ἔτ’ ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἡελίοιο.”

120

“Ως ἔφατ’ εὐχόμενος τοῦ δ’ ἐκλυε Παλλὰς ’Αθήνη,

Γυνὰ δ’ ἔθηκεν ἑλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν,

‘Αγχοῦ δ’ ἴσταμένη ἔπεια πτερόεντα προσηγύδα.

“ Θαρσῶν νῦν, Διόμηδες, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·

‘Εν γάρ τοι στήθεσσοι μένος πατρῶιον ἡκα

125

“Ατρομον, οἶον ἔχεσκε σακέσπαλος ἵππότα Τυδεύς·

‘Αχλὺν δ’ αὐ τοι ἀπ’ ὁφθαλμῶν ἔλον, ἡ πρὶν ἐπῆν,

“Οφρ’ εὐ γιγνώσκης ἡμὲν θεὸν ἡδὲ καὶ ἄνδρα.

Τῷ νῦν, αἴ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ’ ἵκηται,

Μή τι σύ γ’ ἀθανάτοισι θεοίς ἀντικρὺ μάχεσθαι

130

Τοῖς δὲλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ ’Αφροδίτη

“Ελθησ’ ἐς πόλεμον, τήν γ’ οὐτάμεν δᾶσσει χαλκῷ.”

‘Η μὲν ἄρ’ οὐ εἰποῦσ’ ἀπέβη γλαυκῶπις ’Αθήνη,

Τυδείδης δ’ ἔξαυτις ἴων προμάχοισιν ἐμίχθη·

Καὶ πρίν περ θυμῷ μεμαῶς Τρώεσσι μάχεσθαι, 135

Δὴ τότε μιν τρὶς τόσσον ἔλεν μένος, ὃς τε λέοντα,

“Οὐ ρά τε ποιμῆν ἄγρῳ ἐπ’ εἰροπόκοις δίεσσιν

Χραύσῃ μέν τ’ αὐλῆς ὑπεράλμενον, οὐδὲ δημάσσῃ·

Τοῦ μέν τε σθένος ὅρσεν, ἐπειτα δέ τ’ οὐ προσαμίνει,

‘Αλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται, τὰ δ’ ἐρῆμα φοβεῖται· 140

Αἱ μέν τ’ ἀγχιστῖναι ἐπ’ ἀλλήλῃσι κέχυνται,

Αὐτὰρ δὲ ἐμεμαῶς βαθέης ἔξαλλεται αὐλῆς.

“Ως μεμαῶς Τρώεσσι μίγη κρατερὸς Διομήδης.

“Ἐνθ’ ἔλεν Ἀστύνοον καὶ Ὑπείρονα ποιμένα λαῶν,

Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλῶν χαλκήρει δουρὶ, 145

Τὸν δὲ ἔτερον ξίφει μεγάλῳ κληῆδα παρ’ ὅμον

Πλῆγζ, ἀπὸ δὲ αὐχένος ὅμον ἔέργαθεν ἡδ’ ἀπὸ νάτου.

Τοὺς μὲν ἔστι, ὁ δὲ Ἀβαντα μετώχετο καὶ Πολύίδον,

Υἱέας Εύρυδάμαντος ὀνειροπόλοιο γέροντος,

Τοῖς οὐκ ἐρχομένοις δὲ γέρων ἔκρινατ’ ὀνείρους, 150

‘Αλλά σφεας κρατερὸς Διομήδης ἔξενάριξεν.

Βῆ δὲ μετὰ Ξάνθον τε Θώσωνά τε Φαινοπος νῦν,

“Αμφω τηλυγέτω· δὲ τείρετο γήραι λυγρῷ,

Υἱὸν δὲ οὐ τέκετ’ ἀλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.

“Ἐνθ’ ὁ γε τοὺς ἐνάριζε, φίλον δὲ ἔξαιντο θυμὸν 155

‘Αμφοτέρω, πατέρι δὲ γόνοι καὶ κῆδεα λυγρὰ

Λεῖπ’, ἐπεὶ οὐ ζώοντε μάχης ἐκνοστήσαντε

Δέξατο· χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο.

“Ἐνθ’ νῦν Πριάμοιο δύω λάβε Δαρδανίδαο,

Εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἔόντας, Ἐχέμμονά τε Χρομίον τε. 160

“Ως δὲ λέων ἐν βουσὶ θορὼν ἔξ αὐχένα ἄξῃ

Πόρτιος ἡὲ βοὸς, ξύλοχον κάτα βοσκομενάων,

“Ως τοὺς ἀμφοτέρους ἔξ ἵππων Τυδέος νίδος

Βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἐπειτα δὲ τεύχε’ ἐσύλα·

“Ιππους δὲ οἰς ἑτάρισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν. 165

Τὸν δ' ἵδεν Αἰνείας ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν,
Βῆ δ' ἵμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων
Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.

Ἐνρε Δυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
Στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο, ἔπος τέ μιν ἀντίον ηῦδα. 170
“ Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον ἵδε πτερόεντες δῖστοί
Καὶ κλέος; φοιστί τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνήρ,
Οὐδέ τις ἐν Δυκίᾳ σέο γ' εὔχεται εἶναι ἀμείνων.
Ἄλλ' ἀγε τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος, Διὶ χεῖρας ἀνασχῶν,
“ Ος τις ὅδε κρατεῖ καὶ δῆ κακὰ πολλὰ ἔσοργεν 175
Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
Εἰ μή τις θεός ἐστι κοτεσσάμενος Τρώεσσιν,
‘Ιρῶν μηνίσας’ χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἔπι μῆνις.”

Τὸν δ' αὐτέ προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
“ Αἰνεία Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων, 180
Τυδείδη μιν ἔγωγε δαΐφρονι πάντα ἔίσκω,
‘Ασπίδι γιγνώσκων αὐλώπιδί τε τρυφαλείη,
‘Ιππους τ' εἰσορόων’ σάφα δ' οὐκ οἰδ' εἰ θεός ἐστιν.
Εἰ δ' ὅ γ' ἀνήρ ὅν φημι, δαΐφρων Τυδέος υἱὸς,
Οὐχ ὅ γ' ἀνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλά τις ἄγχι 185
‘Εστηκ’ ἀθανάτων, νεφελῇ εἰλυμένος ὅμοις,
‘Ος τούτου βέλος ὡκὺ κιχήμενον ἔτραπεν ἀλλη.
‘Ηδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καὶ μιν βάλον ὅμοιον
Δεξιὸν, ἀντικρὺ διὰ θώρηκος γυάλοιο,
Καὶ μιν ἔγωγ' ἐφάμην ‘Αἰδωνῆ προϊάψειν, 190
‘Εμπῆς δούσκαν ἐδάμαστα· θεός νύ τις ἐστι κοτήεις.
‘Ιπποι δούσκαν παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίνη.
‘Αλλά που ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἔνδεκα δίφροι
Καλοὶ πρωτοπαγεῖς νεοτευχέες’ ἀμφὶ δὲ πέπλοι
Πέπτανται· παρὰ δέ σφιν ἔκαστῳ δίζυγες ἵπποι 195
‘Εστᾶσι, κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.

Ἡ μέν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων
 Ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἔνι ποιητοῖσιν·
 Ἰπποισίν μ' ἐκέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα
 Ἀρχεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας· 200
 Ἀλλ' ἔγὼ οὐ πιθόμην—ἡ τ' ἀν πολὺ κέρδιον ἦεν—
 Ἰππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο φορβῆς
 Ανδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἄδδην.
 Ως λίπον, αὐτὰρ πεξὸς ἐς Ἰλιον εἰλήλουθα,
 Τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ' οὐκ ἀρ' ἐμελλον ὀνήστειν. 205
 Ήδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήσσιν ἐφῆκα,
 Τυδείδη τε καὶ Ἀτρείδη, ἐκ δ' ἀμφοτέροιν
 Ἀτρεκὲς αἷμ' ἔστευα βαλῶν, ἥγειρα δὲ μᾶλλον.
 Τῷ δὲ κακῇ αἰση ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα
 Ήματι τῷ ἐλόμην, ὅτε Ἰλιον εἰς ἔρατεινήν 210
 Ἕγεμην Τρώεσσι, φέρων χάριν Ἐκτορὶ δίφ.
 Εἰ δέ κε νοστήσω καὶ ἐσόφομαι ὀφθαλμοῖσιν
 Πατρίδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε καὶ ὑψερεφές μέγα δῶμα,
 Αὐτίκ' ἐπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φὼς,
 Εἰ μὴ ἔγὼ τάδε τόξα φαεινῷ ἐν πυρὶ θείην 215
 Χερσὶ διακλάσσας· ἀνεμώλια γάρ μοι ὀπηδεῖ·"
 Τὸν δ' αὐτὸν Αἰνείας Τρώων ἀγὸς ἀντίον ηῦδα·
 Μή δ' οὔτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔστεται ἄλλως,
 Πρίν γ' ἐπὶ νῷ τῷδ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισιν καὶ ὅχεσφιν
 Αντιβίην ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι. 220
 Άλλ' αἴγ' ἐμῶν ὄχέων ἐπιβήσεο, ὅφρα ἰδηιαι
 Οἴοι Τρώαιοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
 Κραυπτὰ μᾶλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν ἡδὲ φέβεσθαι·
 Τῷ καὶ νῷ πόλινδε σαώσετον, εἴ περ ἀν αὐτε
 Ζεὺς ἐπὶ Τυδείδη Διομῆδεῖ κύδος δρέξῃ. 225
 Άλλ' αἴγε νῦν μάστιγα καὶ ἥνια σιγαλόεντα
 Δέξαι, ἔγὼ δ' ἵππων ἐπιβήσομαι, ὅφρα μάχωμαι·

“ Ήτε σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ’ ἐμοὶ ἵπποι.”

Τὸν δ’ αὐτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς νιός·
“ Αἰνεία, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ’ ἡνία καὶ τεὸ ἵππω·

Μᾶλλον ὑφ’ ἡνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἄρμα
Οἴστευν, εἴ περ ἀν αὐτε φεβώμεθα Τυδέος νιόν·

Μὴ τὼ μὲν δείσαντε ματήσετον, οὐδ’ ἐθέλητον
Ἐκφερέμεν πολέμοιο, τεὸν φθύγγον ποθέοντε,

Νῶι δ’ ἐπαίξας μεγαθύμου Τυδέος νιός
Αὐτώ τε κτείνη καὶ ἐλάσση μώνυχας ἵππους.

‘Αλλὰ σύ γ’ αὐτὸς ἔλαυνε τέ ἄρματα καὶ τεὸ ἵππω,
Τόνδε δ’ ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι δέξει δουρί·’

“ Ως ἄρα φωνήσαντες, ἐ ἄρματα ποικίλα βάντες,
Ἐμμεμαῶτ’ ἐπὶ Τυδείδῃ ἔχον ὡκέας ἵππους.

Τοὺς δὲ ἵδε Σθένελος Καπανήιος ἀγλαὸς νιός,
Αἴψα δὲ Τυδείδην ἔπεια πτερόσαντα προσηγύδα.

“ Τυδείδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
“Ανδρ’ ὁρώ κρατερῷ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,

“Ιν’ ἀπέλεθρον ἔχοντας· δὲ μὲν τόξων εὐ εἰδὼς,
Πάνδαρος, νιός δ’ αὐτε Λυκάονος εὑχεται είναι·

Αἰνείας δ’ νιός μὲν ἀμύμονος Ἀγχίσαο
Εὗχεται ἐκγεγάμεν, μῆτηρ δέ οἴ ἐστ’ Ἀφροδίτη.

‘Αλλ’ ἄγε δὴ χαζώμεθ’ ἐφ’ ἵππων, μηδέ μοι οὔτως
Θύνε διὰ προμάχων, μή πως φίλοιν ἥτορ ὀλέσσης.’

Τὸν δ’ ἄρ’ ὑπόδρα ἵδων προσέφη κρατερὸς Διομῆδης·
“ Μή τι φόβοιδ’ ἀγύρευ, ἐπεὶ οὐδὲ σὲ πεισέμεν οἴω·

Οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι
Οὐδὲ καταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἐμπεδόν ἐστιν.

‘Οκνείω δ’ ἵππων ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ καὶ αὐτῶς
‘Αντίον εἰμ’ αὐτῶν· τρεῖν μ’ οὐκ ἔφ Παλλὰς Ἀθήνη.

Τούτω δ’ οὐ πάλιν αὐτες ἀπόιστευν ὡκέες ἵπποι
“Αμφω ἀφ’ ἡμείων, εἴ γ’ οὖν ἀτερός γε φύγησιν.

“Αλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.

Αἱ κέν μοι πολύθουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξη 260

‘Αμφοτέρω κτείναι, σὺ δὲ τούσδε μὲν ὠκέας ἵππους

Αὐτοῦ ἐρυκακέειν, ἐξ ἄντυγος ἥνια τείνας,

Αἶνεία δ' ἐπαίξαι μεμνημένος ἵππων,

‘Εκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' ἐῦκνήμιδας Ἀχαιούς.

Τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἡς Τρωΐ περ εὐρύοπα Ζεὺς 265

Δῶχ' νιός ποιηνὴ Γαυμυμήδεος, οὐνεκ' ἄριστοι

“Ιππων, ὅσσοι ἔστιν ὑπ' ἥῶ τ' ἡέλιον τε.

Τῆς γενεῆς ἔκλεψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγχίστης,

Δάρθρη Λαομέδοντος ὑποσχῶν θήλεας ἵππους.

Τῶν οἱ ἐξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη. 270

Τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτη,

Τὼ δὲ δύ Αἰνείᾳ δῶκεν, μῆστωρι φόβοιο.

Εἰ τούτω κε λάθοιμεν, ἀροίμεθά κε κλέος ἐσθλόν.”

“Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,

Τὼ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἥλθον, ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους. 275

Τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς νιός

“Καρτερόθυμε, δαΐφρον, ἀγανοῦ Τυδέος υἱὲ,

“Η μᾶλα σ' οὐ βέλος ὡκὺ δαμάσσατο, πικρὸς ὄστρος.

Νῦν αὐτ' ἐγχείγη πειρήσομαι, αἴ κε τύχωμι.”

“Η ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προίει δολιχόσκιον ἔγχος 280

Καὶ βάλε Τυδείδαο κατ' ἀσπίδα τῆς δὲ διαπρὸ

Αἰχμὴ χαλκείη πταμένη θώρηκι πελάσθη. .

Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄῦσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός

“Βέβληαι κενεῶνα διαμπερές, οὐδέ σ' δέω

Δηρὸν ἔτ' ἀνυψόσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὐχος ἔδωκας.” 285

Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

““Ημβροτες, οὐδ' ἔτυχες” ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶν γ' δίω

Πρίν γ' ἀποπάύσεσθαι, πρίν γ' ἡ ἔτερόν γε πεσόντα

Αἴματος ἀσαι “Αρη ταλαύρινον πολεμιστήν.”

Ὡς φάμενος προέηκε· βέλος δ' ἵθυνε 'Αθήνη 290
 'Ρῦνα παρ' δφθαλμὸν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν δδόντας.
 Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρής,
 Αἰχμὴ δ' ἔξεσύθη παρὰ νεάτον ἀνθερεῶνα.
 "Ηριπε δ' ἔξι δχέων, δράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
 Αἰόλα παμφανόωντα, παρέρρεσσαν δέ οἱ ἵπποι 295
 'Ωκύποδες· τοῦ δ' αὐθὶ λύθη ψυχὴ τε μέρος τε.
 Αἰνείας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρὶ τε μακρῷ,
 Δείσας μὴ πώς οἱ ἐρυσαίτατο νεκρὸν 'Αχαιοί.
 'Αμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε λέων ὁς ἀλκὶ πεποιθὼς, 299
 Πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἔισην,
 Τὸν κτάμενα μεμαῶς δις τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι,
 Σμερδαλέα ἵάχων. 'Ο δὲ χερμάδιον λάθε χειρὶ¹
 Τυδείδης, μέγα ἔργον, δού δύο γ' ἀνδρε φέροιεν,
 Οἷοι νῦν βροτοί εἰσ· δ δέ μιν ρέα πάλλε καὶ οἶος.
 Τῷ βάλεν Αἰνείας κατ' ἰσχίον, ἔνθα τε μηρὸς 305
 'Ισχίῳ ἐνστρέφεται, κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσιν.
 Θλάσσετε δέ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἀμφω ῥῆξε τένοντε·
 'Ωσε δ' ἀπὸ ρύνδων τρηχὺς λίθος· αὐτὰρ ὅ γ' ἥρως
 'Εστη γυνὺξ ἐριπών, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείη
 Γαῖης· ἀμφὶ δὲ ὅσσε κελαυνὴ νὺξ ἐκάλυψεν. 310
 Καὶ νῦ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺν νόησε Διὸς θυγάτηρ 'Αφροδίτη,
 Μήτηρ, ἡ μω ὑπ' Αγχίση τέκε βουκολέοντε·
 'Αμφὶ δ' ἐὸν φίλον υἱὸν ἔχενατο πήχεε λευκῷ,
 Πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμ' ἐκάλυψεν, 315
 'Ερκος ἔμεν βελέων, μὴ τις Δαναῶν ταχυπώλων
 Χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἐλοιτο.
 'Η μὲν ἐὸν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο·
 Οὐδ' υἱὸς Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιάων
 Τάων ἀς ἐπέτελλε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,

'Αλλ' ὁ γε τοὺς μὲν ἔοὺς ἡρύκακε μάνυχας ἵππους
 Νόσφιν ἀπὸ φλοίσθου, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας,
 Αἶνείαο δὲ ἐπαῖξας καλλίτριχας ἵππους
 'Εξέλασε Τρώων μετ' ἔυκυνήμιδας Ἀχαιοὺς,
 Δῶκε δὲ Δηῆπλω ἑτάρῳ φίλῳ, ὃν περὶ πάσης 325
 Τίεν ὄμηλικίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἥδη,
 Νησὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν· αὐτὰρ ὁ γ' ἥρως
 'Ων ἵππων ἐπιβὰς ἔλαβ' ἡνία σιγαλόεντα,
 Αἴψα δὲ Τυδείδην μέθεπε κρατερώνυχας ἵππους
 'Εμμεμάως. 'Ο δὲ Κύπριν ἐπώχετο νηλεῖ χαλκῷ, 330
 Γιγνώσκων ὅτ' ἄναλκις ἔην θεός, οὐδὲ θεάων
 Τάων αἱ τ' ἀνδρῶν πόλεμον κάτα κοιρανέουσιν,
 Οὗτ' ἄρ' Ἀθηναίη οὕτε πτολίπορθος Ἐνυώ.
 'Αλλ' ὅτε δή ρ' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων,
 'Ενθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος νιὸς 335
 'Ακρην οὕτασε χείρα μετάλμενος ὅξεῖ δουρὶ¹
 'Αβληχρήν· εἰθαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν
 'Αμβροσίου διὰ πέπλου, ὃν οἱ χάριτες κάμον αὐταῖ,
 Πρυμνὸν ὑπερ θέναρος· ρέε δὲ ἀμβροτον αἷμα θεοῖο,
 'Ιχώρ, οἵος πέρ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν· 340
 Οὐ γάρ σίτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἴθοπα οἶνον·
 Τοῦνεκ' ἀνάιμονές εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
 'Η δὲ μέγα ιάχουσα ἀπὸ ἕο κάβθαλεν νιόν.
 Καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 Κυανέη νεφέλη, μή τις Δαναῶν ταχυπόλων 345
 Χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο·
 Τῇ δὲ ἐπὶ μακρὸν ἄυσε βοήν ἀγαθὺς Διομήδης·
 "Εἴκε, Διὸς θύγατερ, πολέμου καὶ δηϊοτῆτος.
 'Η οὐχ δλις ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἡπεροπεύεις;
 Εἰ δὲ σύ γ' ἐς πόλεμον πωλήσεαι, ἡ τέ σ' δίω 350
 'Ριγήσειν πόλεμόν γε, καὶ εἰ χ' ἐτέρωθι πύθηαι."

“Ως ἔφαθ’, ἡ δ’ ἀλύουσ’ ἀπεβήσετο, τείρετο δ’ αἰνῶς.
 Τὴν μὲν ἄρ’ Ἰρις ἐλοῦσα ποδήνεμος ἔξαγ’ ὄμιλου
 Ἀχθομένην ὀδύνησι· μελαίνετο δὲ χρόα καλόν.
 Εὑρεν ἔπειτα μάχης ἐπ’ ἀριστερὰ θούρον” Αρηα 355
 “Ημενον” ἡέρι δ’ ἔγχος ἐκέλιτο καὶ ταχέ’ ἵππω.
 “Η δὲ γνὺξ ἐριποῦσα καστυγήτοι φίλοιο,
 Πολλὰ λισσομένη, χρυσάμπυκας ἡτεεν ἵππους.
 “Φιλε καστυγητε, κόμισαι τέ με δός τέ μοι ἵππους,
 “Οφρ’ ἐς “Ολυμπον ἵκωμαι, ἵν’ ἀθανάτων ἔδος ἐστίν. 360
 Λίνην ἀχθομαι ἔλκος, ὃ με βροτὸς οῦτασεν ἀνήρ
 Τυδείδης, ὃς νῦν γε καὶ ἀν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.”

“Ως Φάτο, τῇ δ’ ἄρ’ Αρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους.
 “Η δ’ ἐς δίφρον ἔβαινεν ἀκηχεμένη φίλον ἡτορ.
 Πάρ δέ οἱ Ἰρις ἔβαινε καὶ ἡμία λάζετο χερσὶν, 365
 Μάστιξεν δ’ ἐλάαν· τῷ δ’ οὐκ ἀκοντε πετέσθην.
 Αἴψα δ’ ἔπειθ’ ἵκοντο θεῶν ἔδος, αἰπὺν “Ολυμπον.
 “Εινθ’ ἵππους ἔστησε ποδήνεμος ὡκέα Ἰρις
 Λύσασ” ἔξ ὀχέων, παρὰ δ’ ἀμβρόσιον βάλεν εἰδαρ.
 “Η δ’ ἐν γούναις πῖπτε Διώνης δι’ Ἀφροδίτη, 370
 Μητρὸς ἔησ· ἡ δ’ ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα ἦν,
 Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἐπος τ’ ἔφατ’, ἔκ τ’ ὀνόμαζεν.
 “Τίς νῦ σε τοιάδ’ ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανιώνων
 Μαψιδίως, ὡς εἴ τι κακὸν ρέζουσαν ἐνωπῆ; ”

Τὴν δ’ ἡμείβετ’ ἔπειτα φιλομειδῆς Ἀφροδίτη· 375
 “ Οὐτά με Τυδέος νιὸς ὑπέρθυμος Διομήδης,
 Ούνεκ’ ἐγὼ φίλον νιὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο
 Αἰνείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν.
 Οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή,
 ‘Αλλ’ ἡδη Δαναοί γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.” 380
 Τὴν δ’ ἡμείβετ’ ἔπειτα Διώνη δια θεάων.
 “ Τέτλαθι, τεκνον ἐμὸν, καὶ ἀνάσ χεο κηδομένη πέρ·

Πολλοὶ γάρ δὴ τλῆμεν 'Ολύμπια δώματ' ἔχοντες.
 'Εξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.
 Τλῆ μὲν "Αρης, ὅτε μιν Ὅτος κρατερός τ' 'Εφιάλτης,
 Παιδες 'Αλωῆος, δῆσταν κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ. 386
 Χαλκέῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας.
 Καί νῦ κεν ἔνθ' ἀπόλοιστο "Αρης ἄτος πολέμοιο,
 Εἰ μὴ μητρινῇ περικαλλῆς 'Ηερίθοια
 'Ερμέα ἐξήγγειλεν· δούς δὲ ἐξέκλεψεν "Αρηα 390
 "Ηδη τειρόμενον, χαλεπός δέ ἐ δεσμὸς ἀδάμνα.
 Τλῆ δ' "Ηρη, ὅτε μιν κρατερὸς παῖς 'Αμφιτρύωνος
 Δεξετερὸν κατὰ μαζὸν διστῷ τριγλώχιν
 Βεβλήκει· τότε καί μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος.
 Τλῆ δ' 'Αἰδης ἐν τοῖσι πελώριος ὡκὺν διστὸν, 395
 Εὐτέ μιν ωὐτὸς ἀνήρ, νιὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 'Εν πύλῳ δὲν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνησιν ἔδωκεν.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν "Ολυμπον
 Κῆρ ἀχέων, ὀδύνησι πεπαρμένος· αὐτὰρ διστὸς
 "Ωμῷ ἔνι στιβαρῷ ἡλήλατο, κῆδε δὲ θυμόν. 400
 Τῷ δὲ ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατο φάρμακα πάστων
 'Ηκέσατ· οὐ μὲν γάρ τι καταθητός γ' ἐτέτυκτο.
 Σχέτλιος, ὀθριμοεργὸς, δει οὐκ ἄθετ' αἰσυλα ρέζων,
 'Ος τάξοισιν ἔκδη θεοὺς, οἱ "Ολυμπον ἔχουσιν.
 Σοὶ δὲ ἐπὶ τούτον ἀνήκε θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη. 405
 Νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδέος νιὸς,
 "Οττι μάλ' οὐ δηναίδες δει ἀθανάτοισι μάχηται,
 Οὐδέ τί μιν παιδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν
 'Ελθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δημοτῆτος.
 Τῷ νῦν Τυδείδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστιν, 410
 Φραζέσθω μή τίς οἱ ἀμείνων σεῖο μάχηται,
 Μή δὴν Αἰγιάλεια περίφρων 'Αδρηστίνη
 'Εξ ὑπνου γούσσα φιλους οἰκῆς ἐγείρη,

Κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,
Ίφθιμη ἀλοχας Διομήδεος ἵπποδάμαιο.”

415

“Η ῥα, καὶ ἀμφοτέρησιν ἀπ’ ἵχῳ χειρὸς ὁμόργυννον.
Ἄλθετο χείρ, ὅδύναι δὲ κατηπιώντο βαρεῖαι.

Αἱ δὲ αὐτὸν εἰσορόσται Ἀθηναίη τε καὶ Ἡρη
Κερτομίοις ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον.

Τοῖσις δὲ μύθων ἥρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη. 420

“ Ζεῦ πάτερ, ἡ ῥά τί μοι κεχολώσει, ὅ ττι κεν εἶπο;

“ Ή μάλα δή τινα Κύπρις Ἀχαιιάδων ἀνιείστα

Τρωσὶν ἀμα σπέσθαι, ταὺς μὲν ἔκπαγλ’ ἐφίληστεν,

Τῶν τινὰ καρρέζουσα Ἀχαιιάδων εὐπέπλων

Πρὸς χρυσέην περόνη καταμύξετο χεῖρα ἀραιήν.” 425

“Ως φάτο, μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,

Καὶ ῥά καλεστάμενος προσέφη χρυσέην Ἀφροδίτην.

“ Οὕ τοι, τέκνον ἐμὸν, δέδοται πολεμῆτα ἔργα,

‘Αλλὰ σύ γ’ Ἰμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο’

Ταῦτα δὲ “Αρηī θιῷ καὶ Ἀθῆνη πάντα μελῆσει.” 430

“Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,

Αἶνειά δὲ ἐπόρουσε βιοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,

Γιγνώσκων ὃ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χείρας Ἀπόλλων.

‘Αλλ’ ὃ γ’ ἄρ’ οὐδὲ θεὸν μέγαν ἄζετο, ἵετο δὲ αἰεὶ

Αἶνείαν κτείνειν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.

435

Τρὶς μὲν ἔπειτ’ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,

Τρὶς δέ οἱ ἐστυφέλιξε φαεινὴν ἀσπίδ’ Ἀπόλλων.

‘Αλλ’ ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέστυπτο δαίμονι τὸ σος,

Δεινὰ δὲ ὁμοκλήστας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων.

“Φράξεο, Τυδείδη, καὶ χάζεο, κηδὲ θεοῖσιν

440

“Ισ’ ἔθελε φρονέειν, ἐπεὶ οὐ ποτε φῦλον δμοῖον

‘Αθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τὸ ἀνθρώπων.”

“Ως φάτο, Τυδείδης δὲ ἀνεχάζετο τυτθὸν ὑπίστσω,
Μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.

Αἶνείαν δ' ἀπάτερθεν δμῆλου θῆκεν Ἀπόλλων 445
 Περγάμῳ εἰνὶ ιερῷ, ὃθι οἱ νηὸς γ' ἐτέτυκτο.
 "Ητοι τὸν Λητώ τε καὶ Ἀρτεμις ἰοχέαιρα
 'Εν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε κύδαινόν τε"
 Αὐτῷ δὲ εἰδώλου τεῦξ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 Αὐτῷ τ' Αἶνειά ἵκελον καὶ τεύχεσι τοῖον, 450
 'Αμφὶ δ' ἄρ' εἰδώλῳ Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ
 Δήσουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
 'Ασπίδας εὐκύλους λαιστήά τε πτερόεντα.
 Δὴ τότε θούρον Ἀρηα προσηγόρισα Φοῖβος Ἀπόλλων"
 " "Αρες Ἀρες βροτολογεὶ, μαιιφόνε, τειχεσιπλῆτα, 455
 Οὐκὶ δὲ τόνδ' ἄνθρα μάχης ἐρύσαιο μετελθὼν,
 Τυδείδην, δις νῦν γε καὶ δινὶ πατρὶ μάχοιτο;
 Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὐτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
 Αὐτῷ τοιούτῳ διαίρετο δαίμονι ίσος."
 "Ως εἰπὼν αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμῳ ἄκρῃ, 460
 Τρφὰς δὲ στίχας οὐλος Ἀρης ὕπτρυνε μετελθὼν,
 Εἰδόμενος Ἀκάμαντι θοῷ ἡγήτορι Θρηκῶν.
 Υἱάστι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσι κελευνεΐ
 " "Ω νιεῖς Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος,
 'Ες τί ἔτι κτείνεσθαι ἔάστετε λαὸν Ἀχαιοῖς; 465
 "Η εἰς δὲ κεν ἀμφὶ πύλῃς εὐποιηθῆσι μάχωνται;
 Κείται ἀνήρ διν τ' ίσον ἐτίομεν Ἐκτορὶ δίφ,
 Αἶνείας νιὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο.
 'Αλλ' ἄγετ' ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἐταῖρον."
 "Ως εἰπὼν ὕπτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 470
 "Εινθ' αὖ Σαρπηδὼν μάλα νείκεστεν Ἐκτορα δῖον.
 " "Ἐκτορ, πῆ δή τοι μένος οἴχεται, δ πρὶν ἔχεσκες;
 Φῆς που ἀτέρ λαῶν πόλιν ἔξεμεν ἡδ' ἐπικούρων
 Οἰος, σὺν γαμβροῖσι καστιγνήτοισι τε σοῖσιν.
 Τῶν νῦν οὖν τιν' ἐγὼ ἴδεειν δύναμ' οὐδὲ νοῆσαι, 475

Αλλὰ καταπτώσσουσι, κύνες ὡς ἀμφὶ λέοντα·
 'Ημεῖς δ' αὐτοὺς μαχόμεσθ', οἵ πέρ τ' ἐπίκουροι ἔνειμεν.
 Καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐών μᾶλα τηλόθεν ἥκω·
 Τηλοῦν γὰρ Λυκίη, Ξάνθῳ ἔπι δινήεντι,
 'Ἐνθ' ἀλοχόν τε φλῆν ἔλιπον καὶ νήπιον υἱὸν, 480
 Καὸς δὲ κτήματα πολλὰ, τά τ' ἔλθεται ὃς κ' ἐπιδειής.
 'Αλλὰ καὶ ὡς Λυκίους ὀτρύνω, καὶ μέμον' αὐτὸς
 'Ανδρὶ μαχήσασθαι· ἀτάρος οὖς τί μοι ἐνθάδε τοῖον
 Οἶδον κ' ἡὲ φέροιεν 'Αχαιοὶ ή κεν ἄγοιεν.
 Τύνη δ' ἔστηκας, ἀτάρος οὐδὲ ἀλλοισι κελεύεις 485
 Λαοῖσιν μενέμεν καὶ ἀμυνέμεναι ὅρεσσιν.
 Μή πως, ὡς ἀψίστι λίνου ἀλόντε πανάγρου,
 'Ανδράσι δυσμενέσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένησθε·
 Οἱ δὲ τάχ' ἐκπέρσουσ' εὐναιιομένην πόλιν ὑμήν.
 Σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μελεῖν τύκτας τε καὶ ἡμαρ, 495
 'Αρχοὺς λισσομένῳ τηλεκλειτῶν ἐπικούρων
 Νωλεμέως ἔχεμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπήν."
 'Ως φάτο Σαρπηδῶν, δάκε δὲ φρένας "Εκτορι μῦθος.
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἀλτο χαμάζε,
 Πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν φέρετο πάντη, 495
 'Οτρύνων μαχήσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
 Οἱ δὲ ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοις ἔσταν 'Αχαιῶν.
 'Αργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες οὐδὲ ἐφόβηθεν.
 'Ως δ' ἀνεμος ἄχνας φορέει ἵεράς κατ' ἀλωὰς
 'Ανδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ 500
 Κρίνη ἐπειγομένων ἀνέμων καρπόν τε καὶ ἄχνας·
 Αἱ δὲ ὑπολευκαίνονται ἄχυρμιαι· ὡς τότ' 'Αχαιοὶ
 Λευκοὶ ὑπερθε γένυντο κονισάλφ, ὃν ῥά δι' αὐτῶν
 Οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων,
 'Αψ ἐπιμισγομένων' ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἡνιοχῆες. 505
 Οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον· ἀμφὶ δὲ τύκτα

Θοῦρος "Αρης ἐκάλυψε μάχη Τρώεσσιν ἀργάγων,
Πάντοσ' ἐποιχόμενος" τοῦ δ' ἐκραίπινεν ἐφετμάς
Φοίβου 'Απόλλωνος χρυσαύρου, ὃς μιν ἀνώγει
Τρωσὶν θυμὸν ἐγείραι, ἐπεὶ ἵδε Παλλάδ' 'Αθήνην 510
Οἰχομένην· ἡ γάρ Ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρργάν.
Αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πίονος ἔξι ἀδύτοιο
"Ηκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
Αἰνείας δ' ἑτάροισι μεθίστατο· τοὶ δ' ἔχάρησαν,
'Ος εἶδον ζώνι τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα 515
Καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὖν το·
Οὐ γάρ ἔα πόνος ἄλλος, διν ἀργυρότοξος ἔγειρεν
"Αρης τε βροτολογὸς ἔρις τ' ἀμοτον μεμαῦα.
Τοὺς δ' Αἴαντε δύω καὶ 'Οδυσσεὺς καὶ Διομήδης
"Ωτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ 520
Οὕτε βίας Τρώων ὑπεδείδισαν οὕτε ἰωκάς,
'Αλλ' ἔμενον νεφεληγοιν ἐοικότες, ἀς τε Κρονίων
Νηνεμίης ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὅρεσσιν
'Ατρέμας, ὄφρ' εῦδηστος μένος Βορέαο καὶ ἄλλων
Ζαχρῆῶν ἀνέμων, οἵ τε νέφεα σκιόσεντα 525
Πνοιῆσιν λιγυρῆσι διασκιδνᾶσιν ἀέντες.
Ως Δαναοὶ Τρώαις μένον ἔμπεδον οὐδὲ ἐφέβοντο.
'Ατρείδης δ' ἀν' ὅμιλον ἐφοίτα πολλὰ κελεύων.
" "Ω φίλοι, ἀνέρες ἔστε καὶ ἄλκιμον ἡτορ ἐλεσθε,
'Αλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας. 530
Αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόσι ἡὲ πέφανται·
Φευγόντων δ' οὕτε ἀρ κλέος ὅρνυται οὕτε τις ἀλκή."
"Η, καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς, βάλε δὲ πράμον ἄνδρε,
Αἰνείω ἔταρον μεγαθύμου, Δηϊκόωντα
Περγασίδην, διν Τρῶες ὅμῶς Πριάμοιο τέκεσσιν 535
Τίον, ἐπεὶ θοὸς ἔσκε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.
Τόν δια κατ' ἀσπίδη δονοὶ βάλε κρείων 'Αγαμέμνων·

‘Η δ’ οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἴσατο χαλκὸς,
Νειαίρη δ’ ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσεν.
Δούπησεν δὲ πεπὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε’ ἐπ’ αὐτῷ. 540
“Ενθ’ αὐτ’ Αἰνείας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους,
Υἱέ Διοκλῆος Κρήθωνά τε Ὀρσίλοχόν τε,
Τῶν Ῥα πατήρ μὲν ἔναιεν ἔυκτιμένη ἐνὶ Φηρῷ
‘Αφνειὸς βιώτοιο, γένος δ’ ἦν ἐκ ποταμοῦ
‘Αλφειοῦ, ὃς τ’ εὐρὺν ῥέει Πυλίων διὰ γαῖης, 545
‘Ος τέκετ’ Ὀρσίλοχον πολέεσσον ἄνδρεσσιν ἄνακτα·
‘Ορσίλοχος δ’ ἄρ’ ἔτικτε Διοκλῆα μεγάθυμον,
‘Εκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε γενέσθην,
Κρήθων Ὀρσίλοχός τε, μάχης εὐ εἰδότε πάσης.
Τὼ μὲν ἄρ’ ἡβῆσαντε μελαινάων ἐπὶ νηῶν 550
‘Ιλιον εἰς εὐπωλὸν ἄμ’ Ἀργείοισιν ἐπέσθην,
Τιμὴν Ἀτρεΐδῃς Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
‘Αρνυμένῳ· τὼ δ’ αὐθὶ τέλος θανάτοιο κάλυψεν.
Οὕτω τῷ γε λέοντε δύω δρεος κορυφῆσιν
‘Ετραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείῃς τάρφεσιν ὄλης· 555
Τὼ μὲν ἄρ’ ἀρπάζοντε βόσις καὶ ἴφια μῆλα
Σταθμοὺς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτῷ
‘Ανδρῶν ἐν παλάμησι κατέκταθεν δέξει χαλκῷ·
Τοίω τῷ χείρεσσιν ὑπ’ Αἰνείαο δαμέντε
Καππεσέτην, ἐλάτησιν ἐοικότες ὑψηλῆσιν. 560
‘Τὼ δὲ πεσόντ’ ἐλέσσεν ἀρηΐφιλος Μενελαος,
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
Σείων ἔγχείην· τοῦ δ’ ὕπτρυνεν μένος Ἀρης,
Τὰ φρονέων, ὥνα χερσὶν ὑπ’ Αἰνείαο δαμείη.
Τὸν δ’ ἔδειν Ἀντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος νίδε, 565
Βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γάρ διέ ποιμένι λαῶν,
Μή τι πάθοι, μέγα δέ σφας ἀποσφήλειε πόνοιο.
Τὼ μὲν δὴ χειράς τε καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα

‘Αντίον ἀλλήλων ἔχέτην μεμαῶτε μάχεσθαι·
 ‘Αντίλοχος δὲ μάλ’ ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν. 570
 Αἶνείας δ’ οὐ μεῖνε, θοός περ ἐών πολεμιστής,
 ‘Ως εἰδεν δύο φῶτε παρ’ ἀλλήλοισι μένοντε.
 Οἱ δ’ ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 Τὰ μὲν ἄρα δειλῶν βαλέτην ἐν χερσὶν ἑταίρων,
 Αὐτὸν δὲ στρεφθέντε μετὰ πρώτοισι μαχέσθην. 575

“Εὐθα Πυλαιμένεα ἐλέτην ἀτάλαυτον Ἀρῆι,
 ‘Αρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπιστάων.
 Τὸν μὲν ἄρ’ Ἀτρείδης δουρικλειτὸς Μενέλαος
 ‘Εσταότ’ ἔγχει νύξε, κατὰ κληῖδα τυχήσας·
 ‘Αντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ’ ἡνίοχον θεράποντα, 580
 ‘Εσθόλὸν Ἀτυμιαδῆν—οὐδὲ δ’ ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους—
 Χερμαδίφι ἀγκῶνα τυχῶν μέσον· ἐκ δ’ ἄρα χειρῶν
 ‘Ηνία λεύκ’ ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίγσιν.
 ‘Αντίλοχος δ’ ἄρ’ ἐπαίξας ξίφει ήλασε κόρσην·
 Αὐτὰρ δ’ γ’ ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου 585
 Κύμβαχος ἐν κονίγσιν ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὅμους.
 Δηθὰ μάλ’ ἐστήκει—τύχε γάρ δ’ ἀμάθοιο βαθείης—,
 “Οφρ’ ἵππω πλήξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίγσιν.
 Τοὺς δ’ ἵμασ’ Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἥλασ’ Ἀχαιῶν.

Τοὺς δ’ “Ἐκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, δρτὸ δ’ ἐπ’ αὐτοὺς
 Κεκληγώς· ἀμα δὲ Τρώων εἴποντο φάλαγγες 591
 Καρτεραί· ἥρχε δ’ ἄρα σφιν “Αρης καὶ πότνι ‘Ενυώ,
 ‘Η μὲν ἔχουστα κυδοιμὸν ἀναιδέα δῆστοτης·
 “Αρης δ’ ἐν παλάμησι πελώριον ἔγχος ἐνώμα,
 Φοίτα δ’ ἀλλοτε μὲν πρόσθ “Ἐκτορος ἀλλοτ’ ὅπισθεν. 595

Τὸν δὲ ἴδων ρίγησε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης.
 ‘Ως δ’ ὅτ’ ἀνὴρ ἀπάλαμνος, ἴών πολέος πεδίοιο,
 Στήη ἐπ’ ὠκυρόφ ποταμῷ ἀλπε προρέοντι,
 ‘Αφρωφ μυρμύροντι ἴδων, ἀνά τ’ ἔδμιμ’ ἵπίσσω,

“Ως τότε Τυδείδης ἀνεχύσετο, εἰπέ τε λαφῷ” 600
 “Ω φίλοι, οἵον δὴ θαυμάζομεν” Εκτύρα δίον
 Αἰχμητίγιν τ’ ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
 Τῷ δ’ αἰεὶ πάρα εἰς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει.
 Καὶ νῦν οἱ πάρα κένος Αρης, βροτῷ ἀνδρὶ ἐοικώς.
 “Αλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὅπίσσω” 605
 Εἴκετε, μηδὲ θευῖς μενεανέμεν ίφι μάχεσθαι.”
 “Ως ἄρ’ ἔφη, Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἥλυθον αὐτῶν.
 “Ενθ’” Εκτύρα δύο φῶτε κατέκτανεν εἰδότε χάρμης,
 Εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντε, Μενέσθην Ἀγχίαλον τε. 610
 Τῷ δὲ πεσόντ’ ἐλέσης μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 Στῆ δὲ μαλ’ ἐγγὺς Ἰων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 Καὶ βάλεν “Αμφίον Σελάγου υἱὸν, ὃς ρ’ ἐνὶ Παισῷ
 Ναῖς πολυκτήμων πολυλήης” ἀλλά ἐ μοῖρα
 “Ηγ’ ἐπικουρήσοντα μετὰ Πρίαμόν τε καὶ υἱᾶς.
 Τόν Ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας, 615
 Νειαίρη δ’ ἐν γαστρὶ πάγη δολιχόσκιον ἔγχος,
 Δούπησεν δὲ πεσών. ‘Ο δ’ ἐπέδικμε φαιδμος Αἴας
 Τεύχεα συλήσων’ Τρῶες δ’ ἐπὶ δυύρατ’ ἔχεναν
 “Οξέα παμφανώντα· σάκος δ’ ἀνεδέξατο πολλά.
 Αὐτὰρ δὲ λάξ προσθὺς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος” 620
 “Εσπάσατ’ οὐδ’ ἄρ’ ἔτ’ ἀλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
 “Ωμοῖν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
 Δεῖσε δ’ ὁ γ’ ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρῶων ἀγερώχων,
 Οἱ πολλοὶ τε καὶ ἐσθοὶ ἐφέστασαν ἔγχε’ ἔχοντες,
 Οἱ ἐ μέγαν περ ἔόντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυὸν” 625
 “Πσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χαστάμενος πελεμίχθη.
 “Ως οἱ μὲν πυνέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην”
 Τληπόλεμον δ’ “Ηρακλείδην ἡνῦ τε μέγαν τε
 “Ωρσεν ἐπ’ ἀντιθέων Σαρπηδόνι μοῖρα κραταιή.
 Οἱ δὲ δὴ σχεδὸν ἡσαν ἐπ’ ἀλλήλοισιν ιόντες,

Υἱός θ' οὐανός τε Διὸς νεφεληγερέταο,
Τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν.

“ Σαρπῆδον Λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
Πτώσσειν ἐνθάδ’ ἔοντι μάχης ἀδαήμονι φωτί;

Ψευδόμενοι δέ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγιόχοιο 635

Εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν
Οἱ Διὸς ἔξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων.

‘Αλλοιόν τινά φασι βίην Ἡρακληίην 640

Εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμέμνονα θυμολέόντα,

“ Ος ποτε δεῦρ’ ἐλθὼν ἔνεχ’ ἵππων Λαομέδοντος

‘Εξ οἴης σὺν τηνσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν

‘Ιλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ’ ἀγνιάς.

Σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμὸς, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.

Οὐδέ τί σε Τρωεσσιν δῖομαι ἀλκαρ ἐσεσθαι

‘Ελθόντ’ ἐκ Λυκίης, οὐδὲ εἰ μάλα καρτερός ἐστι, 645

‘Αλλ’ ὑπ’ ἐμοὶ διηθέντα πύλας Ἀΐδαο περήσσειν.”

Τὸν δ’ αὐτὸν Σαρπῆδῶν Λυκίων ἀγὸς ἀντίον ηῦδα·

“ Τληπόλεμ’, οὗτοι κείνοις ἀπώλεσεν Ἰλιον Ἱρὴν

‘Ανέρος ἀφραδίσσιν ἀγανοῦ Λαομέδοντος,

“ Ος δάριον εὖ ἔρξαντα κακῷ ηνίπαπε μύθῳ, 650

Οὐδὲ ἀπέδωχ’ ἵππους, δῶν εἰνεκα τηλόθεν ἥλθεν.

Σοὶ δ’ ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μελαιναν

‘Εξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῷ δ’ ὑπὸ δουρὶ δαμέντα

Εὔχος ἐμοὶ δώσειν. Ψυχὴν δ’ “Αἰδει κλυτοπώλῳ.”

“ Ως φάτο Σαρπῆδῶν, δ’ ἀνέσχετο μείλινον ἔγχος 656

Τληπόλεμος· καὶ τῶν μὲν ἀμαρτῆ δυύρατα μακρὰ

‘Εκ χειρῶν ηὗξαν. ‘Ο μὲν βάλεν αὐχένα μέσσον

Σαρπῆδῶν, αἰχμὴ δὲ διαμπερὲς ἥλθ’ ἀλεγευενή·

Τὸν δὲ κατ’ ὀφθαλμῶν ἐρεβεννη τυξέ ἐκάλυψεν.

Τληπόλεμος δ’ ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἔγχει μακρῷ 660

Βεβλήκειν, αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμώωσα,

Οστέφι ἁγχριμφθεῖσα πατὴρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυνεν.

Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἔταῖροι

Ἐξέφερον πολέμοιο βάρυνε δέ μιν δόρυ μακρὸν

Ἐλκόμενον τὸ μὲν οὐ τις ἐπεφράσατ' οὐδὲ ἐνόησεν, 665

Μηροῦ ἔξερνσαι δόρυ μελινοῦ, δόφρ' ἐπιβαίη,

Σπευδόντων τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.

Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν ἔυκνήμιδες Ἀχαιοὶ

Ἐξέφερον πολέμοιο νόησε δὲ δῖος Ὁδυσσεὺς

Τλήμονα θυμὸν ἔχων, μαίμησε δέ οἱ φίλον ἡτορ. 670

Μερμήριξε δ' ἐπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν

Ἡ προτέρῳ Διὸς νίὸν ἐριγδούποιο διώκοι,

Ἡ δὲ γε τῶν πλεύνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἐλοιτο.

Οὐδὲ ἄρ' Ὁδυσσῆι μεγαλήτορι μόρσιμον ἦν

Ιφθιμον Διὸς νίὸν ἀποκτάμεν ὁξεῖ χαλκῷ. 675

Τῷ δὲ κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.

Ἐνθ δὲ γε Κοίρανον εἶλεν Ἀλάστορά τε Χρομίων τε

Ἀλκανδρόν θ' Ἀλιὸν τε Νοήμονά τε Πρύτανίν τε.

Καὶ νῦ κ' ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε δῖος Ὁδυσσεὺς,

Εἰ μὴ δρ' ὁξὲν νόησε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ. 680

Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,

Δεῖμα φέρων Δαναοῖστες χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι

Σαρπηδῶν Διὸς νίδος, ἔπος δὲ δλοφυδνὸν ζειπεν.

“Πριαμίδη, μὴ δή με ἐλωρ Δαναοῖσιν ἔάσης

Κεῖσθαι, ἀλλ' ἐπάμυνον ἐπειτά με καὶ λίποι αἰών 685

Ἐν πόλεις ὑμετέρῃ, ἐπεὶ οὐκ ἄρα μέλλον ἔγωγε

Νοστήσας οἰκόνδε, φίλην ἐσ πατρίδα γαῖαν,

Ἐνφρανέειν δλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον νίόν.”

“Ως φάτο τὸν δ' οὐ τι προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ,

Ἀλλὰ παρῆιεν, λελιημένος δόφρα τάχιστα 690

Σσαιτ' Ἀργείους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἐλοιτο.

Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῶι ἔταῖροι

Είσαν ύπ' αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλεῖ φηγῷ·
 'Εκ δ' ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μείλινον ὅσε θύραζε
 "Ιφθιμος Πελάγων, ὃς οἱ φίλοι ήνεν ἑταῖρος. 693
 Τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ, κατὰ δ' ὁφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς.
 Αὐτεις δ' ἀμπινύθη, περὶ δὲ πνοιὴ Βορέαο
 Ζώγρει ἐπιπνείουσα κακῶς κεκαφθότα θυμόν.
 'Αργείοι δ' ὑπ' "Αρηὶ καὶ "Εκτορὶ χαλκοκορυστῆ
 Οῦτε ποτὲ προτρέποντο μελανιάων ἐπὶ ηῆν 700
 Οῦτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχη, ἀλλ' αἰὲν δπίσσω
 Χάζουθ', ὡς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν "Αρηα.
 "Ενθα τίνα πρῶτον, τίγα δ' ὕστατον ἔξενάριξαν
 "Εκτωρ τε Πριάμοιο πᾶς καὶ χάλκεος "Αρης;
 'Αντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλήξιππον 'Ορέστην, 705
 Τρῆχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον, Οἰνόμαόν τε,
 Οἰνοπίδην θ' "Ελενον, καὶ 'Ορέσθιον αἰολομίτρην,
 'Ος δ' ἐν "Υλῃ ναιεσκε μέγα πλούτοιο μεμηλὼς,
 Λίμην κεκλιμένος Κηφισίδι· πάρ δέ οἱ ἄλλοι
 Ναίον Βοιωτολ, μάλα πίονα δῆμον ἔχοντες. 710
 Τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνύόσε θεὰ λευκώλειος "Ηρη
 'Αργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῷ ὕσμίνη,
 Αὐτίκ' 'Αθηναίην ἐπειά πτερόεντα προσηύδα.
 " "Ω πάποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώη,
 'Η δ' ἀλιων τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάφ, 715
 "Ιλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέσθαι,
 Εἰ οὗτω μαίνεσθαι ἐάσομεν οὐλον "Αρηα.
 'Αλλ' ἀγε δὴ καὶ νωΐ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς."
 "Ως ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη.
 'Η μέν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους 720
 "Ηρη πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο·
 "Ηθῇ δ' ἀμφ' ὁχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα,
 λικεα ὁκάτκυημα, σιδηρέφ ἀξονι ἀμφίς.

Τῶν ήτοι χρυσέη ἵτυς ἀφθιτος, αὐτὰρ ὑπερβεν
Χάλκε' ἐπίσσωτρα προσπαρηρότα, θινάμα ἰδέσθαι· 725
Πλῆμναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περιδρομοι ἀμφοτέρωθεν.
Δίφρος δὲ χρυσέοισι καὶ ἀργυρέοισιν ἴμᾶσιν
Ἐκτέταται, δοιαὶ δὲ περιδρομοι ἄντυγές εἰσιν.
Τοῦ δ' ἔξ ἀργύρεος ρύμος πέλεντ' αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ
Δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγὸν, ἐν δὲ λέπαδνα 730
Κάλ' ἔβαλε, χρύσει· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἥγαγεν Ἡρη
Ἴππους ὠκύποδας, μερανί' ἔριδος καὶ ἀυτῆς.
Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
Πέπλον μὲν κατέχενεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οῦδει,
Ποικίλον, ὃν δέ τοι ἀντὶ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν· 735
Ἡ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο
Τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυσέντα.
Ἄμφι δ' ἄρ' ἀμοισιν βάλλετ' αἰγίδα θυσσανθεσσαν
Δεινήν, ἵν πέρι μὲν πάντη φόβος ἐστεφάνωται,
Ἐν δ' ἔρις, ἐν δὲ ἀλκὴ, ἐν δὲ κρυσσόσα ίωκὴ, 740
Ἐν δέ τε Γοργεύτη κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου,
Δεινή τε σμερδητή τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
Κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέντι θέτο τετραφάληρον
Χρυσείην, ἑκατὸν πολίων πρυλέεσσ' ἀραριάν.
Ἐς δ' ὅχεα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ' ἔγχος 745
Βριθὺν μέγα στιβαρὸν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
Ἡρώων, τοῦσίν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
Ἡρη δὲ μάστιγι θῶσις ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους.
Αὐτόμαται δὲ πῦλαι μύκον οὐρανοῦ, ἀς ἔχον δραι,
Τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλυμπός τε, 750
Ἡμέν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἡδ' ἐπιθεῖναι.
Τῇ δέ δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.
Εὑρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἥμενον ἀλλων
Ἀκροτάτη κορυφῆ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.

"Ενθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος" Ήρη 755
 Ζῆν' ὑπατον Κρονίδην ἔξειρετο καὶ προσέειπεν·
 "Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζη" Αρει τάδε καρτερὰ ἔργα,
 'Οσσάτιόν τε καὶ οἰον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
 Μάψ, ἀτάρ οὐ κατὰ κόσμον; ἐμοὶ δ' ἄχος· οἱ δὲ ἔκηλος
 Τέρπονται Κύπρεις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, 760
 "Αφροια τοῦτον ἀνέντες, δις οὐ τινα οἴδε θέμιστα.
 Ζεῦ πάτερ, ἡ ῥά τι μοι κεχολώσεαι, αἴ κεν" Αρηα
 Λυγρῶς πεπληγμία μάχης ἔξαποδίωμαι;"
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
 "Αγρει μάνιον ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελείην, 765
 "Η ἐ μάλιστ' εἰωθε κακῆς ὀδύνησι πελάζειν."
 "Ως ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος" Ήρη,
 Μάστιξεν δ' ἵππους· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
 Μεσσηγὸν γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 "Οσσον δ' ἡρεοειδὲς ἀνὴρ ἵδεν ὀφθαλμοῖσιν 770
 "Ημενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσων ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
 Τόσσον ἐπι θρώσκουσι θεῶν ὑψηλέες ἵπποι.
 'Αλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἔξον ποταμώ τε ρέοντε,
 "Ηχι ῥὸς Σιμόεις συμβάλλετον ἡδὲ Σκάμανδρος,
 "Ενθ' ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος" Ήρη 775
 Λύσασ' ἔξι δχέων, περὶ δ' ἡρά πουλὺν ἔχειν·
 Τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.
 Αἱ δὲ βάτην, τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' δμοῖαι,
 'Ανδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμανᾶι.
 'Αλλ' ὅτε δὴ ρ' ἵκανον ὅθι πλεῖστοι καὶ ἄριστοι 780
 "Εστασαν, ἀμφὶ βίην Διομῆδεος ἵπποδάμοιο
 Εἰλόμενοι, λείουσιν ἐοικότες ὡμοφάγοισιν
 "Η συστάντοισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδιὸν,
 "Ενθα στᾶσ' ἥνσε θεὰ λευκώλενος" Ήρη.
 Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι χαλκεοφώνῳ, 785

“Ος τόσον αὐδῆσασχ’ ὅσον ἀλλοι πεντήκοντα.
 “ Αἰδὼς, Ἀργεῖοι, κάκ’ ἐλέγχεα, εἴδος ἀγητοῖ.
 “Οφρα μὲν ἐσ πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
 Οὐδέ ποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
 Οἴχνεστον’ κείνου γάρ ἐδείδισαν διβριμον ἔγχος” 790
 Νῦν δὲ ἐκὰς πόλιος κοίλης ἐπὶ τηνσὶ μάχονται.”

“Ως εἰποῦν” ὁτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 Τυδείδη δ’ ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Εὗρε δὲ τόν γε ἄνακτα παρ’ ἵπποισιν καὶ διχεσφιν
 “Ελκος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάνδαρος ἵψ. 795
 “Ιδρὼς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
 “Ασπίδος εὐκύκλου· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χείρα,
 “Αν δ’ ἵσχων τελαμῶνα κελαινεφὲς αἷμ’ ἀπομόργυν.
 “Ιππείου δὲ θεὰ ἥνγον ἥψατο, φώνησέν τε”
 “Η διλύγον οὐ παῖδα ὀικότα γέλνατο Τυδεύς. 800
 Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητὴς,
 Καὶ ρ’ ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἴασκον
 Οὐδὲ ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ’ ἥλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
 “Αγγελος ἐσ Θήβας, πολέας μετὰ Καδμείωνας.
 Δαινυσθαί μιν ἀνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἔκηλον” 805
 Αὐτὰρ δ θυμὸν ἔχων ὃν καρτερὸν, ὡς τὸ πάρος περ,
 Κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ’ ἐνίκα
 [“Ρηγίδιως” τοίη οἱ ἔγων ἐπιτάρροθος ἡα].
 Σοὶ δ’ ἡτοι μὲν ἐγὼ παρά θ’ ἵσταμαι ἡδὲ φυλάσσω,
 Καὶ σε προφρονέως κελομαι Τρώεσπι μάχεσθαι” 810
 “Αλλά σεν ἡ κάματος πολυάεξ γυῆς δέδυκεν,
 “Η νύ σέ που δέος ἵσχει ἀκήριον. Οὐ σύ γ’ ἐπειτα
 Τυδέος ἔκγονός ἐστι δαῖφρονος Οἰνείδαο.”

Τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης
 “ Γιγνώσκω σε, θεὰ θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο” 815
 Τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος οὐδὲ ἐπικενσω.

Οῦτε τί με δέος ἵσχει ἀκήριον οὕτε τις ὄκνος,
 'Αλλ' ἔτι σέων μέμυημαι ἐφετμέων, ἀς ἐπέτειλας.
 Οὐ μ' εἴας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
 Τοῖς ἄλλοις' ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ 'Αφροδίτη
 "Ελθῆσ' ἐς πόλεμον, τὴν γ' οὐτάμεν ὁξεῖ χαλκῷ.
 Τούνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζουμαι ἡδὲ καὶ ἄλλους
 'Αργείους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας·
 Γιγνώσκω γάρ "Αρηα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα."

Τὸν δ' ἡμείζετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη· 825
 " Τυδείδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 Μήτε σύ γ' "Αρηα τό γε δειδιθι μήτε τιν' ἄλλον
 'Αθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάρρυθός είμι.
 'Αλλ' ἄγ' ἐπ' "Αρηΐ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους,
 Τύφον δὲ σχεδίην, μηδ' ἄζεο θούρον "Αρηα 830
 Τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακὸν, ἀλλοπρόσταλλον,
 "Ος πρώην μὲν ἐμοί τε καὶ "Ηρη στεῦτ' ἀγορεύων
 Τρωσὶ μαχήσεσθαι, ἀτὰρ 'Αργείοισιν ἀφῆσειν,
 Νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὅμιλει, τῶν δὲ λέλασται."

“Ως φαμένη Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὥστε χαμᾶζε, 835
 Χειρὶ πάλιν· ἐρύσαστ· ὁ δ' ἄρρ' ἐμμαπέως ἀπόρουσεν·
 'Η δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παρὰ Διομήδεα δῖον
 'Εμμεμανία θεά. Μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων
 Βριθοσύνη· δεινὴν γάρ ἀγεν θεὸν ἄνδρα τ' ἄριστον.
 Λάζετο δὲ μάστιγα καὶ ἡνία Παλλὰς 'Αθήνη· 840
 Αὐτίκ' ἐπ' "Αρηΐ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
 "Ητοι δ μὲν Περίφαντα πελώριον ἔξενάριζεν,
 Αἰτωλῶν ὅχ' ἄριστον, 'Οχησίου ἀγλαδὸν νίόν.
 Τὸν μὲν "Αρης ἐνάριζε μαιφόνος· αὐτὰρ 'Αθήνη
 Δῦν· "Αἴδος κυνένην, μῆ μιν ἴδοι δθριμος "Αρης.
 "Ως δὲ ἵδε βροτολογίγος "Αρης Διομήδεα δῖον,
 "Ητοι δ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔαστεν

Κείσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἔξαινυτο θυμὸν,
Αὐτὰρ ὁ βῆρ̄ ἦθὺς Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
Οἱ δὲ δὴ σχεδὸν ἡσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ιόντες, 850
Πρόσθεν "Αρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἥνια θ' ἵππων
"Εγχεῖ χαλκείῳ, μεμαὸς ἀπὸ θυμὸν ἐλέσθαι·
Καὶ τό γέ χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
"Ωσεν ὑπὲκ δίφροιο ἐτώσιον ἀῖχθῆναι.
Δεύτερος αὐθ' ὠρμάτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης 855
"Εγχεῖ χαλκείῳ· ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
Νείατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μίτρην.
Τῇ δέ μιν οὐτα τυχῶν, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψεν,
"Εκ δὲ δόρυ σπάσεν αὐτις. δὸς δὲ ἔβραχε χάλκεος Ἀρης,
"Οστον τὸν ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἡ δεκάχιλοι
"Ανέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἀρης. 860
Τοὺς δὲ ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιούς τε Τρῶας τε
Δείσαντας· τόσουν ἔβραχ' Ἀρης ἀτος πολέμοιο.
Οἴη δὲ ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀήρ
Καύματος ἐξ ἀνέμοιο δυσαέος ὀρυνμένοιο, 865
Τοῖος Τυδείδης Διομήδει χάλκεος Ἀρης
Φαίνεθ' δόμον νεφέεσσιν ἴων εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
Καρπαλίμως δὲ ἵκανε θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὄλυμπον,
Πάρ δὲ Διὶ Κρονίωνι καθέζετο θυμὸν ἀχεύων,
Δείξεν δὲ ἄμβροτον αἷμα καταρρέειν ἐξ ὀτειλῆς, 870
Καὶ δὲ ὁλοφυρόμενος ἐπεα πτερόεντα προσηύδα.
" Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζη δρῶν τάδε καρτερὰ ἔργα;
Αλεί τοι ρίγιστα θεοὶ τετληρότες εἰμὲν
"Αλλήλων ἴότητι, χάριν δὲ ἄνδρεσσι φέροντες.
Σοὶ πάντες μαχόμεσθα" σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην, 875
Οὐλομένην, ἦ τὸν αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμηλεν.
"Αλλοι μὲν γὰρ πάντες, δοσοὶ θεοί εἰσ' ἐν Ὄλύμπῳ,
Σοὶ τὸν ἐπιπείθονται καὶ δεδμήμεσθα ἔκαστος"

Ταύτη δ' αὐτ' ἔπει προτιβάλλει οὗτε τε ἔργῳ,
 'Αλλ' ἀπεῖσι, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' αἰδηλον· 885
 *Η τὸν Τιδέος οὐὸν ὑπερφίαλον Διομύδεα
 Μαργαρίτειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὐτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
 Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δάμοιν ἴσος.
 'Αλλά μ' ὑπῆρχεν ταχέες πόδες· η τέ κε δηρὸν 885
 Αὐτοῦ πήματ' ἔπασχον ἐν αἰγῆσιν πεκάδεσσιν,
 *Η κε ζώε ἀμετηνὸς ἔα χαλκοίο τυπῆσιν."

Τὸν δ' ἄρδ' ὑπόδρα ἴδων προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
 "Μή τί μοι, ἀλλοπρόσαλλε, παρεζόμενος μινύριζε.
 *Εχθιστος δέ μοι ἐστι θεῶν οἱ *Ολυμπον ἔχουσιν· 890
 Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πολεμοί τε μάχαι τε.
 Μητρός τοι μένος ἐστὶν ἀσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν,
 *Ηρῆς· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδὴ δάμνημ' ἐπέεσσιν.
 Τῷ σ' δίω κείνης τάδε πάσχειν ἐννεσίησιν.
 'Αλλ' οὐ μάν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξουμαι ἀλγεῖ ἔχοντα· 895
 'Εκ γὰρ ἐμεω γένος ἐστὶν, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μῆτρα.
 Εὶ δέ τεν ἐξ ἀλλου γε θεῶν γένεν ὀδ' αἰδηλος,
 Καὶ κεν δὴ πάλαι ἡσθα ἐνέρτερος Οὐρανιώνων."

*Ως φάτο, καὶ Παιήον ἀνάγειν ἵησασθαι.
 Τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων 900
 *Ηκέσατ· οὐ μὲν γάρ τι καταθυητός γ' ἐτέτυκτο.
 *Ως δ' ὅτ' ὅπος γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν
 *Υγρὸν ἐὸν, μᾶλα δ' ὥκα περιτρέφεται κυκώντε,
 *Ως ἄρα καρπαλίμως ἵησατο θυντον *Αρηα.
 Τὸν δ' *Ηθῇ λούσειν, χαρίεντα δὲ εἴματα ἐσσεν· 905
 Πάρ δὲ Διὶ Κρονίωνι καθέζετο κύδεε γαιών.

Αἱ δ' αὐτις πρὸς δῶμα Διὸς μεγάλοιο νέοντο,
 *Ηρη τ' *Αργείη καὶ *Αλαλκομενῆς *Αθήνη,
 Παύσασαι βροτολογγὸν *Αρηη ἀνδροκτασιάων.

Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοσις αἰνή· Ζ
 Πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἴθυσε μάχη πεδίοιο
 Ἀλλήλων ἴθυνομένων χαλκήρεα δούρα,
 Μεσσηγὸς Σιμόεντος ἴδε Ξάνθοιο ρέάων.

Αἴας δὲ πρώτος Τελαμώνιος, ἔρκος Ἀχαιῶν, 5
 Τρώων ρήξε φάλαγγα, φόως δὲ ἑτάροισιν ἔθηκεν,
 Ἀιδρα βαλὼν δις ἄριστος ἐνὶ Θρῆκεσσι τέτυκτο,
 Υἱὸν Ἐϋσσώρου Ἀκάμαντ' ἡγὺν τε μέγαν τε.
 Τόν δὲ ἔβαλε πρώτος κόρυθος φάλον ἵπποδασείης,
 Ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δὲ ἄρ' ὁστέον εἴσω 10
 Αἰχμῇ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅστε κάλυψεν.

Αξεύλοιο δὲ ἄρ' ἐπεφυε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 Τευθρανίδην, δις ἔναιεν ἔνκτιμένη ἐν Ἀρίστῃ
 Ἀφνειὸς βιότοιο, φίλος δὲ ἦν ἀνθρώποισιν· 15
 Πάντας γὰρ φιλέεσκεν ὁδῷ ἐπι σικία ναίων.
 Άλλα οἱ οὖ τις τῶν γε τότ' ἥρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον
 Πρόσθεν ὑπαντιάσας, ἀλλ' ἀμφω θυμὸν ἀπηύρα,
 Αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, δις ἡα τόθ' ἵππων
 Εσκεν ὑφηνίοχος· τὸ δὲ ἄρμφω γαῖαν ἐδύτην. 20

Δρῆστον δὲ Εὐρύναλος καὶ Ὁφέλτιον ἔξενάριξεν·
 Βῆ δὲ μετ' Λίστηπον καὶ Πήδασον, οὓς ποτε νύμφῃ
 Νηῆς Ἀβαρβαρέῃ τέκ' ἀμύμονι Βουκολίων.
 Βουκολίων δὲ ἦν οὐδὲ ἀγανοῦ Λαομέδοντος
 Πρεσβύτατος γενεῆ, σκότιον δέ ἐ γείνατο μήτηρ· 25
 Ποιμαίνων δὲ ἐπ' ὅστις μίγη φιλότητι καὶ εὐηγγῆ,
 Ἡ δὲ ὑποκυσταμένη διδυμάοντος γείνατο παῖδε.
 Καὶ μὲν τῶν ὑπελυσθε μένος καὶ φαίδιμα γυνα
 Μηκιστημάδης, καὶ ἀπ' ἔμων τεύχε' ἐσύλα.
 Αστύαλον δὲ ἄρ' ἐπεφυε μενεπτόλεμος Πολυποίτης· 30
 Πιδύτην δὲ Ὁδυτεὺς Περκώσιον ἔξενάριξεν
 Εγχεῖ χαλκείφ, Τεῦκρος δὲ Ἀρετάονα δίον.

'Αυτίλοχος δ' Ἀβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ
 Νεστορίδης, "Ελατον δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων."
 Ναίε δὲ Σατυίδεντος ἔυρρείταο παρ' ὅχθας
 Πήδασον αἰπεινήν. Φύλακον δ' ἔλε Λήίτος ηρωες
 Φείγοντ· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἔξενάριξεν.

35

"Αδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 Ζωδὺν ἔλ· ἵππω γάρ οἱ ἀτυζομένω πεδίοιο,
 "Οζφ ἔνι βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἄρμα
 "Αξαντ' ἐν πρώτῳ ρύμαφι αὐτῷ μὲν ἐβίητην
 Πρὸς πόλιν, ἢ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβεοντο,
 Αύτὸς δ' ἐκ δίφροι παρὰ τροχὸν ἔξεκυλίσθη
 Πρηηής ἐν κονίγρουι ἐπὶ στόμα· πάρ δέ οἱ ἐστη
 'Ατρείδης Μενέλαος ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.

40

"Αδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλλίσσετο γυστον.
 "Ζώγρε, 'Ατρέος οὐέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἀποικα.
 Πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κείται,
 Χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,
 Τῶν κέν τοι χαρίσαιτο πατήρ ἀπερείσι· ἀποικα,
 Εἴ κεν ἐμὲ ζωδὺν πεπύθοιτ' ἐπὶ τηνσιν 'Αχαιῶν."

45

"Ως φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνι στήθεσσιν ὅριεν.
 Καὶ δή μιν τάχ' ἔμελλε θοὰς ἐπὶ ηῆς 'Αχαιῶν
 Δώσειν φεράποντι καταβέμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων
 'Αυτίος ἥλθε θέων, καὶ διμοκλίσας ἔπος ηῦδα.

50

"Ω πέπον, ω Μενέλαε, τί δὲ σὺ κήδεαι οὔτως
 'Ανδρῶν; ή σοὶ ἄριστα πεποίηται κατὰ οἴκου
 Πρὸς Τρώων. Τῶν μή τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὅλεθρον
 Χειράς θ' ἡμετέρας, μηδ' ὅν τινα γαστέρι μήτηρ
 Κούρον ἔοντα φέροις· μηδ' δε φύγοις, ἀλλ' ἄμα πάντες
 'Ιλίου ἔξαπολοιάτ' ἀκήδεστοις καὶ ἄφαντοι."

55

"Ως εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφειοῦ φρένας ηρωες,
 Αἴσιμα παρειπών· ο δ' ἀπὸ ἔθεν ὥσπατο χειρὶ

60

“Ηρω’ “Αδρηστον” τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
Οὐτα κατὰ λαπάρην” δ ὁ δ’ ἀνετράπετ’, Ἀτρείδης δὲ
Λάξ ἐν στήθεσι βὰς ἔξεσπασε μειλινον ἔγχος.

65

Νέστωρ δ’ Ἀργείοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀντασ·
“Ω φίλοι ήρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἀρησ,
Μή τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθεν
Μιμνέτω, ὡς κεν πλείστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται,
‘Αλλ’ ἄνδρας κτείνωμεν. “Ἐπειτα δὲ καὶ τὰ ἔκηλοι
Νεκροὺς δὲ πεδίον συλήσετε τεθνηώτας.”

70

“Ως εἰπὼν ὁτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστον.
“Ενθα κεν αὐτὲς Τρῶες ἀρηγῆθιλων ὑπ’ Ἀχαιῶν
“Ιλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείστι δαμέντες,
Εἰ μὴ ἄρ’ Αἰνείᾳ τε καὶ Ἐκτορὶ εἰπε παραστὰς
Πριαμίδης Ἐλενος, οἰωνοπόλων ὅχ’ ἀριστος·
“Αἰνείᾳ τε καὶ Ἐκτορὶ, ἐπεὶ πόνος ὑμμι μάλιστα
Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὕνεκ’ ἀριστοι
Πᾶσαν ἐπ’ ίθύν ἐστε μάχεσθαι τε φρονέειν τε,
Στῆτ’ αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων
Πάντη ἐποιχόμενοι, πρὸν αὐτ’ ἐν χερσὶ γυναικῶν
Φεύγοντας πεσέειν, δῆθοισι δὲ χάρμα γενέσθαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάστας,
‘Ημεῖς μὲν Δαναοῦσι μαχησόμεθ’ αὐθὶ μένοντες,
Καὶ μάλα τειρόμενοί περ’ ἀναγκαῖη γὰρ ἐπείγει·
“Ἐκτορ, ἀτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, εἰπὲ δ’ ἐπειτα
Μητέρι σῇ καὶ ἐμῷ· ή δὲ ἔνταγουστα γεραιὰς
Νηὸν Ἀθηναῖς γλαυκώπιδος ἐν πόλει ἄκρῃ,
Οἴξασα κληῆδι θύρας ἱεροῦ δόμοιο,
Πέπλον, ὃ οἱ δοκέει χαριέστατος ἡδὲ μέγιστος
Εἴπαι ἐνὶ μεγάρῳ καὶ οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
Θεῖναι Ἀθηναῖς ἐπὶ γούνασιν ἡγκόμοιο,
Καὶ οἱ ὑποσχέσθαις δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηφ

75

80

85

90

"*Ηνις ἡκέστας ἵερευσέμεν, αἱ̄ κ' ἐλεήσῃ*
 "Αστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
 Αλ̄ κεν Τυδέος νιὸν ἀπόσχη Ἰλίου ἵρης,
 "Αγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο,
 "Ον δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημὶ γενέσθαι.
 Οὐδ' Ἀχιλῆα ποθ' ὅδε γ' ἐδείδιμεν, δρχαμον ἀνδρῶν,
 "Ον πέρ φασι θεᾶς ἔξεμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην
 Μαίνεται, οὐδέ τίς οἱ δύναται μένος ἴσοφαρίζειν."

"Ως ἔφασθ', "Εκτωρ δ' οὐ τι καστιγνήτῳ ἀπίθησεν.
 Αὐτίκα δ' ἔξι δχέων σὺν τεύχεσιν ὅλτο χαμάκε,
 Πάλλων δ' ὅξεα δούρα κατὰ στρατὸν ὥχετο πάντη,
 "Οτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
 Οἱ δὲ ἐλείχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν
 "Αργείοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο,
 Φὰν δέ τιν' ἀθανάτων ἔξι οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 Τρωσὶν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν· ὃς ἐλέιχθεν.
 "Εκτωρ δὲ Τρώεσσι ἐκέκλετο μακρὸν ἀνσας" 110
 " Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοί τ' ἐπίκουροι,
 "Ανέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
 "Οφρ' ἀν ἐγὼ θείω προτὶ Ἰλιουν, ἡδὲ γέρουσιν
 Εἴπω βουλευτῆσι καὶ ἡμετέρης ἀλόχοισιν
 Δαιμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δὲ ἐκατόνταβας." 115

"Ως ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος "Εκτωρ"
 "Αμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινόν,
 "Αντυξὶ ἡ πυμάτη θέεν ἀσπίδος δυφαλοέσσης.
 Γλαῦκος δ' Ἰππολόχῳ πάτις καὶ Τυδέος νιὸς
 "Ες μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι. 120
 Οἱ δὲ δὴ σχεδὸν ἥσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἴόντες,
 Τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 " Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, καταθητῶν ἀνθρώπων;
 Οὐ μὲν γάρ ποτ' ὅπωπα μάχη ἔνι κυδιανείρη

Τὸ πρίν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέθηκας ἀπάντων 125
· ςῷ θάρσει, ὅτ’ ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας.

Δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσιν.

Εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ’ οὐρανοῦ εἰλήλουθας

Οὐκ ἀν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.

Οὐδὲ γάρ οὐδὲ Δρύαντος νίδες κρατερὸς Λυκόφοργος 130

Δικῆν ἦν, ὃς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριζεν,

“Ος ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας

Σεῦε κατ’ ἡγάθεον Νυσῆνον· αἱ δ’ ἀμα πᾶσαι

Θύσθα χαμαὶ κατέχεναν, ὑπ’ ἀνδροφόνοιο Λυκούργου

Θεινόμεναι βουπλῆγι. Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς 135

Δύνεθ’ ἀλὸς κατὰ κῦμα, Θέτις δὲ ὑπεδέξατο κολπῷ

Δειδιώτα· κρατερὸς γάρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς δμοκλῆ.

Τῷ μὲν ἔπειτ’ ὀδύσσαντο θεοὶ ρέα ζώοντες,

Καί μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόγου παῖς· οὐδὲ ἄρ’ ἔτι δὴν

“Ην, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν. 140

Οὐδὲ ἀν ἔγῳ μακάρεσσι θεοῖς ἔθελοιμι μάχεσθαι.

Εἰ δέ τις ἐσσι βροτῶν, οἱ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,

“Ασσον ἦ”, ὡς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ’ ἔκηαι.”

Τὸν δ’ αὐθ’ Ἰππολόχοιο προστήνα φαίδιμος υἱός·

“ Τυδείδη μεγάθυμε, τίν γενεὴν ἔρεείνεις; 145

Ωἴη περ φύλλων γενεὴ, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.

Φύλλα τὰ μέν τ’ ἄνεμος χαμάδεις χέει, ἀλλα δέ θ’ ὑλη

Τηλεθόωσα φύει, ἔπειτα δὲ ἐπιγίγνεται ὥρη·

Ως ἀνδρῶν γενεὴ ἡ μὲν φύει ἡ δὲ ἀπολήγει.

Εἰ δὲ ἔθελεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὅφρ’ εὐ εἰδῆς 150

“Ημετέρην γενεὴν· πολλοὶ δέ μιν ἀνδρες ἵσασιν·

“Εστι πόλις Ἐφύρη μυχῷ” Αργεος ἵπποβότοιο,

“Ενθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, δὲ κέρδιστος γένετ’ ἀνδρῶν,

Σίσυφος Αἰολίδης· δὲ δὲ ἄρα Γλαῦκον τέκεθ’ υἱὸν,

Αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην. 155

Τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἡνορέην ἔρατεινην

“Ωπασαν. Αὐτάρ οἱ Προίτος κακὰ μῆστο θυμῷ,

“Ος δέ τοι ἐκ δήμου Ἐλασσεν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,

‘Ἀργείων’ Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκῆπτρῳ ἐδάμασσεν.

Τῷ δὲ γυνῇ Προίτου ἐπεμήνατο, δι’ Ἀντεια, 16x

Κρυπταδίῃ φιλότητι μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὐ τι

Πεῖθ’ ἀγαθὰ φρονέοντα, δαιφρονα Βελλεροφόντην.

‘Η δὲ ψευσαμένη Προίτον βασιλῆα προσηύδα·

‘Τεθναῖς, δέ Προῖτ’, ἡ κάκτανε Βελλεροφόντην.

“Ος μέν ἔθελεν φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἔθελούσῃ.” 165

“Ως φάτο, τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν, οἶνον ἄκουσεν.

Κτείναι μέν τοι δέ τοι ἀλέεινε, σεβάστατο γάρ τοι γε θυμῷ,

Πέμπε δέ μιν Λυκίηνδε, πόρεν δέ δέ τοι γε σήματα λυγρὰ,

Γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλὰ,

Δεῖξαι δέ τὴν ἡνώγειν φένθερφ, δοφρ’ ἀπόλοιτο. 170

Αὐτάρ δέ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπὲρ ἀμύμονι πομπῆ.

‘Αλλ’ ὅτε δὴ Λυκίην ἵξε πάνθον τε ρέοντα,

Προφρονέως μιν τίεν ἄναξ Λυκίης εὐρείης.

‘Ευηῆμαρ ξείνιστε καὶ ἐννέα Βοῦς ἵέρευσεν.

‘Αλλ’ ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος ἡώς, 175

Καὶ τότε μιν ἐρέεινε καὶ γῆτες σῆμα ἰδέσθαι,

“Ο ττί ρά οἱ γαμβροῦ πάρα Προίτοιο φέροιτο.

Αὐτάρ ἐπεὶ δὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,

Πρῶτον μέν τοι Χίμαιραν ἀμαυμακέτην ἐκέλευσεν

Πεφνέμεν. ἡ δέ τοι ἔην θεῖον γένος, οὐδέ τοι ἀνθρώπων, 180

Πρόσθε λέων, δηπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,

Δεινὸν ἀποπνείοντα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.

Καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεσσι πιθήσας,

Δεύτερον αὖ Σολύμοισι μαχήσατο κυδαλίμοισι·

Καρτίστην δὴ τὴν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν. 185

Τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνεν Ἀμαζόνας ἀντιανείρας.

Τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινεν·

Κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους

Εἶσε λόχον· τοὶ δ' οὐ τι πάλιν οἰκόνδε νέοντο·

Πάντας γάρ κατέπεφνεν ἀμύμων Βελλεροφόντης. 190

Ἄλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνον ἦνν ἔόντα,

Αὐτοῦ μν κατέρυκε, δίδου δ' ὅ γε θυγατέρα ἦν,

Δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιλῆϊδος ἥμισυ πάστης·

Καὶ μέν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,

Καλὸν φυταλίης καὶ ἀρούρης, δόφρα νέμοιτο.

195

‘Η δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαίφρονι Βελλεροφόντη,

‘Ισανδρόν τε καὶ Ἰππόλοχον καὶ Λαοδάμειαν.

Λαοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεὺς,

‘Η δ' ἔτεκ’ ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν.

‘Άλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν,

200

‘Ητοι ὁ κὰπ πεδίον τὸ Ἀλήιον οἰος ἀλάτο,

‘Ον θυμὸν κατέθων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων,

‘Ισανδρον δέ οἱ νίὸν Ἀρης ἄτος πολέμοιο

Μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισιν,

Τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἀρτεμις ἔκτα.

205

‘Ιππόλοχος δ' ἔμ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημὶ γενέσθαι·

Πέμπε δέ μ' ἐς Τροιήν, καί μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,

Αἱὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,

Μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἱ μέγ' ἀριστοι

‘Ἐν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείη.

210

Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἴματος εῦχομαι εἶναι.”

“Ως φάτο, γῆθησεν δὲ βοήν ἀγαθὸς Διομήδης.

‘Εγχος μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρη,

Αὐτὰρ ὁ μειλιχίοισι προσηγύδα ποιμένα λαῶν.

““Η μά νύ μοι ξεῖνος πατρῶιός ἐσσι παλαιός·

215

Οἰνεὺς γάρ ποτε δίος ἀμύμονα Βελλεροφόντην

Ξείνιστ’ εὐὶ μεγάροισιν ἐείκοσιν ἥματ’ ἐρύξας.

Οἱ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ἔιεινήια καλά·
 Οἶνεὺς μὲν ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινὸν,
 Βελλεροφόντης δὲ χρύσεον δέπας ἀμφικύπελλον,
 Καὶ μιν ἐγὼ κατέλειπον ἵων ἐν δώμασ' ἐμοῖσιν. 220
 Τυδέα δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεί μὲν ἔτι τυτθὸν ἐόντα
 Κάλλιφ', ὅτ' ἐν Θήβησιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.
 Τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ἔιεινος φίλος Ἀργεῖ μέσσφ
 Εἴμι, σὺ δὲ ἐν Δυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἵκωμαι.
 "Εγχεα δὲ ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὄμιλου"
 Πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρώες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
 Κτείνειν ὅν κε θεός γε πόρη καὶ ποσσὶ κιχείω,
 Πολλοὶ δὲ αὐτοὶ Ἀχαιοὶ, ἐναιρέμεν ὅν κε δύνηται.
 Τεύχεα δὲ ἀλλήλοισι ἐπαμείψομεν, ὅφρα καὶ οἵδε 230
 Γνῶσιν ὅτι ἔιεινοι πατρῶισι εὐχόμεθ' εἰναι·"
 "Ως ἄρα φωνήσαντε, καθ' ἐππων ἀΐξαντε,
 Χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην καὶ πιστώσαντο.
 "Ενθ' αὐτεὶ Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἔξελετο Ζεὺς,
 "Ος πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τεύχε' ἀμειβεν 235
 Σρύσσεα χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων.
 "Εκτῷρ δὲ ὡς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανεν,
 'Αμφ' ἄρα μιν Τρώων ἀλοχοὶ θέον ἡδὲ θύγατρες
 Εἰρόμεναι παῖδάς τε καστεγνήτους τε ἔτας τε
 Καὶ πόσιας. 'Ο δὲ ἐπειτα θεοῖς εὐχεσθαι ἀνώγει 240
 Πάσας ἔξείης· πολλῆσι δὲ κήδε' ἐφῆπτο.
 'Αλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἵκανεν,
 ζεστῆς αἰθούσησι τετυγμένον—αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 Πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ζεστοῖο λίθοιο,
 Σπλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ παῖδες 245
 Κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μηνηστῆς ἀλόχοισιν.
 Κουράων δὲ ἐτέρωθεν ἐναντίοις ἐνδοθεν αὐλῆς
 Δώδεκ' ἔσαν τέγεοι θάλαμοι ζεστοῖο λίθοιο,

Πλησίοι αλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ γαμβροὶ
Κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν. 250
“Ἐνθα οἱ ἡπιόδωρος ἐναντίη ἥλυθε μῆτηρ
Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
“Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
“Τέκνουν, τίπτε λιπῶν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουσθας;
“Ἡ μάλα δὴ τείρουσι δυσώνυμοι υἱες Ἀχαιῶν 255
Μαρνάμενοι περὶ ἀστυ· σὲ δὲ ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν
Ἐλθόντ' ἔξ ἀκρης πολιος Διὸς χείρας ἀνασχέν.
“Αλλὰ μέν, ὅφρα κέ τοι μελιηδέα οἴνον ἐνείκω,
“Ως σπείσης Διὸς πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
Πρῶτον, ἔπειτα δέ κ' αὐτὸς ὄντεαι, αἱ̄ κε πίησθα. 260
“Ανδρὶ δὲ κεκμηώτι μένος μέγα οἴνος ἀέξει,
“Ως τύνη κέκμηκας ἀμύνων σοῖσιν ἔτησιν.”

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·
“Μή μοι οἴνον ἀειρε μελίφρονα, πότνια μῆτερ,
Μή μ' ἀπογυνώσῃς, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι. 265
Χερσὶ δ' ἀνίπτοισιν Διὸς λείβειν αἴθοπα οἴνον
“Ἄζομαι· οὐδέ πῃ ἔστι κελαινεφεῖ Κρονίωνι
Αἴματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάσθαι.
“Αλλὰ σὺ μὲν πρὸς ηὴν Ἀθηναίης ἀγελείης
“Ἐρχεο σὺν θυέεστιν, ἀλλίσταστα γεραιάς” 270
Πέπλον δ', ὃς τίς τοι χαριέστατος ἡδὲ μέγιστος
“Ἐστιν ἐνὶ μεγάρῳ καὶ τοι πολὺ φιλτατος αὐτῇ,
Τὸν δὲ Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἡγκόμοιο,
Καὶ ωἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ ηῷ
“Ἡνις ἡκέστας ἵερευσέμεν, αἱ̄ κ' ἐλεήσῃ 275
“Ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ ηῆπια τέκνα,
Αἱ̄ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχῃ Ἰλίου ἱρῆς,
“Ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο.
“Διλλὰ σὺ μὲν πρὸς ηὴν Ἀθηναίης ἀγελείης

"Ερχεν" ἐγώ δὲ Πάριν μετελεύσομαι, δόφρα καλέσσω, 280
 Αἱ κ' ἐθέλησ' εἰπόντος ἀκουέμεν· ὡς κέ οἱ αὐθι
 Γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν 'Ολύμπιος ἔτρεφε πῆμα
 Τρωσί τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι τοῦτο τε παισῖν.
 Εἰ κείνον γε ἴδοιμι κατελθόντ "Αἴδος εἴσω,
 Φαίην κε φρέν" ἀτέρπου ὅιζύος ἐκλελαθένθαι." 285

"Ως ἔφαθ", ἡ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπολιοισι
 Κέκλετο· ταὶ δ' ἄρ' ἀδόλισταν κατὰ ἄστυ γεραιάς.
 Αὐτὴ δ' ἐσ θάλαμον κατεβήσετο κηώεντα,
 'Ενθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
 Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδῆς 290
 "Ηγαγε Σιδονίθεν, ἐπιπλῶς εὐρέα πόντουν,
 Τὴν ὁδὸν ἡν 'Ελένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
 Τῶν ἐν' ἀειραμένη 'Εκάβῃ φέρε δῶρον 'Αθήνη,
 'Ος κάλλιστος ἦν ποικιλμασιν ἡδὲ μέγιστος,
 'Αστὴρ δ' ὁς ἀπέλαμπεν" ἔκειτο δὲ νείατος ἀλλων. 295
 Βῆ δ' ἴέναι, πολλὰ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.

Αἱ δ' ὅτε ηὴν ἵκανον 'Αθήνης ἐν πόλει ἄκρη,
 Τῆσι θύρας ὕιξε Θεανὸν καλλιπάρησος
 Κισσῆς, ἀλοχος 'Αντήνορος ἐπποδάμοιο·
 Τὴν γάρ Τρῶες ἔθηκαν 'Αθηναίης ἱέρειαν. 300
 Αἱ δὲ ὀλολυγῆ πᾶσαι 'Αθήνη χείρας ἀνέσχον.
 'Η δ' ἄρα πέπλον ἐλοῦσα Θεανὸν καλλιπάρησος
 Θῆκεν 'Αθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἡγκόμοιο,
 Εὐχομένη δ' ἡράτο Διὸς κούρη μεγάλοιο.
 " Πότνι 'Αθηναίη, ἐρυσίπτολι, δία θεάων,
 'Αξον δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἡδὲ καὶ αὐτὸν
 Πρημέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν προπάροιθε πυλάων,
 "Οφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ τηφ
 "Ηνις ἡκέστας ιερεύσομεν, αἱ κ' ἐλέγησης
 "Αστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα." 310

“Ως ἔφατ’ εὐχομένη, ἀνένευ δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.

“Ως αἱ μέν ῥ’ εὐχορτο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
“Εκτῷρ δὲ πρὸς δώματ’ Ἀλεξάνδροιο βεβήκει
Καλὰ, τὰ ῥ’ αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν οἱ τότ’ ἄριστοι
“Ησαν ἐνὶ Τροίη ἐριβώλακι τέκτονες ἄνδρες, 315
Οἱ οἱ ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλὴν
“Εγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἐκτορος, ἐν πόλει ἄκρῃ.
“Ενθ’ Ἐκτῷρ εἰσῆλθε διῆφιλος, ἐν δ’ ἄρα χειρὶ¹
“Εγχος ἔχ’ ἐνδεκάπηχν” πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
Αίχμῃ χαλκείῃ, περὶ δὲ χρύσεος θέει πόρκης. 320
Τὸν δ’ εὐρ’ ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε ἔποιτα,
‘Ασπίδα καὶ θώρηκα καὶ ἀγκύλα τόξον ἀφόωντα·
‘Αργείη δ’ Ἐλένη μετ’ ἄρα διωῆσι γυναιξὶν
“Ηστο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κελευεν.
Τὸν δ’ Ἐκτῷρ νείκεσσεν ἴδων αἰσχροῖς ἐπέεσσιν. 325
“ Δαιμόνι, οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ’ ἔνθειο θυμῷ.
Λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
Μαρυάμενοι· σέο δ’ εἴνεκ’ ἀντή τε πτόλεμός τε
“Αστυ τόδ’ ἀμφιβέδηε· σὺ δ’ δὲ μαχέσαιο καὶ ἄλλω,
“Ον τινά που μεθίέντα ἴδοις στυγεροῦ πολέμοιο. 330
‘Αλλ’ ἄνα, μὴ τάχα ἀστυ πυρὸς δηϊοιο θέρηται.”

Τὸν δ’ αὐτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς·
““Ἐκτορ, ἐπεὶ με κατ’ αἰσαν ἐνείκεσας οὐδὲ ὑπὲρ αἰσαν,
Τοῦνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθειο καὶ μεν ἄκουσον.
Οὐ τοις ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλῳ οὐδὲ νεμέστι 335
“Ημην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ’ ἄχει προτραπέσθαι.
Νῦν δέ με παρειποῦσ’ ἀλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν
“Ωρμησ’ ἐς πόλεμον· δοκεῖς δέ μοι ὅδε καὶ αὐτῷ
Δώσιν ἔσσεσθαι· νίκη δ’ ἐπαμείβεται ἄνδρας.
‘Αλλ’ ἀγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήια τεύχεα δύω· 340
“Η ἴθ’, ἐγὼ δὲ μέτειμι· κιχήσεσθαι δέ σ’ ὁῖω.”

“Ως φάτο· τὸν δ’ οὖ τι προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 Τὸν δ’ Ἐλένη μύθοισι προσηγόρια μειλιχίοισιν.
 “Δᾶερ ἐμένιο κυνὸς κακομηχάνου ὀκρυοέσστης,
 “Ως μ’ ὅφελ’ ἥματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ, 345
 Οἰχεσθαι προφέρουσα κακὴ ἀνέμοιο θύελλα
 Εἰς ὅρος ἡ εἰς κῦμα πολυφλοίσθοιο θαλάσσης,
 “Ενθα με κῦμ’ ἀπόερσε πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ’ ὥδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
 ‘Ανδρὸς ἐπειτ’ ὥφελλον ἀμείνονος εἴναι ἀκοιτις, 350
 “Ος γῆδη νέμεσίν τε καὶ αἰσχεα πόλλ’ ἀνθρώπων.
 Τούτῳ δ’ οὗτ’ ἀρ νῦν φρένες ἐμπεδοὶ οὗτ’ ἄρ’ ὀπίσσω
 “Εσσονται· τῷ καὶ μιν ἐπαυρῆσσονται διώ.
 ‘Αλλ’ ἄγε νῦν εἴσελθε καὶ ἔζεο τῷδ’ ἐπὶ δίφρῳ,
 Δᾶερ, ἐπεὶ σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν 355
 Εἴνεκ’ ἐμένιο κυνὸς καὶ ‘Αλεξάνδρου ἔνεκ’ ἄτης,
 Οίσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ώς καὶ ὀπίσσω
 ‘Ανθρώποισι πελώμεθ’ ἀοίδιμοι ἐσγομένοισιν.”
 Τὴν δ’ ἡμείβετ’ ἐπειτα μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 “Μή με κάθις”, ‘Ἐλένη, φιλέουσσά περ· οὐδέ με πείσεις·
 “Ηδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται ὅφρ’ ἐπαμύνω 361
 Τρώεσσ’, οἱ μέγ’ ἐμένιο ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσιν.
 ‘Αλλὰ σύ γ’ ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτὸς,
 “Ως κεν ἔμ’ ἔντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἔόντα.
 Καὶ γάρ ἐγὼν οἰκόνδ’ ἐσελεύσομαι, ὅφρα ἴδωμαι 365
 Οἰκήσας ἀλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.
 Οὐ γάρ τ’ οἰδ’ ἡ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἴξομαι αὐτις,
 “Η γῆδη μ’ ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμόσωσιν Ἀχαιῶν.”
 “Ως ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 Αἰψυτα δ’ ἐπειθ’ ἵκανε δόμους εὐναιετάοντας,
 Οὐδὲ εὐρ’ Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν, 370
 ‘Αλλ’ η γε ξὺν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ εὐπέπλῳ

Πύργῳ ἐφεστήκει γούώσα τε μυρομένη τε.
 Ἔκτωρ δ' ὡς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
 Ἔστη ἐπ' οὐδὸν ἵων, μετὰ δὲ δμωῆσιν ἔειπεν· 375
 “Εἰ δ' ἄγε μοι, δμωαλ, ημερτέα μυθήσασθε.
 Πῆ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;
 Ήνε πη ἐσ γαλόων ἡ εἰνατέρων εὐπέπλων
 Ή ἐσ Ἀθηναίης ἔξοιχεται, ἔνθα περ ἀλλαι
 Τρωαὶ ἔυπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ίλασκονται.” 380
 Τὸν δ' αὐτὸν ὀτρηρὴ ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 ““Ἐκτορ, ἐπεὶ μάλιστας ἀνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι,
 Οὗτε πη ἐσ γαλόων οὐτε εἰνατέρων εὐπέπλων
 Οὐτὲ ἐσ Ἀθηναίης ἔξοιχεται, ἔνθα περ ἀλλαι
 Τρωαὶ ἔυπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ίλασκονται,
 Αλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἰλίου, οὐνεκ' ἄκουσεν 385
 Τείρεσθαι Τρωας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
 Ή μὲν δὴ πρὸς τείχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,
 Μαινομένη εἰκυνία φέρει δ' ἀμα παῖδα τιθήνη.”
 “Η ρά γυνὴ ταμίη· δ' ἀπέσυτο δώματος Ἐκτωρ
 Τὴν αὐτὴν δόδον αὐτὶς ἔυκτιμένας κατ' ἀγυιάς. 391
 Εὔτε πύλας ἵκανε διερχόμενος μέγα ἄστυ
 Σκαιάς—τῇ γὰρ ἔμελλε διεξίμεναι πεδίονδε—,
 Ἔνθ' ἀλοχος πολύδωρος ἐναντίῃ ἥλθε θέουσα
 Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος, 395
 Ἡετίων δε ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσση,
 Θήβῃ ὑποπλακίῃ, Κιλίκεσσος ἀνδρεσσιν ἀνάσσων.
 Τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ’ Ἐκτορι χαλκοκορυστῆ.
 “Η οἱ ἐπειτ’ ηντησ”, ἀμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ
 Παιῶ δὲ περ κόλπῳ ἔχουσ’ ἀταλάφρονα, νήπιον αὗτως, 400
 Ἐκτορίδην ἀγαπητὸν, ἀλίγικιν ἄστερι καλῷ,
 Τόν ρ’ Ἐκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἀλλοι
 ‘Αστυάνακτ’ οἰος γὰρ ἐρύετο Ἰλιον Ἐκτωρ.

“Ητοι δέ μὲν μείδησεν ίδων ἐς παῖδα σιωπῆ·
 ’Ανδρομάχη δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δακρυχέουσα, 405
 “Ἐν τ’ ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ’ ἔφατ’, ἐκ τ’ ὀνόμαζεν.
 “Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ’ ἐλεπίρεις
 Παῖδα τε ηηπίαχον καὶ ἔμ’ ἄμμορον, η τάχα χήρη
 Σεῦ ἔσομαι· τάχα γάρ σε κατακτανέουσιν ’Αχαιοὶ
 Πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη 410
 Σεῦ ἀφαμαρτούσῃ χθόνα δύμεναι· οὐ γάρ ἔτ’ ἄλλη
 “Εσται θαλπωρὴ, ἐπεὶ δὲν σύ γε πότμον ἐπίσπης,
 ’Αλλ’ ἄχε. Οὐδέ μοι ἔστε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
 “Ητοι γάρ πατέρ’ ἀμὸν ἀπέκτανε διος ’Αχιλλεὺς,
 ’Εκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλίκων εὐναετάωσαν, 415
 Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ’ ἔκτανεν ’Ηετίωνα,
 Οὐδέ μιν ἔξενάριξε, σεβάσσατο γάρ τό γε θυμῷ,
 ’Αλλ’ ἄρα μιν κατέκηε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν
 ’Ηδ’ ἐπὶ σῆμ’ ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
 Νύμφαι ὄρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο. 420
 Οἱ δέ μοι ἐπτὰ κασίγυητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 Οἱ μὲν πάντες ἴω κίον ῆματι ”Αἴδος εἴσω·
 Πάντας γάρ κατέπεφνε ποδάρκης διος ’Αχιλλεὺς
 Βουσὸν ἐπ’ εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῆς δίεσσιν.
 Μητέρα δ’, η βασιλευεν ὑπὸ Πλάκωνος σύγη,
 Τὴν ἐπεὶ ἀρ δευρ’ ῆγαγ’ ἀμ’ ἄλλοισι κτεάτεσσιν, 425
 “Αψ’ ὁ γε τὴν ἀπέλυσε λαβὼν ἀπερείσι’ ἄποινα,
 Πατρὸς δ’ ἐν μεγάροισι βάλ· ”Αρτεμις ίοχέαιρα.
 ”Εκτορ, ἀτὰρ σύ μοι ἔστι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 ”Ηδὲ κασίγυητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης. 430
 ”Αλλ’ ἄγε νῦν ἐλέαιρε καὶ αὐτοῦ μίμν’ ἐπὶ πύργῳ,
 Μὴ παῖδ’ ὄρφανικὸν θήγης χήρην τε γυναῖκα.
 Λαὸν δὲ στῆσον παρ’ ἐρινεὸν, ἔνθα μάλιστα
 ”Αμβατός ἔστι πόλις καὶ ἐπίδρομον ἐπλετο τεῖχος.

Τρὶς γὰρ τῇ γ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι 435
 'Αμφ' Αἴαντε δύω καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
 'Ηδ' ἀμφ' Ἀτρεΐδας καὶ Τυδέος ἀλκιμον υἱόν·
 "Η πού τίς σφιν ἔνισπε θεοπροπίων εὐ εἰδὼς,
 "Η νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει."

Τὴν δ' αὐτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ· 440
 "Η καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 Αἰδέοματ Τρῶας καὶ Τρώαδας ἐλκεσιπέπλους,
 Αἴ κε κακὸς ὁς νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο.
 Οὐδέ με θυμὸς ἀνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς
 Αἰεὶ καὶ πρώτοισι μετὰ Τρώεσσι μάχεσθαι, 445
 'Αρινύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἡδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
 Εὐ γὰρ ἐγὼ τόδε οἴδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 "Εσσεται ἡμαρ ὅτ' ἀν ποτ' ὀλώληγ Ἰλιος ἴρη
 Καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἔνυμελίω Πριάμοιο.
 'Αλλ' οὐ μοι Τρώων τόσσον μελεῖ ἄλγος ὀπίσσω, 450
 Οὗτ' αὐτῆς Ἐκάβης οὕτε Πριάμοιο ἄνακτος
 Οὗτε καστιγνήτων, οἵ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
 'Εν κονίῃσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
 "Οσσον σεῦ, ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 Δακρυόεσσαν ἄγηται, ἐλεύθερον ἡμαρ ἀπούρας. 455
 Καί κεν ἐν Ἀργει ἔσυστα πρὸς ἄλλης ἴστὸν ὑφαίνοις,
 Καί κεν ὄδωρ φορέοις Μεσσηῆιος ἡ Ὑπερείης
 Πόλλλ' ἀεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικείσετ' ἀνάγκη.
 Καί ποτέ τις εἴπησιν ἴδων κατὰ δάκρυ χέουσαν,
 "Ἐκτορος ἥδε γυνὴ, ὃς ἄριστεύεσκε μάχεσθαι 460
 Τρώων ἴπποδάμων, ὅτε Ἰλιον ἀμφεμάχοντο."
 "Ως ποτέ τις ἐρέει· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
 Χήτει τοιοῦδ' ἀνδρὸς, ἀμύνειν δούλιον ἡμαρ.
 'Αλλά με τεθιητὰ χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτοι

Πρίν γ' ἔτι σῆς τε βοῆς σοῦ θ' ἐλκηθμοῖο πυθέσθαι. 465

“Ως εἰπὼν οὐ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἔκτωρ.

“Αψ δ' ὁ πάις πρὸς κόλπον ἐνζώνοιο τιθήνης
Ἐκλίνθη ἵαχων, πατρὸς φίλου δψιν ἀτυχθεὶς,
Ταρβήσας χαλκόν τε ἵδε λόφον ἵππιοχαίτην,
Δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας. 480

“Ἐκ δ' ἐγέλασσε πατέρ τε φίλος καὶ πότινα μήτηρ.

Αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἶλετο φαίδιμος Ἔκτωρ,
Καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν·
Αὐτὰρ ὁ γ' δν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε πῆλέ τε χερσὶν,
Εἴπεν ἐπευχάμενος Διῖ τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν” 475

“Ζεῦ ἄλλοι τε θεοὶ, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
Παιδ' ἐμὸν, ὡς καὶ ἐγώ περ, ἀριτρεπέα Τρώεσσιν,
“Ωδε βίην τ' ἀγαθὸν, καὶ Ἰλίου ἴφι ἀνάστειν.

Καὶ ποτέ τις εἴπησι, ‘Πατρός γ' ὅδε πολλὸν ἀμείνων,’

“Ἐκ πολέμου ἀνίστα· φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα 480
Κτείνας δῆιον ἄνδρα, χαρείν δὲ φρένα μήτηρ.”

“Ως εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκεν
Παιδ' ἔον· ἡ δ' ἄρα μιν κηώδει δέξατο κόλπῳ
Δακρυόν γελάσασα. Πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
Χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν. 485

“Δαιμονίη, μή μοί τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ·

Οὐ γάρ τις μ' ὑπὲρ αἰσταν ἀνήρ “Αἴδι προϊάψει·

Μοῖραν δ' οὐ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἄνδρῶν,
Οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ἐπὴν τὰ πρώτα γένηται.

“Αλλ' εἰς οἰκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε, 490

“Ιστόν τ' ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κελευε

“Ἐργον ἐποίχεσθαι. Πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
Πᾶπιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοι Ἰλίῳ ἐγγεγάσιν.”

“Ως ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἶλετο φαίδιμος Ἔκτωρ .

“Ιππουριν” μλοχος δὲ φιλη οἰκόνδε βεβήκει 495
 ‘Ευτροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα.
 Αἴψα δ’ ἔπειθ’ ἵκανε δόμους εὐναιετάοντας
 ‘Εκτορος ἀνδροφόνοιο, κιχήσατο δ’ ἔνδοθι πολλὰς
 ‘Αμφιπόλους, τῆσιν δὲ γύνων πάσησιν ἐνώρσεν.
 Άι μὲν ἔτι ζώων γόνον “Εκτορα φένι οἴκφο” 500
 Οὐ γάρ μιν ἔτ’ ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
 “Ιξεσθαι, προφυγόντα μένος καὶ χείρας Ἀχαιῶν.
 Οὐδὲ Πάρις δήθωνεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
 ‘Αλλ’ ὁ γ’ ἐπεὶ κατέδυν κλυτὰ τεύχεα, ποικίλα χαλκῷ,
 Σεύατ’ ἔπειτ’ ἀνὰ ἀστυν, ποσὶν κραιπνοῖσι πεποιθώε. 505
 ‘Ως δ’ ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτηη,
 Δεσμὸν ἀπορρήξας θείη πεδίοιο κροαίνων,
 Εἰωθὼς λούεσθαι ἔυρρειος ποταμοῖο,
 Κυδιόων” ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖτας
 “Ωμοις ἀίσσονται” δὲ ἀγλαῖφι πεποιθώες, 510
 ‘Ριμφα ἐ γοῦνα φέρει μετά τ’ ἥθεα καὶ νομὸν ἵππων.
 ‘Ως νιὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμον ἄκρης,
 Τεύχεσι παμφαίνων ὡς τ’ ἡλέκτωρ, ἐβεβήκει
 Καγχαλδῶν, ταχέες δὲ πόδες φέρον. Αἴψα δ’ ἔπειτα
 “Εκτορα δίον ἔτετμεν ἀδελφεὸν, εὐτ’ ἄρ’ ἔμελλεν 515
 Στρέψεσθ’ ἐκ χώρης ὁμὶς ἢ ὁρίζε γυναικί.
 Τὸν πρότερος προσέειπεν ‘Αλέξανδρος θεοειδῆς
 “ ‘Ηθεῖ’, ἡ μάλα δή σε καὶ ἐστύμενον κατερύκω
 Δηθύνων, οὐδὲ ἡλθον ἐναίσιμον, ὡς ἐκέλευες.” 519
 Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος “Εκτωρ”
 “ Δαιμόνι”, οὐκ ἄν τις τοι ἀνήρ, δις ἐναίσιμος εἶη,
 “Εργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἀλκιμός ἐστι.
 ‘Αλλὰ ἔκὼν μεθιείσι τε καὶ οὐκ ἐθέλεις τὸ δ’ ἐμὸν κῆρ
 “Αχνυται ἐν θυμῷ, ὅθ’ ὑπὲρ σέθεν αἰσχέ’ ἀκούω

Πρὸς Τρώων, οἱ ἔχουσι πολὺν πόνον εἴνεκα σεῖο. 525
 'Αλλ' ἴομεν τὰ δ' ὅπισθεν ἀρεσσόμεθ', αἱ̄ κέ ποθι Ζεὺς
 Δώῃ ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰειγενέτησιν
 Κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
 'Εκ Τροίης ἐλάσαντας ἔϋκνήμιδας Ἀχαιούς.'

INTRODUCTION
TO THE
STUDY OF HOMER'S ILIAD.

THE DIALECTS.

§ 1. THE language in which the poems of Homer were composed, and which is generally known as the Epic or Homeric dialect, (though it cannot strictly be called a dialect,) is the Greek in the early stage of its development. We find, therefore, in his writings many forms which afterwards disappeared, or were retained only in distinct dialects which branched from the common language after the age of Homer. Although these peculiarities afterwards became the distinguishing badge of separate dialects, we cannot imagine that the poet, in that early age, in which he wrote, would express himself by anomalous forms borrowed from different dialects; nor would this be consistent with the supposition that the dialects had no separate existence in his age. We must rather suppose that he wrote in the ordinary language of his country, which the *Ionic* dialect of after-times more nearly resembled than any other; and that in this common language many forms existed, and from these the poet selected such as best suited his purpose.

We find in Homer many forms decidedly *Æolic*, but it should be borne in mind that from the old Pelasgic the *Æolic* and old *Ionic* both separated, so that we cannot wonder at the one dialect admitting forms more peculi-

to the other ; especially also as we may suppose the dialects to have retained many forms and inflexions in common, which were thrown aside in after-times, in the gradual development of the Greek language into that fulness and beauty which the later dialects possess.

In fact, we may consider the Homeric poems as a specimen of the unmixed old Ionic, the common language of the western part of Asia Minor, from which, in after-times, sprang the new Ionic and Attic ; thus :—

OLD IONIC

NEW IONIC,	ATTIC		
(used by Herodotus, and spoken by the inhabitants of the west of Asia Minor).	1. OLD, (in which the laws of Solon were written).	2. MIDDLE, (used by Thucydides and the Tragedians).	3. NEW, (used by Demosthenes, Plato, and to some extent by Xenophon).

From the old Æolic representing the language of the Pelasgic æra sprung the following ; thus :—

OLD ÆOLIC

<i>Æolic Proper</i> , (used by Sappho and Alcæus ;) and <i>Bœotic</i> , (spoken by Bœotians).	<i>Doric</i> (used by Theocritus and Pindar, and spoken by the Dorians).
---	--

The origin of dialect is traced to Hellen, a son of Deucalion and Pyrrha, the mythical ancestor of the Hellenes. From his two sons, Æolus and Dorus, descended the Æolians and Dorians, and from his grandsons, (the sons of Xuthus, a younger brother of Æolus and Dorus,) Achæus

and Ion, the Achæans and Ionians. These sons having settlements apart from each other, intermixed their language with that of the hordes to which they joined themselves, and hence the varieties of dialect. Achæus emigrated to Laconia, while Ion reigned in Attica.

It has been suggested that Homer migrated to Asia Minor with the colony of Ionians led by Nileus, the son of Codrus, but this theory will not agree with the opinion which gives the date of his poems before the return of the Heraclidæ: the probability is, he migrated to Asia with some earlier colony previous to the great Ionic migration.

We have spoken of the so-called Homeric dialect as the usual language of the country in Homer's age, and it may be well briefly to notice the leading characteristics of the dialects which, as we have seen, branched from the original tongue after the poet's time.

The *ÆOLIC*, as the more ancient language, was harsh and unpolished; and closely allied was the *DORIC*.

The *IONIC*, again, was remarkable for a peculiar softness and weakness shewn in the resolution of syllables, accumulation of vowels, and use of labial and lingual sounds.

The *ATTIC*, springing from the Ionic, took a middle course, rejecting the harshness of the Doric, as well as the excessive smoothness of the Ionic, and thus became the most polished and refined of all the dialects.

Previous to the conquest of Greece by Philip of Macedon and Alexander, each state employed its own dialect, but after the conquest the Attic, but *not* in its pure form, became the language of the whole country. This dialect, called *common* (*κοινὴ*), of which the Greek Testament and Septuagint are examples, is the basis of the Greek grammars.

In the following introduction reference is made in all cases of dialectic peculiarities to the Attic as the standard.

§ 2. THE DIGAMMA.

THE digamma is a letter resembling in shape two gammas placed one on the other, *f*, (hence its name), and which is supposed to have occupied the sixth place in the old Pelasgic language. This letter, anciently called *Vau* or *Bau*, but in later times the *Æolic* digamma (from the *Æolic* dialect having retained it longer than any other Greek dialect,) has the pronunciation of an aspirated labial, and is generally supposed to have corresponded nearly to the Latin and English *F*, though on this point authorities are divided; some contending that it has the power of the letters *B*, *V*, and *F*, and the English *W*, respectively. The letter *V*. probably represents its power even more nearly than *F*. As a written character, the digamma appears in no MS. or document that has come down to us, though on some ancient coins, inscriptions, and relics of antiquity, it is found; as on the Delian marble discovered 1708, and on coins of the town of *Velia*.

With the development and perfection of language the digamma seems gradually to have disappeared, leaving traces, however, of its former presence in several dialects, by the modification of letters.

From the following it is argued that it existed as a letter, or having the power of a letter, in the time of Homer, though not found in any of the MSS. which have come down to us.

Certain words ending with a vowel are followed by others beginning with a vowel—an arrangement which produces a remarkable hiatus; short syllables we also find lengthened, contrary to the general usage or construction of the language. As these anomalies cannot be reconciled by the usual means or laws, and as the admission of the digamma removes the difficulty, it has been inferred that in Homer's

time these words began with the digamma, which, being a consonant, both prevented the hiatus, and lengthened short syllables by position:—for instance, the hiatus in

Ἄτρείδῆς τέ ἀναξ ἀνδρῶν

would be removed by employing the digamma, thus:—

Ἄτρείδῆς τέ βάναξ ἀνδρῶν

Απολιλῶνι ἄν|ακτι = Απολιλῶνι βάν|ακτι

ἢτε | νῦκτι θοικως = ἢτε νῦκτι βέθοικως.

The use, however, of the digamma is very fluctuating and arbitrary, some words appearing occasionally with it and sometimes without. This anomalous use has been accounted for by supposing that the letter, though obsolete in some parts of Asia Minor, was still recognised, and that Homer, having a knowledge of each form of the language, used such as best suited his verse. The occasional suppression has also been accounted for by supposing the digamma to have been (1.) a moveable letter, and (2.) capable of being so weakened in pronunciation as to have only the force of a breathing.

This hypothesis respecting the use and power of the digamma for the removal of metrical difficulties suggested itself to Bentley, and the grounds for the hypothesis are rendered more powerful by the authority of Dionysius Halicarnassensis, who speaks of a letter, prefixed to words, as in use among the ancient Greeks. The early grammarians also mention the existence of a letter formerly in use.

The theory has, however, its opponents, from the fact of there being several cases in which the application of the digamma will not hold good; but the theory of Bentley, which has certainly the weight of argument in its favour, is generally received by scholars.

The absence of the digamma in MS. is easily accounted for on the supposition that the poems were committed to

writing at a period when the digamma as a distinct letter was obsolete, though we believe it to have existed at the time when the poems were recited.

§ 3. LIST OF DIGAMMATED WORDS.

N.B. The application of the Digamma is however, in many of these words, very fluctuating and arbitrary.

ἄγνυμι	ε̄λαρ	Ξ	ἰδεῖν
ἄγνυμαι	ε̄λέω	Ἔργυν	ἱεμαι
ἀλῆγναι	ε̄λω	Ἔργω	ἱκυδάς
ἄλις	ἔλσαι	Ἔρδω	Ἴλιος
ἄλῶναι	ε̄λμα	Ἔργα	ἴον
ἄναξ	ε̄λρειν	Ἔργάθω	ἰονθάς
ἄνδσσω	ε̄λκειν	Ἔρέω	ἴκτες
ἄνδάνω	ἔλιπυν	Ἔρκος	Ἴρις
ἄπτω	ε̄ργω	Ἔρδω	ἴς
ἄραιός	ἔλδυμαι	Ἔρύω	ἴφι
ἄρδω	ἔλέδομαι	Ἔσθήσ	ἴστος
ἄριστον	ε̄λς	Ἔσθος	ἴστωρ
ἄρνες	ἔπος	Ἔσπέρα	ἴτυς
ἄστυ	ἴκάς	Ἔσπερος	ἴωθή
ἄρ	ἴκαστος	Ἔτης	ἴωκή
Ἔδνα	ἴκηλος	Ἔτος	δθόνη
Ἔθειραι	ἴκητι	Ἔτώσις	οἶ
Ἔθνος	ἴκυρός	ἢδυμαι	οἴδα from ε̄λδω
ε̄λδος	ἴκών	ἢδύς	οίκέω
ε̄λδω, the forms of	ἔλειν	ἢθυς	οίκυς
ε̄λδωλον	ἔλιξ	ἢκα	οίρυψ
ε̄λκυσι	ἔλίσσειν	ἢλος	οίνυς
ε̄είκοσι	ἔλπις	ἢνυψ	οίνοποτόξω
ε̄εκελος	ἔλπω	ἢρα	οῖς
Ἴκελος	ἔλπωρή	Ἴρη	οῦ
Ἴκελος	ἔλωρ	ἢχέω	οὐλαμός
Ἔθειν	ἔννυμι	ἢχή	οῦλος
ε̄ίκω	ἔός	ἢχήεις	οῖς
ἴοικα	ἴο	ἰαχή	ἄλξ
ἴσικω	ἴολπα	ἰάχω	ώς

EXAMPLES OF ELISION, &c.

§ 4. ELISION, of which apostrophe (') is the sign, is found in the following instances:—

αι in the terminations *-ομαι*, *-αται*, *-εται*, *-ονται*, *-εσθαι*, *-ασθαι*; as *βούλομ'* ἔγω, — *ἀρέσθ' ἐπι*, &c.

α without limitation, except in *ἄνα*, voc. of *ἄναξ*, and *ἄνα* an interjection = *ἄνασθηθι*, (up then !)

ε in all terminations except *ιδε* and term. *ξε* and opt. *-ειε*.

ι in dative singular occasionally, and in the personal endings, *-ασι*, *-ησι*, *-ησι*, *-ονσι*, *-ωσι*,

ο in *τοῦτο*, *δύο*, *ἀπό*, *ὑπό*, and in the verbal terminations, *-ατο*, *-ετο*, *-οντο*, *-ιατο*; except *τό* and *πρό*.

οι in *σοι*, *μοι*.

δτι is not apostrophised: *δτ* = *δτε*.

The adverbs of place, *δθι*, *ἄλλοθι*, *αὐτόθι*, *τηλόθι*, *ὑψόθι*, except when coming from substantives, as *Ἰλίοθι*, &c.

§ 5. SYNERESIS, or Synezesis, which is the coalition of two vowel-sounds into one, is most frequently found in the case of *ε*; thus:—

ε with *α* or *η*, as *ἡμέας*.   *ε* with *ο*, as *πλέονες*.

ε ... *αι*,   as *ἔσσεαι*.   *ε* ... *ω*, as *πλέων*, *Πηληϊάδεων*.

ε ... *εα*,   as *βέλεα*.   *ε* ... *οι*, as *θεοῖσιν*.

ε ... *η*,   as *χρυσέην*.   *ε* ... *ου*, as

The following examples are also found:—*αε*, *αει*, *ηι*, *ια*, *ιαι*, *ηη*, *οει*, *ιο*, *οο* in *ἄγδοον*, *νοι* in *δακρύοισι*; also between two words: *η α*, *η ε*, *η η*, *η ηε*, *η ει*, *η ου*, *η οι*, *ει ου*, *ω α*, *ω ου*.

§ 6. CRASIS is limited to few cases; chiefly—

αα in *τάλλα* = *τὰ ἄλλα*.

αιε in *κάλγω* = *καλ ἔγω*.

οα in *δριστος* = *δ ἀριστος*; *ωντος* = *δ αὐτός*.

οε in *ούμος* = δέμος; *προϊπεμψα* = πρὸ ἐπεμψα.
ουε in *ούνεκα* = οὖ ἐνεκα; *τούνεκα* = τοῦ ἐνεκα.

§ 7. **DIÆRESIS** most frequently occurs in words when two syllables are separated by the digamma, and in words compounded with *εῦ*, *γρῆν*, *πάῖς*.

§ 8. **ARCOPE**. The final vowel is dropped in *ἄρα*, *παρά*, *ἀνά*, *κατά*, *ὑπό*, *ἐνί*, *προτί*, and the final consonant is changed or assimilated, according to the nature of the letter following.

§ 9. **METATHESIS**, or the transposition of a consonant, takes place in many words, especially in words with a liquid in the root, and frequently in the case of *ρ* with a preceding vowel.

§ 10. **CONTRACTION**. Contract vowels are frequently lengthened: *ἄ* into *αα*, *η* into *ηη*, *ω* into *οω*, *εω* into *εεω*, chiefly in contract verbs. The use of contraction, however, depends much on the exigencies of the verse.

BREATHING.

§ 11. The rough frequently passes into the smooth, when its syllable is strengthened by the insertion of other letters or altered by inflection; as from *ἄλλομαι* comes *ἄλτυ*; *ἡμῖν*, *ἥμιμι*; *ἔκηλος*, *εὔκηλος*; *ἱέραξ*, *ἱρηξ*;—but note *ἥλιος* for *ἥλιος*, frequent in Homer.

VARIATION OF LETTERS.

§ 12. CHANGE OF VOWELS.

α becomes *αι*, as *αἰερός* for *ἀερός*; *ἀιει* = *ἀει*; *παραῖ* = *παρά*.

α . . . η, as *θωρῆξ* = *θωρᾶξ*; *ἡνεμδεῖς* from *ἡνεμός*; *ἥγδεος*.

α . . . ε, as *δύσετο* = *δύσατο*; *βήσετο* = *βήσατο*; *βέρεθρον* = *βάραθρον*.

ε . . . η, as *τιθήμενος* = *τιθέμενος*, and especially in nouns in *ευς* before a vowel.

ε . . . α, as *τάμνειν* = *τέμνειν*.

ε . . . ει, as *κεινός* = *κενός*; *εἰνεκα* = *ἴνεκα*; *ξεῖνος* = *ξένος*; *ἔτελέστο* = *ἔτελέστο*; *Ἐρμέλας* = *Ἐρμέας*; only, however, before vowels and semi-vowels.

ε . . . ι, as *ἰστίη* = *ἐστία*.

ε . . . ευ, as *δεύομαι* = *δέομαι*; *εὔκηλος* = *ἔκηλος*.

ε . . . ει, as *ἀκεία* = *ώκεα*; *ἀγέρεσθαι* = *ἀγέρεσθαι*.

εο . . . ευ, as *πλεῦνες* = *πλέονες*.

ευ . . . ηῦ, as *ἡῦ* = *εῦ*; *ἡῦτε* = *εὐτε*; *ἡῦκομος* = *εὐ-* *κομος*.

η . . . ε, as *ἡσαν* = *ἥσαν*; *ἀργέτι* = *ἀργῆτι*; *εἰδετε* = *εἰδῆτε*.

ι . . . η, as *ἐπήβολος*, comp. of *ἐπί* and *βάλλω*.

ο . . . ευ in compounds; as *ἄλλυδις*, from *ἄλλο*.

ο . . . ω before vowels and semi-vowels; as *Διώνυ-* *σος* = *Διόνυσος*; *δύω* = *δύο*; *τρω-* *χδω* = *τροχδω*.

ο . . . οι, as *ποιή* = *πόα*; *πνοιή* = *πνοή*.

ο . . . ου, as *νοῦσος* = *νόσος*; *οὐλόμενος* = *δλόμενος*; *Οὐλυμπος* = *Ολυμπος*.

ου . . . ο, as *βόλεται* = *βούλεται*; *τρίπος* = *τρίπους*.

υ . . . ευ sometimes; as *πευκάλιμος*, from *πυκινός*.

ω . . . ο sometimes in nouns, and when it is the characteristic vowel of the subj.; as *ἴωμεν* = *ἴωμεν*; *εἰδομεν* = *εἰδῶμεν*.

§ 13. REJECTION OF VOWELS.

a at the beginning of words.

ε, as *κεῖνος* for *ἐκεῖνος*, *κεῖθεν* for *ἐκεῖθεν*, *ρήεσθαι* for *ἐρήεσθαι*, &c.

ε from ει, as ἵκελος for εἴκελος, ἴδον for εἴδον.
 α and ε in the middle of words; as ἐπλετο for ἐπέλετο,
 ἀλτο for ἀλετο.

§ 14. PREFIXES.

α before α, as δράς for δρᾶς, ἐλάχιν for ἐλάχιν; also αι before αι, as ἐκραίσινεν from κραίνω.
 ε . . ε, as ἔεδνα for ἔδνα; ἔέλεται for ἔλεται; ἔέργω for ἔργω.
 ε . . ι, as ἔισος for ἵσος.
 η . . ην, as ἤην for ἡν; θήγις for θῆς.
 ο . . ο, as ὀλοσφρων for ὀλόφρων.
 ο . . ω, as δρώω for δρῶ; βιδωσι for βιωσι; φῶς for φῶ.
 ω . . ω, as ἡβώσα for ἡβῶσα; παραδρόσα for παρα-
 δρῶσι; ἡβώσιμι for ἡβῷμι = ἡβάσιμι.

The prefix ε is very frequently used—

- I. *Metri gratia*, when its insertion forms a short syllable; as ἐσῦσι for οὖσι, ἔισος for ἵσος; ἔέν for ἔν.
- II. For the sake of euphony, in nouns and verbs, and before contracted ο and an ο sound, and chiefly as a prefix in Synezesis; as βουλέων for βουλῶν; and in patronymics it is inserted on account of rhythm.

§ 15. AFFIXES.

ε after η, as ἡέλιος for ἡλιος.
 ο . . ω, as δώσομεν for δώμεν; μνωμένω for μνωμένω.

§ 16. CHANGE OF CONSONANTS.

σ becomes δ, as ὀδμή for ὀσμή; ἴδμεν for ἴσμεν.
 σ . . . ξ, as ξύν for σύν, but rarely, and *metri gratia*.

σ becomes θ , as *κηκορυθμένος* for *κεκορυσμένος*.

θ . . . τ , as *αῦτις* for *αθιτις*.

θ . . . ϕ , as *φήρ* for *θήρ*.

$\sigma\sigma$ and τ are interchanged; as *λίσσομαι* and *λίτομαι*;
 $\ddot{\alpha}\lambda\sigma\sigma=\ddot{\alpha}\lambda\tau\sigma$.

ρ after the augment for the sake of metre is not doubled.

§. 17. CONSONANTS INSERTED.

μ before labials, to strengthen the syllable.

ν . . θ in Aorist 1,—as *ἀμπινύθη*; *κρινθέντες* for *κριθέντες*; and before other letters, as *νώνυμος* for *νώνυμος*.

σ in *συικρός* for *μικρός*; *δπισθη* for *δπιθε*; *έσπριμεσθα* for *έπριμεθα*.

τ in *πόλις*, *πόλεμος*, and their derivatives; as *πτολις*, *πτόλεμος*.

§ 18. CONSONANTS DOUBLED.

π , as in *δππως*: κ , as in *πελέκκω*; τ , as in *δττι*, *δττεο*.

λ after the augment in *έλλαβε*, *έλλισάμην*, &c.

μ , as in *έμμορος*, *έμμορε*; ν , as in *έννεπε*.

ρ after the augment in some words.

σ as in *δσσος*, *δπίσσω*, in *έσσενα*; after augment, and to the terminations *-σι*; of the 3rd decl., as *νέκυσσι*; in tenses in *-σα* and *-σω* of pure verbs; in places where δ is dropped before σ , as *φράξω*, *φράσσομαι*.

δ in *έδδεισε* arose from ignorance of the digamma.

Note.—As the exigencies of metre frequently required the insertion and doubling of consonants, so we often find their omission for the same reason.

§ 19. THE ARTICLE^a.

1. The Article (δ , η , $\tau\delta$) in Homer has the force of a *De-*

^a See Jelf, Gr. Gr. § 444, et seqq.

demonstrative Pronoun, and is used to point out some object either as known or spoken of, and to direct the mind to it. As a simple article, it is not used in Homer, though instances are found in which it loses to some extent its usual strong demonstrative signification.

2. It is also used as a *Relative Pronoun*, assuming the power of δ , η , δ .

The following forms occur :—

Sing.	Plural.
G. $\tau\epsilon\hat{\nu}$ } = $\tau\epsilon\hat{\nu}$	N. $\tau\omega\iota$, $\tau\omega\iota$ = $\omega\iota$, $\omega\iota$
$\tau\omega\hat{o}$ }	G. $\tau\hat{\omega}\nu$ = $\tau\hat{\omega}\nu$
	D. $\tau\omega\sigma\iota$ = $\tau\omega\hat{\iota}$
	$\tau\hat{\omega}\sigma\iota$ } = $\tau\hat{\omega}\hat{\iota}$
	$\tau\hat{\eta}\sigma\iota$ }

It may be well to notice that δ , η , $\tau\delta$ has frequently a demonstrative force in post-Homeric writers, in prose as well as in poetry; but the relative force was not admitted by the Attic, comic, and prose writers,—instances of its use, however, are found in the tragedians, but generally for the sake of the verse, either to prevent an hiatus, or lengthen a syllable by position.

§ 20. THE HOMERIC SUFFIX $\phi_i(\nu)$ ^b.

In addition to the case terminations, we find in Homer a syllable $\phi_i(\nu)$ attached to substantives, and taking the place of the regular inflection. It is known as the *Adverbial Suffix*.

This Suffix, which is found attached to the *Gen.* and *Dative* cases of all declensions, has a locative meaning, ("in

^b See Jelf, Gr. Gr., § 83, 4.

a place," "where,") and with a preposition assumes the ablative functions of the Genitive.

§ 21. Closely connected with the suffix are the local endings *θι*, *θεν*, and *δε*, added respectively to the Gen., Dat., and Acc. cases, and taking frequently the place of the regular case endings.

θι (=where) and *θεν* (=whence) are annexed to the pure root^c, but *δε* (=whither) to the inflected Accus.: thus *οἴκοθι*, at home; *ἡῶθι*, in the morning; *οἴκορδε*, homeward; *ἄλαδε*, to the sea.

THE DECLENSIONS.

§ 22. FIRST DECLENSION.—TERMINATIONS.

Sing.	Plural
N. <i>η^d</i>	= <i>α^e</i> N.
G. <i>ᾶω</i> , the oldest form ω, and εω by Synæ- resis, ηφι(ν)	= <i>ης, ας</i>
D. <i>ηφι(ν)</i>	= <i>α</i>
Ac. <i>ην</i>	= <i>αν</i>
	G. <i>δων, ὁν, ἐων</i> = <i>ων</i> D. <i>ησι, γησιν, γης</i> ; and - <i>αις</i> , but only in two words: <i>θεαις</i> , Od. ε. 199 ; <i>ἀκταις</i> , Il. μ. 284.

Some masculines of this declension end in *α* for *ης*; as *Ιππότα* = *Ιππότης*, *μητίερα* = *μητίετης*.

^c Except in the 3rd Dec., when, if the word ends in a consonant, ο is added for the sake of euphony.

^d Except *θεά*, a goddess, and some proper names in -*ας*. Nouns in *εια*, *οια*; from Adj. in *ης*, *ους*, and also some feminine words, change η to *α*; as *ἀληθεά* for *ἀλήθεα*, *εὐλοίη* for *εὐπλοά*.

* Chiefly in Nouns in a pure and *ρα* in Nom., and also in Masc. in -*ας*.

§ 23. SECOND DECLENSION.

Sing.

G. *οἰο*, *οφιν*, *εω^f* = *ον*D. *οφιν* = *φ*

Ac.

V. *ος*, usually *ε*.

Plural.

G. *έων*, *οφιν* = *ων*D. *οισι(ν)*, *οφιν* = *οις*

Dual.

G. and D. *οιν* = *οιν*, as *ἴπποιν* for *ἴπποιν*.Obs. 1. *νοῦς* = *νδος*, is the only word contracted, the rest retain the open form.2. The Genitive -*ω* for *ω* of the Attic Decl. is found in some proper names, as N. *Πηνέλεως*, G. *Πηνελεῶ*, D. *Πηνέλεφ*, Ac. *Πηνέλεων*.3. The Suffix *φι* is of more frequent occurrence in this declension than in any other.

§ 24. THIRD DECLENSION.

Sing.

G. *φι* added to the root.

Plural.

G. *οφιν*D. *σι*, *σσι*, *εσι(ν)*, *εσσι(ν)*, *οφιν*,
and with *σ* inserted for euphony.

Dual.

G. and D. *οιν* = *οιν*.In words syncopated, as *ἀνήρ*, G. *ἀνέρος*, *ἀνδρός*;
γαστήρ, &c., Homer either retains or rejects the -*ε*, as the verse requires.

^f Used by Herodotus in many names of men; as *Βαρρέω* for *Βάρτρον*.

TERMINATIONS AND EXAMPLES.

CONTRACT NOUNS.

§ 25. -os, Neut. Gen. -eos.		Examples.	
Sing.	Plural.	Sing.	Plural.
N. -os	N. -eos ^s	N. γένος	N. γένεα, γένεα
G. -eos or -eūs	G. -eos, -eūs	G. γένεος, γένευς	G. γενέων
D. -ei or eī	D. -eosī, -eūsī, -eūfī	D. γένεī, γένει	D. γενέeosī, γενέeūsī
A. -os	A. -eos ^s	A. γένος	A. γένεα.
§ 26. -is and i, Gen. iōs (Att. eōs).			
Sing.	Plural.	Sing.	Plural.
N. -is	N. -ies	N. πόλιs, πτόλιos	N. πόλιes, πόληes
G. -iōs	G. -iōn	G. πόλιos, πόλεos, πόληos	G. πολίowν
D. -i	D. -isīsī or iēsīsī	D. πόλεi, πόληi, πτόλεi	D. πολίeosī
A. -i	A. -is or -iās	A. πόλιu, πτόλιu	A. πόλιas, πόλεis, πόληas.
§ 27. -as, Gen. -aos.			
Sing.	Plural.	Sing.	Plural.
N. -as	N. -ā -ā,	N. γῆras	N. γέρā
G. -aos	G. -aōn	G. γῆraos	G. γεράawn
D. -aīor-ai,-aq	D. -aēsīsī	D. γῆraī	
A. -as (aw)	A. -ā, ā	A. γῆras	

^s Often pronounced by Synæresis.

Homer uses either the open or contract forms of the Gen. and Dat., as the verse requires.

§ 28. *-us*, Gen. *-uos*.

Sing.	Plural.	Sing.	Plural.
N. <i>-us</i>	N. <i>-uos</i>	N. <i>νέκυς</i>	N. <i>νέκυες</i>
G. <i>-uos</i>	G. <i>-uον</i>	G. <i>νέκυος</i> ,	G. <i>νεκύων</i>
		<i>νέκυος</i>	
D. <i>-ui</i> or <i>-uī</i>	D. <i>-uσσι</i> or <i>-ueσσι</i>	D. <i>νέκυι</i>	D. <i>νέκυσσι</i> (<i>ν</i>), <i>νέκυσι</i> (<i>ν</i>), <i>νεκύεσσι</i> (<i>ν</i>)
A. <i>-uν</i>	A. <i>-uas</i> or <i>-us</i>	A. <i>νέκυν</i>	A. <i>νέκυας</i> , <i>νέκυας</i> (<i>γένυς</i> , <i>ἰχθῦς</i> = <i>-uas</i> contr.).

§ 29. *-ης* and *-ες*, Gen. *-eos*.

Sing.	Plural.	Sing.	Plural.
N. <i>-ης</i> , <i>-ες</i>	N. <i>-ees</i> or <i>-eis</i>	N. <i>εὐώδης</i>	N. <i>εὐώδεες</i> , <i>εὐώδεις</i>
G. <i>-eos</i>	G. <i>-εων</i>	G. <i>εὐώδεος</i>	G. <i>εὐωδέων</i>
D. <i>-ei</i> or <i>-eī</i>	D. <i>-εσι</i> or <i>-εσσι</i>	D. <i>εὐώδει</i> , <i>εὐώδεῖ</i>	D. <i>εὐώδεσσι</i>
A. <i>-ea</i> or <i>-εά</i>	A. <i>-eas</i> or <i>-εας</i>	A. <i>εὐώδεα</i> , <i>εὐώδεα</i>	A. <i>εὐώδεες</i> , <i>εὐώδεας</i> .

§ 30. In proper names in *-κλέης*, as *Ἡρακλέης*, *εε* becomes *η* in oblique cases; as G. *Ἡνακλῆος*, D. *-ῆi*, A. *-ῆa*, V. *-eis*.

§ 31. *-eus*, Gen. *-eos*.

Sing.	Plural.	Sing.	Plural.
N. <i>-eus</i>	N. <i>-ηες</i>	N. <i>βασιλεύς</i>	N. <i>βασιλήες</i>
G. <i>-ηος</i> , <i>-eos</i>	G. <i>-ηων</i>	G. <i>βασιλῆος</i>	G. <i>βασιλήων</i>
D. <i>-ηī</i> , <i>-εi</i> or <i>-ei</i>	D. <i>-ευσι</i>	D. <i>βασιλῆi</i>	D. <i>βασιλεῦσι</i>
A. <i>-ηά</i> , <i>-εα</i> , <i>-η</i>	A. <i>-ηάς</i>	A. <i>βασιλῆa</i>	A. <i>βασιλῆas</i>
		V. <i>βασιλεῦ</i> .	

N. Τυδεύς	N. Πελεύς	N. Ἀχιλεύς	N. Ὀδυσσεύς (σσ)
		Ἀχιλλεύς	
G. Τυδέος	G. Πηλῆος	G. Ἀχιλῆος	G. Ὀδυσσῆος (σσ)
	Πηλέος	Ἀχιλλῆος	Ὀδυσσῆος
D. Τυδέϊ	D. Πηλῆϊ	D. Ἀχιλῆϊ	D. Ὀδυσσῆϊ
	Πηλέϊ	Ἀχιλλῆϊ	Ὀδυσσεῖ
A. Τυδέα	A. Πηλέα	A. Ἀχιλῆα	A. Ὀδυσσῆα (σσ)
Τυδῆ		Ἀχιλλῆα	Ὀδυσσέα
			Ὀδυσῆ
		V. Ἀχιλεῦ	V. Ὀδυσσεῦ (σσ)

§ 32. Nouns in *ωs*, Gen. *ωtos*, drop *τ* of Dat. and Acc. Sing., and contract the vowels: as *ἰδρῶ* = *ἰδρῶτα*, *ἰδρῷ* = *ἰδρῶτι*, *γέλω* = *γέλωτα*, *γέλωφ* = *γέλωτι*.

§ 33. Nouns in *ωn*, Gen. *ωnos*, sometimes take the short vowel *o*: as *Κρονίων*, Gen. *-λωνος* and *-λωνος*.

§ 34. Nouns in *ωs*, G. *ωos*, use the open form. But the following contract forms occur: D. *ἥρῳ*, *ἥρωϊ*, A. *ἥρω*: *Μίνω*, Ac.

§ 35. Nouns in *ωs*, *ω*, Gen. *δos*, have the contract form, except *χρώς* and its compounds: *χρόδς*, *χρότ*, *χρόδα*.

Nouns in *ιs*, Gen. *ιδos*, frequently decline in Gen. *ιos*: the *δ* is only omitted in Homer in the Dative case.

ANOMALOUS SUBSTANTIVES.

§ 36. N. *Ἄρης*, Mars.

G.	Ἄρηος	Ἄρεος
D. Ἀρη	Ἄρηῃ	Ἄρει
A. Ἀρην	Ἄρην	
V.	Ἄρες	Ἄρες

Sing.	Dual.	Plural.
§ 37. N. <i>βοῦς</i> , <i>ox</i> . N. and A. <i>βόε</i> N. <i>βόες</i>		
G. <i>βοός</i>	G. <i>βοῶν</i>	
A. <i>βοῦν</i>	D. <i>βοουσί(ν)</i> , <i>βόεσσι(ν)</i>	A. <i>βόες</i> , <i>βοῦς</i> .

Sing.	Dual.	Plural.
§ 38. N. <i>ἀρνεῖος</i> , <i>a lamb</i> (orig. an adj.)	N. <i>ἀρνες</i>	
G. <i>ἀρνειοῦ</i>	G. <i>ἀρνῶν</i> , <i>ἀρνειῶν</i>	
D. <i>ἀρνειῷ</i>	D. <i>ἀρνεσσι</i> , <i>ἀρνειοῖς</i>	
A. <i>ἀρνα</i> , <i>ἀρνειόν</i>	A. <i>ἀρνε</i>	A. <i>ἀρνας</i> , <i>ἀρνειόν</i> .

Sing.	Plural.
§ 39. N. <i>γόνυ</i> , <i>knee</i> .	N. <i>γούνα</i> , <i>γούνατα</i>
G. <i>γούνός</i> , <i>γούνατος</i>	G. <i>γούνων</i>
A. <i>γόνυ</i>	D. <i>γούνεσσι</i> , <i>γούνασι(-ασσι)</i>
	A. <i>γεῦνα</i> , <i>γούνατα</i> .

Sing.	Plural.
§ 40. N. <i>δαίς</i> , <i>banquet</i> .	N. <i>δαιτες</i>
G. <i>δαιτός</i> , <i>δαιτης</i> , <i>δαιτός</i> .	G. <i>δαιτῶν</i>
D. <i>δαιτῃ</i>	D. <i>δαιτρσι</i>
A. <i>δαιτα</i> , <i>δαιτην</i>	A. <i>δαιτας</i> .

§ 41. N. <i>δέος</i> , <i>fear</i> .
G. <i>δείους</i> .

Sing.	Dual.	Plural.
§ 42. N. <i>δόρυ</i> , <i>spear</i> .		N. <i>δούρα</i> , <i>δούρατα</i>
G. <i>δούρος</i> , <i>δούρατος</i>	G. <i>δεύρων</i>	
D. <i>δούρῃ</i> , <i>δούρατι</i>	D. <i>δούρεσσι</i> , <i>δούρασι</i>	
A. <i>δόρυ</i>	A. <i>δούρα</i> , <i>δούρατα</i> .	

Sing.	Plural.
§ 43. N. <i>κέρ,</i> <i>κάρη,</i> <i>the head.</i>	N. <i>κέρα,</i> <i>καρήατα,</i> <i>κέρηνα</i>
G. <i>κέρητος,</i> <i>καρήατος,</i> <i>κρα-</i>	G. <i>κράτων</i> <i>καρήνων</i>
<i>τός,</i> <i>κρατος</i>	
D. <i>κέρητι,</i> <i>καρήατι,</i> <i>κρατί,</i>	D. <i>κρασί</i>
<i>κράτις</i>	
A. <i>κέρη (κράτα)</i>	A. <i>κρέατα</i> <i>κέρηνα.</i>
Roots: <i>καρα-</i> , <i>κρα-</i> , <i>κραατ-</i> , <i>καρητ-</i> , <i>καρηατ-</i> , <i>καρηην-</i> .	

	Sing.	Dual.	Plural.
§ 44. N.	$\lambda\alpha\alpha\sigma$, a stone.	N. $\lambda\alpha\epsilon$	
G.	$\lambda\alpha\sigma$		G. $\lambda\delta\omega\sigma$
D.	$\lambda\bar{\alpha}\bar{\sigma}$		D. $\lambda\delta\epsilon\sigma\sigma\tau$.
A.	$\lambda\bar{\alpha}\bar{\alpha}\sigma$		

Sing.	Dual.	Plural.
§45. N. <i>νηῦς</i> , <i>a ship</i> , and <i>νηῦς</i>	N. A. V. <i>νῆε</i>	N. <i>νῆες</i> , <i>νέες</i>
G. <i>νηός</i> , <i>νεός</i>	G. D. <i>νεοῖν</i>	G. <i>νηῶν</i> , <i>νεῶν</i> , <i>ναῦφιν</i>
D. <i>νητ</i>		D. <i>νηυστί</i> , <i>νήεστο'</i> , <i>νέεστιν</i> , <i>ναῦφιν</i>
A. <i>νῆα</i> , <i>νέα</i>		A. <i>νῆας</i> , <i>νέας</i> .

In comp., *payal* is used.

Sing.	Plural.
§ 46. N. <i>ðiːs</i> , <i>sheep</i> .	N. <i>ðiːes</i>
G. <i>ðiːos</i> , <i>oіós</i>	G. <i>ðiːaw</i> , <i>oіâw</i>
D.	D. <i>ðiːesw</i> , <i>oіesw</i> , <i>ðesw</i>
A. <i>ðiːw</i>	A. <i>ðiːs</i> .

Sing.	Plural.
§ 47. N. <i>oὐς</i> , <i>the ear.</i>	N. <i>οὐατα</i>
G. <i>οὐατος</i>	G.
D. <i>οὐασι</i> ,	D. <i>οὐασι</i> ,
A. <i>οὐς</i>	A. <i>οὐατα</i> .

§ 48. N. *γρηῦς*, *γρηῦς*, *γρηῦς*, *an old woman.*

G. *γραιῆς*

D. *γρη̄τ*

A. *γραιᾶν*

V. *γρηῦ*, *γρηῦ*.

§ 49. N. *Πάτροκλος*

G. *Πατρόκλου*, -οιο, -ῆος

D. *Πατρόκλῳ*

A. *Πάτροκλον*, -ῆα

V. *Πάτροκλε*, -εις

Sing.

Plural.

§ 50. N. *σπέος*, *a cave.*

N.

G. *σπείους*

G. *σπείων*

D. *σπῆι*

D. *σπέσσι*, *σπήεσσι*.

A. *σπέος*, *σπεῖος*

A.

Sing.

Plural.

§ 51. N. *νιός*, *a son.*

N. *νιές*, *νιές*, *νιεῖς*

G. *νιοῦ*, *νιος*, *νιέος*

G. *νιών*, *νιέων*

D. *νιᾶ*, *νιέη*, *νιεῖ*

D. *νιοῖσιν*, *νιδσι*

A. *νιόν*, *νιᾶ*, *νιέα*

A. *νιούς*, *νιᾶς*, *νιέας*

V. *νιεῖς*, *νιεῖς*.

Sing.

Plural.

§ 52. N. *χείρ*, *the hand.*

D. *χείρεσιν* and *χείρεσσιν*.

D. *χείρ*

A. *χέρα*

§ 53. *μηρός*, *a thigh*, has also pl. *μηρία* and *μηρα*, parts reserved for sacrifice. Il. a. 460.

ADJECTIVES.

§ 54. *υς*, *εια*, *υ*. The feminine in the Gen. and Dat. changes *α* into *η*; as *είης* for *ειας*, *είη* for *εια*. In a few words

(βαθύς, ὁκύς) the fem. ends in *ea* or *ēη*; as βαθέης, ὁκέας.

εὐρύς in Hom. has Acc. εὐρέα or εὐρόν.

§ 55. *ἥεις*, *ἥεσσα*, *ἥεν*. The contracted form -*ῆs*, -*ῆsσa*, -*ῆv*, is often used.

§ 56. *δεις*, *δεσσα*, *δεν*. The contract form changes *oe* into *eu*. Ep. for Neut. -*δεν*, -*δειν*.

§ 57. The following forms of πολύς occur in Homer:—

Sing.	Plural.
N. πολύς, ποιλύς, πολλή, πολύ	N. πολέες, πολεῖς
G. πολέος	G. πολέων
D.	D. πολέστι, πολέσσι, πολέεσσι
A. πολύν, ποιλύν, πολλήν, πολύ	A. πολέας, πολεῖς.

In Ep. πολύς is declined regularly; as N. πολλός, πολλή, πολλόν, &c.

§ 58. *ἔνs*, *good*. The following forms occur:—

N. <i>ἔνs</i> , <i>ἔν</i> , <i>εδ</i> , adv.:	<i>ἥն</i> , Il. p. 456, and in comp.
G. <i>ἔῆs</i> .	
A. <i>ἔθv</i> , <i>ἥθv</i> .	

ηs, *εs*. The Epic has a fem. form, *εia*, in compounds.

COMPARISON.

§ 59. (1.) *-άτεροs*, *-άτατοs*, are sometimes used for *-τεροs*, *τάτατοs* for the sake of the verse, even after a syllable long by nature: as *κακοξεινάτεροs*, *λαράτεροs*, &c.

§ 60. (2.) Adjectives in *-ῆs* and *-pos* have their comp. in *-λων* and *-ιστοs*, as well as the regular form.

§ 61. ANOMALOUS FORMS.

ἀγαθός	ἀρείων ^h , λαῖων, λαῖτερος	κάρτιστος ¹
κακός	κακώτερος, χειρότερος, χερείων, θκιστος, κακώτατος χερειότερος	
δλίγος	δλίξων	
ρητίος	ρητέρος	ρήιστος, ρητάτος
βραδύς	βράσσων	βράδιστος
παχύς	πάσσων	

Plural.

§ 62. N. πλέες, πλέονες, πλείονες, πλείους	
G. πλεόνων	
D. πλείνεσσι, πλείσσι	
A. πλέας πλέονας, πλείονα.	

Sing.

Plural.

§ 63. N. χερείων, χείρων, χεῖρον	
G. χέρος, χερείονος, χείρονος	
D. χέρη, χερείονι, χείρονι	N. χέρης, χείροις.
A. χέρηα, χερείονα, χείρονα χερείω	

NUMERALS.

CARDINAL.

§ 64. μία becomes ία (iñs, iñ, iav) masc. iñ for ēn.
δύο. Epic forms:

N. δύω, δύο	δοίω	δοιοί, αί, α
D.		δοιοῖς, δοιοῖσι
A. δύω, δύο	δοίω	δοιούς, δς, δ.

τέσσαρες becomes πίσυρες: Dat. Pl. τέτρασιν, Hom.
δώδεκα . . . δυοκαλδέκα and δυώδεκα.
είκοσι . . . έείκοσι.

^h βέλτερος, φέρτερος.

¹ βέλτατος, φέρτατος, φέριστος.

ORDINAL.

πρῶτος becomes πρόμος ἔννατος becomes ἔνατος, εἶνατος
 τρίτος . . . τρίτατος ἔβδομος . . . ἔβδόματος
 τέταρτος . . . τέτρατος ὅγδοος . . . ὅγδότατος

PRONOUNS.

HOMERIC FORMS.

§ 65. Personal.

Ἐγώ.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ἐγών	N. νῶι, νῶῖν	N. ἄμμες
G. ἐμέο, ἐμεῖο	G. and D. νῶῖν	G. ἡμέων, ἡμείων
D. ἐμεῦ, μεῦ, ἐμέθεν	A. νῶι, νῶ	D. ἡμιν, ἄμμι(ν)
		A. ἡμέας, ἡμας ἄμμε.

Σύ.

Sing.	Dual.	Plural.
N. τύνη	N. σφῶιν	N. ὄμμες
G. σέο, σεῖο	G. and D. σφῶῖν	G. ὄμέων, ἡμείων
σεῦ, σέθεν, τεοῖο		
D. τοι, τεῖν	A. σφῶι, σφώ	D. ὄμμι(ν)
		A. ὄμμε, ὄμέας, ὄμμι.

Οὗ.

Sing.	Dual.	Plural.
G. ἔο, εῖο; ἔεῖο, late ἔθεν, εῦ, εὖ		G. σφέων, σφείων
D. ἔοι, οῖ	D. σφωῖν	D. σφίν, σφί, σφ'
ἴμ		
A. ἔέ, ή, μίν	A. σφωέ, σφώ	A. σφέας, σφείας, σφέ, σφώ.

Note.—ἢ is used for αὐτόν, αὐτήν, αὐτό.

§ 66. 1. The *Relative Pronoun* in Epic was identical with the article, but distinguished from it by its accent.

2. δ s frequently becomes δ in Nom. with $\tau\epsilon$ enclitic; as $\delta\tau\epsilon$. In the plural it has $\tau\omega\iota$, $\tau\omega\iota$.

3. $\delta\omega$, $\delta\omega\iota$ = $\omega\delta$; $\tilde{\epsilon}\eta\delta$ = $\tilde{\eta}\delta$; $\tilde{\eta}\sigma\iota$, $\tilde{\eta}\delta$ = $\alpha\tilde{\eta}\delta$.

§ 67. $\tau\delta\iota\delta$. *Indefinite.*

Sing.	Dual.	Plural.
N. $\tau\delta\iota\delta$ $\tau\iota$	$\tau\epsilon\omega$	D. $\tau\epsilon\omega\iota\delta$
G. $\tau\epsilon\omega$ $\tau\epsilon\omega\iota$	$\tau\omega$	A. $\delta\sigma\sigma\alpha$
D. $\tau\epsilon\omega$ $\tau\omega$		
A. $\tau\iota\omega\alpha$ $\tau\iota$.		

$\tau\delta\iota\delta$. *Interrogative.*

Sing.	Plural.
N. $\tau\delta\iota\delta$ $\tau\iota$	N. $\tau\iota\omega\epsilon\delta$
G. $\tau\epsilon\omega$ $\tau\epsilon\omega\iota$	G. $\tau\epsilon\omega\omega$
D.	D. $\tau\epsilon\omega\iota\delta$
A. $\tau\iota\omega\alpha$ $\tau\iota$	A. $\delta\sigma\sigma\alpha?$

$\delta\sigma\tau\delta\iota\delta$.

Sing.	Plural.
N. $\delta\tau\delta\iota\delta$ $\delta\tau\iota\delta$	N.
G. $\delta\tau\epsilon\omega$, $\delta\tau\epsilon\omega\iota$, $\delta\tau\epsilon\omega$ $\delta\tau\epsilon\omega\iota$	G. $\delta\tau\epsilon\omega\omega$
D. $\delta\tau\epsilon\omega$, $\delta\tau\omega$	D. $\delta\tau\epsilon\omega\iota\delta$
A. $\delta\tau\iota\omega\alpha$ $\delta\tau\iota\delta$	A. $\delta\tau\iota\omega\alpha$, $\delta\sigma\sigma\alpha$, $\delta\sigma\sigma\cdot$ $\omega\delta\tau\iota\omega\alpha$, $\delta\cdot\tau\iota\delta$.

§ 61. The *Possessive pronouns* have the following Epic forms:—

$\delta\mu\delta\sigma$, $\delta\mu\delta\sigma$, $\tilde{\eta}$, $\delta\nu$ = $\delta\mu\epsilon\tau\epsilon\delta\omega\sigma$	Gen. $\delta\mu\delta\sigma$ (?)
$\tau\epsilon\delta\sigma$, $\tau\epsilon\tilde{\eta}$, $\tau\epsilon\delta\nu$ = $\sigma\delta\sigma$.	
$\tilde{\epsilon}\delta\sigma$, $\tilde{\epsilon}\tilde{\eta}$, $\tilde{\epsilon}\delta\nu$ = $\delta\delta$.	
$\delta\mu\delta\sigma$, $\tilde{\eta}$, $\delta\nu$ = $\delta\mu\epsilon\tau\epsilon\delta\omega\sigma$.	

σφός, ἣ, δν, Dat. Pl. *σφοῖσι* = *σφέτερος.*

υωτέρος, α, ον.

σφωτέρος, α, ον.

§ 69. *Reflexive Pronouns.* The compound forms, *δμαυτοῦ*, *σεαυτοῦ*, *ἴαυτοῦ*, are not used by Homer. He uses the personal pronouns and the pronoun *αὐτός* separately: as *ἴμ' αὐτόν*, *σοι αὐτῷ*, *ἢ αὐτήν*, &c.

VERBS.

AUGMENTS.

§ 70. 1. The *Syllabic Augment* may be rejected or retained at pleasure. Its use is determined by the measure of the verse, the rhythm, or euphony.

The frequentatives ending in *-σκον* rarely receive the Augment.

2. The *Temporal Augment*.—The use of the Temporal Augment is as arbitrary as that of the Syllabic.

The following verbs beginning with a vowel in Ep. take the Syllabic Augment:—

ἄγδάνω	εἴλω
ἄπτω	εἴρω
εἴδομαι	εἴσα
εἴμι, <i>I go</i>	ἔννυμι (εἴπω) ἔειπον.

REDUPLICATION.

§ 71. 1. Reduplication in Homer is not confined to the Perf. and Pluperf. tenses, but is used in all tenses except the Present and Imperfect.

2. Reduplication is found, in addition to the common cases, in—

1. The Future: as, *Αct. κεκαδήσει, διδάσσω*; *Pass. δεδέξομαι, λελείψεται*.
2. The Aorist Second, *Act.* and *Midd.* very often, and with the Reduplication continued through the moods: as, *ηγαγον* from *ἴγω*, *κεκάμω* from *κάμω*, *πεπίθοιμεν* from *πείθω*, *λελάθεσθαι* from *λαμβάνω*.
3. The Syllabic Augment is in some forms added to the Reduplication: as, *ἐκέκλετο*, *sync.* for *ἐκεκέλετο*; so also *ἐπέφραδεν* from *φράξω*.

Note.—If the verb begin with a labial, *μ* is inserted for euphony after the Reduplication.

§ 72. 4. The following verbs in Epic are found in the Second Aorist and Perfect with the Attic Reduplication:—

Second Aorists.

ηκαχον, ἀκαχών, from *ἄχω*.
ηλαλκον, ἀλαλκεῖν, from *ἀλέξω*.
ηραρον, ἀραρών, from *ἀραρίσκω*.
ηπαφον, ἀπαφοίμην, from *ἀπαφίσκω*.
ἐνέντον, ἡνίπατον, from *ἐνίπτω*.
ὅρορε from *ὅρνυμι*.
ηρύκακον, ἐρυκακέειν, from *ἐρύκω*.

§ 73. *Perfects and Pluperfects.*

ἀκαχμένος from (*ἄκω*).
ἀλάλημαι, ἀλάλησθαι, from *ἀλάσμαι*.
ἀνήνοθα from (*ἀνεθω*), *ἐπειήνοθε* from (*ἐνέθω*).
ἔρηρα, ἀραρύνα, from (*ἔρω*).
ἀκήχεμαι, -ημαι, 3 pers. *ἀκηχέδαται, ἀκάχησθαι*, from (*ἄχω*).
ἐγρηγόρθασι, ἐγρήγορθε, from *ἐγείρω*.
ἔδηδώς, ἐδήδομαι, from (*ἔδω*).
ἔληλαμένος, ἔληλάδατο, -έδατο, from *ἔλαδω, ἔλανω*.
ἔρηρέδαται from *ἔρειδω*.

ἔρειπτο from ἔρειπω.

ἔρηρισμαι from ἔριξω.

συνοχωκότε (δκωχα) from ἔχω.

οἰχωκα(χα), παρφέχηκεν, from οἴχομαι.

δρώρεται, δρώρηται subj., from δρυνυμι.

TENSE ENDINGS.

§ 74. ACTIVE VOICE.

Present Tense.

Indicative.

Subjunctive.

Sing. 1 -μι in some words	1 -μι: as λύωμι = λύω
2	2 -σθα: „ λήρσθαι = λύης
3	3 -σι: „ λύησι = λύη

Plur. 1

Optative.

1	
2 -σθα: as λυοῦσθα = λύοις	
3	

Pluperfect.

Sing. 1 -εια = ειν: as λελύκεια for λελύκειν
2 -ειας = εις
3 -εις(ν) = ει

Infinitive.

Pres. -έμεναι, -έμεν = ειν: as πινέμεναι and πινέμεν for πίνειν.

§ 75. PASSIVE AND MIDDLE.

Indicative.

Imperative.

Subjunctive.

Present Tense.

Sing. 2 -εια, αο = γ	εα, εν = ον	ηαι = γ
		εαι

3 εται = ηται

Plur. 1 -μεσθα=μεθα, also -ώμεσθα and -οίμεσθα=δμεθα
3 -αται = γται, also -οίατο = ονται.

Imperfect.

Sing. 2 -εο, εν=ον Plur. 1 -μεσθα=μεθα. 3 ατο=οντο

Perfect and Pluperfect.

Plur. 1 -μεσθα=μεθα
3 -αται=μμένοι εισι.

Future Middle.

Indic. Sing. 3 -εαι=η.

Aorist Middle.

Sing. 2 -αο=ω Plur. 1 -μεσθα= 3 Plur. αιατο= μεθα αντο.

*Aorist Passive.**Subjunctive.*

Sing. 1 ειω=ω Plur. 1 -ειομεν=ωμεν (ήμεν)
2 ήησ=ησ 2 -ειετε=ητε.
3 ήη=η

Infinitive Mood.

Aor. μεναι, μεν=ναι.

GENERAL REMARKS ON THE VERBAL FORMS.**§ 76. Present.**

The syllable *μι* is added to words, especially in Subj.

The ending *σθα* (an old form) is chiefly found in the 2nd pers. sing. of verbs in *μι*: as διδοῖσθα for διδοῖς; and frequently in the Subj. of other verbs: as έθέλησθα for έθέλης.

The 2 sing. Pass. takes either the open uncontracted forms -εαι, -ηαι, -εο, -αο, or the contracted forms -η (from -εαι, -ηαι), -εν (from -εο), or -ω (from -αο).

The endings *-εεις* and *-εο* also become *-ειαι* and *-ειο*.

The *Subj.* 3 sing. has the ending *σι* affixed: as *φέρρσι* for *φέρη*.

The *Imperative Act. and Pass.* 3 pl. takes a *shortened form*: as *ἴστων* for *ἴστωσαν*; *ἴπέσθων* for *ἴπέσθωσαν*.

The *Infinitive* has the older forms, *-εμεναι*, *-εμεν*, for *ειν*: as *πινέμεναι* and *πινέμεν* for *πίνειν*.

Of Verbs Pure—note—*οὐτάμεναι* and *οὐτάμεν* for *οὐτάν*.

Verbs in αω and εω also take *η* before *μεναι* instead of *ε*: as *πεινήμεναι* for *πεινήν*; *γοήμεναι* for *γοῆν*.

The *Imperfect* and *Aorist Indic.* take the frequentative endings *σκον*, *εσ*, *ε(ν)*, Midd. *σκόμην*: as *καλέσκον* = *ἐκάλεσον*, *πωλεσκόμην* = *ἐπωλούμην*.

§ 77. *Imperfect.*

In the 2nd sing. *ου* becomes *εο*, *ευ*.

Some verbs have *τον* for *την* in the 3rd dual: as *διώκετον*, Il. κ. 364. But verbs in *αω*, *εω* form the 3rd dual in *ήτην*: as *ἀπειλήτην*.

§ 78. *Future.*

Liquid Verbs in *λ*, *ρ* frequently form the Future with *σ*: as *ἄρω*, fut. *ἄρσω*; *κέιρω*, fut. *κέρσω*. On the contrary, many *Pure Verbs* omit the *σ*: as *τελέει* for *τελέσι*; *κορέεις* for *κορέσεις*; *ἔρνω* for *ἔρνσω*; *τανύω* for *τανύσω*, &c.

§ 79. *Aorist.*

Some verba which take *σ* in the *Future*, *reject* it in the 1st *Aorist*: as *χέω*, fut. *χεύσω*, Aor. *ἔχεια* and *ἔχεα*; *καίω*, fut. *καύσω*, Aor. *ἔκηα*—*ἔκεια*.

The 3 pl. Aorist 1 and 2 Pass. ending in *ησαν* is often *shortened* into *εν*: as *δάμεν* for *δδάμησαν*; *ἔκταθεν* for

ἐκτάθησαν. Very seldom into *ην*: as *μάνθην* for *μιάνθησαν*.

The Æolic Aor. ending in *εια*, *ειας*, *ειε*, &c., is used by Homer.

The Infinitive uses *μεναι* and *μεν* for the ending *ναι*: as *ἀναβήμεναι* for *ἀναβῆναι*; *θέμεναι* and *θέμεν* for *θεῖναι*; *ἀριθμηθήμεναι* (Pass.) for *ἀριθμηθῆναι*.

The resolved form *εεν* is frequently found: as *ἰδέεν* for *ἰδεῖν*.

§ 80. *Perfect and Pluperfect.*

In the Perfect the characteristic *κ* is frequently omitted. This peculiarity occurs in Pure Verbs.

In the 3 pl. Perf. Pass. *νται* becomes *αται*: as *βεβλήτας* for *βέβληνται*. And *ντο* in the Pluperf. and Opt. is changed into *ατο*: as *πεφοβήτατο* for *πεφόβηντο*.

The Pluperfect ends in *εα*, *εας*, *εεν*, for *ειν*, *εις*, *ει*.

N. B. That the 2nd Perfect is most frequent in Epic.

CONTRACT VERBS.

§ 81. As a general rule, contraction is adopted or neglected to suit the verse.

§ 82. VERB IN *έω* (FROM KRÜGER).

ACTIVE.

Present.

Indicative.

Sing. 1	<i>ποιέω</i> , <i>πειθείω</i>	<i>ποιέω</i> , <i>έης</i> , &c.	<i>ποιέοιμε</i>
Plur. 1	<i>ποιέομεν</i> , <i>ποιεῦμεν</i>		
3	<i>ποιέουσι</i> , <i>ποιεῦσι</i> .		

Subjunctive.

ποιέω, *έησι*, &c.

Optative.

Imperfect.

Sing. 1 } (ἐ)ποίεον (ἐ)ποίευν	Sing. 3 θέεν, ἥσκειν
Plur. 3 }	(ποίεσκον, ποιέεσκον, freq.)
Infinitive ποιήμεναι	Participle ποιέοντος, ποιεῦντος.

PASSIVE.*Present.*

Indicative.	Subjunctive.	Optative.
Sing. 1 ποιέομαι, ποιεῦμαι, ποιέωμαι, ἔη, &c. ποιεοίμην		
2 ποίεαι		
Plur. 1 ποιεόμε(σ)θα, ποιεύμεσθα		
3 ποιέονται, ποιεῦνται.		

Imperfect.

Sing. 1. (ἐ)ποιεόμην, (ἐ)ποιεύμην	2 (ἐ)ποίεο
Plur. 2. (ἐ)ποιεόμε(σ)θα, (ἐ)ποιεύμε(σ)θα	3 (ἐ)ποιέοντο, (ἐ)ποιεῦντο.

VERB IN *άω* (FROM KRÜGER).**ACTIVE.**§ 83.—*Present.**Indicative.*

Sing. 1 δράω, δρόω	2 δράσ	δράζ
Plur. 1 δράωμεν	2 δράτε	
3 δράωσι(ν), δράωσται.		

Imperfect.

Dual 3 αὐδήτην (ἴασκον, περίασκον freq.).

Participles.

δράων, G. δράοντος.

§ 84.—*General Remarks.*

ἀω. The uncontracted forms *αε*, *αο*, are found only in single words and forms: *α* sometimes becomes *ε* in the Imperf. tenses. When contracted, the contracted syllable is frequently lengthened by resolution¹: thus—

ἀ, φ becomes ἀā, ἀā: as μενοινā' φ = μενοινā, μνᾶσθα.
= μνᾶσθαι, δρᾶσθαι = δρᾶσθαι.

ω . . . . οω, ωω: as δρώω = ὄρω, δρώσι = δρῶσι.
φ . . . . φοι: as δρφοιμ = δρφμι.

Note. αε . . . η in the 3rd dual in *την* of some verbs.
οη . . . ω in verbs in *οω*. This is an Ion. contraction.

§ 85. ἐω. The forms in which *ε* is followed by *ω*, *φ*, *η*, *γ*, *οι*, *ου*, are not always contracted: as φιλέωμεν, φιλέοιμι, &c.

The other forms remain either open or are contracted, as the verse requires. But *εο* becomes *ευ*: as γένευ, ἀντευν, &c.

ε becomes ει sometimes: as φιλείω = φιλῶ.

εε^k . . ει, or one ε is elided: as μυθείαι, μνθέαι = μνθέ-εαι.

§ 86. ὀω. Verbs in *όω* either—1. follow the common rules of contraction; or 2. do not take the contracted form, but lengthen *ο* into *ω*; and thus resemble the forms of verbs in *άω*: as ἀδρώονται;

or 3. change *ου* into *οω*: as ἀρόωσι = ἀρόουσι = ἀροῦσι.
οι . . οω: as δηϊδωεν = δηϊδοιεν = δηϊδίεν.

Obs. The lengthened forms *ω*, *οω*, *οφ*, are limited to cases in which *ου* or *ω* is followed by two consonants, or a subscript.

¹ But ἀ before a personal ending beginning with *τ* is never thus resolved: as ὄράται, not ὄράται. *K.*

^k But εε becomes η in διμαρτήτην and ἀπειλήτην.

§ 87.—VERBS IN $\mu\iota$.

The 2 per. sing. *Present Indic. Act.* has the ending -σθα: as τίθησθα for τίθης, διδοῖσθα for δίδως.

The 3 sing. *Subj.* has σι: as ιστήσι for ιστής, διδψί for διδψ.

In the 2 and 3 sing. *Pres. and Imp.* the forms of -έω and -όω are found: as ἔτιθει for ἔτιθη, διδοῖς for δίδως.

In the 3 Pl. *Impers.* and 2 *Aorist* the endings are shortened, thus:

-εσαν becomes -εν: as ἔτιθεν = ἔτιθεσαν, θεν = θεσαν.

-ησαν . . . -αν: as ξηταν = ξητησαν, βάν = ξβησαν.

-οσαν } . . . -ον: as ξέδον = ξδίδοσαν, ξδον = ξδοσαν.

-υσαν . . . -υν: as ξφυν = ξφυσαν.

Homer *rejects* σ in the 2 sing. *Imperative Pres.* and 2 *Aor. Middle*, and uses the uncontracted forms: as δαίννο for δαίνυσσο.

The short root vowel is *lengthened* before the personal endings beginning with μ or ν, to suit the verse: as τιθήμενος for τιθέμενος, διδόντας for διδόνται, Ιληθί for Ιλαθτί.

The 2 sing. *Imper. Pres.* of ιστημι in Homer is usually ιστη.

---

§ 88. The following forms of the *Aorist 2* are used by Homer:—

Contr. form.

Sing. 1 στῶ

2 στῆς

3 στῆ

Lengthened or resolved form.

στέω, στέως.

στήρης, στέρης?

στήρη, έμβήρη, φήρη, φθήρη, στέρη?

Dual	<i>στῆτον</i>	<i>παρστήτον.</i>
Plur.	1 <i>στῶμεν</i>	<i>στέωμεν, στείομεν.</i>
	2 <i>στῆτε</i>	<i>στήτε, στέητε?</i>
	3 <i>στῶσι(ν)</i>	<i>στέωσι(ν), στήσι(ν).</i>
Sing.	1 <i>θῶ</i>	<i>θέω, θείω, δαμείω.</i>
	2 <i>θῆς</i>	<i>θέης, θηῆς, θείης.</i>
	3 <i>θῆ</i>	<i>θέη, θηῆ, θείη, μεθείη.</i>
Dual	<i>θῆτον</i>	<i>θείετον, θέητον?</i>
Plur.	1 <i>θῶμεν</i>	<i>θέωμεν, θείομεν.</i>
	2 <i>θῆτε</i>	<i>(δαμείτε), θείτε, θέητε?</i>
	3 <i>θῶσι(ν)</i>	<i>θέωσι(ν), θείωσι(ν).</i>
Sing.	1 <i>δῷ</i>	<i>δάω.</i>
	2 <i>δῆς</i>	<i>δάης.</i>
	3 <i>δῷ</i>	<i>δάη, δάρησι.</i>
Plur.	1 <i>δῶμεν</i>	<i>δάομεν.</i>
	2	
	3 <i>δῶσι(ν)</i>	<i>δάωσι(ν).</i>

---

§ 60. Εἰμί.

The following forms occur in Homer:—

Present.

Indic. Sing.	1 <i>εἰμί</i>	Plur. 1 <i>εἰμέν</i>
	2 <i>ἐσσί, εἴς, ἐστίν</i>	3 <i>ἴσσι(ν)</i>
Subj. Sing.	1 <i>ἐω, εἴω</i>	Plur. 3 <i>ἴωσι(ν)</i>
	3 <i>ἴστω, ἔη, ἔσιν</i>	
Opt. Sing.	1 <i>ἴσουμ</i>	Plur. 2 <i>ἴστη</i>
	2 <i>ἴσους</i>	
	3 <i>ἴσους</i>	

Imp. Sing. 2 ἔσσο

Plur. 3 ἔστων

Infin. ἔμεναι, ἔμμεναι, ἔμεν, ἔμμεν

Part. ἔων, ἔοῦσα, ἔόν.

Imperfect.

Sing. 1 ἔα, ἔ, ἤα, ἔον, ἔσκον Plur. 3 ἔσαν, εἴλατο

2 ἔησθα, ἤσθα

3 ἔην, ἤην, ἤεν, ἔσκε

Dual 3 ἤστην

Future.

Indic. Sing. 1 ἔσσομαι

Plur. 1 ἔσθμεσθα

2 ἔσεαι, ἔσσεαι

2 ἔσσεσθ'

3 ἔσσεται, ἔσσεῖται

3 ἔσσονται

Infin. ἔσσεσθαι

Part. ἔσσόμενος.

TERMINATIONAL INDEX.

The figures refer to the Sections.

- <i>a</i> = <i>ης</i> , 22.	- <i>εύμην</i> , Imp., 82.	- <i>όσιν</i> = <i>όσιν</i> , 56.
- <i>αιατο</i> , Aor. Mid., 75.	- <i>ειν</i> , Imp., 82.	- <i>όσις</i> , - <i>όσιστα</i> , - <i>όσιν</i> , 56.
- <i>αις</i> , 1 decl., 22.	- <i>εύνται</i> , Pres., 82.	- <i>οια</i> , nouns in, 22, note.
- <i>αι</i> = <i>ηταν</i> , 87.	- <i>εύντο</i> , Imp., 82.	- <i>οιατο</i> = <i>ονται</i> , 75.
- <i>αι</i> , 1. decl., 22.	- <i>ευντος</i> , Part., 82.	- <i>οιν</i> , 2 and 3 decl., 23,
- <i>αι</i> , Pres., 75, 76; Aor. Mid., 75.	- <i>εις</i> , Gen., - <i>εος</i> , 31.	24.
- <i>αι</i> , Gen. <i>αιος</i> , 27.	- <i>ειστι</i> , Pres., 82.	- <i>οίμεσθα</i> , Pres., 75.
- <i>αια</i> = <i>ντατ</i> , 75.	- <i>εω</i> , 1 decl., 22.	- <i>οι</i> , 2 decl., 23.
- <i>αια</i> , Perf., 75, 80.	- <i>εω</i> , 2 decl., 23.	- <i>οισθα</i> = <i>ως</i> , 87.
- <i>αιο</i> , Imp., 75; Plup., 80.	- <i>έων</i> , 1 decl., 22.	- <i>οισι</i> (<i>v</i>), 2 decl., 23.
- <i>αιν</i> , 1 decl., 22.	- <i>η</i> , 1 decl., 22.	- <i>οιν</i> = <i>οσαν</i> { 87.
- <i>αια</i> , - <i>αιε</i> , - <i>εε</i> , Plup., 74, 80.	- <i>ηται</i> , Pres., 75, 76.	= <i>ωσαν</i> { 87.
- <i>αι</i> , Pres., 75, 76, 82; Fut. Mid., 75.	- <i>ηης</i> , <i>ηεσσα</i> , <i>ηην</i> , 55.	- <i>οι</i> , 2 decl., 23.
- <i>αιρο</i> , Imp., 75.	- <i>ηης</i> , Aor., 75.	- <i>οι</i> , Gen. - <i>εος</i> , 25.
- <i>ειν</i> = <i>ειν</i> , 79.	- <i>ημεναι</i> , Inf. Pres., 76, 82.	- <i>οφιν</i> , 2 and 3 decl., 23,
- <i>εια</i> , Nouns in, 22, note.	- <i>ημενος</i> , Part., 87.	24.
- <i>ειατ</i> , Pres., 76.	- <i>ης</i> , Gen. - <i>εος</i> , 29.	- <i>ρος</i> , Adj., 60.
- <i>ειετε</i> , Aor., 75.	- <i>ης</i> , - <i>ες</i> , Adj., 58.	- <i>σθα</i> , Pres., 74, 76.
- <i>ειη</i> = <i>ειη</i> { Adj., 54.	- <i>ηης</i> , - <i>ησσα</i> , - <i>ηην</i> , 55.	- <i>σι</i> , 3 decl., 24; Pres.,
- <i>ειης</i> = <i>εια</i> { Adj., 54.	- <i>ησθα</i> = <i>ης</i> , 87.	74; Subj. Pres., 76.
- <i>ειο</i> , Pres., 76.	- <i>ηην</i> { 1 decl., 22.	- <i>σκοιην</i> , 76.
- <i>ειμεν</i> , Aor., 75.	- <i>ησιν</i> { 1 decl., 22.	- <i>σκον</i> , - <i>ει</i> , - <i>ε</i> , Imp. and
- <i>ειω</i> , Aor., 75; Pres., 82; = <i>ω</i> , 85.	- <i>ηφι</i> { 1 decl., 22.	Aor., 76.
- <i>ειμεναι</i> { Inf., 74, 76.	- <i>ηφι</i> (<i>v</i>) { 1 decl., 22.	- <i>σιτι</i> , 3 decl., 24.
- <i>ειν</i> = <i>ησαν</i> , Aor., 79.	- <i>ι</i> { Gen. - <i>ιος</i> } 28.	- <i>υν</i> = <i>υσαν</i> , 87.
= <i>ησαν</i> , 87.	- <i>ις</i> { Att. - <i>ιων</i> } 28.	- <i>υο</i> = <i>υσο</i> , 87.
- <i>ειο</i> , Pres., 75, 76.	- <i>ις</i> , Gen. - <i>ιδος</i> } 35.	- <i>υι</i> , Adj., 60.
- <i>ειο</i> , Imp., 77; Imp. Pass., 75.	- <i>ιος</i> { 1 decl., 22.	- <i>υι</i> , - <i>εια</i> , - <i>ε</i> , Adj., 54.
- <i>ειν</i> .	- <i>ιων</i> { Adj., 60.	- <i>υι</i> , Gen. <i>υον</i> , 28.
- <i>ει</i> , Gen., - <i>εος</i> , 29.	- <i>κλέψης</i> , 30.	- <i>φι</i> , 23, obs. 3, 24.
- <i>εισ</i> (<i>v</i>), 3 decl., 24.	- <i>μεν</i> , Inf., 75, 79.	- <i>ι</i> , 1 decl., 22.
- <i>εισκον</i> , 70.	- <i>μεναι</i> , Inf., 75; Pres. Pass., 79.	- <i>μεσθα</i> , Pres., 75.
- <i>εισσι</i> (<i>v</i>), 3 decl., 24.	- <i>μεν</i> , Pres. and Imp. and Imp., 75, 77, 85.	- <i>ιν</i> , 1 decl., 22.
- <i>ειται</i> , Subj. = <i>νται</i> , 75.	- <i>μεσθα</i> , Pres. and Imp. 75; Perf. and Aor.,	- <i>μεν</i> , Gen. - <i>μενος</i> , 33.
- <i>ειν</i> , Pres., 75, 76; Imp., 75, 77, 85.	- <i>μεν</i> , Pres. and Imp. 75; Perf. and Aor.,	- <i>ιο</i> , 2 decl., 23, obs. 2
- <i>ειμαι</i> , Pres., 82.	- <i>μεν</i> , Pres. and Imp. 75; Perf. and Aor.,	- <i>ης</i> , Gen. <i>ηον</i> , 34.
- <i>ειμεν</i> , Pres., 82.	- <i>μεν</i> , Pres. and Imp. 75; Perf. and Aor.,	- <i>ης</i> , Gen. <i>ητος</i> , 32.

In the Trojan war, the Greeks having sacked some neighbouring towns, and taken with the spoil two beautiful captives, Chryseis and Brisēis, awarded the first to Agamemnon and the second to Achilles. Chryses, a priest of Apollo, came to the Grecian camp to ransom his daughter Chryseis; and with this the action of the poem commences.

The time taken up in the first book is twenty-two days, and the scene lies first in the Grecian camp, thence changes to Chrysa, and lastly to Olympus.

BOOK I. (A.)

ARGUMENT.

THE CONTENTION BETWEEN ACHILLES AND AGAMEMNON.

SYNOPSIS.

1—7. INVOCATION of the Muse and exposition of the subject.

8—32. Apollo's wrath against Agamemnon.—Chryses, the priest of Apollo, comes to ransom his daughter, but is harshly repulsed by Agamemnon.

33—52. Chryses prays to Apollo. The god with his arrows smites the Grecian camp.

53—100. On the tenth day of the pestilence Achilles convokes an assembly of the Greeks. The Augur Chalcas declares the cause of the plague, and advises the restoration of Chryseis.

101—187. This gives rise to a quarrel between Agamemnon and Achilles, which Nestor endeavours to appease.

188—244. Achilles, about to draw his sword, is restrained by Minerva; he, however, inveighs against Agamemnon.

245—284. Nestor again attempts by wise counsel to assuage the anger of the heroes.

285—305. The efforts of Nestor fruitless ;—the assembly is dissolved.

306—344. Chryseïs, under conduct of Ulysses, is restored to her father.—Agamemnon commands the army to purify itself after the pestilence. He demands Briseïs from Achilles.

345—356. Achilles delivers Briseïs to the heralds, and communicates his grief to his mother Thetis.

357—430. Thetis appears and consoles him, promising also to pray to Jove to avenge him on the Greeks.

431—487. Ulysses restores Chryseïs to her father ; offers a hecatomb to Apollo as a propitiatory sacrifice, and returns to the camp.

488—530. Achilles withdraws himself and his forces from the rest of the Greeks.—The interview between Thetis and Jupiter, who promises to give victory to the Trojans until her son Achilles is avenged.

531—568. Juno, discovering the interview between Thetis and Jupiter, is incensed. Jove, with menacing words, orders her to be silent.

569—611. The debate between Jupiter and Juno runs high, and the gods are distressed ; but Vulcan in an address shews them the advantage of yielding to Jupiter, and restores gaiety among the immortals by discharging the duties of cup-bearer.—Apollo and the Muses raise the song.—The night coming on, the gods retire to their abodes.

NOTES TO THE ILIAD.

BOOK I. (A.)

1. *Μῆνις, enduring anger* : generally applied to the *wrath* of the gods ; = the *ira memor* of Virgil. *μειδε*, the poet. form, fut. *δειπομαι*. *Θεὰ*, the goddess, i. e., the epic muse, Calliope, who is first mentioned in Hesiod. *Πηληϊάδεω* = *Πηληϊάδεω*, Intr. 5 ; formed from the Ionic gen. *Πηληϊός* : the more common patronymic form would be *Πηλείδου*. *Ἀχιλῆος* (this form, *metri gratia*, Intr. 31), the son of Peleus and the sea-goddess, Thetis, the bravest of the Greeks ; he ruled the Myrmidons, a Thessalian tribe who settled in Phthiotis.
2. *Οὐλομένην* = *δλομένην*, 2 aor. part. from *δλλυμι*, with an active verbal form, *destructive, fatal*. *μυρία*, according to the grammarians, when paroxyton, (*μυρία*,) refers to an indefinite number ; when proparoxyton, (*μύρια*,) to a definite number, 10,000. *ἔθηκεν* : lit., *placed*, which signif. *τίθημι* appears generally to have in Homer, but for the full rendering of the sense must be somewhat developed : thus, to place before the eyes ; to bring to light ; to produce, cause, *occasion*, D. *Ἀχαιοῖς* : in Hom., a general name for the Greeks.

3. *Ἄθι, dat. = "Ἄθη, as if from "Ἄις. προτάψεν*: most writers say πρό here has reference to place (onward), not to time,—as in the Latin, *propellere, protrudere*; but Homer appears to mean that they were untimely sent to Hades, though this meaning might be derived from the force of the prep. Virgil's expression is *Orco dimisit*.

4. *ἀντρός, their bodies*: in appos. to *ψυχὰς*, Jelf, 656, 3, d. "The shade (*ψυχή*) was only a feeble image (*εἰδωλον*) of the personality which perished with the body. It is in opposition to this belief of the Greeks that Socrates often addresses himself to prove that *ἀντρός* (*the person*) is not the body, but the soul." *ἔλωρια* receives the digamma, (Intr. 2, 3,) hence δὲ is not elided. *κύνεσσιν* = *κυνι*, from *κύων*.

5. *πᾶσι, to all kinds of birds*. *Διὸς δ', &c.* This parenthetical phrase is connected to what precedes, and the sense is, that notwithstanding the resentment of Achilles, and the evil consequences to the Greeks which resulted from it, nevertheless the will of Jove, that Troy should fall, was yet advancing to its accomplishment, and that the will of Jove presided over all events. *ἐτελέσθε, for ἐτελέσθητο = ἐτελεῖτο*.

6. *Ἐξ οὐ (sc. χρόνου), from the very moment that. τὰ πρώτα* = *primum*; adverbially used. δή denotes that at the precise time mentioned something began to exist. *διαστῆτην, from διστῆμι, to stand apart; to be at variance. ἐρίσαντε, 1 aor. part.*

7. *'Ατρείδης, the son of Atreus, i.e. Agamemnon, the commander-in-chief of the Greeks in the Trojan war.*

8. This verse is addressed to the Muse as a question: "And who then?" &c. *ἄρ* = *ἄρα*. On *τε*, see Jelf, 754, 6, et

seqq. It will suffice to notice here as a general remark, that *τε* in Homer has a conjunctive signification apart from its usual meaning, *et*, *que*, so delicate as to have no equivalent in other languages. ξωέηκε = συνήκε, from συνήκημ. The construction may either be ξωέηκε ἔρδε (τοτε) μάχεσθαι, or ξωέηκε (τοτε) ἔρδε μάχεσθαι. Homer joins ἔρδε: both with such verbs as συνήκημ and μάχεσθαι; and hence the difficulty in determining the point. The infinitive may, however, be appended to ξωέηκε (without τοτε), to shew the result, or perhaps the purpose.

9. Αρρεν, &c.: the son of Latona and Jove.—Apollo. This is the answer to the question, *τίς τ' ἄρ, &c.* ἄρ is here, and generally in the epic poets, used in a demonstrative sense = *οὗτος*, Intr. 19. βασιλῆ, Intr. 31; i. e. Agamemnon.

10. νοῦσον = νόσον. Intr. 12. ἄρσε, from ἄρνημ. ἀλεκτοτο: obs. the force of the imperf.; this verb is only in use in pres. and imp., and unaugmented.

11. οἴνεκα, because. τον: the strong demonstrative signification is here weakened, which is frequently the case when the article is joined to a substantive without any relative sentence. Jelf, 444, 4. Chryses was the priest of Apollo at Chrysa, whose daughter Chryseis had been allotted to Agamemnon as his portion of the spoil in the sacking of Thebe.

12. νῆσος: Intr. 45. λυσθμενος: mid., to get a person free; to ransom: but λέων, act., to set free; as λῦσαι πάντα, v. 20. ἀνερεῖσ' = ἀνερέσια always in Homer: countless ransom.

14. ἀκηβόλεος: one of the epithets of Apollo. We also find

him constantly named as ἐκεπηθόλος, ἐκδεργός : he is the far-darter taking fatal aim at the most distant objects.

15. *στέμματ'*, &c., *holding in his hands, on the top of a golden sceptre, the fillets.* Chryses the priest carried the sceptre as an emblem of his office as priest; but the fillet (a wreath bound with wool) as a suppliant, and to excite commiseration.

16. Ἀτρείδα δύω: Agamemnon and Menelaus.

17. ἀνκυρίμενος, an Homeric epithet of the Greeks: *well-greaved.*

18. θεοί: here = *θεοί*. The petition is introduced with a blessing, according to Eastern custom.

19. ἐκπέρσαι, from ἐκπέρθω. Πριάμοιο = Πριάμου, Intr. 23: Priam's city, Ilium or Troy. Τροΐη in Homer is generally applied to the country.

20. λῦσαι, δέχεσθαι. Infin. in an imperative sense; a very usual construction in Homer. Note the demonstrative force of *ταῦτα*.

22. ἔνθα, as an adverb of time, *henceupon. ἐπευφῆμησαν,* testified by *acclamation.*

23. *ἱερῆα* = *ἱερά.* δέχθαι: a syncopated 2 aor. infin., from δέχομαι.

25. ἀφίει, imp. from ἀφίημι. ἐκτο—τελλεν = ἐκτεττελλεν. This separation (*tmesis*) of the prep. and verb is very usual in epic poetry.

26. κοίλησι = κοίλαις. Intr. 22. κιχείω = κιχέω, κιχώ: subj. 2 aor. from κιχάνω, κιχῆμι.

28. *μῆ*, *lest, for fear.* *τοι* = *σοι*. Intr. 65. *χραίσμη*: 2 pres. subj. The only other tenses in use are the 1st. aor. and fut. It occurs only in negative sentences. With the dat. of the person it has the force of *help, avail*, but at the same time implies the notion of *warding off danger*.

29. *τὴν*, i. e. Chryseis. *πρίν*, *before that; sooner than.* *μν* = *αὐτῆν*. *ἔπεισιν*, from *ἔπειμι*, with a future significance. Argos here must refer to Argolis, as Agamemnon lived at Mycenæ, not at Argos.

31. *ἰστὸν ἐποι*, *plying the loom.* *ἀντιθωσαν* = *ἀντιθωσαν*, *preparing say some of the commentators, but sharing* probably is the meaning intended, from the respective positions of Chryseis and Agamemnon.

32. *ἀλλ' θοι.* *ἀλλ'* here is intended to mark strong excitement: *Tarry no longer, but go.* *ὡς κε νέγαι* = *νέη*, *redeas*: *κε* here is analogous to *ἄν* in prose. See Jelf, 805, 2; cf. 811.

33. *ἔδεισεν* = *ἔδεισεν*.

34. *ἀκέων*, a participial form used adverbially: *in silence.*

35. *κιῶν*: used only in pres. and imp., and = *εἰμι*.

36. *τὸν* = *δν.* Intr. 66. *ἡθομος* = *εἴκομος*.

37. *μεν* = *μου*: an enclitic gen. of *ἔγώ*, frequent in Homer. *κλῦθι* (from *κλύω*), imper., but with the term. of a verb in *μι*, as if from *κλῦμι*. Homer has frequently the reduplicated form *κέκλῦθι*. *ἀργυρ.*, another epithet of Apollo; *bearer of the silver bow.* *ἀμφιβέθηκας*: a perfect with the force of the present, implying continued action,—*to go round about and encircle, hence to protect, or guard.*

38. Χρυσα and Κίλλα were small towns near the Hellespont, famed for temples of the god. Τερέδοι. Intr. 23. Ιφι, an epic adverb, *mightily*, frequent in Homer, but only with four verbs, ἀνάσσειν, μάχεσθαι, δαμῆναι, κτάμενος, though often in comp. with proper names.

39. Σμινθεῦ: a surname of Apollo, said to be derived from σμίνθος, the Phrygian name for *mouse*, because, 1. this animal was considered emblematical of augury; or 2. because Apollo had destroyed a plague of mice; or 3. because a mouse had been sent by him to a Cretan colony, to indicate where to found their city; or, according to Aristarchus, from Σμίνθη, a town in Troas.
 ἐπι—έρεψα: tmesis for ἐπέρεψα, from ἐπέρεψω, *to put a roof upon*; hence to *raise*, or *build*.

40. κατὰ—έκτρα: another instance of tmesis, from καίω.

41. κρήνον, 1 aor. imp. = κρῆνον, from κραίνω.

42. Δαναοὶ: another general name of the Greeks, though properly the Argives of the Peloponnesus. σοῖς: = σοῖς.

44. κατ' Οὐλύμωνοι, &c. The gen. expresses the point whence the motion begins; the κατά, the direction of it, —*downwards*. καρήνων, *summits*. Intr. 43. χωδύμαι: frequent in Homer, especially with κῆρ, θυμὸν, &c.: in Homer, always κῆρ; in tragedy, κέαρ.

45. ἀμφιρεφέα, *close-covered*; an epithet of Apollo's quiver.

46. δ' ἄρ'. The principal force of the particle here appears to be that of connection with the preceding statement, and the result or consequence of it. See App. on the Particles. Virg. *AEn.* iv. 159, "Tela sonant humeria."

47. αὐτοῦ κινηθέντος, *as he moved along*. οἵτε = γε from

εἰλι. *μυκτὶ ἐσικάς*, like the *darkness of night*: a beautiful image. Hercules is also referred to in like manner, Od. xi. 606; and Milton says, Par. L. vi. 832, “gloomy as night.”

48. *μετὰ—ἔηκεν*: *tmesis*, = *μεθῆκεν*, from *μεθίημ*, like the Lat. *immissit*: *he sent among them*.

49. *ἀργυ. κ.τ.λ.* Note the beauty of the echo of sound to sense from v. 32. *-οιο* = *-ον*.

50. *Οὐρῆας*. Intr. 31. *ἐπέφητε*, from *ἐπείχομαι*: *approach with hostile intention*; *attack, smite*.—It has been remarked that Homer, as a faithful painter of nature, describes the plague as first attacking those animals which have a fine scent. D.

51. *αὐτοῖσι*: that is, on the Greeks themselves, in opposition to their animals. *ἔχετεκὲς*: according to the Gram., *bitter*, but Buttman says, *sharp, keen, piercing*; the Hom. epithet of a dart,—*βέλος*.

22. *θαμεταῖ*: like the Latin *frequens*, used in a local sense, —*crowded close together*; hence, *many at once*.

53. *ἐννῆμαρ*: adv., *for nine days*.

54. *τῇ δεκάτῃ*, sc. *ἡμέρᾳ*. *ἀγορήνδε* = *eis ἀγοράν*. Intr. 21. *καλέσσατο* = *ἐκαλέσατο*. Obs. the force of the *midd.*: *he caused them to be summoned*.

55. *λευκάλενος*, an epithet of Juno: *white-armed*. *Θῆκε* = *θηκε*, aor. 1. *with force of pluperf.*

56. *κῆδετο*, a poet. verb: *to be distressed for*.

57. *ῃγερθεν* = *ῃγέρθησαν*, Intr. 79, from *ῃγέρως*.

58. *τοῖσι*, *amongst them*. Observe the force of 56, follow-

ing out the idea expressed in the previous line,—Jelf, 770, 2,—though a verb of motion followed by a case (*φρέσι*) implying rest.

59. *ἄμει*: Intr. 65. *παλιμ*: from *παλιμπλάζομαι*, but only found as a part: *wander back*. Commentators are not agreed as to the force of this word,—some contending for it as meaning, *driven from our purpose*.

60. *εἴκεν κ.τ.λ.*, *If perchance we might escape death*. The opt. without *το* seems to denote a conception of the mind, without reference to its actual realization. *γε* is emphatic.

61. *Εἰ δὴ*: *εἰ* here does not express doubt, but seems to mean, *if, as the case really is*; that is, *since* = *ἐνειδή*.

62. *ἔρεσμεν*, for *ἔρεσμεν* = *ἔρθεν*, 1 pl. subj. pres. *ἄλλ'* *ἔγε δὴ*: *ἄλλ'* here marks an abrupt transition, while *δὴ* connects itself solely with the verb: *come now*. *Ιερῆα*: Intr. 31.

63. *τ' = τε*; *ἢ καί, or even; or if you will*. *γάρ τε* is often used in explanatory parentheses. The sense is: “For even the dream, as well as other signs (*σημεῖα*), are an indication of the will of Jove.”

64. *εἴτοι*: conditional,—*might, if we were to ask him*. *ἢ τι*, for *δι' δ τι, quid, quidnam; why, wherefore*. *τόσσον*, an adverb here: *so much = tantum*.

65. *εἴτε*: dependent on *εἴτοι*. *ἐνιμ.*, (sc. *ἥμαν*), followed by gen. of cause—*εὐχωλῆς*.

66. *εἴ κεν*, for *εἰ το*. An ellipsis here: the full sentence would be, “*to ascertain whether he would by any means (ταῦτα)*.” *ἴρρων*: Intr. 38.

67. *βούλεται* = *βούληται*: Intr. 75. *ἀπδ*—*ἀμῦναι*: tmesia.
Jelf, 643, a.

68. *ἢτοι* here is nearly = *μεν*, a particle of transition.
ἀς, thus; ὡς, as. *κατ' ἔξετο* = *καθέξετο*: tmesia.

69. *δχ'* = to the later form *ἔξοχα*, an adverb used by Homer only before superlatives, to heighten the meaning, = *by far*.

70. *γδη* (plup. from *οδα*) = *γδει*. *τὰ κ.τ.λ.*: that is, who knew the *present*, the *future*, and the *past*^a. *πρό* is here adverbial. *τὰ* here has the demonstrative signification, but less strong.

71. *ἡγέομαι*, with dat., *to lead*, or *guide*, but not in a sense implying supreme command. *νήεσσ*: Intr. 45.

72. *ἡν* = *έћн*, *suam*. Intr. 68. *τήν* = *ἥν*: Intr. 66; a pron. rel. *πόρε*, 2 aor. from assumed pres. *πόρω*; generally used unaugmented: *impart*, or *bestow*.

73. *δ*: Intr. 66, 1. *σφι*: Intr. 65. This verse is frequent in Homer.

74. *κέλεαί* = *κέλη*, from *κέλομαι*, 2 sing. ind. Intr. 75, 76.

75. *ἐκατηβελέτ-αο* = *ης*, Intr. 22; the oldest form of gen.

76. *τογδρ* = Lat. *ergo*, *therefore*, and usually standing at the beginning of the sentence. *σύνθεο* = *συνθοῦ*, imper. aor. 2, from *συντίθημι*: lit., *to put it together* (sc. θυμῷ, *φρεσὶ*) *in the mind*; hence *take heed*, *observe*. *Ομοσσαν* = *δμοσον*, imper. 1 aor. from *δμυνμι*.

^a Novit namque omnia vates,
Quæ sint, quæ fuerint, quæ mox ventura trahantur.

77. Ἡ μέν = ἡ μήν, *truly*. This introduces the subject of the oath. Observe the nom. with the inf.

78. μέγα, as an adv.: *with powerful sway*. χολωσέμεν: inf. fut. form; Intr. 74, 76.

79. οἱ = αὐτῷ,—the personal pronoun taking the place of the relative.

80. χώσ-εται = -ήται, subj.: Intr. 75. χέρηι: Intr. 63.

81. εἴ τερ: emphatic, = Latin *quamvis*: *for although he may perhaps, καταπέψῃ, digest or keep under.* χόλον refers more particularly to open resentment, or an outburst of passion, while κότον to secret and long-harboured anger.

82. ἀλλά τε, *but at least; nevertheless.* δῆρα, *until.* έοῖσι, from έός, = δι: Intr. 68. στήθεσσιν, (Intr. 25): constr. after έχει.

83. φράσαι, aor. 1. imp. mid.: *tell to yourself; i. e. consider.* σαύσεις, from σαύω, = σάζω.

84. ἀπαμειβόμενος gives the idea of alternation or successive change: hence *to interchange words; to answer; reply;* followed, however, by a second more definite verb.

85. θεοπρότιον, *the heavenly sign; i. e. the plague.*

86. μὰ: a particle used in oaths of *negation* ("No! for by Apollo," &c.) with acc., joined either to γὰ or οὐ. φ τε, *to whom:* constr. with εὑχομ.

88. ἐμεῦ ζῶντος καὶ δερκομ.: gen. abs., = Latin, *me vivente et vidente.*

89. κοίλ-γις: Intr. 22.

90. Ἀγαμέμ. Verbs of saying, telling, uttering, &c., take acc. of the word, &c.

91. *πόλλον*: adverbially, == *πολύ*, *by far*. *εὐχεταί εἶναι* : not, *boasts* that he is, but merely *professes*. The primary notion is that of loud speaking; but even if translated *boasting*, it does not imply empty boasting, but speaks of what one may justly be proud of. We must bear in mind the simple manners of that early age, in which men spoke of themselves as they actually thought. How different to our times!

92. *ηὗδα*, from *αὐδάω*, imp. indic. *ἀμύμων*, *blameless*; an honorary epithet, applied by Homer to all persons distinguished in any way; hence implying no exact moral signification.

93. *οὔτ' ἄρ' -οὔτε*, *neither, in very truth*, — commence a speech when the speaker opposes some false notion to which *ἄρα* refers. Jelf, 787, 2, c. *δ γ'* : Apollo.

96. *ἄρα* is here used in explanation or illustration. *τοῦτον* : Intr. 6.

97. *ἀπώστε*, from *ἀπωθέω*. For this line the common text has—*Οὐδ' θγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει*.

98. *πρὶν*. The repetition of this word gives additional force to the expression: *sooner*; *sooner at least than*. See Jelf, 848, 6, and obs. 5. Constr. *πρὶν γε* (sc. *Ἄγαμένονα*, not actually mentioned, through fear), *ἀπὸ δόμεναι* (= *ἀποδοῦναι*) *έλικ. κούρ.*, &c. *έλικάπιδα*, from *έλικάπις*, fem. of *έλικωψ*: *quick-glancing*; expressive of youth and spirits.

99. *ἀπριάτην*, an adverb: *without purchase-money*.

100. *ἰλα-σσδιενοι* == *-σάμενοι*. *πεπίθοιμεν*, red. 2 aor.: Intr. 71, note 2. *μίν*, from *οὐ*: Intr. 65.

101. See v. 68. *εὐρυκρείων*, *wide-ruling*; an Homeric epithet of Agamemnon, but applied once to Neptune, Il. xi. 751.

103. *μένεος* (gen. after verb of filling, *πίμπλημι*), *strength of body, force*; but here *anger of the soul—rage*. *φρένες* *ἀμφιμέλαιναι*: *φρήν*, properly, the *midriff* or *diaphragm*, i.e. the muscle which divides the heart and lungs from the lower viscera, but in Homer simply the *heart*, and parts about it. *ἀμφιμ.*, *black all round*. Some commentators suppose the epithet to have been derived from what the Greeks perceived in the victims, viz. that the blood in the diaphragm soon became black in the air. And as the blood rushes under all violent emotions to the diaphragm, they might speak of the mind as in a state similar to that which they had observed in the body.

104. *δοσε*: the dual, and only in Homer in the nom. and acc.; gen. and dat. pl. after the 2nd decl. *λαμπετ-δωντι* = *δοντι*, for *-ῶντι*: used only in epic in a particip. form. *ἔκτην*, plup. dual; the short form = *ἔφκείτην*, from (*εἴκω*) *ἔοικα*, *resembled*.

105. *δοσόμενος*: *δοσομαι*, *see*, is not used in Homer in a physical sense, but to see with the mind's eye—hence *to forbode*: the words may here be translated, *with an evil boding look*.

106. *τὸ κρήγυνος*: in oppos. to *τὰ* (demonstr.) *κακό*.

107. *τοι* = *σοι*. Obs. the construction of the inf. and nom. By some, *φίλα ἔστι* is said to be put for the sing. *φίλον ἔστι*, like the Attic prose construction; but see Jelf, 677.

108. *ἔτέλεστας* = *ἔτέλεσας*, sc. *ἴπος*, *kept your word*. The last syllable of *ἔτελε* is long, from *ἴπος* taking the digamma. Dübner says *ἔτέλεσας*, *thou hast realized it*, (by the fact of your having predicted it). The prophet being the interpreter of the will of the gods, that which he prophesied was necessarily accomplished.

109. *ὡς δὴ*, *that forsooth* : spoken ironically.

112. *πολὺ*, advb., and often in this sense—*by far, far rather, &c.*

113. *οἴκοι*, adv., like Latin *domi*. *γάρ φα, for the plain face is.* *προβέβουλα* (*αὐτήν*) : a 2. perf. with meaning of pres., but only appears in form as a 2. perf.,—*prefer.* *Κλυταιμ.* : gen. depending on *προ* (= Lat. *præ*) in comp.

114. *Κουρ. ἀλό* : here, *his legitimate or wedded wife.* *ἔθέν*, fr. *οὐ* : Intr. 65. *ἔθέν* here has reference, not to the subject of the discourse, *Chryseis*, but to *Clytemnestra*. *χερείων, inferior*: Intr. 63.

115. *δέμας. κ.τ.λ., in stature and form, or figure.* *ἔργα, the occupations of women—weaving, &c.* *οὐτ' ἀρ.* carries on the description still further.

116. *δόμεναι*=*δοῦναι* : Intr. 75, 79.—*καὶ ὡς, even so, nevertheless.*

117. *βούλομ' κ.τ.λ.* The comparative *μό* stands after words expressive of *will, preference, and the like.* Lat. *malo-quam*. *σῶν*, a defective adj., found in good authorities only in the acc. sing. and plur. *ἔμμεναι* : Intr. 89.

118. *οἶος, solus; οἶος, qualis.*

119. *ἔω = ὁ*, subj. from *εἰμι* : Intr. 89. *ἴουκεν*, a 2. perf. with pres. sign. : *right, fitting, or reasonable.*

120. *δ,* neut. acc. from *δις = δτι, quod.* *ἄλλη, strictly, a dat. of ἄλλος, but here an adv. of place, away; to another place; in another direction.*

121. *ποδάρκης* (*πούς, ἀρκεῖν*) : an epithet of Achilles—*swift-footed.*

123. *πῶς = Lat. quomodo; how; in what manner?*

124. *ἴδμεν*, from *οἴδα*: Intr. 16. *ξυνήια*, *common stores*.

125. *πολίων*: Intr. 26: the towns of the Troad. *τὰ—τὰ*.
The first has a relative signification, the second a demonstrative: *quæ ex urbibus diripiimus, ea distributa sunt*. *ἐξεπράθομεν*, from *ἐκπέρθω*, *ρ* being transposed: Intr. 9. *δέδασται*, from *δαίομαι*, perf. pass.

126. *ἐπέοικε*, used impera. *παλίλλογα* (from *πάλιν* and *λέγω*), *gather*.

127. *πρόει*, from *προῖημι*, imp. 2 aor.: *send her on; let her go*.

128. *τριπ. τετρ.*: used adverbially. *αἱ κέ ποθι. = si quando.*
αἱ for *εἰ*: *if only, if haply*. *ποθι* has reference here to *time*.

129. *δῷσι*, subj. 3 sing.: Intr. 76, 87.

131. *περ* here, according to Jelf, increases the force of the *adjectival* notion, hence = *very*; but it is usually taken as = *καὶ περ*, *although, however*. *ἐών*: Intr. 89.

132. *κλέπτε*, *practise decit; beguile*. *παρελεύσεαι*, (fut., Intr. 75,) from *παρέρχεσθαι*, lit., *to pass by*; but here, *to outwit, overreach*.

133. *ἢ*, interr. *δῆρα* with the subj. marks the end or intention—*whilst*. *αὕτως*, *thus*; but Buttman says = *frustra*, “*to no purpose*.”

134. *δευόμι.*: the usual form in Homer for *δεόμι*.

136. *κροαντες* (sc. *γέρας*), from (*ἄρω*) *ἀραρίσκω*,—*suit*.
ἀντάξιον: that is, to Chryseis. Then we must understand, to complete the sense, *καλῶς ἔξει*, *it shall be well and good; but, &c.*

137. *δώωσιν*, open form: Intr. 88. *ἔλωμαι*: the subj. used

for the future—"But if they will not give it, then I on my part, having gone," &c. Note δέ—δέ in opposition to each other.

138. *τεόν* = *σόν*: Intr. 68. 'Οδυσῆος: Intr. 31.

139. *δν*, the acc. with prep. (*πρός*) omitted; a construction frequent in Homer.

130. *μεταφρ.*, *consider afterwards.*

141. *ἐρύσσομεν* = *ἐρύσωμεν*, from *ἐρύω*. διαρ. Obs. that this word is applied to any objects of an imposing or worthy character or aspect, or in which the agency of any deity was seen.

142. *ἐσ* = *εἰς*: to be taken with *ἀγέρομεν* = *ἀγείρωμεν*. *ἐπιτηδὲς*, an adverb: *as many as serve the purpose*, or *are proper or sufficient*.

143. *θέλομεν* = *θέωμεν*, for *θῶμεν*: Intr. 88. *ἄν*, for *ἄντ*.

144. *ἄν δ' βήσσομεν*, for *βήσωμεν*, from *βαίνω*, with a transitive force—*Let us put on board.* *εἰς τις*, *some one*.

146. *ἡὲ*, for *ἡ*. *ἐκπαγλ.*, *most formidable*, or *terrible*.

147. *ἰλάσσεαι*, (aor. subj. mid. from *ἰλάσκομαι*,) = *ἰλάση*: used always of gods in Homer,—*to reconcile*, or *propitiate*: Intr. 75.

148. *ἐπόδρα*: in frequent use, but always in this phrase in Homer: *eyeing him grimly, or fiercely*; derived from *θωδέρκομαι*.

149. *ἐπειειμένε*, part. perf. pass. from *ἐπίεννυμι*, with acc.: *clad with shamelessness*.

150. *τοὶ* = *σοὶ*. *ἴπεστ*., a double dat. *πείθηται*: the subj. used to express a question implying doubt or deliberation. *Jself.*

151. ἀλθέμεναι (inf. 2 aor., Intr. 75) δδὸν, *to undertake a mission or journey.* ἥλυθον: the uncontr. form. 152. αἰχμητ-δῶν: Intr. 22.

153. μαχησ., for μαχεσ.

154. βοῖς: Intr. 37. ἥλασταν, from ἔλανω. Phthia, a part of Thessaly, on the sea-coast.

155. ἐριβώλακι, *with large clods;* hence, *very rich.* βωτιανεῖρη (βόσκω, βνηρ), *man-feeding, or fertile; nurse of heroes:* an epithet of fruitful countries.

157. οὐραδ = ὄρεα, ὄρη: Intr. 12. Those of Thrace and Macedonia.

158. ἐσπόμεθ', from ἐπομαι: Intr. 17.

159. τιμῆν, *satisfaction, or compensation.* Μενελάῳ, dat. commodi. κυνῶπα: lit., *dog-eyed; dog-faced.* The dog among the ancients was the type of *impudence and shamelessness.*

160. μετατρέπεσθαι: lit., *to turn one's-self round;* hence, fig., *to regard, or attend to, or mind,* with gen. τῶν.

161. αὐτὸς: emphatic.

162. φέπι = ἐφ' φ. πόλλα': acc. after verb of *labouring, toiling, &c.* δόσαν = ἔδοσαν: Intr. 70.

163. σοι, *to you; i. e. to yours.* διπότ' = δπότε.

164. πτολ.: in form a diminutive, but always = πόλις in meaning; it here has a general sense,—*any town of the Trojans.*

165. πλεῖον (sc. μέρος), *the greater part or share.*

166. δασμὸς (δαίω), *a division.* ἵκηται, from ἵκ *έομαι.*

168. ἐπει κε κάμω. The common text has ἐπῆν κεκάμω: a redupl. 2 aor.

169. Φθίηνδ': Intr. 21. *ἡ, in truth.* φέρτερος: Intr. 61, *ἥ.*

170. ἵμεν = *ἴέναι*, inf. of *εἴμι*. οἴκαδ', Intr. 21, = *οἴ-*κονδε. οὐδέ σ' ὅτω. Commentators are not agreed as to the rendering of this passage—some contending that σ' = *σοί*, (but as *οι* is in no other instance elided, they would make this a solitary exception;) others, again, take σ' for σέ, referring ἀφύξεω to Agamemnon; while Bentley would read *σοι οἴω*. The sense, however, appears to require *σοι*, and seems to be, *I have no intention, whilst I am dishonoured, to gather riches for you here.* ἀφύσσειν: prop., *to draw off*, especially from a larger vessel to a smaller; hence, *to accumulate riches*,—as if to draw up full draughts of wealth.

173. μάλ', *by all means.* θυμὸς ἐπίσσυται, 3 sing. perf. pass. from *ἐπισεύω*, = *fert animus*.

174. εἰνεκ' = *ἐνεκα*: Intr. 12. ἀμένο: Intr. 65. πάρδ': Wolf says = *πάρεισιν*, but Heyne = *παρδ*, the prep. taken adverbially. ἔμοιγε: γε *emphat.*

175. μῆτ' ετ-α, for -ης: Intr. 22, obs. 1: an epithet of Zeus—the counsellor, the all-wise. α, though properly α, always α, by position.

176. ἐστι = *εἰς*, from εἰμί: Intr. 89. διοτρεφεῖς: applied to kings deriving their power from Jove.

177. φίλη. The adjective, though with several subjects, is often used in the sing., and referred only to the most important—*ἔρις*.

178. πού, enclitic: lit., *anywhere, somewhere*; but here, to qualify an expression—I suppose; I imagine.

179. Refer to Intr. for termin.

180. Μυρμιδ.: the Myrmidons, the warlike people of

Thessaly whom Peleus, the father of Achilles, had brought from Ægina. $\sigmaέθεν$ = $\sigmaοῦ$ after a verb of *caring for*, &c. Jelf, 496.

181. $\deltaθομα$, *heed*; Lat. *moveor*: used only in pres. and imp., and always with a negative force.

182. $\deltaφαιρεῖται$, followed by a double accus.

184. $\kappa\epsilon\pi\gammaω$: subj., denoting the probability of his taking Bryseis.

185. $\kappa\iotaσίηνδε$: Intr. 21. $\phiέρτερός$: see note 169.

187. $\iotaσον\kappa.τ.λ.$: *to say he is equal to me*, seems the obvious rendering, but critics are divided on this point. $\deltaμοιωθ-\\-\\iμεναι$ = $\etaναι$, Intr. 79: *to become like*, or *make oneself equal*; *to match himself against me*.

188. $\Piηλείωνι$: the dat. incommodi. $\eta\tauρο$: *the heart* here, as the seat of the reasoning powers.

189. $\muερμήριξεν$, with $\deltaιάνδιχα$: *fluctuated in two directions*; *hesitated whether*.

190. $\delta\gammaε$: used emphatically, to mark the identity of the subject.

191. $\tauούς$: the assembled leaders and princes. $\deltaμαστήσειεν$, from $\deltaμιστημ$, aor. 1: Intr. 79: *cause to rise up*; *scatter*. $\delta\delta$, and *whether he*; *emphat.* $\eta\varepsilon = \eta$.

193. $\xiως$, *whilst* = *dum*. $\deltaρμανε$: used only in pres. imp. and aor. by Homer: lit., *to move to and fro*; but in Homer, *to revolve anxiously in the mind*; *ponder*: Lat., *animo volvere*.

194. $\xi\kappaετο$, expressive of prolonged action. $\iota\Lambda\thetaήνη$: also $\iota\Lambda\thetaηναίη$, v. 200.

195. $\Omegaύρανόθεν$: Intr. 21. $\pi\rhoδ$ — $\eta\kappaε$, ($\pi\rhoδ$, *forward*; see v. 3;) from $\piροξημι$. $\eta\piη$: Intr. 22.

196. *δμῶς*, like *δμοίως*: Lat., *pariter*. *κηδομένη*, caring for.

197. *στῆ* = *ἵστη*: Intr. 88. *ξανθ. κόμ.*, gen. of the *part* seized; while *Πήλει.* is the acc. of the *whole*; the usual constr. of verbs of seizing, touching, &c. Jelf. *ἔλε* = *είλε*.

198. *οἶψ*, to him alone.

199. *μετὰ δ'* *ἔτράπ.* = *μετετράπετο δὲ*, by tmesis.

200. *ὅσσε*, v. 104. *οι*, Intr. 65, from *οῦ*; dat. for gen., *ἀντῆς*. *φάνθεν*, lengthened, for *φάνθεν*, 3 pl. aor. 1 pass., from *φαίνω* = *ἔφάνθησαν*: Intr. 79. The ancients believed the eyes of the gods to be distinguished by a peculiar brightness, and they assigned to Minerva a bright, piercing eye of a bluish-gray colour (*γλαυκῶπις*, v. 206), in opposition to that of Venus, whose eye was soft and gleaming.

201. *μιν*: Intr. 65. *ἴκεα πτερύεντα*, a favourite metaphorical expression admired in all succeeding ages: *winged words*. *προσηγόρια*, from *προσανδάω*, with 2 acc.

202. *τίπτ'* = *τί ποτε*: *quid tandem; why then?* *αὐτ'* seems to add force to the question. *αἰγιόχ-οιο* = *ον*. The *αἴγις* was also borne by Minerva. *εἰλήλ.*, always in Homer for *ἔλήλυθας*.

203. *ἴδη*, 2 aor. mid.; the subj. after the perf. *ἤ*, inter. = *ποτί*, an. *Ἄτρείδαο*, old form. of gen.: Intr. 22.

204. *Ἐκ ἔρεω*, tmesis, = *ἐξερέω σοι*. *τελέεσθ.*, the uncon. form.

205. *ἥς*: Intr. 66, 3. *τάχ'*, never *perhaps* in Homer, always *quickly, soon*. *δλέσση*, from *δλλυμι*: Intr. 18.

207. *αἴ κε πίθηαι* = *εἰ πιθῆ*, 2 aor. subj. mid.: Intr. 75.

210. *λῆγ'*, with gen. Horace says, “Desine mollium tandem querelarum.” *Ἐλκ-εο* = *ov*, Intr. 75; 2 aor.

211. *ἀς ἔστειλ περ*: the meaning appears to be, inveigh against him *as much as you please*; but critics are undecided. Nägelebach says, “how it will be;” “how it will assuredly turn out.”

212. *τό*: the demonstrative force weakened, but bringing before us the object definitely.

213. Constr. *καὶ*, with *τρὶς τόσα*. *παρέσσεται*: Intr. 89.

214. *εἴ-νεκα*: Intr. 12. *ἴσχ-εο* = *ov*, imp. mid.; Intr. 75; a form of *ἴχω* found only in pres. and imp.: *restrain thyself*.

216. *σφαῖτρερον*, Juno and Minerva: Intr. 68. *εἰρύσσασθαι* (*σ* doubled), from *ἐρύω*, ep. *εἰρύω*: prop., *to draw*; mid., *draw to one's self*; hence *to rescue*, or *protect*: also, *to guard*, or *watch*; whence *to keep* or *support*, with a notion of obedience; and thence the more general idea, as here—*obey* or *observe your command*.

217. *καὶ—περ*, without any word between, occurs but once in Hom., Od. vii. 224.

218. *ἔκλινον*: note the force of the imp.: *they are wont to hear*; hence the origin, it is said, of the saying of Pythagoras, *Θεῷ ἔπου*. Seneca says, “*Vetus præceptum, Deum sequere.*”

219. *ἢ=ἔφη*. *σχέθε* is referred to a supposed pres., *σχέθω*, but probably it is from the lengthened form (*ἴσχεθον*) of the 2 aor., *ἴσχον* (from *ἴχω*), hence = *ἴσχε*: *restrained, checked*.

220. *ἀσε*, from *ἀθέω*, *he forced, thrust*.

221. *βεβήκει*: the plup., denoting rapidity of motion. Her departure was instantaneous.

223. ἔξος: Intr. 25.

225. οἰροβαρῆς κ.τ.λ. This freedom of speech is very characteristic of heroic times. Achilles is well described by Horace, A. P. 121, "Impiger, iracundus, inexorabilis, acer;" and this vituperation of Agamemnon displays his character. πραδῆρ: Intr. 9.

226. οὐτε τέτληκ. θυμῷ κ.τ.λ. From θυρήσας.

227. λό οὐθε, to an ambuscade; requiring few, but very intrepid, warriors. ἀριστήσσιν = ἀριστεῖν, from ἀριστεύς.

228. τέτληκας: lit., to take upon oneself; to suffer; but here, to dare, or venture: in Attic it has the meaning of doing something contrary to our feelings. κῆρ = θάρτερος: prop., the goddess of death,—doom.

229. ή: spoken in irony. λαῖδην: Intr. 61.

230. ἀποαιρ. = ἀφαιρ. εἴη, mid. σέθεν, gen.: Intr. 65.

231. βασιλ., sc. εἰ.

232. ή γὰρ ἄν, yes, truly indeed, (were this not so,) thou wouldest, &c. λαβθίσαιο: 2 sing. 1 aor. opt.

233. ἐκ—ἀρέω: v. 204. ἐπι—δμ.: tmesia = ἐπομοῦμαι.

234. ναὶ, a strong affirmative: yea, verily: v. 86. τὸ = δ, the relative. δέσιν, acc. after verb of begetting, putting forth.

235. The common text reads ἐρειδὴ πρῶτα = ex quo primum: since first; from the moment that. τομῆν, a section prop.; but here, the trunk. The meaning is, that so surely as the sceptre shall never again bear leaves, so surely shall the Greeks keenly feel the absence of Achilles from the battle-field.

236. ἄ: Intr. 65, note. χαλκός. prop. copper, which the

ancients brought to a great degree of hardness and polish: generally translated *brass*. Note the double acc.

237. *abré* here marks an antithesis: *on the other hand*.
 $\mu\nu$ == *abré*, (Intr. 65,) i. e. *the sceptre*. *Tles κ.τ.λ.*: the princes and judges of the Greeks. Whoever rose to speak in the assembly received the sceptre from the herald. (Od. ii. 38.)

238. *φορ.*, a collateral form of *φέρω*: Intr. 82.

239. *εἰρήναται* == *εἴρυνται*, Intr. 80: see note on v. 216: *maintain*. *τρόπος*, denoting the author or giver.

240. *Ἄχιλλ.*: Intr. 31. *τοθή*, *a longing desire*; Lat. *desiderium*.

241. *δινήσεαι*, fut.: Intr. 75. *τερ*, emphatic: *though, very*.

242. *εὖτ' οὐ*, with subj. == *δταν*. Horace says, "homicidam Hectora."

244. *δτε*, with a casual signif.: *seeing that*.

245. *ποτὶ* == *πρός*. *βάλε*: Intr. 70, 1.

246. *πενταρ.*, from *πείρω*. *abré*, antithetically with *sceptre*.

247. *μηνίω*: applied in Homer generally to heroes. *τοῖσι*, dat., expressing *among*.

248. *ἀνδρουσε*: Intr. 70, 2. *Πυλλῶν*: the men of Pylos, a town and district of Triphylia, in the Peloponnesus, where Nestor ruled.

249. "Ex ejus lingua melle dulcior fluebat oratio," Cio. de Sen. x. 31. *βέεν* == *εβέεν*, imperf.: Intr. 82. Three *γενεά* made a century.

251. *ἔφθιθο*, for *ἔφθιλο* == *ἔφθιτο*, sync. 2 aor. pass. of *φθίνω*, *φθίω*, *perish, pass away*. *οι* depends on *ἔμα*.

τράφεν = *ἐτράφησαν*: Intr. 79. *τράφ.* refers to the generation brought up and reared with Nestor, while *ἔγέν.* to that which was born thirty years after his birth.

252. *ἡγάθ.*: used generally by Homer with reference to places under divine protection.

253. v. 73.

254. 'Ω *πόποι*: an exclamation of lamentation.

256. *κειαρ.*, a redupl. 2 aor. opt., from *χαίρω* = *χάροιστα*.

257. *σφῶν*, Intr. 65, = *si de nobis*. *πυθ-ολαρ* = *ουτο*. *μαργαμέν-οιν* = *οιν*, Intr. 23: *wrangling with words*.

258. *τερπεστε*, *excel*, or *surpass*, with gen. of person and acc. of thing. *μαχεσ.*: the infin. has here the force of a noun in the acc.

259. *ἐμεῖο*: Intr. 65.

260. *ἀρειοισιν*: Intr. 61. *ἥνερ* = *ἥπερ*: Intr. 15.

261. *ἀθέριζον*, *slight*, with acc. of person.

262. *ἴδωμαι*, subj., indicating probability, with a future sense: *am I likely to see such?* He then mentions the heroes—the race of the Lapithæ—famed for their encounters with the Centaurs.

265. This line is regarded as spurious.

266. *κάρτιστοι*: Intr. 61. *τράφεν*: v. 251.

267. *ἴσαν*, imp.: Intr. 89.

268. *φῆρ* = *θῆρ*: Intr. 16. *δρεσκησι*, (from *δρος* *κεῖμαι*,) *mountain-bred*,—Centaurs.

269. *μεθομῆλεῖν*, *to hold converse with*.

270. Ἀπίης γαῖης: the Peloponnesus in Attic writers, but lit., *a far-off land*.

271. κατ' ἑμ' αὐτὸν: lit., *according to myself; to the best of my power; pro me*: but some say, *on my own account*.
Intr. 69. κείνοισι = ἐκείνοις: Intr. 13.

272. μαχ. The pres., *μαχέομαι*, is used but rarely by Homer.

273. καὶ μέν, *and I can assure you.* ξύνιεν = ξυνίεσταν, impf. from *συνίημι*, with gen.: *listened to*.

274. ὕμμεις: Intr. 65.

275. ἀποαίρεο = ἀφαιροῦ, pres.: Intr. 75. ἀγαθός κ.τ.λ.: v. 131.

276. ξα = ξαε, from ξάω, sc. αὐτήν, imper. pres.

277. ἐρικτέμεναι = ειν. βασιλῆι: Intr. 31. Dat. after verb denoting *hostility*.

278. ἀντιβίην like ἀντην, *against, face to face.* ξυμορε, 2 perf. of *μελρομαι*, *obtained by lot*.

280. ἔσσι: Intr. 89.

281. πλεόνεσσιν: Intr. 62.

282. αὐτῷ, emphatic: *moreover I, on my part*.

283. λίσσομ': Intr. 4. Ἀχιλλῆι: the dat. commodi=the person for whom Agamemnon is called upon to lay aside his wrath. μεθέμεν = μεθεῖναι: Intr. 89.

284. ἔρκος, *the bulwark, or defence.* πέλεσται = είναι, but more expressive, as implying a continuance. πελ. κακ., gen. of the object: Intr. 23.

286. ξειπες: Intr. 14. κατὰ μοῖραν = *quod fas est; rightly, justly.*

287. **ἀλλ'**: in opp. **γε**. **περὶ ξύμεναι**, (Intr. 89,) = **περιῶναι**, freq. in Homer with the sense of *surpassing*. **περὶ** here denotes superiority, like the Lat. *præ ceteris*. **κάντων**, gen. after a verb of *superiority*, or *governing*: **πάντεσσι** (= **πᾶσι**), however, is the dat. after a verb of governing; a more usual construction in Homer than the gen. after **ἀνάσσειν**.

289. **σημ.**, *to give (signs) orders to.* **ἢ τιν'**, (Intr. 67,) the acc.: *in which (lit., as to which) things.* Agamemnon implies that he, at least, will not obey him.

290. **μιν**, (enclitic,) Intr. 65, **οὖ**. **ἴθεσαν**: in signif. = **ποιεῖν**.

291. **τοῦνεκά**: Intr. 6, last line. **προθέουσι**, from old radic form of **προθίημι**: found only in this instance in Homer. "Do they therefore let him speak reproachful words?" L. and S. Lex.

292. **ὑποβλήθην**, (**ὑποβάλλω**), Hom. adv.; lit., *throwing under*; hence suggesting a word by way of reproof, hence com. transl. *interrupting*.

294. Note **εἰ** with indic.: Jelf, 853, b. **ὑνείξ**, *give way to thee in.* **ἢ τις**: Intr. 67.

295. **ἄλλοισιν**, dat. after verb signifying *counselling, ordering, &c.*

297. **φρ. βδλ. σῆσιν**: Virg. says, "Tu condita monte teneto," AEn. iii. 388;—*lay it to heart.*

299. **τρῷ** = **τινὶ**, *anyone else.* **ἀφέλεσθε** = **ἀφείλεσθε**.

300. **τῶν**, repeated for emphasis.

301. **ἀέκοντος ἐμεῖο** = **ἴκοντος ἐμοῦ**, gen. absol.

302. *εἰ δὲ τίς*: an elliptical expression,—but *if (you will) come*. Dübner says the phrase is == *εἰ δὲ μή*. Lat., *sin autem; if on the contrary,—if you are not of this opinion* *πειρησαί*, aor. 1 imper. *γνώσωσι*: Intr. 88, last word.

303. *περὶ*, *around my spear*.

304. *ἀναστήτην* == *ἀνεστήτην*.

306. *ἴσας* == *ἰσας*, (Intr. 14, ε . . . ι,) *equal on both sides*; hence *even*, or *nicely balanced*. Other interpretations are given to the word, but the above seems the most probable.

307. *Μενούτ.* : the son of Menestius,—Patroclus. *ἥτε* == *ἥτε*, from *εἴμι*.

308. *ἀλαδε*: Intr. 20. *προέρυσσεν* (unaug. with *σ* doubled, Intr. 18), *to move forward*, or *haul* (on rollers of wood).

309. *ἐκρινεν*, *picked out, selected* : see vv. 141—144. *ἐπικοσι*: Intr. 64.

310. *θῆσε*, for *ἔθε*, with an active sig.; lit., *and caused to go into it*. *εἰσεν*, aor. 1. of *Ἴω*, with an active causal sign.: *to make to sit*; hence *seat* or *place*.

312. *ὑγρὰ κέλευθα*, *the watery ways*. *κελ.*, fem. in sing.

313. *ἀναγε*: an unaugmented 2 perf. with pres. signif. *ἀπολυμ.*, *to clean or purify by washing*, (from impurity, *λύμα*.)

315. : *εἰλη στας*, *complete*, either as to *number* or *size*, or as to *freedom from blemish*.

316. *ἄτρυ* ., *waste, barren*: an epithet in Homer of the sea, from its yielding no harvest, (*τρυγίδες*).

317. *οὐρανὸν* == *εἰς οὐρ.*

318. πένθημαι, *to be employed*, or *busy* : trans., *to prepare*.

319. τὴν = ἡν.

320. Heralds were among the ancients held in great respect, being frequently of noble and royal birth ; their emblem of office was a sceptre ; and they were under the protection of Zeus, and are often styled Διὸς ἄγγελοι, Διτ φίλοι.

321. θεράπων conveys no idea of servility here : the office was voluntary.

322. κλισ. : acc. after verb of going, without a prep.

324. θάγσων : Intr. 88. θλωμα : v. 187.

325. πλεόν. : Intr. 62. βρύγον, a metaph. expression ; lit., *more cold*, or *frosty* ; but here, *more horrible*, or *terrible*.

326. κρατ. κ.τ.λ. : v. 25.

327. βάτην = ἐβήτην, from βαίνω, 3 dual aor. 2.

330. "A negation of the contrary is often stronger than a positive assertion." οὐδ' is here copulative.

331. ταρβήσαντε denotes reverential fear.

333. ἥσιν : Intr. 66, obs. 3.

335. ἀσσεν, adv. comp. of ἄγχι, gen. in Hom. with ιέναι, ικέσθαι, στῆναι. θυμες : Intr. 65. σφῶι, Intr. 65, from σύ.

337. Πατρόκλεις : Intr. 49.

338. τὰ δ' αὐτὰ : mark the emphasis, (= *hi ipsi*). μάρτυρι, ep. for μάρτυρες.

339. πρός, *on the part of*.

340. ἀπηνεσ, *harsh*.

341. *χρειῶ* = *χρέω*, gen. *χρεός*, *χρειῶντος*, *ἡ.*, *want of, need.*

342. *δλοιῆσι*, from *δλοίος*, for *δλοός* = *δλοῖς*, *lost, undone; destructive, pernicious.*

343. *οὐδέ κ.τ.λ.*, *and he knows not how, &c.*; that is, is unable to reflect on the past, and by its experience learn to act for the future.

346. *ἐκ—άγαγε* : *timesis*, = *ἐξήγαγε*.

349. *νόσφι*, *afar from.* *λιασθεῖς*, *λιάζομαι*, *go aside from; withdraw.* Plutarch blames Achilles for shedding tears over a captive maiden, but v. 355 shews that the affront he had received was the real cause of those tears.

350. Near the shore the sea is *hoary* (*πολιῆ*) with the surging foam, but farther from land the waves are dark, like wine, (*οἶνοψ*). The common text has *οίνοπα πόντον*. *δρῶν* = *δρῶν* : Intr. 84.

351. Stretching out his hands towards the sea, where his mother Thetis, the sea-goddess, lived.

352-3. *περ'*—*π'-ρ* here add force and character to the expressions *very short-lived, very great glory.* *ἔφελλεν* = *debebatur.* *ἔγγυαλίζω* : lit., *put into the palm of the hand* (*γύαλον*) ; hence *bestow, &c.* The reader will remember the alternative of fates destined for Achilles, and his choice between a long life without glory and a short life with lasting fame.

356. *ἀπούρας*, (not found in the pres.; imp. *ἀπηύρων*,) an aorist form = *ἀφελόμενος*, *wrest from, rob.*

358. *βένθεσσιν*: Intr. 25. *γέροντι*, Nereus: "grandævus Nereus,"—Virg.

359. *ἀνέδν*, 2 aor. from *ἀναδύομαι*,—*emerge.* *ἡῦτ'* = *εῦτε* : Intr. 12. *δμ.* = *δμ.* : Intr. 11.

361. *κατέρεξεν* = *κατέρρη*: lit., *to pat with the hand*; hence *caress*.

363. *εἴδομεν*: Intr. 12, last word.

365. *τίη*, a strengthened form for *τι*. *ἰδνίη*, part. from *οἶδα* = *εἰδνίη*, the reading of the common text.

366. Thebe, a city of the Troad.

368. *δάσσαντο* (*σ*), from *δατέομαι*.

371—9. See vv. 12—16, 22—25, et seqq.

381. *ἥεν*, imperf.: Intr. 89.

384. *ἴμμι*: Intr. 65.

388. *δ* = *δς*.

391. *ἴθαν* = *ἴθησαν*: Intr. 87.

393. *περίσχεο* = *ον*, imp. aor. 2; lit., *hold one's hands round* or *over*; hence *protect*, or *defend*. *ἔνος*: Intr. 58; in the text with rough breathing = *οδ*, but wrongly: see Buttmann.

395. *ἄνησας*, from *δνίημι*. *ἢ ἔπει ἢ ἐ κ.τ.λ.*: the proverb, *by word or deed*. *κραδίην*: Intr. 9.

396. *σεο*: Intr. 65; gen. after *ἴκουσα* (= *ἥκ.*).

397. *ἴφησθα*: Intr. 87. “*Audivi ex te quum diceres*,” &c. Wolf. *κελαινεφ.*, *cloud-wrapt*; *shrouded in dark clouds*: an abbreviated form. *οἴη*. Obs. the nom. constr.

401. *ὄπελύσ-αο* = *ω*, aor. 1 mid.: Intr. 75.

402. *ὤχ'* = *ὤκα*, *celeriter*.

404. *οὖ πατ.*, *sui patris*.

405. *γαίων κύδει*: always in this form in Homer,—*exulting in his glory* (of strength, might).

406. *Nor did they bind him, (Zeus).*

407. *μιν* : that is, Zeus. *γούνων* : Intr. 39 ; gen. of part touched. The usual attitude of suppliants was to clasp the knees with one hand, and to touch the chin or beard with the other.

408. *αἴ κέν πως*, if perchance. *ἴθέλγοιν* : Intr. 76 ; 3 sing. subj.

409. *τοὺς δὲ*, emph.; but those on the contrary, the Greeks. *ἔλσαι*, from *ἔλω* : lit., to press into a small compass, to hem in in any way. As to the position of the vessels, Virgil says,—

“Obvertunt pelago proras et litora curvæ
Pretexunt puppes.”

410. *ἐπανρωπται*, from *ἐπανρίσκομαι*, with a bad signif.: that all may enjoy their king ; i. e. feel what it is to have such a ruler.

412. *ἄτην*, blind infatuation ;—but Butt. connects the notion of harm or injury with this word. *δτ'* : see 244.

414. *τί νύ*, why now. *νν* is here expressive of irony. *αἰνὰ*, as an advb., unhappily, i. e. to an evil hour : see *κακῆ αἰση*, 418.

415. *αἴθ' ὄφελες—ῆσθαι*: the expression of a useless wish. On the forms, see Jelf, 856, obs. 2.

416. *νύ*, enclitic. *περ*, with intensive force. The same thought or idea is here expressed first affirmatively, and then negatively.

418. *ἴπλεο*, sync. for *ἴπλέο* (*ἴπλεου*), from *πέλω* : lit., with the signif. thou wast and still art ; but here as the pres., thou art. *τφ* = διὰ τοῦτο, used absolutely : therefore.

420. *αἱ κε πίθηραι* : v. 207.

422. *μήνι* = *μήνιε*, with dat., *cherish wrath against*.

423. The ocean in Homer is a great stream which encompasses the earth; hence he applies to it river epithets, and even calls it Ὄκεανοῦ ποταμοῖο. Il. xiv. 245.

424. *χθεῖδε* = Lat. *heri*.

425. *δωδεκ.*, sc. *ἡμέρᾳ*.

426. *ποτὶ* = *πρός*. *χαλκοβατὲς δῶ* = *δῶμα*, (in Homer only in nom. and acc.), *the brazen-based abode*.

428. *ἀπεβήσεται* = *ατο* : Intr. 12, *α . . . . ε.* *αὐτοῦ*, (orig. a gen. of *αὐτός*,) *there*.

429. *γυναικὸς*, gen. of cause.

430. *ἀπηύρων* : v. 356. *ἀέκοντος*, gen. abs., *αὐτοῦ* understood.

433. *στείλαντο* : some say, *shortened sail*, or *furled their sails*.

434. *ἰστόδοκη*, *the mast-hold*, or piece of wood on which the mast rested. *ὑφέντες*, from *ὑφίημι*, *let down*, or *lower* by (*προτόνοισιν*) two ropes (forestays) reaching from the mast-head to the bow.

435. *τὴν*, sc. *νῆα*. *δρυμον*, *the inner part of the harbour*; *the berth for ships*.

436—440. Obs. the instances of tmesis. *εὐγὰς*, stones used as anchors, which were thrown from the bow, while the stern was fastened by cables or hawsers (*πρυμνήσια*) to posts on shore.

437. *ρηγμῆνι*, *the strand*, where the surf breaks.

438. *ἐκ—βῆσαν* (tmesis), with trans. causal meaning.

443. ἀγέμεν, inf.: Intr. 76.

448. ἔξεινς = ἔξης, adv.: *in continued order.*

449. To wash hands was the custom before any religious rite, as well as before meals. This passage and vv. 457—466 describe the ancient mode of sacrifice.—οὐλοχύτας, *coarsely ground barley* sprinkled over the victim and the altar previous to sacrifice. ἀράσχων, aor. 2 part. ἀνεχω.

451. vv. 37, 38.

453. The common text has η μέν, ηδη μέν.

454. Υψαο, (Intr. 75,) aor. 2 sing.

455-6. Compare with vv. 41, 42.

459. αἰέρυσαν expresses the drawing back of the victim's head, so as to cut its throat. Anthon says, "so as to turn the head upward, as the sacrifice was to a celestial deity. When a victim was offered to a god of the lower world, the throat was turned downward."

460. Intr. 53.

461. διπτ. ποιήσ.: *making it double*, by laying a coating of fat under, in order that it might burn the better. ὠμοθέργησαν denotes the placing the raw pieces cut from the victim on the thigh-bones (*μηρία*), when placed in order, and enveloped in the fat.

462. σχίζης = -ais: Intr. 22. πεμπ.: the five-pronged forks.

464. σπλάγχν' : *the nobler viscera*—the heart, lungs, and liver—which were eaten. Acc. after verb of eating, &c., (πατέομαι).

465. τὰλλα (Intr. 6) μιστ.: "in frustra secant," Virg. ἀμφὶ: lit., *around the spit*; but with us, *on the spit*.

467. τετύκοντο, redup. aor. 2: Intr. 71, 2, 2. τεύχοι.

468. δαίνυντ' = δαῖτ.: Intr. 4, o. δεῖνετο = δέετο, δεῖτο, from δέομαι. *v* appears to have replaced the digamma. δίσης = λογης: Intr. 14. δαιτὸς, (Intr. 40,) the *well-proportioned banquet*.

469. ἐξ—έποι, from ἐξῆμι, *put off*. ἔποι, an old form, = ἔπορα, only in use in nom. and acc. in Homer.—This verse is frequently repeated in Homer. Virgil says, "Postquam exempta faines, et amor compressus edendi," *AEn.* i. 261.

470. ἐπεστέψαντο, *they filled them brimming high with wine*. This word has no reference to the later practice of crowning the cup with flowers, (Lidd. and Scott,) as Virgil sings,—"Crateras magnos statuunt, et vina coronant," *AEn.* i. 728.

471. ἐπαρξάμενοι δενάσσονται: Intr. 27. This phrase (peculiar to Homer) has been variously explained. Buttmann says, "to make an offering first, or of the first of anything, while ἐπί implies the handing of the cups to the guests by the cupbearer;" but Lidd. and Scott say, "to begin with the cups again, to hand them round again, from left to right, in honour of the gods." Dübner says, "present the cups with a gesture of oblation," and proposes separating the preposition from the verb.

473. The paeon was a song in which prayer was either made or returned for health. ἀσίδ.: v. 1.

475. ἥμος, an adverb of time, allied to τῆμος, as ἥρε to τύτε: *when*. ἥλιος = ἥλιος; Intr. 15; also 11.

477. *ἡριγέν.* *βοδοθάκ.*: an Homeric epithet of morn. Notice the beauty and force of this expression.

478. *ἀνάγοντο*, *they put to sea*; or rather, prepared to do so.

479. *ἴκμενον*: only found in this phrase, (probably from *ἴκνιομαι*, a *following breeze*,)—*a fair breeze*; like Lat. *secundus*.

480. *περ.*, from *περάννυμι*.

481. *ἐν—πρῆσεν*, tmesis, from *ἐμπρῆθω*: *inflate, swell out*.

482. *ἀμφὶ στείρρῃ*, *round about the keel*; *cutwater*.

483. *κῦμα*: collective sing. for plural.

486. *ψαμάθ.*: plural. for sing. The vessels were down upon the beach, and props or stays (*ἔρματα*) were stretched or laid along under them.

490. *πωλέσκετο*, a frequentative form: Intr. 70. *κυδιάνεραν*: only in this instance applied to *ἀγορή*; it is a general epithet of *μάχη*.

491. *φθινόθεσκε* and *ποθέσκε*: lengthened freq. forms.

492. *αὐθὶ* = *αὐτόθι*.

493. *ἐκ τοῦ* = *τοῦ χρόνου*.

494. *Ἴσαν* = *ἴεσαν*, from *εἰμι*.

495. *ἡρχε*, *led the way*. *λήθετ'*, from *λαυθάνομαι*, collat. from an old pres., *λήθω*.

496. *ἔοῦ*: Intr. 68.

497. *ἡερίη*, *with early dawn*; to be taken as an adverb.

498. *εὐρύοντα*: an epithet of Zeus,—*the far-seeing*.

501. *σκαμῆ*, sc. *χειρί*; Lat. *sinistra*. See v. 407. *ἀνθερῶνος*, *under or by the chin*; gen. of part touched. A constr. before noticed.

504. v. 395.

505. *ἀκυμορ.*: compare vv. 352 and 416. *τερ*, with an intensive force.

509. *κράτος*: here, *superiority*; *strength for victory*.

510. *διφέλλωσίν* ἐ = *αὐτόν*, *increase*; here, better, *advance him in honour*.—*ώς*—*ώς*. Notice the accent.

513. *ἐμπεφυῖα* (perf. part. from *ἐμφύω*), = *ἐμπεφυκιῖα*; lit., *having grown as if rooted on*, hence *clinging to him*. Virg. says, “*genua amplexus, ... hærebat*,” *AEn.* i. 607. *δεύτ.* *αὐτις*: a pleonasm.

514. *ὑπόσχεο* = *ov*, from *ὑπισχνέομαι*. *μὲν* *δῆ* denotes urgency,—*do, but now*.

515. *δέος*: Intr. 41. *ἐπι*, for *ἐπεστι*.

516. *δσσον*, *how far*, or *in what degree*.

517. *δχθέω*: lit., *to be heavy laden*; but also metaph., *to be heavy with anger, grief, &c.*; hence *to be vexed*.

518. *δτε*, *since*. *ἐχθοδοπήσαι*, *to cause hatred*. *ἐφῆσαι*, from *ἐφίημι*. After *ἔργα* supply *τάδ* *ἔσται*.

519. *ἐρέθησιν*, (Intr. 73,) subj.,—*provoke*, &c.

524. *ει δ' ἔγε*: v. 302.

526. *ἐμδν*, sc. *τέκμωρ*, or *ἔπος*. *οὐ παλινάγρ.*, *irrevocable*.

528. *κνανέ-ησιν* = *ais*: strictly, *dark-blue*; but here, *dark*. It is said that Phidias, when asked whence he had derived the idea of his great work (the Olympian Jove), replied by repeating this passage, which certainly de-

scribes the nod of Jove as something grand and magnificent. Virgil says, "Annuit et totum nutu tremefecit Olympum," *AEn.* x. 115.

529. ἐπιφρέμομαι, *flow waving.* ἀμβρ., *divine, immortal.*

530. κρατὸς: Intr. 43.

531. διέτματ-εν = ησαν, (Intr. 79): *strictly, cut in twain;* but here, *parted.*

532. ἀλτο, *sync.* 2 aor.: Intr. 14, last line, and 11.

533. Ζεὺς, sc. Εβη. ἔδν: Intr. 68. ἀνέστας: Intr. 87, ησαν—αν.

534. σφοῦ: Intr. 68, p. 25. ἔτλη, (from τλέω,) *venture,* *dare.*

536. θρόνος, *a high chair;* with which *a footstool* (θρῆνος, was requisite.

537. From ἀγνοεῖν, for ἀγνοέω.

539. κερτομίσοιτι, sc. ἔπεισι, as if a subst.,—*heart-cutting,* i. e. *stinging words.*

540. δολομῆτα, *wily:* comp. μετέτετα, Intr. 22. *ab,* expressing repetition.

543. δικ. = δικάζειν: Intr. 76. ἔπος = *consilium.* δ ττι: Intr. 67.

544. Virg. says, "hominum sator atque doceum," *AEn.* i. 69.

545. ἐπιέλπεο, imper.: Intr. 75.

546. χαλεποῖ = Lat. *difficiles;* *difficult to bear, burdensome.*

547. The meaning is, that whatever may be fitting for her to hear, she shall be acquainted with it before any of the other immortals; but she must not inquire into anything which Jove wishes to consider apart from the gods.

549. ἐθέλωμι: Intr. 76.

551. βοῶπις: lit., *ox-eyed*; *large-eyed*: always applied by Homer to females.552. ποῖον: usually expressive of anger and surprise. λίην
= λίαν: Intr. 12. λ. πάρ., in oppos. to νῦν: *yea, very long time past.*

554. δσσ': Intr. 67, δστις. ἐθίλησθα: Intr. 76.

555. δεῖδοικα = δεῖδ., from δεῖδω. παρείνη, *persuade by indirect means; win over.*

557. ἡρίη: v. 497.

559. πολέας: Intr. 57.

560. Δαιμονίη, *strange, whimsical one*; often in Homer expressive of indignation or rebuke. δίεαι, (Intr. 76,) pres.: *thou art ever suspecting.*

562. πρῆξαι = πρᾶξαι: Intr. 12. Εμπῆς = Εμπας.

563. ξσεαι κ.τ.λ., fut., (Intr. 89): *further removed from my affection.*

566. v. 28.

567. λένθ = ιόντε: the dual for the plur., says Buttmann, and referring to the gods; but some say = acc. λέντα, and refer the word to Jove. ἐφέω, (Intr. 88,) = ἐφέω, ἐφῶ, from ἐφίημι.

570. ξχθησαν, *heavy at heart*: v. 517.572. ἐπὶ ήρα φέρων, generally ἐπίηρα: *to bring acceptable presents*; but Buttmann always reads ἐπὶ ήρα, contending for it as the acc. of a substantive, ήρ, (from ήρω, ἡρέσκω); hence ήρα φέρειν, *to gratify.*

573. λοίγια κ.τ.λ.: v. 518.

575. κολφὸν ἐλαύνειν, *to raise or excite an uproar, or wrangling.* δαίτος: Intr. 40.

576. χερεύοντα, (Intr. 68,) *the worse*; i. e. strife. νικᾶ, *prevail, or have the upper hand.*

578. Comp. v. 572.

579. νεικείηστι = νεικῆ, from νεικέω, for νεικέω, subj.: Intr. 76, p. 29. σὺν—ταρδῆγ: tmesis.

580. Notice the suppression of the apodosis: *why then he can do so, if he likes.*

581. φέρτατός: Intr. 61, i.

582. καθάπτ.: inf. for imper. always in Homer in such a phrase as this, and in a good or bad sense; lit., *to lay hold of*; hence *accost, or address.*

584. The ἀμφικύκελλον was a double cup with a common bottom in the middle, hence forming a κύκελλον at the top and bottom.

586. τέτλαθι, imper. perf. sync.: *be patient; submit to it.*

587. περ, with intensive force. ἐν δόφθ. strengthens the meaning: *before my eyes.*

589. ἀργ. ἀντιφέρ.: lit., *hard to be borne up against; hard to be resisted, or subdued.*

590. ἀλεξ-έμεναι = ειν, inf.: Intr. 76. μεμαῶτα, (from obsoL μάω,) *eagerly desiring.*

591. τεταγῶν, red. aor. 2; no pres. in use: *taking me by the foot.*

593. κάππεσον, for κάτπ. = κατέπεσον. ἐνῆγεν = ἐνῆν, from ἔνειμι. The Sintians were a pirate race, the ancient inhabitants of Lemnos.

up, as there is no hope of conquest; and orders them to prepare for a return.

142—181. The army disperses, and is preparing for departure, when Juno, addressing Minerva, begs her to retain the Greeks round Troy. Minerva descends from Olympus, and makes known to Ulysses the wishes of Juno.

182—210. Ulysses recognises Minerva: he hurries forth, and receiving the sceptre from Agamemnon, harangues the fleet. By his exhortations, the army returns to the place of assembly.

211—277. Thersites murmurs against and abuses Agamemnon, and reviles the Greeks for their submission. Ulysses thereupon chides him, and concludes by striking him with the sceptre. The Greeks applaud the conduct of Ulysses.

278—393. Order being restored, Ulysses lays before the Greeks the disgrace attached to abandoning the expedition; and to bring confidence to them, he recalls their oaths, and the promises of the gods.—Nestor exhorts Agamemnon to place the army in battle-array: his advice is followed, and the soldiers are ordered to take food and prepare for battle.

394—440. The people disperse to their tents, sacrifice to the gods, and take a repast.—Agamemnon sacrifices a bull to Jove, and prays for victory, but the god gives no sign of acquiescence. The repast ended, Nestor requests Agamemnon to summon the troops to arms.

441—483. The heralds are sent forth; Minerva inspires the soldiers with courage and ardour, and the army assembles in the plain of the Scamander.—The preparation for battle described.

484—785. Catalogue of the chiefs, nations, and vessels of all the tribes composing the Grecian army.—The army puts itself in readiness to traverse the plain.

786—815. Iris announces to Priam the advance of the Greeks. Hector calls the Trojans to arms. They arrange themselves in battle-array on a hill near the city.

816—877. Enumeration of the Trojan chiefs and their allies.

(*The SCENE lies, 1. in the Grecian camp; 2. upon the sea-shore; 3. removes near Troy. The TIME occupied, is a portion of one day.*)

BOOK II. (B.)

1. ἄλλοι: *the other gods*, except Jove. *ἵπποκορυσταλ*, lit., *horse-equipped*. *ἵπποι* in Homer denotes the pair of horses in the chariot, hence frequently put for the chariot itself; for it must be borne in mind that the heroes fought from chariots, *not* from horses, in the heroic times.

2. *νήδυμος*: an epithet of sleep in Homer. The derivation, and even meaning, of this word is uncertain: it is usually taken as signifying *sweet*, *delightful* = *ἡδύς*: this derivation is contrary to analogy. According to Aristarchus, it means a sleep from which one rises not, hence *sound*, (*νη, δύω*). Buttmann, however, says the original form was *ἥδυμος*, with the digamma, which was in later times dropped; and as the sound was retained, *ν* was prefixed to the word through ignorance.

3. *μερμήριξ*: i. 189.

4. *τιμήσ-ει* = *αι*, *δλέσαι*: in some texts *τιμήσῃ*, *δλέσῃ*, but the former reading is more grammatical after a past tense, *μερμ.* *πολέας*: Intr. 57.

6. *πέμψαι ἐπ'* = *ἐπεπέμψαι*. *οὐλον* = *δλον*, *the whole*; like Lat. *integer*; hence *actual*, *vivid*, *real*; Lat., *somnia manifesta*: but some contend for the meaning *pernicious*, (from *δλος*, *destructive*); some read "Ονειρον.

7. i. 201.

8. *βάσκ' θι*, a usual form in Homer: *go, speed thee.*

10. ἀγορευ-έμεν = εἰν: inf. for imper.
12. τανσυδή, (*πάση τῇ σπουδῇ*,) with all speed.
13. ἀμφὶς φράξ, lit., *think two ways*; i. e. differ in opinion.
15. ἐφῆπται, (from ἐφάπτομαι): only in this tense in Homer, and usually of evil: *fix upon as one's fate*; *hang over one*: like Lat. *imminet*.
19. περὶ κέχυθ' = περιεκέχυτο, expressing, like imperf., continued action.
20. οἵ: Intr. 51.
21. γέρων. Observe that this word in Homer denotes freq. *dignity* irrespective of age; or, as Lidd. says, "the sense of age is merged in that of *dignity*."
22. ἔεισ. = εἰσ., from εἰθεσθαι: *liken*.
23. δαΐφρων, epith. of warriors:—1. *warlike*, (from δαΐς);
2. *skillful, prudent, wise of mind*, (from δαΐγμα).
25. ἐπιτετρά-φαται, (Intr. 75,) perf., = μιένοι εἰστε: *entrusted*.
26. ξμεθεν = ξμοῦ. ξύνεις from συνίημι: Intr. 16. σ....ξ.
Schol. = ἄκουσον. i. 273.
28. See 11—15.
34. εἰτ' ἔν: i. 242. ἀνήγ = ἀνῆ, from αἴημι, (Intr. 88,) *shall have left thee*.
36. ἀνὰ θυμὸν, *in his mind*. ξμελλον, pl. after neut. pl. nom. instead of sing. Homer in this way often uses the form most convenient for the verse. N.
37. ξφη, lit., *said, sc. to himself; thought*.
38. ξδη = ξδει.
39. Tmesis for ἐπιθήσειν.

40. διὰ, *throughout* = *per.* κρατ. ὑσμ.: a common phrase in Homer.

41. δύρφη, *the voice of God*, (in opposition to αὐδῆ,) especially as conveyed in dreams or oracles,—*the prophetic voice*. ἀμφιχέω, *circumfundere*. ὑγάπτεον, *new*; Buttmann says for νεήγατος, by transposition of ε.

44. ποστή, from πούς. See the distinction between πέδιλα and ὑποδήματα.

45. For the belt (*τελαμών*) from which the sword was suspended.

46. This sceptre was made by Vulcan. Ἕφαιστος: v. 108.

48. Ἡώς, *Aurora*.

49. φώς, lengthened form of φῶς: in use in Homer in nom. and acc. sing., and undecl. ἐρέουσα, fut. part. of rare pres. εἴρω: *announcing*.

50. κηρύκ., dat. after κελεύειν: a verb of ordering followed by infin. Jelf, 589, 3; 674.

53. ίτε, gen. intrans., but here with a trans. causal meaning.

54. Observe the adj. form for the substantive in Νεστορέγ, instead of the genitive. βασιλ., genitive in appos. with the gen. implied in the adj. Νεστορέγ.

55. πυκνήν, (length. from πυκνός,) lit., *close*, *compact*, *strong*; here metaph., *sagacious*, *cautious*.

56. ἐνύπνιον, *a thing seen in sleep*; here = ἐν ὑπνῷ.

57. ἄγχιστα (adv. superl. from ἄγχι) ἐοικέναι, *to resemble very closely*.

60—70. The words of the dream are again repeated.

71. φέρε' ἀποκτ., expressing rapidity of motion: *took flight*

and was gone. *οἴχομαι*: only in use in pres. and imp. in Homer.

72. For *θερήξωμεν*, Intr. 12, last line; i. 66.

73. *ἡ* κ.τ.λ., *as is right*. It is contended that *ἡ* has only a local meaning (*where, &c.*) in Homer, therefore the text should have *ἥ*, *as, as far as* = Lat. *quod fas est*.

75. *ἐρητέω*, inf. for imper.

77. *ἡμαθί*: an epith. of Elean Pylos, from its nearness to the sea-coast.

79. An oft-recurring verse.

80. *ἴνιοτεν*, from *ἴνιόν*.

81. *νοσφίζειν*, withdraw, or turn away from; in fact, *disbelieve*. *μᾶλλον*, *the more*, (Lat. *eo magis*). Notice the opt. construction.

87. The first simile in Homer. *ἥθετε*, (Intr. 12, *εν*), *as when*. *εἰσι*, with present meaning.

88. *νέον*, *anew, afresh*.

89. *εἰσαρχον*. = *ἐαριχον*.

90. *πεπονθάται*, (Intr. 80,) = *νῆται*, from ep. *πεπονθομαι* = *πέπονθαται*.

92. *ἐστιχόντο* = *ἄντο*, the only tense and person in use in Homer: *march in rows, or ranks*.

93. *Ιλαδόν* = Lat. *turmatim*; *in troops or squadrons*. *ἴσσα*, *rumour*. *δεδήσει*, from *δαλεῖ*.

95. *τερψίχει*, with intrans. meaning, and force of imperf., from *ταράσσω*: *was in an uproar; in a state of confusion*.

97. *εἰ ποτ'*, *if by any means*.

98. *σχοίατ'* == *σχοῖστο*, from *ἴχω*, opt. 2 aor.: *refrain*.
Compare *παυσάμ. κλ.*, 100.

99. *σκουδῆ*, adv., *with difficulty*. *ἐρήτυθ-εν* == *ησαν*: Intr.
79. *καθ'*, with a distributive force.

107. *Θυέστ'* == *ης*: Intr. 22, obs.

110. *Ἄρηος*: Intr. 36.

111. *μέγα* == *μεγάλως*, *has involved me in deep distress*.
Œdip. Col. 526.

115. *δυσκλέα*, poet. acc. from *δυσκλεής*.

116. *μέλλει*, *it seems*, or *appears*.

117. *κάρηνα*, (Intr. 48,) lit., *the heads*, but here, *citadels* ==
ἀκρόπολεις.

119. *γὰρ* here explains *δυσκλέα* in 115. *ἐσσομένοισι*, (Intr.
89,) i. e. *posterity*.

120. *μάτψ* == *μάτην*, *to no purpose*, *fruitlessly*. Join *οὖτε*
with *μάτψ*.

122. *ἀνδ. παυροτ.* The Trojans and their allies were in
number about 50,000, while the Greeks were, according
to some, 120,000; to others, 140,000. *τέλος*, *result*.

124. *δρκια πιστὰ ταμόντες*. *δρκια ταμεῖν* == Lat. *faēdus
ferire*; infin., *to conclude a treaty*: a condensed phrase.
ἀριθμ.: Intr. 79.

125. *ἴσασιν*: Intr. 89, pres. *ἴφεστωι* (*ἴστια*), *at one's own
fireside*; hence here, *as many as have homes of their own*.
λέξασθαι, *select*, or *pick out*.

127. *οίνοχοεύειν κ.τ.λ.*, i. e. one for every decade. This
calculation would, supposing, as we have said, the Greeks
to number 120,000, make the inhabitants of Troy only
about 12,000; their allies numbering 38,000.

128. *For δεύοντο*, Intr. 80.

129. *πλέας*: Intr. 62. *Έμμεναι*: Intr. 89.

130. *πτόλις*: Intr. 26. *ἐπίκουροι*, in Homer as a subst., applied to the Trojan *allies*.

131. *ἔγχεστος*, (from *ἔγχος*, *πάλλω*,) *wielding the spear*.

132. *πλάνσοντι*, *lead astray from a plan or purpose*; hence *hinder, thwart*. *εἰώστι*, from *εἰώ*, poet. = *ἔδω*.

134. *βεβάστι*, from *βαίνω*.

135. *δεῦρα*, for *δούρατα* = *δέρατα*, *the ship's planks*. *στάρτα*, *the ropes, or cords*; prop. made from Spanish broom, but gen. from plants of a similar nature. Notice the plural verb with neut. pl., *metri gratiā*.

137. *εἴλατ'*. = *εἴλαται*, *ἡνται*, from *ἡμαι*, *sedeo*. *ποτιδέγμεναι*, sync. aor. = *προσδ.*, from *προσδέχομαι*, prop. *accept*, but in Homer always *expect, await*. *Ἔμμι*: Intr. 65, *ἔγώ*.

138. *αὔτως*, *just as before, just as it was*; but some grammarians contend for the meaning, *in vain, to no purpose*.

143. *μετά τληθύν*, *among the crowd*.

144. *φή* = *ώς*, *as, like as*: the common text has *ώς*.

146. *Ὥρος*', *incitare solet*; from *Ὥρυμι*. *Zephyrus* in Homer often denotes any westerly wind, in opp. to *Eurus*: it is often described as *stormy*, and the *swiftest of all winds*.

148. *ἔπαιγξων*, twice in Homer applied to the wind: *rush-ing* (*λάβ.*) *boisterously*. *ἴσταχος* (*α euph.*), *an ear of corn*.

149. *ἀλαλητῷ*, *the battle-cry, or shout of victory*; but used here in a general sense—*a loud shouting*.

151. *κέλενος*, *urge*, with dat. followed by infin. *ἔλκέμεν*: Intr. 76, inf.

153. *οὐρούς ἐξεκάθαιρον*, began to clear out the trenches or channels, for launching the ships, as the οὐροί had become choked up.

154. *ἔρματα*: i. 486.

155. *ὑπέρμορα*, an adv. form: contrary to fate; for it was destined that Troy should be taken by the Greeks. In other passages this word is generally written *ὑπὲρ μόρον*.

156. *πρὸς—ξειπεν*: by tmesis.

157. *ἄνόκοι*: i. 254. *Ἄτριτώνη*, a name of Pallas Athene,—the unwearied, or invincible.

160. *καλῶ* = *κατά*; freq. in Homer, but always before θε, and only when *καλῶ* is used as an adverb. Constr. *καταλίποιεν*. *εὐχωλήν*, prop. an object of boasting,—glory.

162. *αἵης*, gen. of *αἴα*; collat. form from *γαῖα*, *γῆ*.

165. *ἀμφιελίσσεις*, in Homer always of ships: rowed on both sides; but from its derivation (*ἐλίσσω*) may also mean rocking, or swaying to and fro. L. & S.

170. *ἔσταότ'*, sync. part. from *ἴστημ* = *ἔστηκότα*. *ἔϋσσειλ*. = *εύσειλ*.

175. *ἐν—πεσόντες* = *ἐμπεσόντες*.

179. *μηδέ τ' ἔρωει*. Others read *μηδὲ τ' ἔρωει*, delay no longer.

182. *ξυνέηκε*, metaph., perceive, understand; with acc. of person and gen. of thing: i. 8.

183. *βῆ δὲ θέειν*, he started, or made ready, to run; like *βῆ δὲ θεαταί*.

184. *δηῆδει*: only in use in pres. and imp. unaugm., from *δηῆδεω* = *δηαδέω*.

188. *κιχείη*: i. 26. The optative, to indicate recurrence, or repetition. Jelf, 831, 3.

189. *ἐρητόσασκε*: Intr. 70, note.

191. *Ίσρε* (causal of *ἵμαι*), *cause . . . to sit down*.

192. *σάφα*, in Hom. freq. with verbs of knowing: *thou hast not CLEARLY understood*.

193. *Ίψεται*: i. 454.

195. *μή κ.τ.λ.*. Notice the ellipsis: “Take care,” *lest*, &c.

198. Compare this and the following lines with line 188, &c., and notice the manner in which the two classes of men were addressed.

199. *δμοκλ.*, *upbraid*.

202. *ἐναρίθμιος*, *valued*, or *taken into account*.

204. The aristocratic character of Homer’s poetry is well noticed by Müller.

205. *ἄγκυλομῆτεω* = *ou*, (Intr. 23,) an epithet of Saturn: *crooked of counsel, wily*.

206. Spurious.

210. *αἴγ. μεγ.*: the dat. of place.

211. See vv. 99, 212. *μοῦνος*: Intr. 12, *ο . . . ou*. “Thersites must be regarded as a man deformed in body and mind, and his character is intended to excite disgust, not ridicule.” Wolf.

213. *γέδη*. *εἰδέναι* often in Homer denotes not only knowledge, but the habit, as here, of uttering many unseemly or rebellious words. *πολλοί* is often in Greek considered as a substantival word.

214. *μάτψ*, *recklessly*.

215. *εἴσαιτο* = *videretur*. *γελεσίτες*, for *γέλοιος*.

217. *ἔην*: Intr. 89. *φολκός*, *squinting*, acc. to the Schol. (who derived it from *φέα* *ἔλκειν*); but Buttmann supposes it to be a verbal form (from *ἔλκω*, perhaps *φέλκω* = *πλέκω*), and assigns as its meaning, *bandy-legged*. which better suits the description, as Homer commences with the lower parts.

218. *συνοχωκότε*, (Intr. 72, 73, p. 27,) contracted; “*bending towards each other*.” Lidd.

219. *φοξός*, *pointed*; i.e. had a sugar-loaf-shaped *head*. *ἐπενήνοθε*, (Intr. 73): in Homer used three times with signific. between pres. and imperf.: *grew upon it*.

222. *κεκληγώς*, from *κλάζω*, *to make a shrill noise*; *shouting shrilly*.

223. *ἐκπάγη*, *terribly*; that is, *extremely*, *beyond all measure*. *γεμέσσηθέν* = *ἐνεμεσήθησαν*: Intr. 79.

225. *τέο*: Intr. 67. *εὐτ' ἀν*: i. 242.

230. *υῖος ἄποινα*, *as the ransom of a son*.

232. *μίσγεαι*: Intr. 73, subj.

233. *κατίσχεαι*, subj. pres. from a collat. form of *κατέχω*: Intr. 75. *ἀπονόσφι*, i.e. *τῶν ἄλλων*. *οὐ μὲν* = *οὐ μὴν* *ἔοικεν*, *it does not become*.

234. *ἐπιβασκέμεν*, poet. for *ἐπιβαίνειν*, with a gen.: *to lead into misery*.

235. *πέπονες*, here in a bad sense: *weaklings*, *cowards*. *δλέγχεα*: the abstract for the concrete—giving vigour and dignity to the sentence. Jelf, 353, 1. ’Αχ. οὐκ., ’Αχ., “*O vere Phrygiæ neque enim Phryges*,” Virg. ix. 617.

236. *περ*, very emphatic, and expressive of a contrast to

another notion not expressed, (Jelf, 734, 2, 2): *our proper home*,—in contrast with stopping here. οἴκαδέ περ, acc. to Nägelsbach, “*home, home!*”

237. *Here in the plain of Troy.* γέρα πέσσεω, metaph., *to enjoy his honours.*

238. χῆμεῖς = καὶ ἡμεῖς, or, as some think, κε ἡμ. ή . . ήη (= ή), *utrum . . . an.*

239. ξο = ἔαντροῦ. μέγ', adverbially.

242. i. 232.

245. ἡνίκαπον: Intr. 72.

247. ἴσχεο: i. 214.

248. χερειθέρον: Intr. 61, κακός.

250. τῷ = διὰ τοῦτο. ἀνὰ στόμ', *in your mouth*; i. e. always talking of them. ἀν ἀγορ.: the opt. with ἀν, instead of the imper., is sometimes used to express a milder form of command, seeming to imply the willingness to obey of the person addressed. Thersites is ironically addressed. Jelf.

251. νόστο. φυλ., *to watch, or look out, for the return home.*

254-6. These verses are considered spurious.

258. περ qualifies δο. ὁδε, Buttmann considers a local adverb.

259. κάρη: Intr. 43.

264. ἀγορῆθεν, adverb: Intr. 21.

266. θαλερὸν, *here, big, abundant, copious.*

267. ἐξυπαέστη, *only in this passage, started from under the skin of the back.*

269. ἀχρεῖον, *looking foolishly, silly.*

270. Transl. as if *καίπερ*. *ἀχν.*, because their hope of returning was taken away.

271. *πλησ.* *ἄλ.*, i.e. his neighbour.

272. *μυρί*: i. 2. *ἴοργεν*, from *ἴρδες*.

273. *ἴξαρχεν*, with acc., rare. See Jelf, 516, obs.

275. *ἴσχ'* = *ἀπέσχε*, like Lat. *cohibere*.

276. *θήν*, akin to *θή*, expressive of strong conviction: *surely now*. *ἀγήνωρ*, in a bad sense.

278. Notice the pl. vb. with collective noun.

280. *ἄναγκει*, either the unaugm. plup. with imperf. signif., from perf. *ἄναγκα*, or a historical present: *command, bid*.

282. *ἐπιφρασ.*, *take cognisance of*.

286. *τέσσαραν*, (Intr. 87,) -*ησαν*, *engaged, or promised, to fulfil*.

287. *Ἐτι στρέψιχ*: while they were yet on their route from Argos to Troy. Düb.

289. *τε* has here the force of *ἤ, vel, in opp. ἢ* before *ταῦτα*. This use is frequent in antithetical words or sentences.

291. *ἢ μήν*, *verily*: a strengthened particle, to shew the intensity of his feeling on this point. The meaning of the passage appears to be, "It is truly a labour of sorrow to return home distressed (*ἀνίσας*) at the non-fulfilment of our expectations."

292. *καὶ ἦτα μῆνα*, acc. of time.

294. *εἰλέωσιν*, usually transl. *shut up, or hem in*; but perhaps better, *drive, or roll about*.

295. *εἴνετος*: Intr. p. 23.

296. *τρόπ*: v. 250.297. *ξυπνης*: i. 561.298. *κενέον*, poet. for *κενόν*: *empty-handed*; better, *ineffectually*.299. *ἐπὶ χρ.*, *for a time*. *ὅφρα διώμεν*, *ut sciamus*.302. *μάρτ.*, (i. 338), i. e. *ye whom the fates of death have not borne off*; a circumlocution. *ἴβαν*: Intr. 87, with a causal meaning.303. *χθιζά τε καὶ πρώιξα*, lit. *yesterday and the day before*; an expression, however, used to mark any time past, the recollection of which is fresh in the mind.305. *ἀμφὶ περὶ*, *round about*; the first as an adverb, and the second a prep. Jelf, 640, 2.

306. i. 315. Pausanias relates, that in his time the spring and the remains of the plane-tree were still shewn.

310. *ὅρουσεν*, from *ὅρος*, in Hom. only in aor., and unaug., *dart forward*.312. *ὑποκεντηῶτες* = *ὑποκεντηκότες*, from *ὑποκεντήσσω*.314. *τετργυ-ώτας* = *-ότας*. *ἀλεειδὰ* (neut. pl.), as an adv.: *piteously*. Verbs of singing, &c. take an acc. of the sound, &c.316. *ἀλειξάμενος*, from *ἀλειξίω*, poet. of *ἀλίσσω*, mid. and pass.: *to twist or wind along*; here, *coil up*, as the snake does before darting at anything.318. *ἀρίζηλον*, ep. for *ἀρίθηλον*: *conspicuous*, or *remarkable*. Some comm. adopt *ἀρίζηλον* = *ἀίδηλον*, *unseen, invisible*, on account of the antithesis implied in *δυναρε* *ἴφηνεν*. The common reading, however, has the authority of the MSS., while difficulties attend the substitution of *ἀρίζη-*

λον. It is, however, we think, clear that ἀρίσηλον is not the original reading.

320. οἷον, at what.

323. τίττεται = τί ποτε: i. 202. οὔτε, an adv.: in silence; silent.

325. δον: Intr. 66, 3.

330. Θ' ὁς, com. reading.

336. Γερήνιος: so called from a town where he had been brought up.

337. i. 254. πῇ = ποῖ, whither. It is here written πῇ (as the dat. of an obsol. πος), acc. to Wolf's reading of 1804; but the usual reading, and one to which Wolf afterwards returned, is πῇ.

340. An unwilling and reluctant wish.

341. ἃs, in quibus. δεξιαλ, right-hand = fides. ἐπέπιθμεν = πεποίθαμεν, from πεποίθω, we trusted.

348. πρὶν: i. 97.

353. ἀστράπτων—φαίνων: an inst. of anacoluthon. δεξια, on the right, i. e. a good omen.

354. ἀπειγέσθω, hurry, haste.

355. i. e. before every one.

360. αὐτός κ.τ.λ., resolve well thyself.

362. κατὰ φῦλα, by races; and κατὰ φρή., by clans.

363. φρήγρηψι: Intr. 20.

366. ἔησι: Intr. 89, pres. κατὰ σφέας, their best; pro virili parte,—Wolf; i. 271: but some transl. each (clan) by itself. μαχόνται = the future.

367. *γνώσεαι*: Intr. 75, fut.370. *μὰν* = *μὴν*.371. *αἴ γάρ*, with opt., *would that! utinam.*373. *ἡμέστειε*, *totter.*376. *μετ' ἔριδας, in medias rixas.* Düb.379. *ἴς γε μίαν*, i. e. *βουλήν*, i. e. *agree.*380. *οὐδὲν ἡβαύν* (as an adv.), *not in the least*; Lat., *ne tantum quidem.*381. *συνάγωμεν Ἀρηα*: Intr. 36. Lat., *committere pugnam.*
εὖ κ.τ.λ., *put his shield in good order.*384. *ἀμφὶς ἰδὼν*: lit., *looking all round*, or *all over*; hence,
*make a careful inspection of.*385. *κρινώμεθα*, *contend in decisive contest.*386. *μετέσσεται* = *μέτεσται.*387. *διακρ.*, *shall part.*388. *τευ*: Intr. 67.390. *τιταίνων*, lit., *stretching*; here, *drawing along.*393. *ἄρκιον*, *certain, sure.* The meaning is, “*There shall be no hope to him of escape from,*” &c.; but some render it *possible.* *ἐσσεῖται*: Intr. 89, fut.394. *κῦμα*, sc. *ταχεῖ.*397. *ταντ. ἀνέμ.*, attributive gen.: *produced by winds* (of all kinds) *from every quarter.*398. *κεδασθέντες* (*σ* omitted), from *σκεδάννυμι*. *δρέοντο*,
length. unaug. form from δρυμι: *roused themselves.*406. *ταυτε δύω*: the one the son of Telamon (i. 139), who
led the Salaminians; the other the son of Oileus, who

commanded the Locrians (ii. 527). Τεδέος νέαν, Diomēdes: ii. 563.

408. *βοήν ἀγαθ.*, lit., *good at the battle-cry*; an epithet of heroes.

409. *γέεε* (from *οἴδα*) = *γέη γέει*. *ἀδελφεδν*, by transpos. for *ἀδελφεδς*. This idiom is sometimes found in Lat., as “*Nosti Marcellum, quam tardus sit*,” for “*quam tardus, sit Marcellus*.” Jelf, 898, 2.—Wolf considers that the above-mentioned heroes formed the council (*βουλή*) of Agamemnon.

410. See i. 449.

413. Notice the constr. The infin. in forms of wishing and praying is used as a finite verb, to which the acc. is joined, the two together standing as the object of a verb, such as *εὐχομαι*, &c.

414. *πρηνὲς*, *headlong*; gen. with verbs of falling and lying.

415. *δήλος* = *δάλος*. *πρῆσαι* from *πίμπρημι*, *πρήθω*.

417. *ῥωγαλέον χαλ.*, *cleft by the brass*. *πολέες*: Intr. 57.

418. *λαζ-**οίατο* (= *οιντο*) *δδάξ*: lit., *seize the earth with their teeth*; metaph., *bite the dust*, in the agonies of death.

419. *ἐπεκραίνε*, length. form of *ἐπικραίνω*: *accomplished not*, or *granted not as yet his desire*.

420. *δέκτο*, syn. aor. *δέχομαι*. *ἱρὰ* = *ἱέρα*.

421. Compare with i. 458, &c.

438. *ἀγειρόντεων*, imperative.

440. *θᾶσσον*, adv., *more quickly*.

446. *Darted to and fro, arranging the ranks*.

448. *τῆς*, *from which*.

449. ἐκατόμβοιος, *worth a hundred oxen.*

450. παιφόσσοντα, *rushing wildly about*, (“glancing flashed,” Newman).

455. διδηλον (v. 318), but here, *destructive*, or *annihilating*.

456. θεσπεσίοιο denotes what is exceedingly superior in any way; here, *dazzling*.

460. τῶν δ'. The constr. here breaks off, but is again taken up at 464, where ἀς τῶν takes the place of τῶν δ'. A similar instance is found in 474, τὸν δ', —with ἀς τὸν, 476.

461. Ασίφη δὲ λειμῶνι, i.e. the plain or delta of the Cayster, which was first known as Asia: the word was afterwards extended to the kingdom of Croesus, bounded on the E. by the Halys; then Persia was called Upper Asia; and, lastly, the name was applied to the whole eastern continent.

462. The common reading is ἀγαλλόμεναι, in agreement with ὅρνιθες, but here ἀγαλ. agrees with ξθνεα.

463. προκαθίζει, sc. ὅρνιθων.

465. πεδ. Σκαμ., situated between the rivers Scamander and Simoës. ὑπό, *beneath*.

468. μυρίοι: i. 2. ὥρη, *the season, par excellence*; i.e. the spring.

470. From ἡλάσκω, a collat. form of ἀλάσματι: *roam about, dart about.*

471. γλάγος, pret. from γάλα.

473. μεμαῶτες: i. 590.

474. τὸν δ', (see note on vs. 459, τῶν δ') —ἀς τὸν.

475. *βεῖα* = *βέα*: Intr. 12. *μεγέσσων*: Intr. 88. The subj. is often used in Hom. after the comparative *ὅτι*, and especially in the aorist.

478. *διματα κ.τ.λ.*, accus. after adj. expressing quality &c. Jelf, 579, 2. Breadth of shoulders was a feature in Neptune, while strength of hip is a characteristic of Ares. *σέρην*, the *girdle*, put for the *part of the body*.

480. *βοῦς*, (Intr. 37,) a gen. name—a *bullock*, *ox*, or *cow*: *ταῦπος* is therefore required here to denote the powerful breeding bull. *ἔξοχος*, *pr&eminent*; sometimes strengthened by *μέγα*. *ἀγέληφε*: Intr. 20.

483. An instance of *hyperbaton*.

484. Homer again invokes the Muses, as by their aid alone can he give a correct catalogue of the leaders, ships, &c. Virgil has followed Homer's example, *AEn.* vii. 641, &c., "Pandite, nunc *Helicōha*, *Deae*, *cantusque* *movete*," &c. *ἴσωτε* = *έισατε*, only four times in Hom., and in this phrase.

486. *Only rumour*,—the voice of tradition expressed in popular ballads. See Virg. *AEn.* vii. 645.

489. Virg. sings, "Non, mihi si lingue centum sint oraque centum, Ferrea vox. . ." *AEn.* vi. 625.

490. *ἄφρηκτος*, lit., *unbroken*, *unwearied*.

492. *μυησαῖθ* = *μυησαύτο*, opt. mid. from *μυησήσκω*.

THE CATALOGUE OF THE SHIPS.

494. This catalogue was considered by the ancients as a statistical and geographical record of the times of the Trojan war, and many of the grammarians wrote ample commentaries on the catalogue, which have not, however,

come down to us. The knowledge of locality and precise geographical order which Homer displays has been the wonder of successive ages. As space will not admit of entering into details in these "short notes," constant reference must be made to Smith's Dict. of Geog., or Class. Dict.—Homer commences his list with the Boeotians, as the rendezvous (previous to the expedition setting out for Troy) was the harbour of Aulis, in Boeotia.

505. Τρόθηβας: according to some, a town near Thebes; according to others, the lower town of Thebes, as the fortress had been destroyed by the Epigoni.

508. ἐσχατ., *lying on the border*; hence, *remote*.

525. Ιστατον: some texts read Ιστασαν, others, Ιστασαν = Ιστησαν.

526. Εμπλην, like πλησίον, with gen.: *close to, near*.

530. ἐκέκαστο, plp. from καίνυμαι.

535. πέρην = πέραν, *over against*.

542. διθ. κομ., *wearing long hair at the back of the head*, the front hair being cut off, in order that no enemy might seize them by it. Strabo.

543. δρεκ. μελ., *pretended ashen spears*.

547. Erechtheus was a son of the Earth, whence the Athenians boasted themselves Autochthones. Notice that Athene is locally identified with the soil and people of Athens.

549. For καθεῖσεν: by tmesis.

552. Πετεῶν: Intr. 23, 2.

553. This verse is said to have been inserted by Solon, to

justify, on the authority of Homer, the taking of Salamis. The Megaræans opposed, however, the Athenians with this reading:—

Ἄλας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἤγεν νέας, ἐκτε Πολίχνης,
ἐκ τ' Αἴγειρούσης, Νισαῖς τε, Τριπόδων τε.

560. For κατεχούσας.

572. δο—πρῶτ', where—formerly.

578. ἐδέσ-ετο = aro : Intr. 12.

581. κοίλην, hollow; i. e. lying in a hollow vale between Mount Taÿgetus and Parthenius. κηράεσσα, an epithet of Lacedæmon—full of chasms; though explained by the ancients as μεγάλην, spacious, great. Buttm. thinks the country is here referred to.

589. θέρο, desired; from θημε.

597. στεῦτο, from στεῦμαι, only used in pres. and imp.; prop., to stand (akin to θημαῖ), in order to begin anything; hence, to assume, promise, undertake.

600. ἐκλέλαθον, redup. 2 aor. for ἐκληθάνω, with a causal meaning.

606 ἐντὸς ἐέργει, encloses, = ἐπείργει.

626. ναίουσι, with intrans. signif.: lie, are situated. πέρην: vs. 535.

635. ἀντιπέραι', the opposite coast.

643. ἐπ—ἐτέταλτο: tmesis.

655. For διακοσμηθέντες, divided into three bands.

658. Notice the periphrasis = the might of Hercules.

668. φκηθεν; ἐφίληθεν: Intr. 79.

669. ἐκ = ὑπό.

671. *ἔτσας*: i. 306.676. For *Κάρπαθον*: Intr. 9.681. *τοὺς*, sc. *ἴσπετε*.692. For *κατέβαλε*: by tmesis.693. *νιέας*: Intr. 51.699. For *κατεῖχεν*.701. *ἡμιτελής*, *half-complete*, or *half-finished*; i. e. wanting its lord and master. Heyne thinks it means an unfinished house, not entirely built.733. *τοῖς*, sc. *ἄμα*.743. *Φῆρας*, the centaurs.751. *ἔργα*, the cultivated lands.755. *ὅρκου δεινοῦ*, in appos. with *Στυγὸς*. *ὅρκος* is prop. that by which a person swears, the witness of an oath; “not the oath as an uttered formula, but as a *binding formula*.” xiv. 271.765. *ὅτριχας*, from *ὅθριξ* = *διμόθριξ*, of like hair. *οἰέρεας*, from *οἰέτης* = *διμοέτης*, of equal age; i. e. as equal in height as if measured by the plumb-line.769. *ὅφρα*, adv. of time: *whilst, as long as*.776. *λωτὸν*, *lotus*, a grass, or kind of clover, on which horses fed. *έρεπτόμενοι*: only in Homer in pres. part.: *feed upon*.779. *φοίτων*, from *φοίτω*, like Lat. *grassari*.780. *οἱ*: that is, those enumerated in the list. Com. text, *ώσει, as if*, with opt.782 *Smites the ground with lightnings. The Arimæ, an*

ancient people, are mentioned by Hesiod in a similar manner. *Theog.* v. 304.

785. *πεδίοιο*, a gen. of place, freq. in epic after a verb of motion. *Jelf*, 522, 2.

792. *ποδωκείσσι*, the plural of an abstract noun. *Jelf*, 355, 1, a.

794. *θέγμενος*, syn. part.: *waiting, watching.* *ταῦφιν*: *Intr. 45.*

799. i. e. So brave and numerous.

801. *πεδίοιο* : vs. 785.

804. *Alia aliorum est lingua.* *πολυσπ.*, *widely-spread.*

806. *πολιήτας* = *πολίτας*.

812. *περίδρομος*, *that can be run round*; i. e. standing apart.

815. *διέκριθεν*: *Intr. 79.*

816. The inhabitants of Troy and its neighbourhood are first mentioned. *κορυθαίολος*, an epithet of Hector. The signif. of this word is a matter of dispute: the best transl. is, possibly, *with glancing helm*, from *ἀλβλλω*, *to shift rapidly to and fro*; some contend for *spangled-helmeted*, and one for *motley-helmeted*.

824. *ὅταλ*, poet. for *ὅπλο*.

831. *περὶ πάντων*, i. e. *præ cunctis*; *above all men.*

832. *ἴσσκεν*, freq. imp. of *ἴσσω*.

844. *Μυρίη*, one of the Amazons, who formerly made war on Troy. *δυρδὸς δέργει*: v. 606. *ἀγάρροος*, *strong-flowing*.

851. *Πυλαιμ. κῆρ*, a periphrasis: vs. 658.

857. *ἀργυρόθλη*, a silver-mine.

861. *ποταμός* is the river Scamander. The 21st Book gives an account of this battle.

866. *ὑπό* (local), *at the foot of*.

872. *χρυσόν*, i. e. *ornaments of gold*.

BOOK III. (r.)

ARGUMENT.

THE DUEL BETWEEN PARIS AND MENELAUS.

SYNOPSIS.

1—75. The Trojans and Greeks advance, and the action is about to commence, when Paris, advancing in front of the Trojans, defies the bravest of the Greeks to single combat. Menelaus comes forward—at whose sight, however, Paris is struck with fear, and returns to the ranks.—Hector reproaches Paris for his cowardice, whereupon Paris consents to engage with Menelaus, Helen being the prize of the combat.

76—120. The hostile forces are restrained from attack by their leaders.—The proposal of Paris is made known to the two armies by Hector, and a treaty is arranged. Preparations for a sacrifice are ordered.

121—244. Iris summons Helen to behold the fight. She betakes herself to the tower over the Icœan gates, where she finds Priam surrounded by the elders of Troy. Priam welcomes her, and on his asking her for the names of the Greek chieftains whom he sees in the plain, she gives him an account of them, and points them out to him.

245—313. Priam is summoned to the plain. A sacrifice is offered to Zeus, and the kings on either side swear to the observance of the treaty, and take the oath.—Priam returns to Troy.

314—382. The lists are marked out by Hector and Ulysses. The duel ensues, in which Paris is worsted. Menelaus seizes him by the helmet, and is on the point of dragging him down, when Venus comes to the aid of Paris, and bears him off in a cloud to his apartment in the palace.

383—448. The Goddess then summons Helen from the walls, who unwillingly follows her. She bitterly reproaches Paris, who, however, soothes her with loving words.

449—461. Menelaus hastens to the Trojan ranks to seek for Paris.—Agamemnon proclaims the victory, and demands Helen amid the approval of the Greeks.

(The TIME occupied in this Book is still a part of the 23rd day.—The SCENE lies sometimes in the plain before Troy, and sometimes in the city itself.)

BOOK III. (Γ.)

1. *κόσμησεν*: Intr. 79. *ἔκστοι*, the respective armies--Grecian and Trojan.
2. *κλαγγῆ*, dat. of mode or manner: prop., *any sharp sound*.
3. *περ*: for emphasis. *οὐρανόθι περ*, lit., *forwards from heaven*, = Engl., *across the heaven*.
4. *ἀθέσφατον*, lit., *beyond the power of a god to express*; *inexpressible*.
5. *'Οκεανοῦ*: i. 428.
6. *Πυγμαλοῖσι*, the Pygmies (from *πυγμή*, *a fist*), a dwarfish race, described as living towards Ethiopia, and sometimes India. The monkeys in Africa, there is little doubt, are the origin of the notion of "pigmies" men whom the cranes attacked. Newman.
7. *ἡέριαι*, adj. for advb. = Lat. *matutinus*; *early in the morning*.
10. *εἰτ'*, *as when*.
12. *ἐτὶ . . ἵησιν*, for *ἐφίησιν*, *projectit*: "One can only see a stone's throw."
13. *ἀελλῆς*, not found elsewhere: *eddying*. Buttmann would write *ἀελλῆς*, contr. from *ἀελλῆεις*.
14. ii. 785.
16. *προμάχιξεν*. Alexander (or Paris) *fought in the foremost rank*, as their champion.

18. δοῦρε: Intr. 42. κεκορυθ.: Intr. 16, σ . . . θ.
“Duo — præfixa hastilia ferro.” Virg. Aen. xii. 488.

22. μακρὰ βιβ., *taking long strides.*

23. κύρσας, from κυρέω, *meet with accidentally, or light upon.*

25. μάλα, (strengthening κατεσθίει,) *greedily.* εἰ περ ἦν, *although.* Compare Virgil's imitation of this simile, Aen. x. 723.

28. ἔφατο, ii. 37: *he said to himself; thought.* ἀλεῖτην, *one who goes astray; a sinner.*

29. ἀλτό: Intr. 13, last word.

33. ὡς δ' ὅτε κ.τ.λ. Compare Virgil's imitation, Aen. ii. 379. ἀπέστη. On the use of aor. in narrations, see Jelf, 401, 3.

39. Δύσκαρι, *unhappy Paris* : cf. Δυσελένα, Eurip. Or 1388. γυναιμανὲς = γυναικομανὲς.

40. αἴθ' ὅφελες: i. 415.

42. ὑπόψιον, *viewed with contempt; lit., looked upon from beneath.* Some read ἐπόψιος.

43. καγχαλόωσι, *laugh aloud; Lat., cachinnari.*

44. φάντες, sc. σέ: vs. 28.

45. ἔπ' = ἔπεστι.

46. ḥ, interrog. constr. with ἀνῆγες.

47. From ἐπικλώω = ἐπικλέω. In sing. ἐρίηρος, once in Homer, elsewhere plur. always,—ἐρίηρες.

50. τῆμα—χάρμα—κατηφείην: the abstract for the concrete, giving force to the sentence. πέληη: Intr. 26.

51. σοὶ αὐτῷ: Intr. 69.

53. $\chi' = \kappa\epsilon$: *If you had faced Menelaus, then indeed, &c.*

56. Supply $\epsilon\lambda\sigma\alpha$.

57. $\xi\sigma\sigma\alpha$, from $\xi\eta\eta\eta\mu\mu$, 2 sing. plup. = $\epsilon\lambda\sigma\alpha$. The sense is, "Thou wouldst have been buried;" or, as some say, "have been stoned to death." $\xi\sigma\rho\gamma\alpha\sigma$: ii. 272.

59. $\kappa\alpha\tau' \alpha\lambda\sigma\alpha$, i. e. *rightly, or duly, and not beyond what is just.* Supply, *I will endure it.*

61. $\delta\omega\rho\delta$, (Intr. 42,) here, *wood, beam.* $\delta\pi\delta$, *by, i. e. under the hands of.*

62. $\nu\eta\eta\sigma\sigma$, sc. $\delta\delta\rho\mu$, *beam.* $\epsilon\kappa\tau\alpha\mu$: Intr. 76, subj.: *increases the power of the man.*

64. $\pi\rho\delta\phi\epsilon\sigma$, i. e. *bring forward against me as a matter of reproach.*

66. $\epsilon\kappa\lambda\sigma\nu$ = *sponte; at will.*

68. $\kappa\alpha\theta\iota\sigma\sigma\sigma$, with a causal meaning.

72. $\kappa\tau\eta\mu\alpha\tau\alpha$: xiii. 627; xxii. 114, 115. $\epsilon\tilde{\nu}$, *luckily.*

73. $\delta\rho\kappa\alpha \kappa.\tau.\lambda.$: ii. 124.

75. "Aργ. κ. 'Αχα, sc. $\gamma\alpha\lambda\alpha\lambda$: an expression denoting the whole of Greece.

76. On acc. after verb of hearing: see Jelf, 487.

80. $l\omega\sigma\sigma\sigma$, the instrumental dative. $\lambda\delta\epsilon\sigma\sigma\sigma$: Intr. 44.

83. $\sigma\tau\epsilon\eta\tau\alpha\tau\alpha$: ii. 597.

84. $\delta\eta\epsilon\omega$: ii. 323.

86. Gen. of the person, $\mu\sigma\sigma$, and acc. of thing: Jelf, 487.

95. $\delta\kappa\eta\eta\nu$ (like $\delta\kappa\epsilon\omega\omega$, i. 34, an adv.), in Homer only in this phrase: *silently, stilly.* It possibly strengthens $\sigma\omega\sigma\tau\tilde{\nu}$, which, however, is usually considered a pleonasm.

98. διακρινθήμεναι (Intr. 17, *v* . . . *θ*, and 79): *separated*, as combatants, = *he reconciled*.

99. πέποσθε = πεπόνθατε, from πάσχω.

100. ἀρχῆς, in appos. with Ἀλεξ.: *the origin*. The full sense appears to be, “on account of my contention, and that of Alexander, who was the *origin* or *cause* of the strife.”

101. ὅμέων: Intr. 65.

103. ἄρν', dual acc.: Intr. 38.

105. Πρίαμ. Βίην: a favourite poetic construction; the adjectival property expressed by a substantive.

108. ἡερέθονται here figuratively (cf. ii. 447): *are ever fluctuating; turn with every wind*.

109. ἄμα πρ. κ. ὅπ.: i. 343. μετέρσιν: Intr. 89, subj.

110. δχ', an intensive adv. used before superl.: *by far, very*.

113. *At the ranks of the foot-soldiers.*

115. ἄρουρα does not refer to the space between the two armies.

122. γαλδφ, *her sister-in-law*,—Laodice.

126. δίπλακα, sc. χλαῖναν. ἐνέπασσεν: lit., *sprinkle in*; here, *weave in* rich patterns.

127. ἔθεν εἶνεκ' = ἔνεκα οδ. παλαμ-δων: Intr. 22.

130. νύμφα, *a young wife*, or *bride*. For ίδη, Intr. 75.

134. ἔσται = ἡνται: Intr. 80.

135. πέπηγεν, intrans. from πήγνυμι.
“Stant terra *defixa hastæ*.” Virg. *AEn.* xiv. 652.

138. κε points to the condition implied in πικήσαντι.

140. Notice the attributive genitives.

145. *The Scæan gates* (lit., *the left*), leading to the Grecian camps.

149. *εἴλαρο* = *ἡντρο*: Intr. 80.

150. *γῆρας*: Intr. 27.

151. *τεττίγεσσιν*. The chirping noise made by the *cicadæ* was so agreeable to the ear of the ancients, that it is often used as a simile for sweet sounds. The comparison here is in the charm of voice as well as in the decrepid form of the old men.

152. *λειτριόεσσαν* properly has reference to the nature and colour of the lily; here metaph., *delicate*.

154. *εἴδονθ*: Intr. 4.

155. *ἡκα*, an adv. of sound: *stilly, lowly*.

156. *οὐ νέμεσις*, sc. *ἐστίν*: *it is no cause for indignation*.

158. *αἰνῶς* = *λαλῶν*, *exceedingly*. *εἰς* is here used for more accurate definition; lit., *looking towards*. Jelf, 579. Quintilian, when commenting on this passage, says, "Non putant indignum Trojani principes, Graios Trojanosque propter Helenæ speciem, tot mala tanto temporis spatio sustinere; quænam igitur illa forma credenda est? Non enim hoc dicit Paris, qui rapuit; non aliquis juvenis; aut unus e vulgo; sed senes et prudensissimi et Priamo assidentes. Verum et ipse rex, decenni bello exhaustus, amissis tot liberis, imminentे summo discrimine."

162. *ἴζεν*: Intr. 75, imp. Constr. *πάροιθ' ἐμεῖο* = *ἐμοῦ*.

164. *νύ*, asseverative: i. 414.

166. Lines 164 and 165 are parenthetical. *ὡς*, like *ὅφει* in 163, = Lat. *ut*.

168. *ἴασις*: Intr. 89.

172. *αἰδοῖος*, *venerably*; freq. in Homer joined with *θειός*.
ἀδεῖν, from *ἀνδάρω*.

173. *ώς οὐφελεῖν*. The indic. of historic tenses is used instead of the opt. in expressing a wish that cannot be realized. Jelf.

175. *παῖδα*, i. e. Hermione. *τηλυγέτην*, *dearly-beloved*.

The etymology of this word is very doubtful. Buttmann says, *last-born*; but cf. Liddell and Scott's Lex., and Buttm. Lexil.

176. *τὸ διδ τοῦτο*, *on this account*.

179. This verse Alexander the Great often repeated. *ἀμφοτέροιν*, with an adverbial sense: *both together*.

180. *ἴμιδος*—*κυνόπιδος*. When the appos. is used with a possessive pronoun, the apposed noun is in the gen., to agree with the gen. of the personal pronoun implied in the possessive.—*εἴ τοι' ἔην γε*, a formula freq. in Homer expressive of regret: *would he were yet so, but he is not*.

186. *δεδμήσατο*, (Intr. 80): *tibi subjecti sunt*.

193. *μείων κεφαλῆ*, *less in stature*.

196. *ἐπιπλεῖται*, *to go through for the purpose of inspecting*.

198. *δέων*: Intr. 46.

199. *ἐκγεγανῖα*, from *ἐκγίγνομαι*.

201. *περ*, with intensive force.

206. *σεῦ ἔνεκ' ἀγγεῖ*. Previous to the expedition against Troy, Menelaus and Ulysses were sent as an embassy to demand restitution of Helen.

208. *ἔδάην*: ii. 299.

209. *ἴμιχθεν*: Intr. 79.

210. (sc. *αὐτῶν*) *στάστων*, gen. abu.

212. *ἔφαινον*: lit., *weave*, but here metaph.

213. *ἐπιτροχή*, only in this phrase in Homer: *trippingly, fluently*.

215. *ἄφανταρτος*., a *random talker*. *εἰ καὶ*, in some texts, *although*.

217. *δῆτα* = *δῆδ*.

220. *ξάκοτόν*, only here in Homer, *very wrathful; of a morose disposition*. *ἄτρως*: i. 133; ii. 138. Homer from the foregoing gives us the idea of a man with a stupid look, as who either knows not what he wishes, or ought, to say.

224. Heyne explains this verse,—“*Non tam formam oris mirabamur, quam nunc eloquentiam.*” When speaking, his personal appearance was forgotten in the charm and power of his language.

227. *ἴξοχος*, metaph. in Homer: *eminent*.

228. *τανύκεπλος*, *long-robed*; an epithet of high-born ladies.

236. *δολῶ*: Intr. 64.

288. *μοι*, *with me*; i. e. were my own brothers, as born of one and the same mother.

240. *δεύρω* = *δεῦρο*, the reading of the best MS.

241. From *καταδῦναι*, *to plunge into*.

242. *κάτεχεν*, unaugm.: ii. 699. They were dead, having fallen in combat with Lynceus and Idas at the besieging of Sparta.

250. *ἔρσεο*, from *ἔρνυμι*: Intr. 75.

252. ii. 124.

253. vv. 71—75.

259. ἐρρίγησεν, only in Homer, through the effect of fear.

261. He drew back the reins (*ἥντα*), which were fastened to a point or knob in the rim (*ἀντρυξ*) that ran round the front of the chariot.268. *λύ* = *ἀνέστη*, but Dübner thinks *λύ*, sc. *λύπτει* = *ἀνάρπυστο*.271. *μάχαιρα*, a *dirk* or *large knife*, worn next to the sword-sheath, and used in sacrifice for slaughtering the victims.272. i. 220. *λύπτο*, ep. plup. from *λείπω*: in this phr., *hung*.273. See Virg. *Æn.* xii. 161, &c., and 176, &c. The hair was distributed that all might share in the oath.277. *ἥλιός*, nom. for voc.278. *καμόντας*, i. e. *the dead*.279. *δ τίς*, in a collective sense freq. followed by a plural.

285. In commands and wishes the elliptical use of the infin. is frequent, (Jelf, 671, c); but some say inf. for imper.

286. *τιμὴν*, here, *compensation* in money.287. *πέληγται*, the subj. for the fut. *shall be*; implying continuance, like the phrase, “his and his heirs for ever.”291. *εἴως* = *ἕως*.292. *στομάχους*: properly, *mouths*; but here, *necks*.

294. *μένος*, *strength*, implying life; hence *life* itself: cf. *θυμοῦ*.

297. *τις* = *ἐκαστος*.

299. *ὑπὲρ δρκια πημήνειαν*, “*might work mischief in transgression of oaths.*” Lidd. and Scott.

302. ii. 419.

306. i. 587.

309. “*Terminum mortis.*” Cic.

313. *ἀψορροι*, with adv. sig. *backwards*; *going back*.

315. Virg. *Æn.* xii. 116, &c.

316. *κυν. χαλκ.*, *brazen-plated helmet*.

324. *πάλλεν*, *shook the lots, looking back*,—to avoid the appearance even of partiality.

326. Some texts have *ἐκάστῳ*.

334. ii. 45.

336. *κρατὶ*: Intr. 43.

338. *παλάμηφιν*: Intr. 20. From *ἀπαρίσκω*, with dat.: *fitted*.

347. *πάντ.* *ἴσις.*, *equal on all sides*; i. e. round, extending equally from the centre.

351. *Ἄνα*, voc. of *Ἄνατ*, but only in addresses to the gods.

353. *ἐρρίγγοι*, (Intr. 76,) subj. perf. with pres. signif. *ἔργον*, with a double acc.

354. Paris had outraged the laws of hospitality.

355. *ἀμπεκαλλών* = *ἀναπεκαλάν*, a redup. 2 aor.

358. *ηρήρειστο*, from *ἔρειδω*, *firmly planted*, or *fixed*.

362. **φάλον**, a part of the helmet, which Buttmann supposes to be the same as **κῶνος**, the metal ridge in which the plume was fixed; but perhaps the shade or forepiece of the helmet.

363. Notice in this verse the beautiful echo of the sound to the sense.

366. **ἔφαμην**: vs. 28.

368. **ἵτιθη**, from **ἀτσω**. **ἄγη**, from **ἄγνυμι**.

369. **ἔλαβε**, sc. **αὐτόν**. **κόρυθος**, gen. of part seized.

372. **δχεύς**, in appos. with **ἱμάς**: *the strap or band for fastening the helmet*. **τριφαλεῖης**, a *casque*; gen. deriv. from **τρίς** and **φάλος**, a *helmet with three φάλοι*: but Buttmann considers it a general term, and derives it from **τρύω**; hence *a helmet with a φάλος*, (vs. 362,) *pierced to receive the plume*, in opp. to **καταῆτυξ**, *a helmet without λόφος*.

373. **ἥρατο**. Notice the force of the middle.

375. **βόδις**: Intr. 37. **Ἴφη**, *by force*.

376. **κεινή** = **κενή**.

382. **καδ' δ' εἰσ'** = **καθεῖσε δέ**.

383. **καλέονσα**, (Intr. 78,) = *vocatura*.

385. **ἔανός**, adj., **ἔανόν**, subs.; here gen. of part touched. **ἔτιναξε**, *shook her*, to arrest her attention.

386. **γρητός**: Intr. 48.

388. **ἥσκειν** = **ἥσκεεν**, (Intr. 82, imperf.), lit., *work—raw material*; *card*.

391. **κείνος**: Intr. 13. **διμωτ.**, *artificially turned*.

394. **νέου**: in an adverbial sense; = *recens*.

395. ii. 142.

396. The goddess here throws off the form of the old woman, and reveals herself in her divine loveliness. Virg. *Æn.* i. 406.

399. *τούτα, as to these things*; i. e. in this way; Eke *σύντοις*.

400. *τῇ*, particle of space; hence, *to some (place)*, followed by gen. *τολίων*, as in Lat., *abi gemitum*. *προτέρα, further away.*

403. *οὐραναὶ θῆ*. Observe the irony implied.

405. *ἀρέσκειν, withdraw from*: some read *ἀρέσκειτε, renounce*.

409. *εἰς, until, οὐκέτι*: in some texts, *εἰσέσκειν*. *Σὺ γέ, emphatic.* *δούλος, only used in fem. δούλη, in Hom., a bond-woman.*

411. *περούνν., to prepare*; in Hom. always of a wife: i. 31.

414. i. 32. *μεθεῖν*: Intr. 88.

415. *τὸς—λεῖς, θεῖ—ειτ, tantum—quantum.*

417. *κακ. οὐτ. δληται, acc. of cognate notion.* Jelf, 552, b.

419. *ηρχε, led the way.*

424. *τῇ, dat. commodi.*

427. *ηρίστατε*: ii. 245.

428. i. 415.

430. *εῦχος, unaugm. == ηὗχον, boastedst.*

434. *κέλομει, here, exhort.*

438. Observe the double acc.

439. *σύν, with == by the aid of.*

440. *δύει, sc. νικήσω.*

441. *τραπείσμεν, for τραπ-έσμεν, -έμεν, from τερπω:* Intr. 9.

442. ἀμφικάλυψει, often used of violent passion; *enfolded*, i. e. *clouded my senses*.

453. On ἐκεύθανον, *κν* omitted, see Jelf, 858, 1. φιλότητί, from friendship; for Trojan and Greek equally hated him, from being the cause of so much distress to them.

454. Constr. *Ισον μελ. κηρλ.*

457. φαίνετ^r (sc. είναι) ἀρη. Μεν.

459. ἀποτίνειν, inf. for imp.: see 285—287.

461. For *ἐπήνεαν*, or perhaps *ἐπί*, with adverbial force.

BOOK IV. (Δ.)

ARGUMENT.

THE BREACH OF THE TREATY—THE FIRST BATTLE.

SYNOPSIS.

1—72. The gods in council.—Zeus proposes to restore peace, and suggests that Menelaus should receive back Helen as the prize of the victory. Juno opposes this design, and begs for the destruction of Troy, which is eventually granted by Zeus.—Minerva is sent by Zeus to induce the Trojans to break the truce.

73—147. Minerva, under the form of Laodocus, prompts Pandarus to shoot an arrow at Menelaus, he yields to her wishes and wounds Menelaus—whose life, however, is protected by Minerva.

148—219. Agamemnon bewails the fate of his brother, but Menelaus reassures him.—Machaon is sent for by Agamemnon, and dresses the wound.

220—421. The Trojans advance against the Greeks, who prepare for the contest. Agamemnon passes through the ranks, arousing the spirit of the troops. He exhorts the generals,—some by praises, others by reproofs.—(Nestor's military discipline, 297—309.)

422—507. The conflict commences. Mars stirs up the Trojans, Minerva incites the Greeks. After a bloody battle the Trojans fall back, pressed by the Greeks.

508—544. Apollo reanimates the Trojans, Minerva urges on the Greeks.—Pirōus kills Diōreas, but in turn is killed by Thoas. His body is disputed by the Thracians.—The contest rages, and many valiant warriors now fall on either side.

(The SCENE lies in the plain before Troy, and the TIME occupied is a part of the same day as that mentioned in the last book.)

BOOK IV. (Δ.)

1. *ἡγορόωντο*, were met in debate.
2. *δασίδη*, prop. any level surface: in Homer, gen. the floor of a chamber; here, by synecdoche, for the chamber itself.
3. *ἄρρενες*, with double augm. Hebe was succeeded in the office of cup-bearer by Ganymede. Il. x. 232—4.
4. *δειδέχαται* = *δειδέχατο*, plup. from *δείκνυμι*: they pledged, or drank to each other. *ἔδεξιούντο προττίνοντες ἔαυροις*. Schol.
6. *παραβλήδην*: a word variously explained,—considered by some nearly = *ὑποβλήδην*, (i. 292,) by others as signifying in objection; probably it means a word thrown in by the way, with a side meaning—hence *deceitfully*.
7. *δοιαί*: Intr. 64.
8. *Αλαλκομενῆς*: an epithet of Minerva, derived, acc. to some, from Alalcomenæ, a town of Boeotia; acc. to others, from ἀλαλκεῖν, = the protectress.
10. *τῷ*, i. e. to Paris.
11. *παρμέμβλωκε*, (from *παραβλάσκω*,) a poet. perf.: to go beside, especially for the sake of protecting.
16. *δρσομεν*, from *δρνυμι*: *ω . . . ο*, Intr. 12.
20. *ἐπίμυξαν*, *murmur*; to say *μῦ*, *μῦ* with closed lips.
21. *πλησίαι*, sc. *ἀλλήλαις*: they were sitting near to each other.

24. ἔχασε, from χωθάνε. The breast of Juno could not contain her wrath.

25. i. 552.

27. ἀρπῶ: Intr. 32.

29. ἔρδ, do so. ἀπαρτέμεν, approve of it.

30. i. 517.

33. i. 129.

35. ὁμὸν, raw; i.e. devour alive; expressive of extreme hatred. See Virg. *AEn.* v. 785.

38. Ερισμα, a cause of quarrel; a bone of contention.

39. i. 297.

41. ἐγγεγδασι, from ἐγγίγνομαι.

42. Notice the infinitive for imperative.

43. ἐκὰν, readily; without compulsion, though with reluctant mind.

44. Constr. αἱ γὰρ πόλης: Intr. 26.

46. πέρι, adv.; especially πέρι κῆρι, right heartily; but περι, in, (lit. around).

47. ἐῦμπελ-λος ==λος, (Intr. 22,) armed with good ashen spear.

48. ἀποῆς, i. 468; ii. 543.

49. ἡμεῖς, we, i. e. the gods, obtained this honour; i. e. it is our prerogative.

52. It is noticeable that Samos, which Virgil names, is not mentioned here.

53. διαπέρσαι, inf. for imper.

54. πρόσθι τοταμι, i. e. *defend, protect.* Compare the stronger phrase, i. 37 : see vs. 129. οὗτοι in some texts.

56. οὐκ ἀνδ φθονέουσ', *I gain nothing by grudging.* Lidd. and Scott. The common text reads ἔκειη.

64. ἐπιτεῖλαι, inf. for imper.

66. ὑπερκύδαντας, from ὑπερκύδας, (not, as some think, from ὑπερκυδήεις,) *exceedingly renowned.*

67. ὑπὲρ δρκια, *contrary to the league.* δηλήσ., *hurt, or do an injury to.*

71. πειρᾶν, infin. for imp.

72. ii. 167 ; Intr. 48.

75. ἀστέρα, a *shooting star, or meteor.*

77. τοῦ, i. e. *from the meteor.*

79. καδ δ' ἔθορ' = κατέθορε δέ, from καταθρόσαν. ταμί-ης = *as, the controller.*

86. ή δ', *Minerva.*

88. Virg. *AEn.* v. 496, sings :

“ Pandare, qui quondam jussus confundere fœdus,
In medios telum torasti primus Achivoa.”

91. Αισήκοιο, (ii. 825,) a stream of Lycia at the foot of Mount Ida.

94. τλαίης, *you would dare, or venture.* ἐπιτροέμεν = ἐπι-προεῖναι (ἴημι).

95. πᾶσι—Τρέ., local dat., *among.*

96. Alexander is here called a king, as being the son of one.

97. τοῦ, dep. on παρὰ.

100. Μενελάου: gen. after a verb of *aiming at*, denoting the object.

101. ii. 826-7: *Lycia-born*; by some, *born of light*; but in Homer, Apollo is not mentioned as god of the sun.

105. ἐσύλα, lit., *stripped off*, (especially the arms of an enemy); but here, *took the bow from the case,—uncased*. ἵξαλου, (epithet of the Ibex,) *bounding, leaping*: deriv. doubtful; some say from ἀστσω, others from ἵξις.

107. δεδεγμ., *watching for, or awaiting it.* προδοκῆσιν, in a *lurking-place; in ambush.*

109. κέρατα = κέρα. δῶρον, a *palm*,—the breadth of the hand.

110. ἤραπε, (Intr. 72); *fitted the two ends, so that they formed one bow.*

111. κορώνην, the *tip* on which the bowstring was hooked.

113. ἀγκλίνας = ἀνακλίνας.

115. βλῆσθαι, sync. 2 aor. with pass. signif.

117. ἀβλῆτα, (βάλλω,) *not shot*; hence *unused.* ἔρμα: gen. translated the *foundation* or *cause* of pangs; it is = the Lat. *germen*, says Newman.

122. γλυφίδας, plural for sing.: *the notch of the arrow which fits on the string.*

124. κυκλοτερὲς ἔτεινεν, *bent the bow into a circular shape.*
Virg. AEn. xi. 860.

125. λίγξε κ.τ.λ. Notice in this line the echo of sound to sense: λίγξε—ταχεν. Quintilian cites this verse.

128. ἀγελείη, an epithet of Minerva: *the giver of booty, (άγω λεία).*

129. vs. 54.

130. *τόσον—ώς*, as much—as. *χρόδς*, gen. from *χρός*:
Intr. 35.

131. *ἐέργη*, *drives off*, with gen. *παιδὸς*. *λέξ-εται* = *ηγανεῖ*,
reposes. *ὅθι*, *to the place where the golden straps (ἀχῆνες)*
joined, and where the θώραξ doubled (διπλός) (by the
overlying belt) stopped ἤντετο (ἄντομαι) (the dart).

134. *ἀρηρότι*, 2 perf. part., from *ἀραρίσκω*: *close-fitting*.
Æn. xii. 273.

135. *ἐλήλατο*, from *ἐλαύνω*. *δαιδαλέοιο*, always applied to
metal or wood: *curiously wrought*.

136. iii. 358.

137. *ἐφόρει*, *wear*, as armour, clothes, &c.

138. *εἴσαρο*, from *εἴμι*.

139. *ἐπέγρ.*, *mark the surface*, or *graze*.

141. Virg. Æn. xii. 67, " *Indum sanguineo veluti Viola-
verit ostro, Si quis ebur,*" &c. The Lydians and Ca-
rians were famed in the early times for their staining
or dying in purple, and their women excelled in ivory
works.

142. *παρῆιον* (*παρεῖα*) the *cheek* ornament of a bridle.

146. *μάνθην* = *μάνθησαν*, or, according to Buttmann, an
old form of 3 dual = *μάνσθην*, for *ἐμάνσθην*, *σ* being
omitted; but probably for *μανθῆτην*, *stained, defiled*.

150. *νεῦρον*, *the cord*, made of sinew, which fastened the
arrow to the shaft.

152. *ἄφορρόν*, adv.: *back again*. *θυμόν ἀγέρειν*, like Lat.
colligere animum.

155. *θάνατόν*, in opp. *δρκία*: i. e. a *treaty which is the*
cause of thy death.

156. ὡς: causal, *since, because*. κατὰ—κάτησαν = our phrase, “tread under foot;” i. e. disregard.

159. ii. 341.

161. ἐκ—τελεῖ: tmesis. ἀπέτισαν: the aorist with fut. signif., denoting an event which is inevitable. σύν μεγ., at a great price.

166. ὑψίγυρος, here metaph. of Zeus: *high-throned*. The word is properly applied to the benches in ships, of one who sits high on the rowing bench.

167. ἐπισσείσαν, (Intr. 76,) subj., depending on δι' οὐ, 164.

168. τῆσδ' ἀνάτης, gen. of cause after κοτέων, a verb of anger.

169. σέθεν, on your account.

170. The common text has μοῖραν, from πότμον.

171. πολυδίψιον, lit., *very thirsty, ill-watered*; but some take it metaph., as, much thirsted or longed for by the Greeks.

173. ii. 160.

179. δλιον, as an adv.: *in vain*.

181. κειμῆσιν = κειμένην, κειμένη.

182. Virg. AEn. iv. 24.

184. δειδίσσεο, with a causative meaning, hence with trans. signif.

185. ἐν καιρίᾳ, in a vital part. ἀνάγη, from πήγνυμι.

191. παθησησι, sc. σέ: acc. of pers. and gen. of thing.

194. φῶς, expressive of more dignity than ἀνήρ: ii. 731.2.

199. *βῆ δ' ιέναι*: ii. 183.

209. *βάν*: Intr. 82. *ησαν . . . αν.*

211. *ἀγηγέρατο*, Intr. 80.

214. *πάλιν ἔγεν* = *ἔδυγησαν*, aor. 2 pass. from *ἔγνυμι*,—
were bent back; but if *πάλιν* be taken with *ἔξελκ*, the
usual meaning, *broken, shivered*, may be retained.

218. *ἐπ' πάσσε*, for *ἐπέπασσε*.

220. *δῆρα*—*τόφρα*, (adv. of time,) the one clause answering
to the other.

221-2. *Oba. tmesis.*

226. *ἔστε, abandoned*, for the time.

227. *φυσιδωτας, snorting.*

229. *παρίσχειν*, sc. *ἄρματα*.

230. *πολέας*: Intr. 57.

232. *οθς, whomsoever* = *οθς τινας*, vs. 240.

234. *μεθίετε* (*lay aside*), with gen., va. 240.

236. iii. 299.

237. *ἴσονται*, from *ἴσθιεν*.

240. Compare line 234.

242. *ἴόμαροι*. This word occurs twice in Homer: it is generally rendered *arrow-fighters*, (*ἔγχεσίμωροι* suggesting the sense); but objections are raised to this signif.: (1.) : in *ἴος*, *an arrow*, is long (*ī*), while : in *ἴόμωροι* is short; (2.) the Greeks were not gen. so armed; and (3.) it is evidently used as a term of reproach in both places where it occurs. The probable meaning is *ill-fated, or miserable*, but then the derivation is very uncertain. Lidd. and Scott.

243. *τίφθ* = *τί ποτε*; *Cur tandem?* ζότητε, = ζότατε, a syn. form of the perfect 2 pl. *τεθητέτες*, from the perf. *τέθητα*, with pres. signif.

244. *πολέος πεδίοιο*. Verbs of motion in epic are often followed by a genitive of the way over which the motion proceeds. Jelf, 522, 2.

248. *εἰρύατ'*, from *ἐρύειν*: Intr. 80. *Ἐνθα, where.*

249. *ὑπέρ. χείρα*, i. e. *protect, or defend.*

253. *'Ιδομ.*, sc. *δοτί*. *ἀλκή* is *bodily strength*, but with special reference to strength displayed in action; hence *prowess*: mere bodily strength is *φύμη*.

256. *μειλιχίουσιν*, sc. *ἐπέσσσιν* : i. 539.

257. *περὶ*, like Lat. *præ*; *above*, in comparative excellence.

259. *ἡδ' ἐν δαλῷ*: Intr. 40. *γερ. οἶνον* refers to the wine drunk only by the chiefs; “*le vin d'honneur.*” D.

262. *δαιτρὸν*, *the assigned portion.* *σὸν κ.τ.λ.*, *your goblet always stands full, as mine does.*

263. *Ὄτε θυ. ἀνάγ.*, *when the spirit prompts.*

267. *ὑπέστην*, (ii. 286,) *I promised.*

269. *σύν—ἔχενσαν*, tmesis, from *συγχίω*: lit., *pour together, or commingle*; here, *set at nought, or violated.*

276. *Ζεφ.*: ii. 147.

277. *μελάντερον*, *blacker* (than it really is), *like pitch*; or *blacker* (*ἡθε*), *even as pitch.*

279. *σκέος*: Intr. 50.

282. *πεφρικύαι*, from *φρίσσω*, *bristling*. “*Horrentia pilis agmina.*” Hor.

286. *σφᾶτ*: Intr. 65, *οὗ*.

290. ii. 373-4.

293. *ἔτετμε*, *he met.* i. 248.

294. *στέλλ*., *arranging.*

299. *ἔμεν*: Intr. 89, *infin.* of *purpose*.

300. The last three lines contain an account of Nestor's famous order of battle, often referred to by the ancients. Pyrrhus, Hannibal, and many other commanders followed the plan of placing *τοὺς κακοὺς ἐν μέσῳ τῶν ἀγαθῶν*—thus compelling them to fight.

302. *ἔχέμεν*, for *ἔχειν*, is here = *κατέχειν*. Nestor orders his men to rein or hold in their horses, and not rush wildly (*κλονέσθαι*) among the crowd.

305. *ἀλαπαδν*., you will be *more powerless* by doing so. Observe the transition from the third to the second person.

306. This and the following verse have been variously interpreted, thus:—"Whoever from his own chariot would reach (*ἴκηται*) another chariot, (i. e. an enemy's,) let him thrust at him with the spear (without leaping from his own chariot), since this mode of combat is far better (than to leap down and engage on foot)." Another, and perhaps simpler, interpretation is this:—"Whoever, away or apart from (i. e. having left) his own chariot, should meet with another chariot (i. e. an enemy's), let him thrust at him with his spear, for this is by far the better plan (in such a case)."

308. *πρότεροι*, *the men of farmer days; the ancients.*

310. *εἰδὼς πολ.*, "Sciens pugnæ," Hor. Cf. ii. 718.

314. ὡς = οὕτως γούνατ', (Intr. 39,) ἔποιτο, your knees could follow; i. e. keep pace with the bravery of your heart. Weakness in the knee a characteristic of old age.

315. δροῖσον, a poet. form: *common, or shared alike by all.*

316. ἔχειν, sc. γῆρας.

319. ὡς ἔμεν = τοσοῦτος εἶναι: 7, 133.

321. ἔτα: Intr. 89.

323. γέρας, the *privilege* of old men.

328. μήστωρες, lit., *advisers* or *counsellors*; here, “authors of the battle din.” Lidd. and Scott.

331. ἀκούετο, unaugm. imp. mid. The din of battle had not yet reached them, as they were posted far from the centre.

332. νέον, *just now.*

334. πύργος, a column in close order.

335. Τρώων, gen. of the object. Jelf, 510.

340. τίπτε: vs. 243.

342. ἀντιβολῆσαι, with gen., *to partake, or have a share of.* ἀκούεσθον, lit., *hear from one; have notice of:* hence, *are invited.*

345. φίλ'=φίλα (for φίλον) ἔστιν. ἔδμεναι = ἔδειν, (from ἔδω, the old epic = ἔσθιω,) followed by acc. κρέα.

347. φίλως, (only once in Homer,) *with pleasure.* χ'=κε. δρόψτε, *ye would look on.*

350. *What a word has escaped the fence of thy teeth.* ἔρκας is understood by some as meaning the *protection* of the teeth, considered as a periphrasis for the lips; but the word means the *wall* or *ring* which the teeth form, like a palisade: the word often occurs in the same formula, ποιέν σε ἔπος κ.τ.λ.

351. Sc. ἥμας μεθ.

353. ἔφει, fut.: Intr. 75.º ἔθλησθε: Intr. 76.

357. ἔγρα χωρίσεο. Verbs expressing the reception of mental and physical perception take a gen. of the source of the perception. Jelf, 485. τέλος λάζερο, again seized the word; retracted.

359. περισσοτε, adv.: beyond measure.

361. δῆτε, only in plural: counsels or plans, (either good or bad). ἀρέσκω, in mid., to make good, or amend; hence, here, we will settle, or make up.

366. κολλητοῖσιν, lit., glued together; well joined.

371. διπίτρεbeis, look round, or stare at; here, with notion of fear, but often of curiosity. γεφύρας, prop. bridges; here, the spaces or passage between the two lines of battle.

375. περὶ ἄλλων, 257. Agamemnon speaks of their exploits in the Theban war.

378. οἱ: Polynices and Tydeus.

379. δόμεν—δόμεναι, 2 aor. inf. οἱ, the Mycenians.

381. ἔτρεψε, sc. αὐτούς, from their undertaking.

382. πρὸ δδοῦ, forward on the road.

384. ἀγγελίην, (xi. 140,) on an embassy. Oba. the tmesis.

389. πάντα, an elliptical acc.

392. "Collocarunt insidias densas." D.

400. εἰο: Intr. 65. χέρηα: Intr. 62.

404. μὴ ψεύδε = ψεύδεο -ov, speak not falsely.

407. ἄρειον, devoted to Mars: some print "Apeior, and say the walls of Ares, as Mars was the chief deity of the Thebans.

409. Their fathers (*κεῖνοι*) were unfortunate, having marched against Thebes contrary to the will of the gods.

410. *τῷ, on this account; therefore.*

412. *τέττα: a respectful phrase addressed to an elder,—father.*

421. *ὑπὸ—εἰλεύ, tmesis for ὑφεῖλεν.*

422. The introduction to the description of the first battle opens with this simile of a rising storm—wave succeeding wave in increased violence, and roaring along the shore. Virgil imitates this grand simile, *AEn.* vii. 528; *Georg.* iii. 237.

423. *ἐπασσόντερον, one after another: i. 383.*

424. *κορύσσεται, lit., makes crested; here, rears its head.*

426. *κυρτὸν, curved, or arched. κορυφοῦται, almost = in meaning with κορύσσεται,—rises with a crest.*

432. *τὰ εἰμένοι, lit., having put on which, they, &c., for clothed with, they, &c.*

433. *Τρῶες δ' is not followed by its verb expressed, but after the comparison the constr. is changed, and the gen. Τρῶων takes its place. This is an instance of *anacoluthon* frequent in old writers, who, as Wolf remarks, “ did not write for readers accustomed to keep their eyes continually on the paper.”*

437. *ἴα: Intr. 64.*

438. The Trojan allies were *πολύκλητοι, called from many a land; hence the diversity of language.*

440. *Terror, Flight, and Discord: xv. 119. ἀμοτον, adv. here, insatiably; always in Homer with verbs expressing desire or passion.*

442. “ *Parva metu primo, mox sese attollit in auras,
Ingrediturque solo, et caput inter nubila condit.*”
Virg. *AEn.* iv. 176.

447. *συνέβαλον* = Lat. *commiserunt*; *came to close conflict*.
 “Hides clash'd on hides and spear on spear, and might
 with might of heroes,
 In brazen armour corsleted.”—Newman.

449. *ἴπληυτο*, sync. aor. from *πελάγω*.

450. *εὐχ.*, the *shout of triumph* over the vanquished foe.

452. Virg. *AEn.* xii. 523; ii. 305. *ἀρεσφι*, (Intr. 20,) =
ἀρέσων.

453. *συμβίλλετο*, subj. with vowel (ε) shortened: the
 dual is used, as Homer is speaking of two streams in
 comparison with the two armies. *μισγάγκειαν*, where
 two glens meet,—*a ravine*.
 “As when the storm-begotten brooks, down from the
 mountains streaming,
 Mix in the bottom of a dell the riot of their water,
 Spouted from mighty fountain-heads, deep in a dingle's
 hollow.”—Newman.

461. *κάλυψεν*, *shrouded*, or *veiled*; an expression full of
 poetry.

462. *ἵριπε*, (intrans.,) from *ἵρειται*: *he fell*, as when a
 tower falls.

463. *ποδῶν*, gen. of part seized.

465. *ὑπὲκ*: gen. written *ὑπ' ἐκ*, and with *Ἐλκε* = *ὑφεῖλκε*.
λελιημένος,—only used in this form in Homer: *eager*;
 like *μεμάῶς*.

468. From *ἔξεφάνθη*. Constr. *οὕτησε* *ξυσ.* χαλ. πλευρ. τά
ἔξεφ. περ³ ἀστ.

470. *But over him a fierce conflict of Troj. and Ach. arose.*

472. *AEn.* x. 631.

474. *ἥθεον* denotes a *youth* come to manhood, but not
 married; a *bachelor*.

478. θρέπτρα = θρεπτήρια, was the return made by children to their parents for their bringing up.

479. ξπλεθ': Intr. 13, p. 10. δουρι: Intr. 42.

483. εἰαμενῆ, the river-side pasture;—some texts, εἰαμενῆ: the derivation is, however, doubtful. εἴαμ. ξλεος, the marshy meadow.

486. Υτυν, the fellow of the wheels.

489. αἰολοθάρηξ, with glancing mail: see the note on κορυθαίολος, ii. 816.

492. νέκυν, the dead body, (Intr. 28); like νεκρὸν, vs. 467.

497. πεκάδοντο, redup. aor. = ἐχάδοντο, from χάζομαι: gave way; retired.

504. ἀρδβ. κ.τ.λ. "Sonitum super arma dedere." Virg.

508. Ἀπόλ. Περγ.: v. 445.

511. Constr. (ῶστε) ἀνασχ. ταμ. χαλ. ταμεσίχροα, gushing.

513. πέσσει, cherish; like our phrase, "chew the cud of resentment." i. 81.

514. πτόλιος, i. e. the Acropolis.

517. ii. 622. μοῖρ' ἐπέδησεν (πεδάω), fate enthralled.

518. βλῆτο = βέβλητο. ὀκριόεντι: an epithet in Homer of unhewn stone—jagged.

521. λᾶας: Intr. 44. ἀναιδῆς, the reckless; or, according to some, the monstrous,—by way of eminence, as Virgil uses *improbus*: "Labor omnia vincit improbus." Georg. i. 145.

522. ἄχρις, to the very bottom; utterly.

523. Φερ κατέπεσεν.

525. *οὐδα*, from *οὐρδῶ*, (but as if from *οὐρημι*,) 2 aor.

526. *ἐκ—χύντο*, tmesis for *ἐξέχυντο*.

527. *θόας*: ii. 638.

533. *ἀκρόκ.*, an epithet of the Thracians, who bound the hair in a knot on the top of the head: see ii. 542. *ὅπι-σθεν—κομδώντες*.

535. *σφείων*: Intr. 65. *πελεμ.*, was driven back. *ὡς τά—τετάσθ.*, thus these two—were stretched.

539. *δύνδσαιτο*, from *δύομαι*.

540. *ἀνούτατος*: see 525.

It is said that so perfect was the plan of the battle, that even had one been able, during the heat of the contest, calmly and free from danger, to pass along the lines, there would have been found nothing to blame. It may be well to mention the curious superstition respecting this fourth book—namely, that if laid under the head, it was a cure for the quartan ague.

BOOK V. (E.)

ARGUMENT.

THE VALIANT DEEDS OF DIOMEDES.

SYNOPSIS.

1—94. DIOMEDES, aided by Minerva, rushes upon the Trojans.—The goddess withdraws Mars from the battle, and the Trojans give way before the Greeks.

95—165. Pandarus wounds Diomedes. Minerva cures him, but prohibits him from contending with any of the gods except Venus.—He returns with increased vigour to the contest, and slays many valiant heroes.

166—351. Diomedes makes his way through the army, but is at length attacked by *Æ*neas and Pandarus: the latter is slain. *Æ*neas is wounded in defending the body of his companion, and in great danger, but is removed by the aid of his mother, Venus, whom Diomedes pursues and wounds in the hand.

352—430. Venus, conducted by Iris, mounts to Olympus. Her mother, Dione, consoles her, and heals the wound.—Jupiter gently reproaches her for engaging in war.

431—454. Apollo, after the departure of Venus, comes

to the aid of *Aeneas*, and rescues him. He stays the progress of Diomedes.

455—459. Apollo summons Mars to his aid.

460—606. Mars, under the form of Acamas, rallies the Trojans.—Sarpedon reproaches Hector, who brings up his men to the contest.—*Aeneas* is brought back by Apollo, and the Trojans, aided by Mars, drive back the Greeks, who retire at the command of Diomedes.

607—710. The Greeks retire slowly, hard pressed by the Trojans, and cut down by Mars and Hector.

711—845. Juno and Minerva, with the permission of Jupiter, aid the Greeks.—Juno, under the form of Mentor, rallies the Greeks.—Minerva incites Diomedes (who recognises her) to go against Mars.

846—909. Minerva and Diomedes rush against Mars. Mars is wounded, and groaning departs to Olympus; when, after a chiding from Jupiter, his wound is healed by Pæan.—The goddesses depart from the contest.

(*This book is a continuation of the same battle as in Book IV.*
SCENE—The plain before Troy.)

BOOK V. (E.)

---

2. *Ιν'—γένοιτο.* When the principal verb is in pres. fut. perf. or aor. with a pres. sense—the subj. is used, but when the principal verb is in a historic tense the opt. is used. Jelf, 805, 2.

4. *δαΐζε*, (sc. Minerva,) with trans. signif.: she *made fire burn.* Virg. *Æn.* x. 270.

5. *ἀστέρ̄ ὀπωρινῷ.* Sirius, the dog-star, is here meant, whose rising marked the beginning of *ὸπώρα*; that is, the part of the year (dividing it into seven seasons) between the rising of Sirius and of Arcturus.

6. *παμφαίνησι*: the conj. without *ἄν* in the more definite sense of *when*, as distinguished from *whenever*. Jelf, 841, 5. *'Οκεανοῦ*: i. 423, gen. depending on *λελουμένος* (verb of *bathing, washing, &c.* Jelf, 540, obs.) What *νῶς* should call the horizon Homer designates the ocean. That the stars bathe themselves in the ocean was an idea among the ancients which rested on one of their physical axioms, that fire was nourished by water.—D.

7. *κρατός*: Intr. 43.

10. *Ἄστην*: Intr. 89, imperf.

12. *ἀποκρινθέντε*: Intr. 17.

13. *ἄφ' ἵπποιν*. As has been before remarked, the Greeks fought from chariots, not on horseback; therefore in all cases *ἵπποι* must be taken as = *ἄρμα*. Diomedes made the attack on foot.

18. *ἄλιον*, (iv. 179,) *in vain, erring.*

21. *περιβῆναι*, with gen., lit. *to go round*, especially for the purpose of defending a comrade; *to bestride*. Comp. *ἀμφιβέβηκας*: i. 37.

22. The sense is,—he would not have escaped black fate, if he had remained to help his brother.

23. *σῶσε* (== *ἔσωσε*), from the obsol. *σῶω*. The 1st aor. is very frequent in Homer.

24. *γέρων*: Vulcan's priest, Dares. *ἀκακήμενος*: Intr. 73. *πάγχυ = πάνυ*.

31. From *τεῖχος* and *πελάξω*. An epithet of Mars, (lit., *approacher*, i. e.) *stormer of walls*.

36. *ἡβέντι* (derived from *ἡβών*), and hence interpreted *high banked*; but Buttm. says *grassy*, supposing it from obsol. *ἡλον*, related to *ελαμένη*, *meadow-land*.

37. *ἐκλιναν*, with a causative meaning. *Ἐλε, captured = slew*, a term borrowed from the chase, “each hero bagged his man.”

40. Constr. *γάρ μεταφ. (τούτῳ) στρεφ.*

46. *νῆξ* = *ἔνυξ*.

49. *αἵμονα θήρης*, *skilful in the chase*.

50. *Ἐλ'*, 37. *δέινόντι* according to some = *δέινος*, *beechen*; according to others poet. = *δέιν*, *sharp*.

52. *οὕρεσιν* = *δρεσι*: Intr. 12.

53. *ἰοχέαιρα*, an epithet of Artemis (Diana), *delighting in arrows; the arrow-queen*.

54. *ἐπέκαστο*: ii. 530.

56. *ἔθεν*: Intr. 65.

61. *ἐφίλατο*, ep. aor. with act. signif. = *ἔφίλησε*.

64. *οἱ τ'—αὐτῷ*: Intr. 69. *ἐκ—ῆδη*, by tmesis = *ἔξηδει*.

68. *γνὺξ* (adv.) *δ' ἔρικ'*, in Homer always in this phrase: *he fell on the knee*.

69. ἔπεφνε, redup. aor. 2. from root φένε.

71. φ as a possessive pronoun = ειο.

85. On the constr. see Jelf, 879.

87. Virg. AEn. ii. 496.

89. γέφυραι, not *bridges* here, but *dykes* or *embankments* ;
nor can the well-fortified dykes restrain it.

91. From ἐπιβρίθω, *fall heavy*.

92. "Sternit agros, sternit sata læta bouisque labores." Virg. AEn. ii. 306.

94. μίμον, a redupl. form from μένε.

99. γύαλον θώρηκος. The thorax was composed of two convex metal plates, fitting the back or breast, and called γύαλα, which were joined by buckles (πόρκαι), or small chains.

100. διέσχε, *held on its way*, right through ; i. e. *penetrated*.

104. δῆθ' = δῆν, *long, for a long time*.

105. ἐτέον, *truly, really* : ii. 300. ἄναξ, i. e. King Apollo.

106. τὸν, i. e. Diomedes.

109. δρσο: iii. 250 ; ii. 235.

113. στρεπτοῦ χιτώνος: according to Aristarchus, a shirt of chain-mail, but some understand it as meaning the rings or small chains with which the two plates of the cuirass were fastened; while others translate it *the twisted mail*.

117. φίλαι: vs. 61.

118. δρμὴν, here, the *cast* or *reach* of my spear.

124. μάχεσθαι, inf. for. imper.

125. ἐνῆκα κ.τ.λ., *I have inspired into your breast*.

127. Virg. AEn. ii. 604. "To nobler sight, Michael from Adam's eye the film removed." Milton, P. L. xi. 411.

128. δφρ'—γιγν.: on constr. see Jelf, 806, 1.

129. πειρόμ., sc. σοῦ, *try the chances of war with you.*

130. μάχ., as in 124.

132. οὐτάμεν, inf. for imp.: iv. 525.

137. δέσσαν: Intr. 46.

139. προσαμίνει (sc. πομήν), *come to aid, or protect.*

140. τὰ δ', *and they* (the cattle), ἐρῆμα, *solitary* or *a' abandoned*, *take fright*; but some transl. φοβεῖται, *take to flight*—a meaning frequent in Homer.

141. ἄγχ., a lengthened form of ἄγχιστος, *crowded*, or *in heaps*; *are huddled together upon one another*; *but the lion, δ, &c.*

146. κλῆιδα (κλεῖς), *the collar-bone.*

150. οὐκ ἐκρίν., *did not interpret his dreams.*

153. τελυγέτω: the etymology is very doubtful; usually translated *well-beloved*, but Buttm. says *the last born.*

158. χερωσταὶ δὲ, *but his heirs-at-law.* διὰ—διεόντο, (tmesis for διεδατ.,) κ.τ.λ., *divided the inheritance amongst them.*

161. Observe the tmesis, ἔξ—ἄξη.

164. βῆσε, with a causative meaning: *he made them alight; he brought them down (κακῶς) in sorry plight.*

167. βῆ δ' ὕμεν = λέναι, *he set out to go*: cf. ii. 183. ἀν. = ἀνά.

170. ηδα, with double accusative.

175. *Whoever he is that thus prevails, &c.*

178. ἵρων, gen. of cause, = λεπῶν. ἐπι = ἐπεστι: Il. i. 515.

182. ἀσπίδι, dat. after (γιγνώσκειν) verb of *deciding* or *giving opinion*, Jelf, 609, 3. τρυφαλείγ: iii. 876.

185. ἀνευθε θεοῦ, *without (the aid of) a god.*

186. “*Nube cudentes humeros amictus.*” Hor. Od. i. 2. 31.

192. παρέσσι: Intr. 89.

196. κρῖ, a short form = κριθῆ, *barley*: only found in nom. and acc.

198. δόμι. ποι., *well-made houses.*

201. πολὺ κέρδιον ἤνε, sc. πιθέσθαι.

203. εἰλομένων: the men *being shut up* or *confined* within the city. ἀδην, a poet. form for ἀδην, *enough*: *to eat their fill.*

204. ὡς λίπον, sc. ίππους.

205. οὐκ—έμελλον, *were not destined.*

206. δαιοῦσιν: Intr. 64, (δέω).

208. ἔσσενα, lit., *put in motion*; here with causative meaning—*I caused real blood to spout out*; “*I drew blood.*”

209. τῷ κακῷ αἰσχ, *therefore with evil destiny*, (dat. of instrument).

214. ἀπδ—τάμοι, tmesis. Observe the omission of ἀν in apodosis. A wish is here expressed without any notion of its realization.

216. *For useless do they follow* (διηδεῖ) *or go with me.*

218. πάρος, with negative, followed by πρὶν γε, *not until.*

223. κρατητὰ διώκειν, *to pursue rapidly.*

224. τὼ, *the horses shall bring* (νῷ) *us safe*: Intr. 65.

228. δέδεξο τόνδε, i. e. *the spear.*

233. μὴ ματήσητον, *lest they should loiter or linger; be creative.*

245. Ιν', from ίς, *vis*; “*robur immensum.*”

249. *χαζώμεθ', let us withdraw or retire to (mount) our chariots.* Diomedes had been warring on foot.

252. *μή τι κ.τ.λ., speak not to me of fear.*

255. *αὗτως, thus, as I am, i. e. on foot, I will go, &c.*

259. i. 297.

262. *ἄντυξ.* The *ἄντυξ* was the rail or high rim of the chariot, which terminated in a knob to which the reins were fastened.

265. *τοι, the horses (sc. εἰσὶ) are.*

266. *ποιηὴν, as the ransom-price.* *νῆσ:* Intr. 51.

268. *τῆς γενεῆς, partitive genitive.*

272. *μῆστωρι:* iv. 328. The common text has *μῆστωρε.*

279. *αἴ κε τύχωμι, if I can hit thee:* epic. subj.

284. *βέβληαι* = *βέβλησαι.*

285. vs. 104.

287. *Ἄμβροτες, 2 aor. = Ἄμαρτες, from ἀμαρτδνω, thou didst miss, i. e. not hit thy mark.*

289. *ἄλματος, gen. after ἀσαι, a verb of satisfying.* *ταλαυρ,* an epithet of Mars, *with shield of tough bull's hide;* it is also translated *unweariable.*

291. *βῆνα, (from βῆσ,) acc. after verb of motion to, with no prep.* As Diomedes was fighting on foot and Pandarus in a chariot, it seems impossible that such a wound could have been given, unless we suppose that Pandarus, to avoid the thrust, bowed his head, but not sufficiently low, and thus received the spear.

293. *νέατον = νέατον, the extreme, lowest, here, the bottom of his chin.*

299. *ἄλκι, a poet. dat. of ἄλκη, and esp. in this phrase.*

300. *πρόσθε, before him, for the sake of defence. οἰ, dat. commodi.*

304. *βέα*, ep. adv. = *βαθίως*, *easily*.

305. *Where the thigh turns in the hip*.

306. *κοτύλη*, prop. *anything hollow, a small cup, &c.*; but here, the *cup or socket of the hip-joint*.

308. Observe the tmesis.

309. *γνὺξ*: vs. 68.

310. He did not die, but swooned away.

311. *ἄντι τοῦ ἀπόλετοῦ θν*: Schol.

315. *πτύγμ' ἐκάλυψεν*, she *enshrouded him in the folds of, &c.*

321. *ἡρύκακε*: Intr. 72.

322. vs. 262.

326. *ἄρτια*, prop., *exactly fitted, or suited*; he thought things *in accordance* with him, Lidd. and Scott; i. e. was of the same opinion,—and thence their great friendship; but some translate it *sound, sensible*; i. e. because he was a man of sound sense.

329. *μέθεπε*, with double accus.,—*he followed closely*; i. e. he turned his horses (towards) in pursuit of Tydides.

330. *δ δὲ*, i. e. Diomedes.

333. *'Ενυώ* = the Bellona of the Romans; a goddess of war.

334. *διπέζων*, prop., *follow, or make to follow*; but here = *διώκων, hard pressing her*.

336. *He wounded her hand at the extremity (τέκτην) of the palm.* *μεθάλμενος*, syn. aor. from *μεθάλλομαι*.

337. *εἴθαρ* = *εἴθεύς*, *forthwith*.

349. *ἢ οὐχ ἀλις, it is not enough that, &c.* *ἡπεροκενεῖς, thou deceivest*, with reference to the seductive arts of lovers.

351. ἐτέρωθι πόθηαι, *hear (or learn) of it elsewhere*; i. e. the very name of war will fill you with terror.

354. μελαίνετο, sc. *Venus*. Observe the force of the *imperf.*

355. ἐπ' ἄριστ., *to the left of the battle*: vs. 36.

356. *His spear and nimble horses rested on a cloud.*

364. ἀκηχεμένη: Intr. 78.

366. ἐλάσαν, an old form = ἐλαύνειν, infin. of purpose.

369. εἰδαρ, (from ἔδω,) *food*; here, *fodder*.

374. ἐνωπῇ (ὤψ), dat. as an adv., *openly*, = Lat. *palam*.

379. αἰνή = δεινή, *the dread battle-cry*; sc. ἐστί.

382. τέτλαθι: i. 586.

384. Homer here refers to myths or fables which were in existence before his time.

386. κεράμῳ, prop., anything made of clay—*a jar*, &c.; but here translated by some *a prison*, or *dungeon*; as so called by the Cyprians, according to the Scholiasts.

388. ἀτος = ἀτος, *insatiate*.

392. παῖς Ἀμφιτρ., i. e. *Hercules*.

395. ἐν τοῖσι, i. e. among those gods who fought at Pylos against Hercules.

396. ὠντὸς: Intr. 6, *oa*.

397. ἐν πύλῳ = πύλῃ, *at the gate or portal*; but the common text reads Πύλῳ, *at Pylos*.

398. Dübner says, “Pluto, when wounded, returns home, not to the infernal regions, but to Olympus;”—a circumstance borrowed from a more ancient mythology than that which Homer makes use of in his two poems.

400. ἡλήλατο, from ἐλαύνω.

401. *τῷ*, sc. *Ἀμφ*. Pœan was the physician of the gods.

403. *δθετ*: i. 181.

405. *ἐπ*, implying hostility, with dat. *σοι*: (has incited) *against thee*.

410. *τῷ νῦν κ.τ.λ.*, *Therefore let now the son of Tydeus, ... beware, lest, &c.*

412. *δῆν* = Lat. *diu, long.* *περίφρων, very thoughtful or sage.*

415. *ἰφθίμη*, when of women, the *goodly spouse*. Constr. this line with l. 412.

416. *ἀμφοτ*, sc. *χερσί*. *ἰχῶ*, constr. = *ἰχῶρα*.

423. Some read, *ἄντε* *ἐσπέσθαι*.

424. *καρδέζ*. = *καταρέζοντα*: i. 361.

425. *χεῖρα ἀραιήν*, *the delicate hand*.

433. *οἱ*, dat. *commodi*.

434. *ἄζετο*: i. 21.

441. *For not at all* (sc. *ἐστί*) *is the race, &c.*

452. *διζουν*, from *δηνόω*, *were cleaving* (or *destroying*) the ox-hide shields, well-orbed, or rounded.

453. *πτεροέντα* here, as applied to a shield (lighter than the *ἀσπις*), *feather-like*; i. e. *light*.

456. *οὐκ ἄν*. Observe opt. in an interr. sentence, (Jelf, 425, 2, b): *wilt thou not, &c.?*

458. *σχεδὸν*, here *absol.* with *εἴτεσε*.

461. *οὐλος* = *δλοός*, (from *δλλυμι*), *destructive*: see ii. 6. There is considerable difficulty attached to the interpretation of this word in its several applications. See Lidd. and Scott's Lex., and Buttm. Lexil.

463. *νίδσι*: Intr. 51.

465. *ἐς τί*, like *εἰς πότε, until when; how long?* Lat. *quousque?* in opposition to *εἰς δ, until, in the next line.*

473. *πον*, here enclitic, qualifies the expression,—a use frequent in Homer. “Thou saidst, *I ween*, that thou (*ξειν*) couldst guard.”

477. *ἔνειμεν*, 1. pl. pres.: Intr. 89.

479. ii. 877.

481. *καδ δὲ* = *κατὰ δέ*, to be taken adverbially, and properly with *ἔλιπον* in the preceding line, thus = *κατέλιπον*—*κτήματα*, *my possessions, which every one who is poor envies.*

483-4. *τοῖον*—*οἶόν*, *tale*—*quale*; transl. *for I have nothing here (of such a kind as) which the Achæans might drive off, (i. e. herds,) or carry away, (i. e. anv booty).*

485. *τύνη* = *σύ*, like Lat. *tute*.

486. *ἄρεσσιν*, contr. dat. from *ἄρη* = *οὐρεσσιν*.

487. *μή πως*, *beware lest thou*, (sc. *σὺ καὶ ἄλλοι λαοί*.) with the dual *ἄλλοντε* for the plural: *as though ensnared in the meshes, &c.*

492. *ἔχέμεν*, *to hold fast, or bear up; to keep their ground;* κρατ. κ.τ.λ., *and that you (Hector) should lay aside, or, abstain from the keen reproof (which you are wont to utter respecting the uselessness of the allies).*

497. *ἔλελ*, xii. 588: *they gathered themselves in a body, rallied*, from *ἔλελίζω*, poet. form of *ἔλισσω*.

499. *ἱερᾶς*, because consecrated to (Ceres) Demeter. Virg. Georg. i. 96, “*Flava Cerea.*”

501. *ἄχυρματ*, *the heaps of chaff.*

504. *οὐρ. ἐς πολύχ.*, *the brazen vault of heaven.* *ἔπέκληπτος*, redup. 2 aor.

505. *ὑπέστρη*, sc. *ἴππους*, *wheeled.*

3. *ἰθὺς*, *straight out; right at them*: the meaning is, *they ne to a direct conflict, hand to hand.*

509. *χρυσαόρου*, *with golden sword*. Some grammarians, however, would understand *ὅρ* in a general sense, as *armour, equipment*, and therefore differing in meaning according to the attributes of various deities. This will not hold good in Homer.—“It was but natural for a warlike race like the early Greeks to invest all their gods with the sword.” Lidd. and Scott.

512. *ἀδύτοιο* : 448.

518. *ἄμοτον* : iv. 440.

521. *ἰωκᾶς*, (v. 740,) *rout, the tumult of battle, turmoil*.

523. *ηηνεμίης*, *during a calm*, (gen. of time, Jelf, 523). *δῆρ'*, *while*.

526. *ἀέντες*, (from *ἀημι*,) *bowing*.

530. *ἀλ. αειδεῖσθε*, *shew a sense of honour or shame one for another*.

531. *πέφανται* : ii. 122.

538. *But it resisted* (from *ἔρβω*) *not the spear* : iv. 138.

539. *νειαίρη ἐν γαστ., in the lower part of the belly*.

544. *ἀφν. βιότοιο*, like Virgil's “*dives opum*,” *AEn.* i. 18.

552. *τιμ. ἀφν.* : i. 159.

554. Constr. *τάχγε οἴω δύω λέοντε κ.τ.λ.*

558. *κατέκταθεν* = *κατέκτανθησαν* : Intr. 79.

564. *τὰ φρονέων* : *meditating this, (with this intent); viz. that he should perish*.

566. *τερπ—δίε*, *tmēsis*; from *δίω*, *ep.* = *δεῖδω*: *he was very much afraid for*.

567. Some read subj. *πάθη*. See Jelf, 809, 2. Lat., *Ne ei quid accideret*.

567. *ἀκοσφ. πόνοιο*, *should lead them astray; should disappoint or cheat them (of the fruits) of their toils*.

573. *νεκροὺς*: that is, of the sons of Diocles—the τῷ δειλῷ (*the poor wretches*) of the following line.

579. *κληῖδα*: vs. 146.

586. *κύμβαχος*, *headlong*, *head foremost*. *Βρέχμον*, *the top of the head*.

587. ἀμθ. *βαθ.*, gen. after *τύχε*. Verbs of *obtaining* or *reaching* anything, which imply the notion of *aiming* at or *reaching after*, govern the gen. Jelf, 512, 1. *He lighted on the deep sand*, (in which he became embedded).

593. *Κυδοιμὸν ἀναιδέα δηλοτ.*, (here a personification,) *uproar* or *tumult*: *insatiate of strife*.

597. ἀπάλαμνος, (lit. *without hands*, ἀπάλαμπος,) here *helpless*. *πεδίοιο*, gen. after a verb of motion (*ἰῶν*), denoting the way over which the motion proceeds: ii. 785, 801.

598. *στήρ*: Intr. 88.

603. *But near him there is ever, &c.*

605. (With your faces) *turned towards the Trojans*.

620. *λάξ*, adv., *προσβάς λάξ*, *treading on him with his foot*.

622. *ἐπείγετο*, *he was hard pressed*.

623. *ἀμφίβασιν*, lit., *the going round*, (cf. i. 37,) or *encircling*, (the concourse).

626. *πελεμίχθη*, *was driven from his post*.

631. *νιός*, i. e. Sarpedon; *νιωνός*, i. e. Tlepolemus.

636. *πολ. ἐπιδ. κ.τ.λ.*, *thou fallest far short of those heroes, &c.*

637. *ἐπι*, with gen. of time.

638. Some texts read ἀλλ' *οἶν*. Spitzner completes the full sense thus:—ἀλλ' *οἶ Διὸς νιό τοιοῦτοι εἰσιν*, *οἶν* *τινα Ἡρακλέα εἶναι φαίνειν*.

642. *χήρωσε δ' ἀγυίας*, *he desolated the streets*.

656. ἀμαρτῆ, adv., *together, at the same moment.*

661. μαμάσα, from μαμά, *eagerly.* ἔτι, *but yet.*

667. σκευόντων, *those hurrying to be of service to him.*

670. μαμησε, *quivered with eagerness* : vs. 661.

671. i. 189.

685. ἔπειτά κ.τ.λ., *even then* (i. e. when you have rescued me,) *let life* (αἰών) *leave me, in the city*, (i. e. "I will be content to die in Troy; but leave me not a prey to my enemies.")

690. λελημένος, (iv. 465,) *eager.*

691. ὀσαιτ', from ὀθέω, *push back, repel.*

694. θύραζε, (lit., *out of the door*;) here, simply *out.*

697. ἀμπνύνθη = ἀνεπνύθη: Intr. 17.

698. ξάγρει (ξαθή, ἀγείρω), *restore to life*; here, *revive.* κεκαψηθά, (from κάπτω,) only in this phrase in Homer: *gasping, or panting for breath.*

707. αἰολομίτρην, *with (glancing) glistening girdle*; (it was plated with metal): iv. 216.

709. λίμνη Κηφισίδι, i. e. the lake Copais, into which the Cephisus flowed. κεκλιμένος, (from κλίνω,) here, *lying near, sloping towards, close to.*

715. ἀλ. μῦθ. ὑπέστημεν, *verily, we have made a vain promise, &c.* μῦθος properly signifies anything delivered by word of mouth.

722. *Quickly did Hebe fit on the curved wheels.* It would appear that the wheels were taken off when the chariot was not in use.

723. ὀκτάκυνημα, *with eight spokes*: the usual number was six. In the description of the chariot the following parts are mentioned:—1. ξεων, *the axle-tree*; here made of

iron: it was also made of brass, and sometimes of wood (ash). 2. *τρυς*, the *circumference* or *periphery* of the wheels. 3. *ἐπίσσωτρον*, the *exterior rim*, or *tire*, *encompassing* the wooden part. 4. *πλήμνη*, the *nave* of the wheel into which the spokes are fixed, and through which the end of the axle turns. 5. *δίφρος* (*δις φέρω*), the *chariot-seat* for two persons, charioteer and warrior, (it sometimes signifies the whole chariot,) *fastened by*, or *hung on*, straps. 6. *ἄντηγε*, the *raised rim* or *rail* which encircled the seat. 7. *ῥυμὸς*, the *pole*. 8. *ἅνγρος*, the *yoke*. 9. *λέπαδα*, the *broad straps* which fastened the yoke under the neck, and joined to the girth.

734. *ἔανδρ*, an Homeric adj. applied to all things fit for wearing; hence *fine*, *light*: iii. 385. *ἐπ' οὖδει*, she let the robe fall *on the floor of the abode of her father*, (Jove).

739. *Round* which in *every part* *terror* was *twined*. *ἔστε-φάνωται*, lit., placed round as a rim or border.

740. *ἰωκῆ*: 521.

741. Observe the attributive adj. *Γοργεῖη* standing for the genitive, with which the *δειν. πελώρ.* are in apposition.

743. *ἀμφίφαλον κυνέην*, a helmet with a ridge on both sides: *τετραφάληρον* Buttmann derives from an obsol. root, *φάληρος*, and translates the word, *with four crests or plumes*: iii. 362.

744. *πρυλέεσσο'*—*πρυλέες*: generally explained as *heavy-armed foot-soldiers, champions*. *ἀραριῖαν*, *fitting*; i. e. *large enough for them*.

747. *διθριμοπ.*, *daughter of a mighty sire*. *τοῖσι, τε κοτέσ.* =*οῖς τε κοτέσηται*, *with whom, &c.* *Ὥραι*, the *Hours*; the keepers of the cloud-gate of heaven, and the general ministers of the gods.

751. ἀνακλῖναι, *to fold back, open.* ἐπιθεῖναι, “*to put to,*” i. e. *close.* καρτ. ἔργα, accus. of equivalent notion after verb of content, *discontent, &c.* Jelf, 549, c.

758. δσσάτιον = δσον.

765. ἔγρει, here as interj. = ἔγε, *Come!* μάν = μήν, affirmative particle, *We, then, come on!*

770. ἡεροειδὲς, generally transl. *through the air;* that which is like the distant dusky air—hazy. Crusius translates the line, “*As far as a man with his eyes beholds the dark distance;*” i. e. as far as a man’s vision extends over the blue expanse of the sea.

776. ποιλὺν: Intr. 57.

785. Stentor is only mentioned in this passage in Homer. His name has become a proverb.

787. αἰδὼς, sc. ἔστι. κάκ’ ἐλέγχ.: ii. 235.

789. πυλ. Δαρδ. is the Scæan gate.

806. ὡς κ.τ.λ., i. e. *as of old.*

808. This line is a spurious interpolation: see iv. 390.

811. κάμ. πολυδίξ, *weariness caused by impetuosity in fighting.*

812. ἀκήριον, *heartless, spiritless.* = Lat. *vecors.* ἐπειτα here marks the sequence,—*then.*

821. οὐτάμεν, (sc. εἴλας, *thou didst permit*): iv. 128.

823. ἀλήμεναι = ἀλῆναι, (Intr. 79,) 2 aor. ἐάλην from εἴλω: *to retire in a body to this place* (ἐνθάδε).

827. τό γε, *wherefore.* Obs. the imp. δείδιθι.

831. τυκτὸν (verb. adj. from τεύχω) κακὸν, *a plague created to be an evil; a born plague.* ἀλλοπρ., (an epithet of Mars,) *fickle, leaning first to one side and then to another.*

832. στεῦτ': ii. 597.

834. λέλασται, from λάνθανει.

836. ἐμματέως, *hastily, quickly*, (deriv. μέμπτω, 2 aor. ἐμμαπτον).

838. "Sub pondere faginus axis instrepat." Virg. Georg. iii. 172.

849. ἰθὺς, with gen. of object: *straight against, right at.*854. ὥσει κ.τ.λ., *and thrust it off, to be darted to no purpose.*
i. e. to spend its fury fruitlessly.858. διὰ—ἔδαψεν, tmesis: *rend, tear.*864. ἀήρ, here *the hazy or thick air near the earth*, in opposition to αἰθήρ, *the pure upper air.*875. σοὶ μαχ., i. e. *are enraged at you.*

876. ἀήσυλα = αἴσυλα: vs. 403.

879. προτιβάλλεαι, lit. *throwest thyself upon her*; i. e. *attackest.*

886. vs. 397.

887. οὐ: Intr. 89. ἀμενηνὸς, *weak, powerless*: used chiefly of the shades of the dying, (and then signif. *fleeting*,) and of dreams; also as here. Homer does not intend to represent the gods as mortal, but merely as suffering pains and punishments at the will of Jove.

892. ἀσχετ.=ἀσχ—. οὐκ ἐπιεικόν, "cedere nescium," Hor.

894. ἐννεσίγων, only in use in Homer in this case: *at the suggestion.*

897. γένευ = ἐγένου. ἀἴθηλος: ii. 455.

898. Οὐρανιῶνων—Οὐρανίωνες θεοι, the gods (*celestial*) in general, as in i. 570; but here signifying the *Titans*, the sons of *Uranus*, who, on *Jupiter* vanquishing them, were hurled into nether darkness—*Tartarus*.

902. ὄπος, the acid juice of the fig-tree, anciently used as rennet to curdle milk. ἐπειγόμενος, from ἐπείγω: lit., *push, press, urge on*: by some rendered *stirred up*, but Liddell and Scott transl. it as implying force or power; here probably, with an adj., signif. *quick, rapid* (in its effect). συνέπηξεν, from συνεπήγυνει, *coagulate, curdle*.

904. περιτρέφεται, *it very speedily curdles*,—as one is stirring it. Some, however, make περιτρ. = περιστέφεται, and translate, “he who stirs these *mixes* or *turns* them rapidly round.”

908. Ἀλαλκ.: iv. 8.

BOOK VI. (2.)

ARGUMENT.

THE EPISODES OF GLAUCUS AND DIOMEDES, AND OF
HECTOR AND ANDROMACHE.

SYNOPSIS.

1—118. The Greeks prevail, and the Trojans begin to give way.—Helenus, the chief Augur at Troy, exhorts Hector to animate his warriors, and to return to the city and order a solemn procession to the temple of Minerva, with offerings to the goddess, praying her to remove Diomedes. Hector follows the advice of Helenus, and returns to the city.

119—236. Diomedes and Glaucus, the Lycian chieftains, advance against each other. They address each other, and speaking of the former hospitality which existed between their ancestors, their hostility is laid aside, and they exchange arms in token of amity.

237—311. Hector arrives in the city.—Hecuba and the Trojan dames go to the temple of Minerva, present a rich veil, and offer prayers to the goddess, but she heeds them not.

312—368. Hector goes in search of his brother Paris,

whom he reproaches, and at length incites to return to the fight.—Helen invites Hector to repose, but he refuses.

369—502. Hector returns to his palace to see his wife Andromache, but she had left the palace, and had gone to the Scæan gates to watch the contest: here Hector finds her with his little son Astyanax. A most affecting interview takes place. Andromache beseeches her husband, as her only support, to be careful of his life; he, however, is prepared to die sooner than see the Greeks in Troy. He embraces his child and comforts his wife, directing her to go to the palace and employ her household on their usual occupations. She departs with her attendants, and gives herself up to sorrow.

503—529. Paris descends from his palace clad in armour; he joins Hector, who animates him to the fight.

(*The SCENE lies first in the field of battle between the Simois and Scamander, afterwards in the city of Troy.*)

BOOK VI. (z.)

1. *οἰάθη*, ep. aor. 1. from *οἴομαι*, *was abandoned*.
2. *ἱθυσε*, *pressed right on*. “The tide of war *set* over the plain:” Lidd. and Scott. This verb seems to be a poetical form of *ἱθύνω*, which occurs in the next line,—ἀλλ’ *ἱθυμεν*, *directing or driving their spears straight, or right at, each other*.
6. *φῶς*, ep. = *φῶς*, contr. for *φῶς*, *light*; here used metaph., and = *joy, comfort*. “O lux Dardanæ, spes
O fidissima Teucrum,” Virg. *AEn.* ii. 281.
8. *ἥθυ* : Intr. 58.
9. *τὸν—φάλον*, two acc. ; one of the *patient*, the second of the *part* struck,—the part in appos. to the patient, of which it is a more accurate expression. Jelf, 584, 1, line 11, contains a similar example: *τὸν—δσσε*.
12. *ἔπεφνε* : iv. 397.
14. *ἀφνειδς βιότ.* : v. 544.
15. Observe the force of the frequentative *φιλ.*, *welcomed*.
16. *τῶν*, i. e. of those who had shared his hospitality.
17. *ὑπαντίδας*, *having stepped forth before him*; i. e. for the purpose of warding off the death-blow. *ἀπηύρα*, with double accus., *deprived or robbed both of life*.
19. *ἴσκε* : Intr. 89.
22. *Νηῆς* = *Νῆς*, a nymph of fresh-water springs.
24. *σκότιον*, *in the dark*; i. e. *in secret*.
25. *δεσσι* : Intr. 46.

28. Μηκιστ., i. e. Euryalus.

38. πεδίοιο, gen. of the way over which the motion proceeds.

39. βλαφθέντε, stopped or caught by the branch of a tamarisk.

40. ἔξαντε κ.τ.λ., snapping the curved chariot at the extremity of the pole ; i. e. snapping the pole short.

45. λαβ. γούν. : i. 407.

46. ξώγρει, take me alive ; i. e. take me as a prisoner, instead of killing me.

47. ἐν : supply οἴκῳ. Compare Virgil's imitation of this passage, *Aen.* x. 525.

48. πολύκμ., i. e. wrought with much toil and labour; in opposition to the softer metal, copper.

55. πένον, here in a bad sense,—soft one! weak one! ii. 235. τίη, strengthened for τί, why? wherefore?

56. ή κ.τ.λ. This is said ironically.

59. μηδ' = ne quidem. δι = οὖτος. παρεπάν, with acc. of person, persuade, win over; but with acc. of thing, as here, advise, (what is fitting or right.)

64. ἀνεράπτετ' = ὑπτίος ἔπεσεν, fell backward.

66. ἐκέκλετο, red. aor. 2. of κέλομαι.

68. ἐπιβαλ., (with gen.,) lit., to throw one's self (or mind) upon anything; hence, to desire eagerly.

71. ἄμ = ἀνά. νεκροῦς—τεθνητᾶς, a pleonasm.

74. εἰσανέβησαν, with a causal meaning. ὑπ', by the (instrumentality of).

78. ἐγκέκλιται, *leans*, i. e. rests; used metaph. *Δυκίσσων*.

All the allies are intended, but as the Lycians were the most numerous and powerful, prominent mention is therefore made of them.

92. θεῖναι, inf. for imp.

94. ἄγνης, pl. from ἄγνη, ἄγνιδος, *yearlings*. ἀκέστας, *untouched by the goad*; i. e. young steers reserved for sacrifice.

97. μῆστωρα: iv. 328.

101. ἴσοφαρίζειν, (from ἴσος, *φέρω*,) *to make oneself equal, or vie with.*

106. ἐλελίχθησαν: v. 497.

107. λῆξαν κ.τ.λ.: i. 210.

108. φᾶν: Intr. 87.

109. ἐλέλιχθεν = ἐλελίχ. in verse 106: Intr. 79.

112. ἀνέρες ἔστε, i. e. *quit you like men*. ὅφρ' = *dum, whilst.* Βείω: Intr. 88.

118. ἀντυξ: v. 728.

123. φέριστε: Intr. 61, i.

124. ὄπωκα, part. 2 perf., from ὄρδω.

126. ὅτ', *since*: i. 244.

127. ἀντιδώσιν, (Intr. 84,) *encounter*. Dugas Montbel renders the passage thus:—"Unhappy are the fathers whose sons expose themselves to my fury."

130. The repeated negative may be thus rendered: *No truly! for the brave Lycurgus, the son of Dryas, did not live long; who, &c.*

132. μαινομένοιο has reference to the mad transports and revelry with which the festivals of Dionysus were celebrated. The Bacchantes were named *Μαινάδες*. Ovid

describes Bacchus as brought up by the *Hyades*; Euripides, however, names Dirce, the daughter of the river Achelous, as his nurse.

134. *θύσθλα*, the sacred *implements* of the Bacchic orgies, such as *thyrsi*, &c.

135. *βουκλῆγι*, with an *ox-goad*.

136. *ἔδύσατο*, (from *δύω*,) *plunged*.

137. *θεοὶ βῆτα κάωντες*, the gods, who live at ease; in opposition to men, who are harassed by toils and troubles.

143. *ᾶσσον*: i. 335. *δλέθρου πειρατα* = *θανάτου τέλος*, (iii. 309,) *the goal of death, the consummation of death*. “Mors ultima linea rerum,” Hor.

146. The following beautiful comparison applies to the mortality and succession of human life; and also to the decay of families, which revive and flourish in after-times by the virtues of their posterity. The family of Glaucus became extinct at Corinth, but flourished again in Lycia. The passage has found many imitators: Hor. *A. P.* 60; Aristoph. *Av.* 685.

150. *δαήμεναι*, (Intr. 79,) from *δάω*, an old root.

152. *Ἐφύρη*, the ancient name of Corinth. *μύχῳ*, at the corner, or nook.

160. *ἐπεμήνατο*, was mad after; Lat., *insanire*. *Ἄντεια*, also called Sthenebæa.

164. *κάκτανε*, ep. = *κατάκτανε*, imp. aor. from *κατακτείνω*.

166. *οἶον* = *ὅτι τοῦον*.

168. *σήματα λυγρὰ*, *fatal signs*: not alphabetical characters, but some kind of hieroglyphics; picture-writing.

169. *γράψας*, *having engraved or scratched.* πίνακι πτυκτῷ, *a folding tablet*, consisting of two thin boards of wood folding one upon the other: see Wolf, Proleg., p. lxxxii., sq. There is a diversity of opinion respecting the nature of the characters (*σήματα*) mentioned. Some advocate the opinion that written alphabetical characters were understood and used in the age of Homer, while others strongly oppose this view.

179. *ἀμαυρίκετος*, *an old poet. word: irresistible, furious.*

181. *χίμαιρα*, *a ske-goat.* On the chimæra, consult Muncker on Hygin. Fab., lvii. p. 104.

183. iv. 398.

189. *εἶσε λόχον*: iv. 392.

191. *γίγνεται*, i. e. Iobates. θυγατέρα, i. e. Philonoë.

194. *τέμενος* (*τό*), *a portion of land cut or marked off from common property, and assigned as a possession; especially to kings and chiefs: hence τεμ. τάμον, they assigned a portion of land.* ξένοχον = Lat., *eximus*.

200. *καὶ κεῖνος, he too; i. e. Bellerophon.* This hatred was probably incurred by his ascent on Pegasus, which excited the anger of Jupiter.

201. *Ἄλητον πεδ., the land of wandering,—in Lycia or Cilicia.*

“ Qui miser in campis mœrens errabat Aleis,
Ipse suum cor edens, hominum vestigia vitana.”
Cic. Tusc. Disp., lib. iii. c. 26.

205. *τὴν δὲ*, i. e. Laodamia. Sudden deaths, especially of women, were attributed to the anger of Artemis: vs. 428.

208. A verse often quoted. Heyne says, “Aurei versus, et alte animis juvenum infigendi.”

211. Cf. i. 91.

216. Οeneus, the grandfather of Diomedes.

218. *ξειρήια*, friendly gifts.

220. ἀμφικ. : i. 584.

223. *κάλλιμφ* = *κατέλιπε*.225. *τῶν*, i. e. of the Lycians.226. *καὶ δι' δμίλου*, even in the crowd, or mêlée.234. *ἐξέλετο*, from *ἐξαρέω*. Zeus deprived or bereaved Glaucus of his mind or reason. Some have translated the word *elevated*, but this is contrary to all analogy.236. *χαλκείων*, gen. after verb of exchange, *κυβειβεν*: Jelf, 520. As coined money was unknown in the early ages, cattle formed the standard of value.237. *φηγόν*: v. 693.238. *θέον* = *ἴθεον*, from *θέω*.240. *ἐξείης*, adv. = *ἐξῆς*.243. *αἰθούσασι*, (properly a particip. of *αἴθω*,) *corridors* or *piazzas* open in front, which led from the court (*αὐλή*) through the *πρόθυρον* into the *πρόδομος*. It usually ran E. or S., to catch the sun.248. *τέγεοι θάλαμοι*, chambers under the common roof of the house; not in the highest part of the house, as the Schol. would explain it, for these apartments were opposite (*ἐναντίοι*) to those of the men.253. *ἴν—φῦ*, by tmesis = *ἴνέφυ*: *she clung fast to his hand*; i. e. held it tight, as a warm greeting: i. 513.

258. ἐνείκω = ἐνέγκω, from φέρω.

259. σπείσης, from σπένδω: *pour out a libation.*

261. κεκμηώτι, from κάμνω.

264. ἔειρε, lit., *raise up*; here, *offer.*

271—278. See 90—97.

281. In expressing a wish, observe the use of the optative without *άν*, but with *κε*, however, which tends to soften the expression. *Ἄς κε οἱ αὖθι γαῖα χάνοι, sc. εἰ τοῦτο δυνατὸν εἴη!* “utinam si fieri posset, terra ei illico dehiscat!”

287. κέκλετο, vs. 66.

288. θαλ. κηφεύτα, iii. 382.

291. ἐπιπλάσως, from ἐπιπλάσω = ἐπιπλέω, aor. 2 part.

292. τὴν δδόν, as in appos. to πόντον.

296. *βῆ δ' λέγω*: iv. 199. The picture which *Aeneas* is described as contemplating at Carthage, (*AEn. i. 479,*) depicts the circumstances related here:—

“Interea ad templum non aequæ Pallados ibant
Crinibus Iliades passis, peplumque ferebant
Suppliciter tristes et tunæ pectora palmis.”

306. Virgil imitates this passage, *AEn. xi. 484.*

“Frangit manu telum Phrygii prædonis et ipsum
Pronum sterne solo, portisque effunde sub altis.”

309-10. vs. 94, 95.

311. ἀναρεύω, (in opposition to καταρεύω,) *throw the head back*, in token of refusal or denial.

319. δουρὸς, gen. : Intr. 42. πόρκης, a *ring* or *hoop* passed round the place where the iron head of the spear was fastened to the shaft.

321. ἔποντα, *busy with* ; *employing himself on*.

326. καλὰ, adverbially = καλῶς.

329. ἀμφιδέδης, from ἀμφιδαίω, *blaze around*. μαχέσαιο, *here, assail*.

331. ἄντα = ἀνδστηθι, *up, then ! arise !* πυρ. δῆ, a material genitive after θέρηται : *heated, burnt*. Jelf, 540, obs.

333. iii. 59. σύνθεο, i. 76.

335. τέσσον, should, to complete the regular constr., be followed by δσον, *not so much — as* ; but instead, for the sake of expression, it is omitted, and the clause follows, θεελον δ' κ.τ.λ., “ *but I wished to give myself up to grief.*”

339. λώιον : Intr. 61. νίκη, κ.τ.λ., *victory exchanges* ; i. e. comes in turn to different men,—favours sometimes one side, sometimes another : hence the epithet of Mars, ἀλλοκρόσαλλος : v. 831. “ *Inter utrumque volat dubiis victoria pennis.*” Ovid, Metam. viii. 13.

344. δάερ, voc. of δαήρ : iii. 180. δκρυοέσσης, *chilling, horrible*. κυνὸς, *nere*, a word of reproach to denote shamelessness, but with a less coarse meaning than the word when applied by us.

348. ἀπέρσε: the derivation of this word is uncertain ; it is only found in the 3 pers. : *hurry off, or sweep away*. Buttmann derives it from ἀπέρθω : *there the wave would have washed me away, before, &c.*

349. *τεκμήρ.*, *decree*, or *ordain*, especially of fate or the gods.

350. *ἔπειτ'* should be taken as the correlative of *ἔπει* in the last line.

353. *ἔκαυρρησ.*, *reap the fruits* of anything, good or bad; here, *feel the consequences* of his cowardice : i. 410.

355. *ἀμφιβέβ.*, here, *encompassed*, *surrounded*. On the double acc., cf. note on vs. 9.

360. *κάθιξτ'*, with a causal signif., lit., *make me not to sit down*; i. e. *stay me not*.

361. *ἔπεσσονται* : i. 173.

374. *τέτμεν* : iv. 293.

376. *εἰ δ' ἄγε* : i. 302.

378. *ἐσ γαλ.*, sc. *δόμους*.

379. *ἐσ Ἀθην.*, sc. *ναὸν*.

388. *ἔπειγομένη*, *hasting eagerly*; *in eager haste*.

393. *τῇ*, *absol.*, *by this way*.

398. *ἔχεθ* = *εἶχετο*, lit., *was possessed*; i. e. *was married to*.

400. *νήπ. αὔτως*, *a mere child*.

403. *Ἀστυάν.*, i. e. *king of the city* (*ἄστυ. ἄναξ*.)

406. *ἐν τῷ ἄρα κ.τ.λ.* : vs. 253.

408. *ἄμμορον* (*ἄμοιρος*, *without lot or share*); here, *unhappy*.

412. *ἔπίσκηψ*, from *ἔφέπω*, *follow, so as to obtain*; hence, *encounter, meet with* *πότμον*, *fate, destiny*; i. e. *die*.

415. Observe the tmesis.

416. vs. 167.

419. *σῆμα ἐπὶ*—*ἐχεεν* (tmesis), *they heaped up or raised a tumulus or mound.*

422. *ἰψ* = *ἐντι*: Intr. 64.

426. *κτεδτεσσι*: only found in this case, as if from *κτέαρ*, *possessions*: vs. 154.

428. *Ἄρτεμις*: vs. 205, note.

429. Propertius, El. I. 23, and IV. ii. 75, imitates this beautiful passage. With the whole touching address of Andromache compare that of Tecmessa, Soph. Aj. 485, &c.

432. *Θήης*: Intr. 88.

433. *πάρ*’ *ἐπινεὸν*, *by the wild fig-tree*; Lat. *caprificus*. Supposed to be a locality near Troy, so called from the wild fig-tree growing there.

434. *ἄμβ*. = *ἄνδρας*.

435. *τῷ*, *hither, to this place* (of which she was speaking).

436. *ἄμφ*’, i. e. (*of*), *those about*,—*their followers*.

446. *ἀρνόμ*. *κ.τ.λ.*, *maintaining my father’s great renown, and my own glory.*

447. Repeated from iv. 163. These verses are said to have been repeated by Scipio at the burning of Carthage, when from a hill he saw its destruction.

455. *ἀπούπας*, (i. 356,) *having deprived you of your day of freedom*; i. e. *of your liberty*. *Ἄργος* must refer to some

city in Thessaly, as Strabo mentions two fountains, *Messeis* and *Hyperia*, as near the ruins of a Thessalian town.—*πρὸς ἄλλης*, for some other mistress.

463. *χήρει*, from the loss, or want of, &c.

464. *χυτὴ γῆ*, the earth heaped up; i. e. a sepulchral mound.

465. “Ere that I see thee dragged away, and hear thy shriek of anguish.”—Newman.

466. *οὐ παιδὸς*, gen. after verb of *reaching* or *stretching out*; here, (sc. *hands for*).

474. *κύσε*, from *κυνέω*, kiss. *πῆλε*, from *πάλλω*, here, dandle or toss in one's arms.

484. δακρ. *γελδσασα*, lit., tearfully smiling; smiling through her tears.

485. i. 361.

487. *ὑπὲρ αἰσαν*, (iii. 59,) beyond the decree of fate.

493. *ἐγγεγδασι*, from *ἐγγίγνομαι*. The passage from v. 407 is, as a whole, perhaps as touching and beautiful as any in the range of poetry.

496. *ἐντροπ.*, often turning round. Andromache never saw him again.

500. *ἴγοον*, from *γοόω* = *γοδω*.

506. *σταρὸς ιππος*, a stalled horse. *ἀκοστήσας*, only in aor. part., well-fed (on barley), at rack and manger. Lidd. and Scott.

507. *θείγ*, poet. from *θέω*.

509. *κάρη*: Intr. 43.

510. *δὲ πενοιθώς*. On the anacoluthon see Jelf, 707, *b*.
 511. *βίμφα φέρει* = *βίμφα φέρεται*. *ήθεα*, the accustomed haunts. Ennius has imitated the comparison. Apud Macrob., iv. 3.

513. *ἡλέκτωρ*, the beaming sun.
 518. *ήθει*, dear, honoured; a term expressing brotherly love and respect, and used by the younger to the elder.

519. *ἐναίσιμον*, adv. = Lat. *opportunus*.
 521. *ἐναίσιμος*, here, *just, righteous*.

523. *μεθιεῖς*, in a neut. signif., remiss. *ἐθέλεις*, sc. *μάχεσθαι*.

526. *τὰ δὲ ὕπισθεν ἄρεσ.*, (iv. 362,) *we will arrange about these matters hereafter*.

527. *δάρη*: Intr. 88.
 528. *κρητ. ἐλεύθερον*, the goblet of liberty; the bowl of freedom; used in making libations after deliverance from enemies.

